

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Π'

Τετάρτη 14 Φεβρουαρίου 2007

Αθήνα, σήμερα στις 14 Φεβρουαρίου 2007, ημέρα Τετάρτη και ώρα 11.08' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Προέδρου αυτής κ. **ΑΝΝΑΣ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 13 Φεβρουαρίου 2007 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΟΘ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 13 Φεβρουαρίου 2007 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο των σχεδίων νόμων: 1) «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας του Καζακστάν για συνεργασία στον τομέα της παιδείας και του πολιτισμού».

2) «Κύρωση του Πρωτοκόλλου μεταξύ του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Εσωτερικών της Δημοκρατίας της Αλβανίας για τη συνεργασία του Λιμενικού Σώματος και της Αστυνομίας Συνόρων της Αλβανίας με σκοπό την αποτελεσματική αστυνόμευση της θαλάσσιας μεθορίου των δυο χωρών».

3) «Κύρωση της Σύμβασης των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και των Πρακτικών Υπογραφής της, σχετικά με την προσχώρηση της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας στη Σύμβαση για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας σε περίπτωση διορθώσεως των κερδών συνδεδεμένων επιχειρήσεων».

4) «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Συμβουλίου Υπουργών της Δημοκρατίας της Αλβανίας για συνεργασία στον ενεργειακό τομέα».

5) «Κύρωση της Συμφωνίας ανάμεσα στην Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και στην Κυβέρνηση του Κράτους του Ισραήλ για τη διμερή συνεργασία του ιδιωτικού τομέα στη βιομηχανική Έρευνα και Ανάπτυξη».

6) «Ειδικές ρυθμίσεις θεμάτων μεταναστευτικής πολιτικής και λοιπών ζητημάτων, αρμοδιότητος Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης».

7) «Κύρωση Σύμβασης Παραχώρησης του Έργου της Μελέτης, Κατασκευής, Χρηματοδότησης, Λειτουργίας, Συντήρησης και Εκμετάλλευσης της Υποθαλάσσιας Αρτηρίας Θεσσαλονίκης και ρύθμιση συναφών θεμάτων»).

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από το Γραμματέα της Βουλής κ. Μιχαήλ Μπεκίρη, Βουλευτή Αχαΐας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Σοφία Αθανασιάδου, κάτοικος Γερμανίας, καταγγέλλει τα προβλήματα που δημιουργεί στους Έλληνες κατοίκους της Γερμανίας, η έκδοση των νέων διαβατηρίων.

2) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ιωάννης Χρυσοβέργης, εκπρόσωπος του δικτύου «Μεσόγειος SOS», υποβάλλει προτάσεις για τη διαχείριση και τη βιώσιμη ανάπτυξη των παράκτιων περιοχών.

3) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Δήμοι Νέας Μάκρης, Ραφήνας, Μαραθώνα και η Κοινότητα Γραμματικού Αττικής ζητούν την άμεση πλήρωση των κενών θέσεων ιατρών του Κέντρου Υγείας Νέας Μάκρης Αττικής.

4) Ο Βουλευτής Νομού Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Οινιάδων Αιτωλ/νίας προτείνει εάν παραμείνει το κριτήριο αποκλεισμού από εγκαταστάσεις Α.Π.Ε., να χρησιμοποιούνται οι αρμόδιες υπηρεσίες της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και όχι οι χάρτες «NEXΩΠ» της δεκαετίας '80 - '90.

5) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Ε.Α.Σ. Λαμίας και οι Πρόεδροι των Τ.Ο.Ε.Β. Ανθήλης, Ροδίτσας και Φακίτσας Ν. Φθιώτιδας ζητούν τη δημιουργία κλειστού αρδευτικού δικτύου στην περιοχή των εκβολών του Σπερχείου ποταμού.

6) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Φωτεινή Φιοράκη ζητεί την επίσπευση της καταβολής του εφάπαξ, που δικαιούται από το Τ.Α.Ε.Υ..

7) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Νικόλαος Λασιθιωτάκης, συντα-

ξιούχος Ο.Γ.Α., ζητεί την επίλυση συνταξιοδοτικού του προβλήματος.

8) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Απόστολος Νικητάκης, συνταξιούχος Ο.Γ.Α., ζητεί την επίλυση συνταξιοδοτικού του προβλήματος.

9) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σητειακός Αθλητικός Όμιλος ζητεί να ενταχθεί το τμήμα καλαθοσφαίρισης στο Αθλητικό Γυμνάσιο Σητείας.

10) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Ενιαίο Σωματείο Εργαζομένων στη Δ.Υ.ΠΕ. Κρήτης ζητεί να παραμείνουν τα κέντρα υγείας ως αποκεντρωμένες και ανεξάρτητες μονάδες της Δ.Υ.ΠΕ..

11) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ιεράπετρας Λασιθίου ζητεί την αναβάθμιση του Ταχυδρομικού Γραφείου Μαλών Λασιθίου.

12) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο μη κερδοσκοπικό Σωματείο «Οι Φίλοι του Δάσους Συγγρού» ζητούν τη λήψη σειράς μέτρων για την αποτελεσματική πυροπροστασία του δάσους εν όψει του θέρους.

13) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο αναφέρεται η ακαταλληλότητα των πεζοδρομίων για χρήση από τους πεζοδύους.

14) Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του Εμποροεπαγγελματικού Συλλόγου Νεάπολης Νομού Κοζάνης ζητεί την αναστολή της απόφασης για τη διακοπή λειτουργίας του υποκαταστήματος της Εμπορικής Τράπεζας στη Νεάπολη Νομού Κοζάνης.

15) Ο Βουλευτής Τρικάλων κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΪΔΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία κάτοικοι της περιοχής του Δήμου Μαλακασίου του Νομού Τρικάλων διαμαρτύρονται για τη λειτουργία λατομείου στην περιοχή τους.

16) Ο Βουλευτής Τρικάλων κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΪΔΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Εργοληπτών Δημοσίων Έργων Νομού Τρικάλων ζητεί την αναστολή της διάταξης νόμου που καταργεί τον τεκμαρτό τρόπο φορολόγησης της Ατομικής Εργοληπτικής Επιχείρησης Δημοσίων Έργων κ.λπ.

17) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην ανεπιθύμητη εκμετάλλευση του πάρκου Γουδί.

18) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΦΩΤΗΣ ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος των Τευτλοεξαγωγέων Αγροτών Θεσσαλίας ζητεί την αύξηση της αποζημίωσης για τους αγρότες τευτλοκαλλιεργητές μετά την τροποποίηση της Κ.Ο.Α. ζάχαρης.

19) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος των Τευτλοεξαγωγέων Αγροτών Θεσσαλίας ζητεί την αύξηση της αποζημίωσης για τους αγρότες τευτλοκαλλιεργητές μετά την τροποποίηση της Κ.Ο.Α. ζάχαρης.

20) Οι Βουλευτές Ηρακλείου, Λασιθίου, Ζακύνθου, Δωδεκανήσου και Σερρών κύριοι ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ, ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ, ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ και ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ αντίστοιχα κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο κ. Ανδρέας Κατζηλάκης, προϊστάμενος του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης ζητεί την επίλυση εργασια-

κού του προβλήματος.

21) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Ιωαννίνων και ο Σύλλογος Βαρελοποιών Μετσόβου ζητούν να εντατικοποιηθούν οι έλεγχοι για τη διάθεση της φέτας αποκλειστικά και μόνον σε ξύλινα βαρέλια.

22) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Έπαρχος Θήρας ζητεί την επαναλειτουργία του αρχαιολογικού χώρου του Ακρωτηρίου Θήρας.

23) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Έπαρχος Θήρας ζητεί την άμεση δρομολόγηση πλοίου στην επιδοτούμενη γραμμή των Κυκλάδων.

24) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Γεώργιος Κυμιωνάκης ζητεί να του χορηγηθούν τα έξοδα νοσηλείας της συζύγου του.

25) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ιεράπετρας Λασιθίου ζητεί την ανέγερση εργατικών κατοικιών στο Νομό Λασιθίου.

26) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Εμμανουήλ Λυράκης ζητεί την επίτευξη των διαδικασιών συνταξιοδότησής του από το Ι.Κ.Α. και Ν.Α.Τ..

27) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σταθμός Γεωργικής Έρευνας Ιωαννίνων ζητεί να δημιουργηθεί στην Ήπειρο ένα περιφερειακό Ινστιτούτο Αγροτικής Έρευνας.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 2250/12.12.06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αθανασίου Λεβέντη δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ/ΓΡ.ΥΠ/ΚΕ/125/29.12.06 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθμ. πρωτοκόλλου 2250112.12.06 ερώτησης του Βουλευτή κ. Αθανασίου Λεβέντη, σας πληροφορούμε ότι:

Η Μεγαρίδα με κέντρο τα Μέγαρα αποτελεί μία περιοχή με έντονη οικιστική δραστηριότητα κατά την αρχαιότητα και αξιόλογη παρουσία στις αγροτικές και εμπορικές δραστηριότητες της εποχής.

Αρκετοί από τους χώρους, ανάλογα με τη σπουδαιότητα των αρχαίων, έχουν κηρυχθεί ως αρχαιολογικοί ήδη από τις προηγούμενες δεκαετίες (ΦΕΚ 305/Β/8.5.91) και προστατεύονται από τις διατάξεις του Νόμου 3028/2002 «Για την προστασία των Αρχαιοτήτων και εν γένει της Πολιτιστικής Κληρονομιάς». Δεν έχουν γίνει απαλλοτριώσεις, διότι τα αρχαία σώζονται κυρίως σε αποσπασματική κατάσταση διατήρησης και δεν μπορούν να αποτελέσουν οργανωμένους επισκέψιμους χώρους, όπως συμβαίνει με αντίστοιχα αρχαία κατάλοιπα συνήθως σε όλη την υπαίθρο χώρα της επικράτειας. Σε ελάχιστες περιπτώσεις απαιτείται ανασκαφική έρευνα για τη ταύτιση και τον χαρακτηρισμό τους. Άλλωστε, μέχρι σήμερα, δε συντρέχουν επείγοντες λόγοι προστασίας τους επειδή δεν κινδυνεύουν άμεσα από την οικονομική δραστηριότητα, καθώς είναι έξω από οικισμούς και σε αγροτικές ή δασικές εκτάσεις. Είναι αυτονόητο εξάλλου, ότι δεν μπορούν να περιφραχθούν έως ότου ρυθμιστεί το ιδιοκτησιακό τους καθεστώς. Σε κάθε περίπτωση όμως αρμόδιος υπάλληλος της Γ' ΕΠΚΑ ελέγχει εβδομαδιαία την κατάσταση των αρχαίων και διαπιστώνει αν έχουν γίνει παράνομες ενέργειες σε βάρος των μνημείων.

Με δεδομένη την υπάρχουσα κατάσταση η αρμόδια για την περιοχή Γ' ΕΠΚΑ έχει θέσει τις εξής προτεραιότητες για τις αρχαιότητες των Μεγάρων και της Μεγαρίδας.

1) Διενέργεια των σωστικών ανασκαφών: Τα Μέγαρα είναι μια πόλη που αναπτύσσεται τελευταία με γοργούς ρυθμούς παρουσιάζοντας έντονη οικοδομική δραστηριότητα όχι μόνο στον πολεοδομικό ιστό αλλά και στις παρυφές, καθώς επεκτείνεται προς όλες τις κατευθύνσεις. Επειδή η πόλη είναι κτισμένη πάνω από την αρχαία, στις εκσκαφές που γίνονται στο κέντρο της εντοπίζουμε αρχαία οικοδομικά λείψανα και στις παρυφές της αρχαία νεκροταφεία. Οι σωστικές ανασκαφές προηγούνται κάθε άλλης δραστηριότητας για την άμεση διάσωση των αρχαίων και την κατά το δυνατό συντομότερη αποδέσμευση των οικοπέδων των ιδιωτών, ώστε να μειώνεται η οικονομική τους επιβάρυνση από την καθυστέρηση των εργασιών. Το 2006 διενεργήθηκαν στα Μέγαρα οκτώ σωστικές ανασκαφές, εκ των οποίων οι επτά ολοκληρώθηκαν μέσα στο έτος και εκκρεμούν προς ανασκαφή τέσσερα οικόπεδα.

2) Ιδιαίτερη μέριμνα λαμβάνεται για τη δημιουργία υποδομών που αφορούν στην τακτοποίηση των ευρημάτων των σωστικών ανασκαφών και τη φύλαξη των αρχαίων με σύγχρονες προδιαγραφές. Επειδή τα αρχαία φυλάσσονταν σε ακατάλληλους χώρους, έχει ενοικιαστεί σύγχρονο κτίριο κοντά στο Μουσείο και είναι σε εξέλιξη η μεταφορά τους από παλαιό οίκημα στο νέο. Η οργάνωση της μεταφοράς αλλά και η τακτοποίηση των ευρημάτων στο νέο χώρο είναι χρονοβόρα και επίπονη, απαιτείται δε μεγάλη υπευθυνότητα και επιστημονική κατάρτιση του προσωπικού.

3) Η συντήρηση- και τεκμηρίωση των ευρημάτων των σωστικών ανασκαφών επίσης αποτελεί καθημερινή δραστηριότητα. Η καταγραφή γίνεται εκτός από χειρόγραφα και ηλεκτρονικά σε βάσεις δεδομένων βασισμένες σε σύγχρονα προγράμματα πληροφορικής. Περίπου 8.000 αγγεία, 1.200 μικροαντικείμενα και 800 λίθινα αντικείμενα είναι καταγεγραμμένα και φωτογραφημένα στις αποθήκες του Μουσείου. Οι εργασίες αυτές δεν είναι αντιληπτές στο ευρύ κοινό, διότι αφορούν σε εσωτερικούς χώρους, είναι όμως βασική προϋπόθεση ώστε να γίνει η επιστημονική τεκμηρίωση και ερμηνεία των αρχαίων, χωρίς την οποία δεν μπορεί αν γίνει η αξιοποίησή τους.

4) Το Αρχαιολογικό Μουσείο της πόλης έχει πάντα τις πόρτες ανοιχτές για τους επισκέπτες, ακόμα και όταν ομάδες προσκεκλημένων διαφόρων φορέων της πόλης το επισκέπτονται εκτός ωραρίου λειτουργίας του, χάρη στην προθυμία και την φιλοκέρδεια του φυλακτικού προσωπικού. Επίσης έχει φιλοξενήσει δημόσιες εκδηλώσεις, όσες φορές του ζητήθηκε.

Δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στον εκπαιδευτικό ρόλο που πρέπει να έχει κάθε μικρό μουσείο σε μία πόλη, λειτουργεί εκπαιδευτικό πρόγραμμα του Μουσείου, με δωρεάν παροχή έντυπου υλικού στους μαθητές πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, που το έχουν παρακολουθήσει. Εκτός από το μόνιμο εκπαιδευτικό πρόγραμμα κάθε χρόνο γίνονται εκπαιδευτικά προγράμματα για τις αρχαιότητες της πόλης ανάλογα με το θέμα που ζητούν οι εκπαιδευτικοί.

5) Το 2006 ολοκληρώθηκε η απαλλοτρίωση ακινήτων με τμήμα του αρχαίου τείχους των Μεγάρων που σώζεται σε μήκος 100 περίπου μ., στα νότια της πόλης.

6) Εξάλλου, κατά τους τελευταίους μήνες αρκετός χρόνος αναλώθηκε στην προετοιμασία της υπηρεσίας ώστε να δεχθεί το βάρος από το έργο της αποχέτευσης που μόλις άρχισε. Δημιουργήθηκε ηλεκτρονική βάση δεδομένων όλων των ανασκαφών των Μεγάρων από το 1960 και εξής, ώστε να γίνεται εύκολα ο συσχετισμός με τα νέα ευρήματα και οργανώθηκε, κατά το δυνατόν, ο χώρος και ο τρόπος υποδοχής των νέων ευρημάτων. Πρόσφατα ενισχύθηκε το επιστημονικό προσωπικό που ασχολείται με τα θέματα των Μεγάρων με δύο ακόμα αρχαιολόγους αορίστου χρόνου.

7) Προωθείται επίσης η ένταξη ομάδας έργων για την ανάδειξη των φρουριών της Δυτικής Αττικής που θα εκτελεστούν με αυτεπιστασία από την Γ' ΕΠΚΑ στο πλαίσιο του Ε.Π. Πολιτισμού του Γ ΚΠΣ.

Ύστερα από τα παραπάνω είναι σαφές ότι η παρουσία της αρμόδιας για την περιοχή Γ' ΕΠΚΑ του Υπουργείου Πολιτισμού στα Μέγαρα και τη Μεγαρίδα είναι καθημερινή, κυρίως στο μέτωπο των σωστικών ανασκαφών, είτε αυτές αφορούν σε ακί-

νητα ιδιωτών, είτε σε μεγάλα δημόσια έργα, όπως αυτό της αποχέτευσης. Παράλληλα δημιουργούνται οι υποδομές που χρειάζονται για την ασφαλή φύλαξη, συντήρηση, μελέτη και αξιοποίηση των κινητών ευρημάτων των ανασκαφών και ελέγχεται η ασφάλεια των αρχαίων της Μεγαρίδας. Επίσης δίδονται κανονικά προς δημοσίευση στα Χρονικά του Αρχαιολογικού Δελτίου τα αποτελέσματα των σωστικών ανασκαφών στα Μέγαρα και τη Μεγαρίδα.

Ο Υπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ»

2. Στην με αριθμό 2270/12.12.06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γεωργίου Σούρλα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7017/4/6698/5.1.07 έγγραφο από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. Σούρλας, σας γνωρίζουμε ότι, από τις αρμόδιες Υπηρεσίες του Αρχηγείου Ελληνικής Αστυνομίας, καταβάλλονται προσπάθειες, ώστε η λειτουργία του Τμήματος Τροχαίας Αυτοκινητοδρόμων Μαγνησίας να πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του π.δ. 1/2005. Στο πλαίσιο αυτό, για την προσωρινή εξυπηρέτηση των στεγαστικών αναγκών της εν λόγω Υπηρεσίας, προτάθηκε η τοποθέτηση προκατασκευασμένου οικήματος και αναμένεται σχετική έγκριση από το Υπουργείο Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. Πάντως, το θέμα των θέσεων εγκατάστασης των Υπηρεσιών Τροχαίας Αυτοκινητοδρόμων, επανεξετάζεται από το Αρχηγείο της Ελληνικής Αστυνομίας, καθώς αυτό τελεί σε άμεση συνάρτηση με τη χωροθέτηση των Κέντρων Εκμετάλλευσης και Συντήρησης των οδικών αξόνων από το ανωτέρω Υπουργείο.

Παράλληλα, από το Αρχηγείο Ελληνικής Αστυνομίας θα εκδοθούν και οι αναγκαίες κανονιστικές πράξεις καθορισμού της τοπικής αρμοδιότητας της Υπηρεσίας αυτής, καθώς και των οργανικών θέσεων, οι οποίες είναι απαραίτητες για την αποτελεσματική λειτουργία της και την εκπλήρωση της αποστολής της.

Τέλος, πρέπει να επισημάνουμε ότι η ολοκλήρωση της ανάπτυξης του θεσμού των Τμημάτων Τροχαίας Αυτοκινητοδρόμων, αλλά και οι Ομάδες Ελέγχου και Πρόληψης Ατυχημάτων (Ο.Ε.Π.Τ.Α.), θεσμός που καθιερώθηκε κατά το παρελθόν έτος σε όλες τις Αστυνομικές Διευθύνσεις της χώρας, αποτελούν τους δύο βασικούς υποστηρικτικούς πυλώνες στην εναλλακτική μορφή δράσης των Υπηρεσιών Τροχαίας, με στόχο τον έλεγχο, την πρόληψη και την αντιμετώπιση των τροχαίων ατυχημάτων σ' ολόκληρο το οδικό δίκτυο της χώρας.

Ο Υπουργός
ΒΥΡΩΝ Γ. ΠΟΥΛΓΩΡΑΣ»

3. Στην με αριθμό 2267/12.12.06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μιχάλη Καρχιμάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 51282/4.1.06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή ο βουλευτής κ. Μιχάλης Καρχιμάκης, σας γνωστοποιούμε τα εξής:

α) Στο Νομό Λασιθίου υλοποιούνται έργα συνολικού προϋπολογισμού 18.083.920 Ευρώ τα οποία συνχρηματοδοτούνται από Κοινοτικούς Πόρους και έργα συνολικού προϋπολογισμού 180.699.830 Ευρώ τα οποία χρηματοδοτούνται μόνο από Εθνικούς Πόρους.

Φορείς υλοποίησης των ως άνω είναι τα Υπουργεία της χώρας και η Περιφέρεια Κρήτης.

β) Όσον αφορά τη φορολογία εισοδήματος, για τους κατοίκους και επιχειρήσεις του νομού Λασιθίου ισχύουν οι διατάξεις του ν. 2238/1994 που ισχύουν για όλη τη χώρα.

Ο Υφυπουργός
ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ»

4. Στην με αριθμό 2056/6-12-06 ερώτηση της Βουλευτού κ. Ροδούλας Ζήση δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ90022/297/58/2135/19-12-06 έγγραφο από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από την Βουλευτή κ. Ροδούλα Ζήση, και σχετικά με το παραπάνω αναφερόμενο θέμα, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Σταθερή προτεραιότητα της Πολιτείας αποτελεί η προστασία του εισοδήματος των συνταξιούχων και δη εκείνων με τις μεγαλύτερες ανάγκες. Για την υλοποίηση του σκοπού αυτού οι αυξήσεις των συντάξεων, οι οποίες θα ανακοινωθούν με την εισοδηματική πολιτική του έτους 2007, θα κυμαίνονται πέραν του προβλεπόμενου μέσου πληθωρισμού έτους, ενώ έχει προβλεφθεί στον Προϋπολογισμό του 2007 αύξηση του ΕΚΑΣ κατά 35 ευρώ, ήτοι ποσοστό αύξησης 21,85%. Ήδη συντάσσεται σχετική Κοινή Υπουργική Απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και Εμπορικής Ναυτιλίας.

2. Επιπλέον, με τροπολογία που έχει κατατεθεί στη Βουλή στο σ/ν «Μεταβολές στη Φορολογία Εισοδήματος, απλουστεύσεις στον Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων και άλλες διατάξεις» υλοποιείται η δέσμευση της Πολιτείας για διαμόρφωση της βασικής σύνταξης του ΟΓΑ στα 330 ευρώ μηνιαίως.

Η αύξηση παρέχεται σε δύο δόσεις, δηλαδή κατά 50 ευρώ από 1/1/2007 και κατά άλλα 52,25 ευρώ από 1/1/2008. Έτσι, η αγροτική σύνταξη από 227,75 ευρώ που είναι σήμερα θα διαμορφωθεί την 1/1/2007 σε 277,75 ευρώ και από 1/1/2008 σε 330 ευρώ.

3. Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, η κατ' έτος αύξηση των εισοδηματικών κριτηρίων χορήγησης του ΕΚΑΣ γίνεται με βάση το β' εδάφιο του άρθρου 24 του ν.2556/97. Συγκεκριμένα τα εισοδηματικά κριτήρια βάσει των οποίων κρίνεται το δικαίωμα λήψης του ΕΚΑΣ αναπροσαρμόζονται ετησίως με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και Εμπορικής Ναυτιλίας με βάση το ποσοστό αύξησης του εισοδήματος σε σχέση με το προηγούμενο έτος, που αναφέρεται στο κριτήριο β' της παρ. 3 του άρθρου 24 του ν. 2556/97 (δηλαδή το συνολικό καθαρό ετήσιο εισόδημα από συντάξεις, μισθούς, ημερομίσθια και λοιπά επιδόματα) και αντιστοιχεί σε συνταξιούχο πλήρους κατωτάτου ορίου κύριας σύνταξης γήρατος του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, χωρίς προσαυξήσεις.

Η παραπάνω αύξηση των εισοδηματικών κριτηρίων διασφαλίζει σε μεγάλο βαθμό τη συνέχιση χορήγησης ΕΚΑΣ στους χαμηλοσυνταξιούχους.

Η διαπίστωση ύπαρξης - όπως και τα προηγούμενα χρόνια - μικρού αριθμού συνταξιούχων - δικαιούχων του ΕΚΑΣ, στους οποίους περικρίπτει το ΕΚΑΣ, γιατί υπερβαίνουν - έστω κατ' ελάχιστον - τα καθοριζόμενα όρια εισοδημάτων προβληματίζει έντονα την Πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και εξετάζεται κάθε δυνατότητα αναπροσαρμογής των εισοδηματικών κριτηρίων του Ε.Κ.Α.Σ., έτσι ώστε να παρέχεται η μεγαλύτερη δυνατή προστασία στην ιδιαίτερα ευαίσθητη αυτή κατηγορία συνταξιούχων.

Ο Υπουργός
ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ

5. Στην με αριθμό 1193/14-11-06 ερώτηση της Βουλευτού κ. Αικατερίνης Περγλέ-Σηφουνάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 67360/6-12-06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης και στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων μας, σας ενημερώνουμε τα ακόλουθα:

Το ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α δεν έχει τη δυνατότητα χρηματοδότησης των ΟΤΑ α' και β' βαθμού σε περίπτωση εκτεταμένων ζημιών από θεομηνίες.

Τα ποσά που διατίθενται, είτε από τα προγράμματα, είτε από τον ειδικό λογαριασμό που διαχειρίζεται το Υπουργείο, είναι περιορισμένα και ικανά να καλύψουν μικρής έκτασης ζημιές

από έκτακτες ανάγκες στους Δήμους.

Στο πλαίσιο αυτών των δυνατοτήτων έχει ήδη χρηματοδοτήσει, κατά το έτος 2006, το Δήμο Μεσσαπίων, στα διοικητικά όρια του οποίου υπάγονται τα Τοπικά Διαμερίσματα Ψαχνών και Καστέλλας, με το ποσό των 180.000,00 ευρώ για την αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών από επικίνδυνα καιρικά φαινόμενα.

Επιπλέον, σύμφωνα με την κατανομή των Κ.Α.Π. της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης της Χώρας, για το έτος 2006, στη Ν.Α. Εύβοιας κατανέμεται ποσό 1.632.000,00 ευρώ για την κάλυψη αποκλειστικά δαπανών βελτίωσης, συντήρησης και αποκατάστασης του οδικού της δικτύου και 2.492.600,00 ευρώ για επενδυτικούς σκοπούς στους οποίους περιλαμβάνεται και η κατασκευή, βελτίωση και συντήρηση του οδικού δικτύου.

Πέραν των ανωτέρω, στο πλαίσιο του προγράμματος «ΘΗΣΕΑΣ», με βάση την τυπική κατανομή του 45% των πόρων του προγράμματος, κατανεμήθηκε στο Δήμο Μεσσαπίων το ποσό των 2.594.633,00 ευρώ για την υλοποίηση δημοτικών έργων, και έχουν έως σήμερα προενταχθεί έργα ύψους 1.767.248,68 ευρώ. Παράλληλα, σύμφωνα με την προγραμματική -κατανομή του 35% των πόρων του προγράμματος, κατανεμήθηκε στο Δήμο ποσό 2.044.502,35 ευρώ και έχουν προενταχθεί έργα προϋπολογισμού 337.324,35 ευρώ.

Κατά συνέπεια, ο Δήμος Μεσσαπίων έχει τη δυνατότητα να προτείνει την ένταξη έργων αντιπλημμυρικής προστασίας και υποδομών στο πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ» του ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α.

Τέλος, το Υπουργείο, στο πλαίσιο των χρηματοδοτικών του δυνατοτήτων και της ιεράρχησης των αναγκών για το τρέχον έτος, θα εξετάσει τη δυνατότητα επιπρόσθετης χρηματοδότησης του Δήμου Μεσσαπίων για την αντιμετώπιση προβλημάτων που προκλήθηκαν από θεομηνία.

Για τα λοιπά θέματα, αρμόδια να απαντήσουν είναι τα συνενωμένα Υπουργεία, καθώς και το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, προς το οποίο αποστέλλουμε αντίγραφο της ερώτησης.

Ο Υφυπουργός
Α. ΝΑΚΟΣ

6. Στην με αριθμό 1635/24-11-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γεωργίου Σούρλα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2338/8-12-06 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό πρωτ.1635/24-11-06 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής Γεωρ. Σούρλας, σας διαβιβάζουμε το με αριθμό 80909/04-12-06 έγγραφο του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος, με το οποίο παρέχεται η σχετική πληροφόρηση.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΗΛΗΣ Κ. ΛΙΑΠΗΣ

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

7. Στην με αριθμό 797/2-11-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Στ. Ματζαπετάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2293/8-12-06 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό πρωτ.797/2-11-06 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Στ. Ματζαπετάκης, και η οποία μας κοινοποιήθηκε από το Υπουργείο Ανάπτυξης με το αριθμ. Α.Π. Δ4/Α/Φ.1/23433/11-06 έγγραφο, ως προς τις αρμοδιότητες του Υπ.Μ.Ε., θέτουμε υπόψη σας ότι:

1. Οι κοινοτικές οδηγίες που αφορούν οχήματα και σχετίζονται με την κατανάλωση καυσίμων και τις εκπομπές CO2, έχουν ενσωματωθεί στην εθνική νομοθεσία.

2. Το ΥΠ.Μ.Ε. σε συνεργασία με άλλα υπουργεία, έχει λάβει διάφορες πρωτοβουλίες και μέτρα για τη μείωση των εκπομπών των αερίων του θερμοκηπίου μέσα από την υλοποίηση του 2ου

εθνικού προγράμματος για την κλιματική αλλαγή (2000-2010).

Στο πλαίσιο αυτό, και αναφορικά με την κυκλοφορία των οχημάτων και τον τεχνικό τους έλεγχο, σημειώνεται η ρύθμιση της αύξησης της δυναμικότητας των Κ.Τ.Ε.Ο. πανελλαδικά, και ιδιαίτερα στο Ν. Αττικής με την δημιουργία Ιδιωτικών Κ.Τ.Ε.Ο., η παροχή οικονομικών κινήτρων για την απόσυρση δικύκλων παλαιάς τεχνολογίας, (μοτοσυκλετών και μοτοποδηλάτων) και αντικατάστασή τους με δίκυκλα νέας τεχνολογίας που βρίσκονται σε εξέλιξη, καθώς και η καθιέρωση στο προσεχές μέλλον του τεχνικού ελέγχου των δικύκλων.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΗΛΣ Κ. ΛΙΑΠΗΣ

8. Στην με αριθμό 2663/21.12.06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αθανασίου Μωραΐτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 478/9.1.07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Θ. Μωραΐτης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Σχετικά με την καταβολή οικονομικής ενίσχυσης στους δικαιούχους οι οποίοι εντάχθηκαν το 2005 βάσει της ΚΥΑ 586/ 11-8-2004, η ισχύουσα νομοθεσία ορίζει ότι η άδεια ίδρυσης και λειτουργίας πτηνοκτηνοτροφικών μονάδων είναι απαραίτητη για κάθε είδος εκτρεφόμενων ζώων, ανεξάρτητα από τον τύπο εκτροφής και από την ύπαρξη ή μη κτισμάτων.

Τα παραπάνω αναφέρει και το αριθμ. Δ.Υ Ιγ/Γ.Π/134697/04/7-2-2005 έγγραφο του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (Γενική Δ/νση Δημόσιας Υγείας, Δ/νση Δημόσιας Υγιεινής), το οποίο η Γενική Δ/νση Ζωικής Παραγωγής του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων διαβίβασε με το υπ' αριθμ. 253566/11-2-2005 έγγραφο προς όλες τις Περιφερειακές Δ/σεις Γεωργικής Ανάπτυξης και Νομαρχιακές Δ/σεις Αγροτικής Ανάπτυξης. Το εν λόγω έγγραφο απαντά σε ερωτήματα που είχαν τεθεί από αρμόδιες Δ/σεις των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων κατ' επανάληψη σε ότι αφορά τις άδειες ίδρυσης και λειτουργίας πτηνοκτηνοτροφικών εγκαταστάσεων.

Η υπ' αριθμ. 135466/24-6-2005 Υπουργική Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την υπ' αριθμ. 219534/21-7-2006 ομοία, δεν έθεσε σε ισχύ προϋποθέσεις που δεν ισχύουν ή που ήταν άγνωστες στους κτηνοτρόφους. Απλά και μόνον επικαλείται τα ισχύοντα και επιτείνει την εφαρμογή τους, προκειμένου να αποκλειστούν οι παράνομοι αλλά και να διασφαλιστεί η αξιοπιστία τόσο του παραγόμενου βιολογικού προϊόντος όσο και του προγράμματος.

Η υπ' αριθμ. 219534/21-7-2006 Υπουργική Απόφαση δίνει τη δυνατότητα στους δικαιούχους να προσκομίσουν τις σχετικές άδειες το αργότερο μέχρι το τέλος του δεύτερου έτους εφαρμογής του προγράμματος. Οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις (Δ/σεις Αγροτικής Ανάπτυξης) δεν θα προωθούν τη διαδικασία πληρωμής έως ότου οι δικαιούχοι προσκομίσουν τις σχετικές άδειες.

Επισημαίνεται ότι η άδεια ίδρυσης και λειτουργίας είναι υποχρεωτική για όλες τις μονάδες (συμβατικές και βιολογικές).

Η καταβολή οικονομικών ενισχύσεων στους δικαιούχους με την προσκόμιση βεβαίωσης κατάθεσης περιβαλλοντικής μελέτης για έγκριση περιβαλλοντικών όρων ή βεβαίωσης κατάθεσης αίτησης για έκδοση άδειας ίδρυσης, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή, διότι έρχεται σε αντίθεση με όσα προβλέπονται στην υπ' αριθμ. 219534/21-7-2006 Υπουργική Απόφαση. Επίσης σε καμία περίπτωση δεν είναι δυνατό να αντικατασταθούν οι άδειες ίδρυσης και λειτουργίας από βεβαίωση της Δ/σης Αγροτικής Ανάπτυξης, ότι η μονάδα πληροί τις ελάχιστες προδιαγραφές υγιεινής και καλής διαβίωσης των ζώων. Υπενθυμίζεται ότι στην αριθμ. 219534/21-7-2006 απόφαση δίνεται περιθώριο ενός ακόμη έτους (συνολικά δύο έτη) για την προσκόμιση των σχετικών αδειών.

Στις περιπτώσεις κτηνοτροφικών μονάδων που δεν απαιτούνται άδειες ίδρυσης και λειτουργίας, σύμφωνα με όσα ορίζονται στην Υγειονομική διάταξη ΥΙβ/2000, εφαρμόζονται ως προς τις

αποστάσεις, οι διατάξεις των Υπουργείων ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., Γεωργίας καθώς και οι διατάξεις της ΥΙβ/2000 και ο αριθμός των ζώων καθορίζεται με απόφαση του Νομάρχη, μετά από εισήγηση της Υγειονομικής Υπηρεσίας.

Δικαιούχοι του μέτρου που ενδεχομένως απενταχθούν σύμφωνα με όσα προβλέπονται στην ως άνω Απόφαση, έχουν τη δυνατότητα να ενταχθούν στο πρόγραμμα υποβάλλοντας νέα αίτηση ένταξης, εφόσον διαθέτουν τις σχετικές άδειες.

Ο Υφυπουργός
Α. ΚΟΝΤΟΣ

9. Στην με αριθμό 2781/5.1.07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μανόλη Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 609/ΕΥΣ/157/22.1.07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του ανωτέρω σχετικού και σε ό,τι αφορά θέματα που άπτονται της αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών σας γνωστοποιούμε τα ακόλουθα:

Το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (ΥΥΚΑ) υλοποιεί την μεταρρύθμιση Υπηρεσιών στην Ψυχική Υγεία τόσο μέσω του Επιχειρησιακού Προγράμματος (ΕΠ) «Υγεία - Πρόνοια» 2000 - 2006, όσο και μέσω Εθνικών Πόρων και Πολιτικών Διοίκησης. Ο Άξονας 2 του ΕΠ «Ψυχική Υγεία» είναι το κύριο «εργαλείο» μέσω του οποίου κατά την τρέχουσα προγραμματική περίοδο συντελείται η μεταρρύθμιση στον τομέα της Ψυχικής Υγείας. Οι στόχοι του Άξονα εντάσσονται σε μια ευρύτερα στοχοθετημένη εθνική πολιτική, η οποία εκφράζεται στο Εθνικό Σχέδιο για την Ψυχιατρική Μεταρρύθμιση 2000 - 2010 (Ψυχαργώς Β' φάση).

Το «Ψυχαργώς Β' φάση» υλοποιείται στο πλαίσιο συστηματικής συνεργασίας της Ειδικής Υπηρεσίας Διαχείρισης του ΕΠ, της Δ/σης Ψυχικής Υγείας υπό την πρόσφατα δημιουργηθείσα Ειδική Γραμματεία Ψυχικής Υγείας και της συγχρηματοδοτούμενης Μονάδας Υποστήριξης προκειμένου να προωθηθεί η υλοποίηση του «Ψυχαργώς Β' φάση».

Στην πράξη, το ΕΠ μέσω του Άξονα Προτεραιότητας 2, επικεντρώνεται σε δράσεις που αφορούν στη στελέχωση και τη λειτουργία δομών αποασυλοποίησης (Μέτρο 2.1 - ΕΚΤ) και κοινωνικών δομών ψυχικής υγείας (Μέτρο 2.3- ΕΚΤ). Οι δομές αυτές υποστηρίζονται για τις κτιριακές βελτιώσεις τους και την αγορά εξοπλισμού από το Μέτρο 2.2- ΕΠΠΑ και για την κατάρτιση του προσωπικού που θα τις στελεχώσει από το Μέτρο 2.4- ΕΚΤ.

Για την ένταξη των Πράξεων στο Γ' Κ.Π.Σ ακολουθείται η διαδικασία που ορίζεται από τις διατάξεις του Ν. 2860/2000 "Διαχείριση, παρακολούθηση και έλεγχος του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και άλλες διατάξεις" (ΦΕΚ 251/Α/14-11-2000). Οι εν λόγω πράξεις συμπεριλαμβάνονται στο γενικότερο σχεδιασμό του Τομέα Ψυχικής Υγείας, όπως αυτό εκφράζεται από το «Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την Ψυχική Υγεία».

Σύμφωνα με τις σχετικές Αποφάσεις Ένταξης των πράξεων, οι οποίες αφορούν στην λειτουργία των δομών ψυχικής υγείας, το χρονοδιάγραμμα συγχρηματοδότησής τους ορίζεται σε 18 μήνες για τις δομές του μέτρου 2.1 και 12 μήνες για τις δομές του μέτρου 2.3. Μετά το πέρας του διαστήματος αυτού, η χρηματοδότηση της λειτουργίας των δομών εντάσσεται στον τακτικό προϋπολογισμό του κράτους.

Σημειώνεται ότι ένας βασικός παράγοντας στην λειτουργία των δομών και στην επιτυχία της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης είναι η στελέχωση των αντίστοιχων υπηρεσιών τους με έμπειρο και εξειδικευμένο προσωπικό μέσω της διενέργειας του σχετικού διαγωνισμού ΑΣΕΠ.

Οι ελληνικές αρχές, αναγνωρίζοντας την αναγκαιότητα επιτυχούς ολοκλήρωσης της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης και τον σημαντικό κοινωνικό ρόλο των δομών, υποστηρίζουν την συνέχιση της βιώσιμης λειτουργίας τους. Στο σχεδιασμό τόσο του ΕΣΠΑ 2007-2013 όσο και, κυρίως, του Επιχειρησιακού Προγράμματος Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού (ΕΠ ΑΝΑΔ 2007-2013) γίνεται εκτενής πρόβλεψη, μέσω ιδιαίτερου άξονα, στις παρεμβάσεις της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης. Στο υπό τελική

διαμόρφωση και υποβολή για έγκριση ΕΠ ΑΝΑΔ περιγράφεται η πολυπλοκότητα των παρεμβάσεων η οποία επιπλέον εμφανίζει τα εξής χαρακτηριστικά:

- μεγέθυνση του φυσικού αντικείμενου του Προγράμματος, εισαγωγή νέων διευρυμένων απαιτητικών παρεμβάσεων (προτυποποίηση, αξιολόγηση, διασφάλιση ποιότητας, έρευνες κ.ά.),

διασπορά των παρεμβάσεων που αναφέρονται στο χώρο της ψυχικής υγείας σε ευρύ φάσμα Τομεακών και Επιχειρησιακών Προγραμμάτων,

μετατόπιση του βάρους των παρεμβάσεων από την ανάπτυξη υπηρεσιών αποϊδρυματισμού σε μεγάλο και ευρέως φάσματος αριθμό κοινοτικών υπηρεσιών ψυχικής υγείας.

Για τα λοιπά επιμέρους ερωτήματα αρμόδιο να απαντήσει είναι το συνενωτικό Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

Ο Υφυπουργός
ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ»

10. Στην με αριθμό 2527/18-12-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Πέτρου Μαντούβαλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 761/11-1-07 έγγραφο από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του με αριθ. πρωτ. 2527/18-12-2006 εγγράφου σας, με το οποίο μας διαβιβάσθηκε ερώτηση του Βουλευτή κ. Π. Μαντούβαλου, που κατατέθηκε στην Βουλή των Ελλήνων, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Η πρωτοβουλία της παραχώρησης του πλοίου τύπου LIBERTY για την δημιουργία Μουσείου είχε αναληφθεί από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, κατά την διάρκεια επίσκεψής του στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, σε συνεργασία με Ελληνοαμερικανούς γερουσιαστές. Το αίτημα για την παραχώρηση του εν λόγω πλοίου, είχε τεθεί επισήμως και έγινε αποδεκτό, τον Φεβρουάριο του 2005, στον πρέσβη των Ηνωμένων Πολιτειών στη χώρα μας, κ. Charles Ries.

Τον Ιούνιο του 2006, το Αμερικανικό Κογκρέσο πήρε την ιστορική απόφαση, που επιτρέπει τη δωρεάν παραχώρηση του πλοίου στην Ελλάδα. Ο σχετικός νόμος θα υπογραφεί από τον Πρόεδρο των Η.Π.Α, αφού προηγουμένως το πλοίο συμμορφωθεί με τις ισχύουσες Διεθνείς περιβαλλοντικές απαιτήσεις, με εργασίες που βρίσκονται ήδη σε εξέλιξη.

2. Πρόσφατα (11-11-2006), όπως είχε συμβεί και τον Ιανουάριο του περασμένου έτους, πραγματοποιήθηκε συνάντηση μεταξύ του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας και των πολιειακών γερουσιαστών των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής κ.κ. Λεωνίδα Ραπτάκη και Δημήτριου Γιάνναρου στο Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, με την παρουσία και του Γενικού Γραμματέα του ΥΕΝ καθηγητή κ. Ιωάννη Τζωάννου, όπου συζητήθηκε η πρόοδος αναφορικά με την διάσωση από πλευράς της Ελληνικής Κυβέρνησης του τελευταίου διαθέσιμου πλοίου τύπου LIBERTY «Arthur M. Huddell» και η μετατροπή του σε πλωτό μουσείο στον Πειραιά, με το όνομα «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ».

3. Οι Έλληνες ναυτικοί και τα ελληνικά πλοία ανέπτυξαν σημαντική δράση μεταφέροντας στρατεύματα και εφόδια κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, στον αγώνα για την ελευθερία. Το κόστος της δράσης αυτής ήταν η απώλεια μεγάλου αριθμού Ελλήνων ναυτικών και σχεδόν του συνόλου του Ελληνικού εμπορικού στόλου.

Τα πλοία τύπου LIBERTY παραχωρήθηκαν από τις Η.Π.Α. στην Ελλάδα, με ευνοϊκούς όρους, μετά τη λήξη του πολέμου, σε αναγνώριση της παραπάνω μοναδικής προσφοράς και

θυσίας της χώρας μας, στο πλαίσιο ανασύνταξης της κατεστραμμένης Ευρώπης. Τα πλοία αυτά έχουν μεγάλη ιστορική σημασία για την πατρίδα μας καθώς αποτέλεσαν το πυρήνα για την αναγέννηση και ανάπτυξη της σύγχρονης εμπορικής μας ναυτιλίας.

4. Η απόκτηση ενός πλοίου τύπου LIBERTY, ως πλωτού Μουσείου αφιερωμένου στην εμπορική μας ναυτιλία και στην σύγχρονη Ελληνική ιστορία εν γένει, αποτέλεσε μια πολύχρονη επιθυμία της ναυτικής οικογένειας της χώρας μας, η οποία και υλοποιείται με το προσωπικό ενδιαφέρον του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας.

Οι δαπάνες για την υλοποίηση του έργου θα αναληφθούν από την Ελληνική Κυβέρνηση με τη συνεχή και ουσιαστική συμπαράσταση της ναυτιλιακής κοινότητας της χώρας μας.

Το πλοίο - Μουσείο θα κοσμήι τον Πειραιά, δίπλα στο χώρο που θα στεγαστεί το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας και θα αποτελεί σημείο αναφοράς για τη μακραίωνη ναυτική μας παράδοση καθώς και πόλο έλξης για χιλιάδες επισκέπτες.

Ο Υπουργός
ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ»

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 15 Φεβρουαρίου 2007.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 296/12-2-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Μάξιμου Χαρακόπουλου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τα κίνητρα για την καλλιέργεια ενεργειακών φυτών κ.λπ..

2. Η με αριθμό 298/12-2-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Θεοχάρη Τσιόγκα προς τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, σχετικά με το διαγωνισμό εκμετάλλευσης των χώρων στάθμευσης του αεροδρομίου «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» κ.λπ..

3. Η με αριθμό 311/12-2-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κινήματος Ελλάδας κ. Δημητρίου Τσιόγκα προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την επιχορήγηση του ΕΛΓΑ από τον κρατικό προϋπολογισμό κ.λπ..

4. Η με αριθμό 299/12-2-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανασίου Λεβέντη προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Ανάπτυξης, σχετικά με τις διαρροές πετρελαιοειδών από το διυλιστήριο της ΠΕΤΡΟΛΑ-ΕΛΠΕ στις εγκαταστάσεις της ΠΥΡ.ΚΑΛ. στην Ελευσίνα κ.λπ.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δευτέρου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 302/12-2-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Γεωργίου Ντόλιου προς την Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με την επίσκεψη της Υπουργού στη Θράκη κ.λπ.

2. Η με αριθμό 312/12-2-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Άγγελου Τζέκη προς τους Υπουργούς Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Μακεδονίας-Θράκης, σχετικά με την πληρωμή των Αγροτικών Δασικών Συνεταιρισμών Χαλκιδικής για την εργασία τους στην κατασκευή αντιδιαβρωτικών έργων στην Κασσάνδρα κ.λπ..

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΒΟΥΛΗΣ

Συζήτηση και λήψη απόφασης επί των προτάσεων για αναθεώρηση διατάξεων του Συντάγματος, σύμφωνα με τα άρθρα 110 του Συντάγματος και 119 του Κανονισμού της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως **κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ**. Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωντανά)

Σύμφωνα με το άρθρο 119 του Κανονισμού της Βουλής, οι προτάσεις αναθεώρησης συζητούνται με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων 95 έως 104 του Κανονισμού, δηλαδή με τη συνήθη διαδικασία νομοθετικού έργου και η συζήτηση αναφέρεται αποκλειστικά στην ανάγκη Αναθεώρησης και στις αναθεωρητέες διατάξεις.

Αντικείμενο της σημερινής συζήτησης είναι οι προτάσεις αναθεώρησης των διατάξεων, οι οποίες υποβλήθηκαν από τη Νέα Δημοκρατία, από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., καθώς και από Βουλευτές, όπως ειδικότερα καταγράφονται στην έκθεση της Επιτροπής Αναθεώρησης.

Προτείνω να διατεθούν, για την ολοκλήρωση της συζήτησης επί των προτάσεων αναθεώρησης, μία συνεδρίαση για τη συζήτηση επί της αρχής, τρεις συνεδριάσεις για τη συζήτηση επί των αναθεωρητέων διατάξεων και μία συνεδρίαση για την ψηφοφορία.

Στην περίπτωση που έχουν εγγραφεί επί της αρχής ή για μία ενότητα, περισσότεροι ομιλητές από όσους θα καλύψει μία συνεδρίαση, θα διατίθεται εμβόλιμη συνεδρίαση εν συνεχεία το απόγευμα.

Επομένως για σήμερα, εφόσον θα συμφωνήσετε και εσείς, θα συζητήσουμε επί της αρχής των προτάσεων αναθεώρησης και γενικότερα για την αποδοχή ή όχι της αναθεώρησης.

Προτείνω ο χρόνος που θα διατεθεί να είναι είκοσι λεπτά για το γενικό εισηγητή και τους ειδικούς αγορητές, τριάντα λεπτά για τον Πρωθυπουργό, είκοσι λεπτά για τους Προέδρους των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, δεκαπέντε λεπτά για τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους, είκοσι πέντε λεπτά για τους αρμόδιους Υπουργούς και δέκα λεπτά για τους λοιπούς ομιλητές. Κατά τα λοιπά, θα ισχύσουν οι χρόνοι ομιλίας που προβλέπονται στο άρθρο 97 του Κανονισμού της Βουλής.

Οι συνάδελφοι που επιθυμούν να ομιλήσουν θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα έως το τέλος της ομιλίας του δεύτερου ομιλητή.

Επίσης προτείνω την κατάρτιση ενιαίου καταλόγου με εναλλαγή. Αυτά για τη σημερινή συζήτηση.

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι! Έχουν γίνει συνεννοήσεις γι' αυτά που ακούτε.

Όσον αφορά τη συζήτηση των αναθεωρητέων διατάξεων προτείνω να συζητηθούν σε ενότητες ως εξής:

Πρώτη ενότητα, άρθρα 1 έως και 22, η οποία θα συζητηθεί αύριο, καθώς εχόντων των πραγμάτων.

Δεύτερη ενότητα, άρθρα 24 έως και 79, καθώς και το άρθρο 117 και

Τρίτη ενότητα, άρθρα 88 έως και 118, πλην του άρθρου 117. Θα κοινοποιηθεί ημερήσια διάταξη της προσεχούς εβδομάδας, που θα αναγράφονται αυτά.

Επίσης, κατά τη συζήτηση των ενότητων θα συζητηθούν και οι προτάσεις των κυρίων Βουλευτών, που εμπίπτουν στην αντίστοιχη ενότητα.

Για την καλύτερη οργάνωση της συζήτησης επί των ενότητων, σε ό,τι αφορά τους χρόνους των ομιλιών, προτείνω ο γενικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας και οι ειδικοί αγορητές να μιλήσουν δεκαπέντε λεπτά, οι ειδικοί εισηγητές, που μπορεί να ορισθούν από τη Νέα Δημοκρατία, δεδομένου ότι υπήρχαν ειδικοί εισηγητές και στην Επιτροπή, να μιλήσουν δέκα λεπτά, οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι δεκαπέντε λεπτά, οι εγγεγραμ-

μένοι ομιλητές οκτώ λεπτά, οι αρμόδιοι Υπουργοί δεκαπέντε λεπτά και οι λοιποί Υπουργοί δέκα λεπτά.

Οι συνάδελφοι που επιθυμούν να ομιλήσουν θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα και επί των ενότητων έως το τέλος της ομιλίας του δεύτερου ομιλητή.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί μετά την ολοκλήρωση της συζήτησης για όλες τις αναθεωρητέες διατάξεις ταυτοχρόνως, σύμφωνα με το Σύνταγμα και τον Κανονισμό.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνονται δεκτές οι παραπάνω προτάσεις; **ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το Σώμα συμφώνησε.

Να ανακοινώσω, κύριοι συνάδελφοι, ότι κατά τη συζήτηση της Αναθεώρησης ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ορέστης Κολοζώφ, ορίζει ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Σκυλλάκο.

Επίσης ο Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος, ορίζει ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Νίκο Κωνσταντόπουλο και Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο το Βουλευτή κ. Φώτη Κουβέλη.

Το λόγο έχει ο γενικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Πάνος Παναγιωτόπουλος.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν πριν από λίγους μήνες βρισκόμασταν στο σημείο εκκίνησης της Αναθεώρησης, είχαμε την ευκαιρία να επισημάνουμε, μέσα στην Αίθουσα της Ολομέλειας, από αυτό ακριβώς το Βήμα, τον ξεχωριστό χαρακτήρα που έχει αυτή η κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία. Και είχαμε την ευκαιρία να τονίσουμε ότι αποτελεί κρίσιμο κομμάτι ο ρόλος για τη λειτουργία της ελληνικής πολιτείας, για την εξέλιξη των πολιτειακών δομών στον τόπο μας και ουσιαστικά για την περαιτέρω πορεία του ελληνικού πολιτικού συστήματος. Από τότε μέχρι σήμερα μεσολάβησαν οι εργασίες της Επιτροπής Αναθεώρησης. Και επειδή, επιτρέψτε μου, θέλω να έχω τη γενικότερη και ειδική εικόνα για τα όσα έγιναν μέσα στην αίθουσα της Επιτροπής Αναθεώρησης, θα σας πω ότι αυτό που έφτασε –θεωρώ, μπορεί να κάνω λάθος– μέχρι το μέσο πολίτη, αδικεί τα όσα έγιναν στην Επιτροπή Αναθεώρησης της Βουλής. Γιατί σε αυτήν την Επιτροπή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έγινε δουλειά. Και έγινε δουλειά από όλους. Γι' αυτό, θα μου επιτρέψετε να διατυπώσω από το επίσημο αυτό Βήμα, τις ευχαριστίες μου ως γενικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας και τα θερμά μου συγχαρητήρια, προς όλους τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑ.ΣΟ.Κ., του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και του Συνασπισμού –δεν έχει σημασία αν είναι απόντες οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., θα τα πούμε στη συνέχεια– για την πολύτιμη συμβολή τους σε αυτήν την κρίσιμη θεσμική διαδικασία.

Σε πολλές συνεδριάσεις, Βουλευτές από όλα τα κόμματα, δουλέψαμε συστηματικά, με αίσθημα ευθύνης και με διάθεση προσφοράς στον τόπο, σε μακρές διαδικασίες. Διατυπώσαμε προτάσεις, ανταλλάξαμε απόψεις, προβληματιστήκαμε από κοινού μέσα σε κλίμα απόλυτης ελευθερίας έκφρασης για το Βουλευτή. Άλλοτε διαφωνήσαμε και άλλοτε συμφωνήσαμε. Καταγράψαμε αποκλίσεις, αλλά διαπιστώσαμε και συγκλίσεις. Μπορεί μεν, να ακονίσαμε και τη νομική μας σκέψη, ιδιαίτερα οι προερχόμενοι από τη νομική επιστήμη, σ' ένα ευρύτερο φάσμα του Δημοσίου Δικαίου και όχι μόνο, αλλά αυτό που αναδείχθηκε από τη διαδικασία των εργασιών στην Επιτροπή Αναθεώρησης, ήταν η ίδια η πολιτική, στην πιο ζωντανή και δημιουργική εκδοχή της, η πολιτική που φιλοδοξεί να απαντήσει ουσιαστικά στις μεγάλες προκλήσεις του παρόντος και του μέλλοντος, η πολιτική που διεκδικεί για τον εαυτό της βάθος και δυναμική, η πολιτική που διαγράφει ιστορική προοπτική.

Οφείλουμε να πούμε για την τάξη του πράγματος ότι από τα πρώτα βήματα αυτής της προαναθεωρητικής φάσης των εργασιών της Επιτροπής Αναθεώρησης, τόσο από την πλευρά της Κυβέρνησης, με την ομιλία του Πρωθυπουργού Κώστα Καραμανλή, που εκφωνήθηκε εδώ από το Βήμα αυτό στην Ολομέλεια, που έδωσε την εντολή στην Επιτροπή Αναθεώρησης να ξεκινήσει τις εργασίες της, όσο και από τη συνεχή παρουσία

στις εργασίες της Επιτροπής του εκπροσώπου της Κυβέρνησης, Υπουργού Προκόπη Παυλόπουλου και επιτρέψτε μου να πω και ταυτόχρονα δι' εμού, από τα πρώτα βήματα της διαδικασίας, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία κατέδειξε ότι αντιμετωπίζει με μέτρο υψηλής θεσμικής ευθύνης η συγκεκριμένη διαδικασία.

Θέλω να σας διαβεβαιώσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ήταν πάρα πολύ εύκολο για τη Νέα Δημοκρατία να επιλέξει την αντιπαράθεση. Ήταν πάρα πολύ εύκολο, έχοντας απέναντι ένα ΠΑ.ΣΟ.Κ., κουρασμένο και διχασμένο, να επιλέξουμε την αντιπαλότητα, την πολιτική και την κοινοβουλευτική αντιπαλότητα. Αντί γι' αυτό, -και όποιος το αμφισβητεί μπορεί να ανατρέξει στα Πρακτικά της συνεδρίασης, στα αναλυτικά Πρακτικά- επιδώσαμε συστηματικά τη συναίνεση.

Γιατί η Νέα Δημοκρατία, που έχει τη μεγάλη πρωτοβουλία της Αναθεώρησης του Συντάγματος στην παρούσα φάση, γνωρίζει ότι, για να φέρουμε σε πέρας τις δύο φάσεις που προβλέπονται από το άρθρο 110 του Συντάγματος και από το άρθρο 119 του Κανονισμού της Βουλής, απαιτείται συναίνεση περισσότερων κοινοβουλευτικών ψήφων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εικόνα που παρουσιάζει σήμερα η Βουλή θεωρώ ότι αδικεί την αναθεωρητική διαδικασία. Αυτήν την εικόνα λέω με τον πιο κατηγορηματικό και απόλυτο τρόπο ότι δεν την επιδίωξε η Νέα Δημοκρατία. Αυτήν την εικόνα θεωρώ ότι δεν την επεδίωξαν ούτε οι συνάδελφοι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ., στη μεγάλη τους πλειοψηφία. Αυτήν την εικόνα, που θεωρώ ότι προσβάλλει αυτήν την κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία, την επέβαλε και στους Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. η ηγεσία του κινήματος.

Να σας θυμίσω τι έγινε στην Επιτροπή: Δουλέψαμε μαζί, διαφωνήσαμε με τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και τους συναδέλφους των κομμάτων της Αριστεράς, αλλά σε αρκετές περιπτώσεις συγκλίναμε. Υπήρξαν και προτάσεις -και εάν προκληθώ, είμαι σε θέση να σας τις αναφέρω και υπάρχουν στα Πρακτικά- συναδέλφων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που προθύμως πλήθος συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας τις προσυπέγραψε. Κατά τη διαδικασία της ψηφοφορίας αποφασίσαμε να εισηγηθούμε από κοινού, γιατί, όπως ξέρετε, η Επιτροπή Αναθεώρησης δεν αποφασίζει οριστικά. Η Επιτροπή Αναθεώρησης εισηγείται στην Ολομέλεια. Η Ολομέλεια -εδώ όλοι μας- με τη διαδικασία η οποία αποφασίστηκε, είναι αυτή που θα καταλήξει και θα ψηφίσει για το ποια ακριβώς άρθρα θα αναθεωρηθούν από την επόμενη Βουλή, όχι για το περιεχόμενο που θα έχει η αναθεώρηση αυτή. Αυτό θα το αποφασίσει η επόμενη Βουλή, η οποία θα δεντάξει και το τελικό κείμενο των άρθρων, που αυτή η Βουλή αποφάσισε να αναθεωρήσουμε.

Έτσι, λοιπόν, μεταξύ αυτών που συζητήσαμε, αποφασίσαμε να εισηγηθούμε με ευρεία πλειοψηφία και με τις ψήφους συναδέλφων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. την αναθεώρηση του άρθρου 14, για τα θέματα διαφάνειας στις σχέσεις του πολιτικού κόσμου, της εξουσίας των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και της οικονομικής εξουσίας του τόπου. Έτσι, αποφασίσαμε με ευρεία πλειοψηφία και με τις ψήφους συναδέλφων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να ζητήσουμε να αναθεωρηθεί το άρθρο 16 και να ανοίξουμε νέες δημιουργικές λεωφόρους για την ανώτατη εκπαίδευση στην Ελλάδα. Ταυτόχρονα -και θα παρακαλέσω σ' αυτό να έχω την προσοχή σας- τόσο ο αρμόδιος Υπουργός κ. Παυλόπουλος που εκπροσωπούσε την Κυβέρνηση, όσο και εγώ, εκτελώντας τα καθήκοντα του γενικού εισηγητή του κόμματος -και όποιος το αμφισβητήσει ας ανατρέξει στα Πρακτικά- αφήσαμε μέχρι το τέλος, όπως το λέει απλά ο θυμόσοφος ελληνικός λαός, «πόρτες ανοιχτές», για να έχουμε συγκλίσεις και σε μια σειρά άλλων άρθρων. Αλλά αυτές τις συγκλίσεις εδώ ήταν ο χώρος, που εκαλούντο οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να προσέλθουν, για να τις πιετώσουμε. Αυτό, γιατί ακούμε ότι η Νέα Δημοκρατία δεν συμφώνησε σε τίποτα, ότι η Νέα Δημοκρατία δεν συνέκλινε πουθενά με τις προτάσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Δεν είναι ακριβές.

Τα όσα έγιναν τις τελευταίες εβδομάδες νομίζω ότι κατέστησαν σαφές σε κάθε ελληνικό σπίτι ότι η ηγεσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. διέπραξε ένα μέγιστο ολιόθημα επιχειρώντας να δραπετεύσει από τα εσωκομματικά αδιέξοδα του «ιερού παλατιού» της Χαριλάου Τρικούπη, το οποίο, δυστυχώς, για το πολίτευμα και για

την πολιτική σταθερότητα στον τόπο -γιατί η Αξιωματική Αντιπολίτευση έχει ένα σημαντικό θεσμικό και πολιτικό ρόλο στην αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία- περνά μέρες βυζαντινής παρακμής. Επιχείρησε έτσι να τινάξει στον αέρα τη διαδικασία αναθεώρησης. Γιατί; Και να το πούμε. Το είπαμε εντός Βουλής, το είπαμε εκτός Βουλής, να το πούμε να ακουστεί και κατά την εκκίνηση αυτής της σημαντικής διαδικασίας.

Εάν ο Κώστας Καραμανλής σήκωνε το γάντι, το τρύπιο γάντι που του πέταξε ο Γιώργος Παπανδρέου πριν από λίγες μέρες, τότε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αναθεωρητική διαδικασία θα είχε τελειώσει. Όπως λέει ο ελληνικός λαός, όλη αυτή η δέσμη μεταρρυθμίσεων θα είχε πάει περίπατο.

Θα μπορούσε βεβαίως θεωρητικά να μιλήσει κάποιος για τη δυνατότητα -λέγεται από την πλευρά της ηγεσίας του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- να ξαναρχίσει αυτή η διαδικασία από την επόμενη Βουλή, δηλαδή ουσιαστικά να παραπεμφθεί στις ελληνικές καλάνδες, να εφαρμοστούν οι διατάξεις, που θα αναθεωρηθούν -και θα αποφασιστεί αυτό στην επόμενη Βουλή- αφού καταρτιστούν από τη μεθεπόμενη Βουλή, δηλαδή με ορίζοντα πέραν του 2014. Μη μου πείτε, λοιπόν, ότι αυτές οι σημαντικές αλλαγές μπορούν να περιμένουν. Και σας παρακαλώ να συνυπολογίσετε την πλήρη διακωμώδηση αυτής της τόσο κρίσιμης κοινοβουλευτικής διαδικασίας στην οποία θα είχαμε οδηγηθεί, αν ο Πρωθυπουργός, η Νέα Δημοκρατία, όλοι μας, δεν χαρακτηριζόμασταν από τέτοιο υψηλό αίσθημα ευθύνης απέναντι σε αυτήν τη μεγάλη ιστορική πρόκληση, που αντιμετωπίζουμε.

Βέβαια, όπως σας είπα, η αλήθεια είναι ότι η ηγεσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έπαιξε στα σίγουρα. Αυτή είναι η αλήθεια. Επένδυσαν σ' ένα παιχνίδι πρόσκαιρων εντυπώσεων, όπως είπα πριν, ποντάροντας στην υπευθυνότητα της Νέας Δημοκρατίας και προσωπικά του Κώστα Καραμανλή. Δεν τους βγήκε, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και δεν μπορεί να τους βγει. Η εικόνα των άδειων εδράνων, μιλάει από μόνη της, διότι η μαχητική παρουσία στη Βουλή προϋποθέτει θέσεις επεξεργασμένες, κατασταλαγμένες και ξεκάθαρα επιχειρήματα. Η συναίνεση απαιτεί αυτοπεποίθηση και καθαρό νου και τη συναίνεση μπορεί να την επιλέξει σ' αυτά τα λίγα σημεία που επιβάλλεται από την ιστορική αναγκαιότητα και από τις απαιτήσεις της κοινωνίας μας μόνο ένας πολιτικός οργανισμός, του οποίου η ηγεσία στέκει δυνατά στα πόδια της. Όταν δεν μπορείς να έχεις τη μαχητική παρουσία που θέλεις και όταν δεν αντέχεις τη συναίνεση εκεί που επιβάλλεται από τα πράγματα και τη θέλει ο ελληνικός λαός, τότε, δυστυχώς, η φυγή αποτελεί τη μόνη λύση. Η φυγή αυτή είναι απόδραση από τα καθήκοντα που έχει αναθέσει σε όλους μας ο ελληνικός λαός, γιατί -όπως είπαμε πριν και είναι το αυτονόητο- έχει θεσμικό βαρύνοντα ρόλο στο κοινοβουλευτικό πολίτευμα η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Η φυγή αυτή είναι απόδραση από τα προβλήματα της κοινωνίας, γιατί τα μείζονα προβλήματα, στα οποία καλούμεθα να απαντήσουμε με τη δέσμη προτάσεων για την Αναθεώρηση του Συντάγματος, που έχει καταθέσει η Νέα Δημοκρατία, δεν μπορούν να περιμένουν και αφορούν προβλήματα της καθημερινότητας του ελληνικού λαού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία δεν κάνει πίσω. Η πρόσκλησή μας για συναίνεση προς όλες τις πτέρυγες της Βουλής εξακολουθεί να ισχύει. Αφορά το ΠΑ.ΣΟ.Κ., που είναι απόν, αλλά βεβαίως αφορά και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος και το Συνασπισμό. Ο ελληνικός λαός βλέπει και κρίνει. Η κοινωνία χρειάζεται αυτές τις αλλαγές και ζητάει να τις δρομολογήσουμε εδώ και τώρα. Καλούμεθα σήμερα να τοποθετηθούμε με υπευθυνότητα απέναντι στην ιστορική αυτή πρόκληση.

Ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όπως προέκυψε από τα πράγματα, δεν μπόρεσε να αντέξει τη μόνη ίσως ορθή επιλογή, που έκανε τα τελευταία χρόνια, την επιλογή να στηρίξει την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, γιατί ουσιαστικά περί αυτού πρόκειται, γιατί ακούσαμε να αναπτύσσεται και η λογική του παραλόγου στην αρμόδια επιτροπή, ότι άλλη προσέγγιση είχε η Νέα Δημοκρατία, άλλη προσέγγιση είχε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Έτσι είναι, αν έτσι νομίζετε. Θέατρο του παραλόγου. Η ουσία είναι ότι ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αποδέχθηκε αυτήν την κρίσιμη πρωτοβου-

λία της Νέας Δημοκρατίας για την αναθεώρηση του άρθρου 16 και πρέπει να του αναγνωρίσουμε -γιατί εμείς κάνουμε πολιτική με την αλήθεια στη Νέα Δημοκρατία- ότι στο κόμμα του ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε αυτό το θέμα υπήρξε συνεπής.

Και είναι αλήθεια αυτό, διότι με τόλη εδώ και πολλά χρόνια το υποστήριζε. Γιατί, όμως, κάτω από το βάρος των εσωκομματικών πιέσεων και μέσα από τη μικροκομματική λογική των σκοπιμοτήτων και των ισορροπιών ήρθε να καθυποτάξει μια τόσο κρίσιμη, κορυφαία κοινοβουλευτική θεσμική διαδικασία σε τέτοιους είδους σκοπιμότητες;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως σας είπα, η Νέα Δημοκρατία δεν κάνει πίσω. Σήμερα, με την αποφασιστικότητα και την ηρεμία της κυρίαρχης πολιτικής δύναμης, διασφαλίζουμε τη συνέχιση της διαδικασίας αναθεώρησης και ευελπιστούμε -και θέλω την προσοχή σας σ' αυτό- ότι μετά τις εκλογές θα πρυτανεύσουν ωριμότερες σκέψεις στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., αφού θα έχει πάρει το μήνυμα από τον ελληνικό λαό. Γιατί όταν έρθει η ώρα να φθάσουμε στην κάλπη -όποτε έρθει αυτή η ώρα- τότε δεν τελευταίο λόγο θα τον έχουν οι πολίτες. Οι πολίτες θα διαπιστώσουν ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ., με την επιστροφή του στον έξαλλο εαυτό του, δεν οδηγεί πουθενά. Οι πολίτες θα διαπιστώσουν -και αυτό θα προκύψει και από την κρίσιμη συζήτηση, που θα γίνει τις επόμενες μέρες στην Ολομέλεια του Κοινοβουλίου- ότι μόνο μια πιο ισχυρή Νέα Δημοκρατία στις επόμενες εκλογές, όποτε και αν γίνουν αυτές, μια Νέα Δημοκρατία με μεγαλύτερη κοινοβουλευτική πλειοψηφία θα είναι η δύναμη εκείνη, που θα μπορέσει να κατοχυρώσει τη συναίνεση μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο και να φέρει σε πέρας τη διαδικασία αναθεώρησης του Συντάγματος. Κατά συνέπεια, η διαδικασία αναθεώρησης, σε τελευταία ανάλυση, θα την κρατήσει ζωντανή η λαϊκή ψήφος. Και, όπως είπαμε, η Νέα Δημοκρατία είναι έτοιμη και αμέσως μετά τις εκλογές -όταν, όπως πιστεύουμε, με τη βοήθεια του Θεού και τη θέληση του ελληνικού λαού θα έχουμε και πάλι την εντολή να προχωρήσουμε σε μία ακόμη κυβερνητική θητεία- να κατοχυρώσει το πλαίσιο συναίνεσης, δημόσιο διαλόγου και σύγκλισης των πολιτικών δυνάμεων, για να πετύχουμε αυτό που επιτάσσει το πνεύμα και το γράμμα του άρθρου 110 του Συντάγματος.

Τώρα, μη μας πουν κάποιοι ότι αυτά που λέμε είναι προσχηματικά, ότι αυτά λέγονται από τη Νέα Δημοκρατία, αν θέλετε, γνωρίζοντας ότι ο ελληνικός λαός στην πλειοψηφία του θέλει την αναθεώρηση αυτή, γιατί ξέρει πως αυτά που προτείνουμε να γίνουν έπρεπε να έχουν γίνει από χρόνια και πρέπει να προχωρήσουν, και το λέμε για λόγους, αν θέλετε, πολιτικής ή εκλογικής σκοπιμότητας. Σας θυμίζω -κι έχει σημασία αυτό- ότι είναι η Νέα Δημοκρατία που, στα πλαίσια της καλής πίστης απέναντι στο πολίτευμα και στις κοινοβουλευτικές διαδικασίες, ψήφισε στο παρελθόν, κατά την προηγούμενη διαδικασία αναθεώρησης, κατά την προαναθεωρητική φάση, τα 2/3 περίπου των προτάσεων που είχαν κατατεθεί από την τότε κυβερνώσα πλειοψηφία, από την πλειοψηφία του ΠΑ.ΣΟ.Κ... Και είναι προς τιμήν μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διότι δείξαμε την καλή πίστη που επιβάλλει ο θεσμικός, ο πολιτικός και ο νομικός μας πολιτισμός. Στο κάτω-κάτω η έννοια της καλής πίστεως υπάρχει και στον Αστικό Κώδικα, υπάρχει στο Αστικό Δίκαιο. Επιβάλλεται στις έννομες σχέσεις και στις σχέσεις που αναπτύσσονται μεταξύ τους οι πολίτες, πόσω μάλλον υπαγορεύεται και πρέπει να τηρείται και από τους μεγάλους πολιτικούς σχηματισμούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην πορεία των συζητήσεων, που θα ακολουθήσουν θα έχουμε την ευκαιρία να αναφερθούμε αναλυτικά στις προτάσεις του κόμματος, αλλά και στις εισηγήσεις που προέκυψαν από την Επιτροπή Αναθεώρησης του Συντάγματος, από άρθρο σε άρθρο και από παράγραφο σε παράγραφο.

Εκείνο που θέλω να πω επί της αρχής είναι ότι μπορεί μεν να μη δίνουμε συγκεκριμένες απαντήσεις στα μικρά, καθημερινά ζητήματα, αλλά θέτουμε τα πλαίσια, μέσα στα οποία ο νομοθέτης του μέλλοντος θα μπορέσει να διαμορφώσει νέες πολιτικές, που θα δώσουν απαντήσεις στα κρίσιμα ζητήματα, που αντιμετωπίζει στην καθημερινότητά του ο Έλληνας και η Ελληνίδα. Οι προτάσεις μας διαγράφουν τις χοντρές κατευθυντήριες γραμ-

μές του μέλλοντος, του αύριο. Γιατί μ' αυτές, με το άρθρο 14, επιχειρούμε να θωρακίσουμε αποτελεσματικά τη διαφάνεια στις σχέσεις πολιτικού κόσμου, ισχυρών της οικονομικής εξουσίας και ιδιοκτητών των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

Με το άρθρο 16 ανοίγουμε νέους δρόμους για την τριτοβάθμια εκπαίδευση στη χώρα μας. Ξεκαθαρίζουμε ότι αποτελεί προτεραιότητα για τη Νέα Δημοκρατία η ενίσχυση του δημοσίου, διαταξικού πανεπιστημίου.

Και ήδη κάνει σαφές τόσο ο Πρωθυπουργός όσο και η αρμόδια Υπουργός, η συνάδελφος και φίλη κ. Γιαννάκου ότι πριν προχωρήσουμε στη διαδικασία Αναθεώρησης, αφού τώρα διανύουμε την προαναθεωρητική φάση, θα έλθει στη Βουλή σε λίγο καιρό ο νέος νόμος πλαίσιο για την αναβάθμιση του δημοσίου πανεπιστημίου. Δηλαδή με άλλα λόγια για μας η αναβάθμιση του δημοσίου διαταξικού πανεπιστημίου προηγείται της ίδρυσης των μη κρατικών, μη δημοσίων, μη κερδοσκοπικών Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων.

Εν συνεχεία, με τις προτάσεις μας για το άρθρο 17 προστατεύουμε την ιδιοκτησία, που βάλλεται μέσω της διαδικασίας των αναγκάων απαλλοτριώσεων, χωρίς, όμως, οι φορείς που επιλέγουν αυτόν τον τρόπο να δραστηριοποιηθούν, να έχουν τα χρήματα για να αποζημιώσουν τον Έλληνα και την Ελληνίδα.

Με το άρθρο 22 ζητάμε να συμπεριληφθεί στο Σύνταγμα η κορυφαία έννοια της κοινωνικής συνοχής.

Με τα άρθρα 24 και 117 επιχειρούμε και επιτυγχάνουμε να συνδυάσουμε την προστασία των δασικών οικοσυστημάτων με τη βιώσιμη ανάπτυξη.

Με το άρθρο 29 λαμβάνουμε μέτρα αυστηρά για το πολιτικό χρήμα.

Με τα άρθρα 57 και 115 διορθώνουμε τα κακώς κείμενα με το θέμα του επαγγελματικού ασυμβιβάστου.

Με το άρθρο 62 επαναοριοθετούμε με πλέον σωστό τρόπο το πλαίσιο της βουλευτικής ασυλίας.

Με το άρθρο 100 κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συγκροτούμε στη θέση του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου το Συνταγματικό Δικαστήριο με ευρείες αρμοδιότητες πριν απ' όλα για το δικαστικό έλεγχο της συνταγματικότητας των νόμων, αλλά και με άλλες αρμοδιότητες, που αφορούν τον έλεγχο του χρήματος, τον έλεγχο του πόθεν έσχες κ.ο.κ.

Δεν θα κάνω μεγαλύτερη αναφορά, γιατί πρέπει να κλείσω. Έχουμε πολλά να πούμε στη διαδικασία της συζήτησης. Αλλά πριν κλείσω θα μου επιτρέψετε, μια και είναι απόντες οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να απευθυνθώ προς την εκλογική βάση του κινήματος, γιατί παραδέχομαι, μπορεί να μας χωρίζουν πολλά από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά όπως νοικοκυραίοι Έλληνες ψηφίζουν τη Νέα Δημοκρατία, δημιουργικοί άνθρωποι του ελληνικού λαού, το ίδιο συμβαίνει και με τους συμπολίτες μας που ψηφίζουν το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. -μπορεί να διαφωνούμε, είναι δικαίωμά τους- το ίδιο συμβαίνει με τους Έλληνες πολίτες και τις Ελληνίδες που τιμούν με την ψήφο τους το Κ.Κ.Ε. ή το Συνασπισμό. Να ξεκαθαρίσουμε, λοιπόν, απευθυνόμενοι ιδιαίτερα από αυτό το δημόσιο βήμα προς την κοινωνική και εκλογική βάση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.:

Η Αναθεώρηση δεν είναι εσωτερική υπόθεση της Ρηγίλλης. Η Αναθεώρηση του Συντάγματος αποτελεί ιστορική αναγκαιότητα και κινείται πάνω από τα μικρά και τα πεπερασμένα που σαρώνει ο πολιτικός και ο πραγματικός χρόνος στο πέρασμά του. Κατά συνέπεια την Αναθεώρηση του Συντάγματος θα πρέπει να την αντιμετωπίζουμε όλοι πάνω από τακτικισμούς, γιατί είναι μία από τις διαδικασίες, στις οποίες καταξιώνεται η πολιτική.

Η Νέα Δημοκρατία με τη στάση της μέχρι τώρα απέναντι σε αυτήν την κορυφαία πρόκληση, αναμετράται με τον ιστορικό χρόνο, ζητάει να εγγραφούν οι προτάσεις της στον ιστορικό χρόνο και είναι έτοιμη, όταν χρειαστεί στο μέλλον να δώσει εξετάσεις στον ιστορικό του τόπου να ζητήσει να αξιολογηθεί η παρέμβασή της και η πρωτοβουλία της με το σωστό τρόπο που πρέπει!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος ο συνάδελφος

κ. Αντώνης Σκυλλάκος.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Υπάρχει ένα ερώτημα: Χρειάζεται αναθεώρηση το Σύνταγμα; Εμείς λέμε «ναι», χρειάζεται αναθεώρηση το Σύνταγμα, αλλά σε εντελώς διαφορετική κατεύθυνση από αυτήν που επέλεξε και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., με τις προτάσεις τους. Εμείς λέμε ότι δεν μπορεί να είναι κριτήριο των αλλαγών στο Σύνταγμα και γενικότερα των μεταρρυθμίσεων η ανταγωνιστικότητα και τα κέρδη των επιχειρήσεων, διότι περί αυτού πρόκειται με τις παρεμβάσεις που γίνονται και από τα δύο κόμματα, στα κρίσιμότερα άρθρα του Συντάγματος.

Επίσης, αυτά τα οποία λέγονται ότι με την Αναθεώρηση θα ενισχύσουμε τη δημοκρατία, τις ελευθερίες και τα κοινωνικά δικαιώματα είναι μονάχα λόγια, όταν στην πράξη με τις πολιτικές που εφαρμόζονται, ανεξάρτητα του τι λέει το γράμμα του Συντάγματος, ανεξάρτητα αν το διορθώσουμε και στα λόγια ενισχυθεί η διάταξη προς όφελος των ελευθεριών ή των κοινωνικών δικαιωμάτων, στην πράξη επαναλαμβάνω, γίνεται ακριβώς το αντίθετο.

Γι' αυτούς τους λόγους το Κ.Κ.Ε. είναι αντίθετο με την Αναθεώρηση. Εμείς είμαστε αντίθετοι και στη βάση του Συντάγματος, όταν έγινε από τη Συντακτική Βουλή του 1975. Τότε είχαμε καταγγείλει εκείνο το Σύνταγμα, για πολλούς λόγους και αποχωρήσαμε από την ψηφοφορία εκφράζοντας την έντονη αντίθεσή μας. Επαναλάβαμε το ίδιο και με την Αναθεώρηση του 2001-2002, που πράγματι έγινε με συναίνεση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας. Τον ίδιο δρόμο θα ακολουθήσουμε και σήμερα. Θα παλέψουμε και στη σημερινή συζήτηση επί της αρχής, θα πούμε την άποψή μας και την αντίθεσή μας και στις άλλες συνεδριάσεις, θα συμμετέχουμε στη συζήτηση, αλλά δεν θα πάρουμε μέρος στη ψηφοφορία.

Υπάρχει και ένα άλλο ζήτημα. Ακούω τώρα από πολλές πλευρές, ιδιαίτερα από τη Νέα Δημοκρατία –τα έλεγε και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. παλαιότερα– ότι πρόκειται για κορυφαία διαδικασία η Αναθεώρηση του Συντάγματος και ότι πρέπει να σεβόμαστε τους θεσμούς.

Θα ήθελα να σχολιάσω αυτές τις δυο απόψεις. Πρώτον, κορυφαία διαδικασία για εμάς είναι ό,τι συμφέρει το λαό και όχι ό,τι συμφέρει τους επιχειρηματίες, για συγκεκριμένα συμφέροντα, που ενδιαφέρονται να επενδύσουν στην παιδεία, να εξαρτηθούν ακόμη περισσότερο τα πανεπιστήμια, να εξαρτηθούν από τους επιχειρηματίες –αυτό θέλουν τα συγκεκριμένα συμφέροντα– που θέλουν τα δάση να μετατραπούν σε οικόπεδα με τσιμέντο. Γι' αυτούς βεβαίως αποτελεί κορυφαία διαδικασία, όχι όμως για το λαό, όχι για εμάς.

Δεύτερον, αν υπάρχει σεβασμός στους θεσμούς. Κοιτάξτε. Όσοι επικαλούνται σεβασμό στους θεσμούς εύκολα παραβιάζουν αυτούς τους θεσμούς, όποτε τους εμποδίζουν στη συγκεκριμένη πολιτική τους. Υπάρχουν πάρα πολλά παραδείγματα.

Το Σύνταγμα, όπως ήταν μέχρι σήμερα, λέει ότι πρέπει να μεριμνά το κράτος για την παιδεία, για την υγεία, να κατοχυρώνονται τα προσωπικά δεδομένα. Στην πράξη, όμως, τι γίνεται; Ο πολίτης βάζει όλο και πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη του. Πάμε σε αντίθετη κατεύθυνση. Οι οδηγίες και η αντίστοιχη ελληνική νομοθεσία για τα προσωπικά δεδομένα και γενικότερα για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα βρίσκονται στην κατεύθυνση συρρίκνωσης αυτών των δικαιωμάτων, παρά το ότι το λέει το Σύνταγμα. Άλλα λέει ο θεσμός, που λέγεται Σύνταγμα, άλλα εφαρμόζουν οι κυβερνήσεις. Αλλά και σε άλλα ζητήματα δεν τηρούνται οι θεσμοί. Πώς μεταχειρίζονται π.χ. τις εκλογές, τα εκλογικά συστήματα. Τι σημαίνει λαϊκή κυριαρχία; Λαϊκή κυριαρχία σημαίνει απλή αναλογία. Στην πράξη οι κυβερνήσεις αλλάζουν κάθε τόσο τα συστήματα, στα πλαίσια του συμφέροντος του ενός ή του άλλου κόμματος, αλλά πάντα στα πλαίσια να διατηρηθεί και να αναπαράγεται ο διοικητισμός.

Πρώρες εκλογές. Επανελημμένα κυβερνήσεις και των δυο μεγαλύτερων κομμάτων επικαλούνται λόγους, προφάσεις, διότι δεν υπάρχουν στην πραγματικότητα αυτοί οι λόγοι, που αναφέρονται στο Σύνταγμα, για να κηρύξουν πρώρες εκλογές, διότι έτσι τις συμφέρει, βλέποντας τους συσχετισμούς στη συγκεκριμένη χρονική περίοδο. Για μας, λοιπόν, είναι σχετικό το ζήτη-

μα των θεσμών. Αν το Σύνταγμα, αν ο νόμος είναι αντιδραστικός, εμείς θα πολεμάμε και θα κάνουμε προσπάθεια να μην κατοχυρωθεί στη συνείδηση του λαού, αλλά να αντιδρά ο λαός και αν μπορούσαμε να τον ακυρώσουμε στην πράξη αυτόν τον θεσμό, ο οποίος στην ουσία βλάπτει το λαό και μάλιστα στην πορεία, αν υπάρξουν και οι συσχετισμοί, να καταργηθεί και από το γράμμα της νομοθεσίας ή του Συντάγματος.

Εμείς, λοιπόν, κινούμαστε στη λογική ότι νόμος είναι το δίκιο του εργάτη και αυτό αφορά και το παλιό Σύνταγμα, αφορά και το μέλλον, αφορά και όλες τις νομοθεσίες που στρέφονται ενάντια στα λαϊκά συμφέροντα.

Θα μπορούσε το Σύνταγμα να ήταν πιο προοδευτικό, να έχει άλλη κατεύθυνση; Με κόμματα, στην εξουσία, συντηρητικά ή σοσιαλιστικά ή κεντροαριστερά ή κεντροδεξιά, με κόμματα τα οποία συντάσσονται με τους διεθνείς οργανισμούς, την Ευρωπαϊκή Ένωση, το ΝΑΤΟ κ.λπ. αποκλείεται να υπάρξουν προοδευτικά συντάγματα.

Εξάλλου, πέρασαν οι εποχές που τα συντάγματα αποτελούσαν δημοκρατική κατάκτηση. Ό,τι δημοκρατικό, ό,τι φιλολαϊκό υπάρχει και είναι εμπόδιο στην επιχειρηματικότητα, αφαιρείται. Αυτό το βλέπουμε όχι μόνο στο ελληνικό Σύνταγμα. Το βλέπουμε σε όλα τα συντάγματα της Ευρώπης και γενικότερα, εκτός αν εξαιρέσουμε ορισμένες χώρες της Λατινικής Αμερικής, όπως είναι η Βενεζουέλα και άλλες, που φυσάει άλλος αέρας, προς άλλη κατεύθυνση.

Είμαστε σε μια εποχή, που ακόμη και αυτά τα διεθνή συντάγματα, το Διεθνές Δίκαιο, η Καταστατική Χάρτα του Ο.Η.Ε., επειδή εμποδίζει ισχυρές δυνάμεις να κάνουν, όπως θέλουν, την προσπάθεια να ελέγξουν πλουτοπαραγωγικές πηγές και να ελέγξουν γεωστρατηγικά εδάφη, τσαλαπατούνται και αυτοί, δηλαδή και το Διεθνές Δίκαιο και η Καταστατική Χάρτα του Ο.Η.Ε..

Το Ευρωσύνταγμα, παραδείγματος χάριν, είναι πολύ λιγότερο, όχι προοδευτικό, αλλά είναι χειρότερο και πολύ πιο πίσω, σε ό,τι αφορά τα ατομικά δικαιώματα, και από την ευρωπαϊκή Χάρτα της Ρώμης, είναι πίσω και από το ελληνικό Σύνταγμα και από πολλά συντάγματα της Ευρώπης και πίσω από τη Χάρτα του Ο.Η.Ε. για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Ιστορικά, λοιπόν, έτσι προχωρούν τα πράγματα.

Έρχομαι στα δικά μας. Εμείς εκτιμούμε ότι υπάρχει ταύτιση στρατηγικής και βασικών πολιτικών ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και στο ΠΑ.ΣΟ.Κ... Αυτό εκφράζεται και στη συνταγματική Αναθεώρηση σε μια σειρά άρθρα.

Υπενθυμίζω τη σύμπτωση στο άρθρο 16, τη σύμπτωση των προτάσεων, σε ό,τι αφορά την Τοπική Αυτοδιοίκηση να αποκτήσει ακόμα πιο αντιδραστικό χαρακτήρα, τη σύμπτωση απόψεων στο άρθρο 90, για την ηγεσία της δικαιοσύνης, που θέλουν πάλι το Υπουργικό Συμβούλιο τελικώς να αποφασίζει για την ηγεσία, να χειραγωγείται δηλαδή μέσω της ηγεσίας ολόκληρη η δικαιοσύνη.

Συμφωνούν να παραμείνει η διάταξη που πατάει επάνω σε αυτό και η σημερινή Κυβέρνηση και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αν θα κέρδιζε τις εκλογές, για να μην μπορούν να μονιμοποιηθούν οι συμβασιούχοι, δεκάδες χιλιάδες συμβασιούχοι.

Συμφωνήσαν να καταργηθεί ή να αλλάξει η διάταξη για το «Βασικό Μέτοχο» και για λόγους δημαγωγίας λένε ενισχυτικά να βάλουν κάποιες διατάξεις, που είναι σκέτη υποκρισία. Ο ένας λέει να κατοχυρώσουμε συνταγματικά την κοινωνική συνοχή. Έρχεται ο άλλος και λέει για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Ανταγωνισμός, φιλολαϊκότητα στα λόγια! Έρχεται το ένα κόμμα και λέει να προσέξει η πολιτεία, η Κυβέρνηση, να μπει άρθρο στο Σύνταγμα, για τις νησιώτικες περιοχές. Έρχεται το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και λέει για τις ορεινές περιοχές, όχι μόνο τα νησιά. Κινούνται, λοιπόν, και από άποψη αντιδραστικότητας και από άποψη δημαγωγίας στην ίδια κατεύθυνση.

Όμως, η τακτική τους διαφέρει ως προς το τι επικαλούνται. Η Νέα Δημοκρατία και στα νομοσχέδια, που έρχονται στη Βουλή και στα μέτρα που παίρνει, αλλά και στο Σύνταγμα ζητάει συναίνεση, όπως ζητούσε και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. συναίνεση, όταν ήταν κυβέρνηση, γιατί βεβαίως θέλει να περάσουν τα μέτρα, οι αντιλαϊκοί νόμοι με τις λιγότερες κοινωνικές αντιδράσεις. Αυτό είναι

φυσικό από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, από την πλευρά της Κυβέρνησης.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αγωνιά στην προσπάθεια του να φανεί ότι διαφοροποιείται από τη Νέα Δημοκρατία. Δεν μπορεί να το πετύχει εύκολα και ιδιαίτερα με την κατακραυγή, που ξεσηκώθηκε για το άρθρο 16, που φαινόταν μεγαλύτερη ταύτιση, εφάρμοσε την τακτική «στρίβειν διά του αρραβώνος». Γι' αυτό και δεν συμμετέχει σήμερα, για να κατευνάσει εκείνους τους ψηφοφόρους, ιδιαίτερα στο χώρο της νεολαίας, οι οποίοι μπορεί να ψηφίζουν το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά είναι αντίθετοι με την αναθεώρηση του άρθρου 16. Πρόκειται για ελιγμό από την πλευρά του ΠΑ.ΣΟ.Κ....

Επειδή ακριβώς υπάρχει αυτή η ταύτιση -μεταρρύθμιση λέει η Νέα Δημοκρατία, εκσυγχρονισμό έλεγε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με πρωθυπουργία του κ. Σημίτη- γι' αυτό και τα τελευταία χρόνια πυκνώνουν τα στελέχη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που τοποθετούνται υπέρ αντιδραστικών λύσεων, κόντρα κάποια φορά και στην επίσημη πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ.... Αυτές είναι απόψεις με τις οποίες κατά βάση δεν είναι αντίθετο το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά κρύβει την πολιτική του. Και αναφερόμαι στην πρόσφατη δήλωση του κ. Πάγκαλου κατά του πολιτικού άσφου. Η Νέα Δημοκρατία θέλει να το περιορίσει, να το καταργήσει. Είναι σαφές η προσπάθεια, η υπονόμευση.

Αλλά και σε άλλα ζητήματα, αρκετά στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχουν τοποθετηθεί πολύ πιο πέρα, από αυτά που λέει επίσημα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και δεν κράτησε αποστάσεις η ηγεσία. Τους άφησε να τα λένε και να δημοσιογραφούν. Είναι και αυτό ένα σημείο του πόσο έχουν προσεγγίσει τα δύο μεγαλύτερα κόμματα στην πολιτική τους.

Θα αναφερθώ τώρα στο ποια άρθρα είναι τα βασικότερα και θα πω επιγραμματικά, γιατί είμαστε αντίθετοι.

Είμαστε αντίθετοι, πρώτα και κύρια, στην αναθεώρηση του άρθρου 16, όχι μόνο γιατί θα ιδρυθούν κάποια ιδιωτικά πανεπιστήμια ή θα μετατραπούν κάποια κολέγια σε πανεπιστήμια, αλλά κυρίως, διότι θα εφαρμοστούν οι κανόνες της αγοράς, τα ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια. Ήδη εφαρμόζονται παρανόμως και αντισυνταγματικά, αλλά έτσι θα ανοίξει εντελώς ο δρόμος, ώστε οι επιχειρήσεις να μπουν στα πανεπιστήμια, να προσαρμοστούν τα πανεπιστήμια στην αγορά. Αυτή είναι η βασική μας αντίθεση.

Δεύτερον, είναι το άρθρο 24 για τα δάση. Υπάρχουν μεγάλα επιχειρηματικά συμφέροντα που ενδιαφέρονται, ώστε το φιλέτο των ακτών μας, το φιλέτο από ό,τι απέμεινε από τα δάση, να γίνει επιχείρηση. Είναι έτοιμοι, έχουν και σχέδια για ακριβή δεύτερη κατοικία, για ξενοδοχεία. Ενδιαφέρονται, λοιπόν, ώστε τουλάχιστον οι δασικές εκτάσεις να μην έχουν εμπόδια στον αποχαρακτηρισμό τους. Είναι, λοιπόν, αυτή η πρόταση προς αυτήν την κατεύθυνση.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αντιτάχθηκε. Και τι λέει; Λέει ότι αν θέλουμε να έχουμε και ανάπτυξη και όχι μόνο προστασία του περιβάλλοντος, είναι αρκετή η Αναθεώρηση που έγινε επί ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Το Συμβούλιο της Επικρατείας, όμως, παρά το ότι παλαιότερα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. την άλλαξε προς αντιδραστική κατεύθυνση τη διάταξη του άρθρου 24 -με τη συναίνεση της Νέας Δημοκρατίας- έβγαλε δύο νόμους αντισυνταγματικούς, έναν της Νέας Δημοκρατίας και έναν του ΠΑ.ΣΟ.Κ. -παρά την καινούργια Αναθεώρηση που έγινε επί ΠΑ.ΣΟ.Κ.- και επικρέμεται και τρίτος νόμος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που αφορά το περιβάλλον να κηρυχθεί αντισυνταγματικός από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Γι' αυτό έρχεται η Νέα Δημοκρατία και λέει ότι δεν πρέπει να έχουμε εμπόδια. Αλλάζει το άρθρο 24 και προσπαθεί και με το άρθρο 100, δηλαδή με το Συνταγματικό Δικαστήριο, να μην μπορούν τα κατώτερα δικαστήρια, να μην μπορεί το Συμβούλιο της Επικρατείας να βγάζει αντισυνταγματικές διατάξεις ή νόμους και να ανοίξει ο δρόμος στον επιχειρηματία να τα κάνει όλα τσιμέντο και επιχείρηση.

Έρχομαι στο άρθρο 28. Επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. μπήκε εκείνη η ερμηνευτική δήλωση για τη συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ότι αυτός θα είναι ο οδηγός μας ως αυτόματος πιλότος, που θα λειτουργεί για τις σχέσεις ελληνικού Δικαίου και ελληνικού Συντάγματος, σε σχέση με το ευρωπαϊκό Δίκαιο, ανοίγοντας το

δρόμο να υπάρχει η ερμηνεία ότι υπερισχύει το ευρωπαϊκό Δίκαιο του ελληνικού Συντάγματος. Αυτή η προσπάθεια έγινε με εκείνη την ερμηνευτική δήλωση.

Έρχεται τώρα η Νέα Δημοκρατία και ενισχύει αυτήν την κατεύθυνση, λέγοντας ότι κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας, αρμοδιότητες της ελληνικής πολιτείας, που προβλέπει το Σύνταγμα θα δίνονται σε διεθνείς οργανισμούς, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στο ΝΑΤΟ, σε άλλους οργανισμούς, όχι με εκατόν ογδόντα ψήφους, όχι με ευρύτερη συναίνεση, αλλά με εκατόν πενήντα ένα Βουλευτές. Είμαστε εντελώς αντίθετοι.

Το άρθρο 29 αναφέρεται στο «πόθεν έσχες», αναφέρεται στον έλεγχο των οικονομικών των Βουλευτών, των κομμάτων. Για τον έλεγχο του «πόθεν έσχες» αλλάζουμε κάθε χρόνο τη νομοθεσία. Τίποτα δεν γίνεται. Δεν είναι της ώρας να εξηγήσω ότι δεν πρόκειται να γίνει τίποτα. Σε συνθήκες απελευθέρωσης των αγορών, όποιος θέλει να κρυφτεί, μπορεί και κρύβεται. Υπάρχουν τρόποι.

Όμως, μας ενδιαφέρει κυρίως ο έλεγχος των οικονομικών των κομμάτων να πάει σε δικαστικό σώμα, να είναι δηλαδή δικαστές αυτοί που θα ελέγχουν. Αυτό σε συνδυασμό και με το ότι η διάταξη μιλάει για βασική χρηματοδότηση των κομμάτων από το κράτος. Άρα εάν η βασική χρηματοδότηση είναι από τα μέλη σου και από τους οπαδούς σου, μπορεί να θεωρηθεί ότι το κόμμα αυτό λειτουργεί έξω από το Σύνταγμα.

Από τη μια, λοιπόν, δεν ξέρω πώς μπορεί να λειτουργήσει διορισμένη και χειραγωγούμενη η ηγεσία της δικαιοσύνης, σε εποχές με σκληρή πολιτική αντιπαράθεση, όταν θα ελέγχει τα οικονομικά μη αρεστών κομμάτων. Ας παραμένει πολιτικό όργανο, όπως είναι τώρα.

Το δεύτερο έχει να κάνει με τη χρηματοδότηση, διότι υπάρχουν έντονοι φωνές και στη Νέα Δημοκρατία και στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. να απαγορευθεί πλήρως η χρηματοδότηση από το λαό. Εμείς στηριζόμαστε κυρίως στο λαό και όχι στην κρατική χρηματοδότηση. Κανείς δεν μπορεί να μας το απαγορεύσει, κανείς δεν μπορεί να εμποδίσει αυτήν τη δραστηριότητα του κόμματός μας.

Για την επιλογή της ηγεσίας της δικαιοσύνης μίλησα προηγούμενως.

Μίλησα επίσης για το άρθρο 100 και το Συνταγματικό Δικαστήριο. Για τις αρμοδιότητες και τις εξουσίες που προτείνετε να δοθούν και από τα δύο κόμματα στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, δεν συμφωνούμε. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι το μακρύ χέρι των κυβερνήσεων και όλο και περισσότερο γίνεται μηχανισμός του κράτους και υπηρετεί την κυβερνητική πολιτική. Όμως, όχι να τους δώσουμε και αρμοδιότητες τέτοιες που να «σπάσει» ο ενιαίος χαρακτήρας στην παιδεία, στην υγεία και να διευκολυνθούν οι πολλές ταχύτητες στην παιδεία, στην υγεία, στην πρόνοια και τα χωροταξικά και τα πολεοδομικά θέματα να μην περνούν ούτε από προεδρικό διάταγμα ούτε από το Συμβούλιο της Επικρατείας ούτε από τη Βουλή και να αφήσουμε τον κάθε δήμαρχο ή τον κάθε νομάρχη, όταν έχει και τη δυνατότητα σύμπραξης με τον ιδιωτικό τομέα, να καθορίζει τα σχέδια πόλης από μόνος του και όλες τις ρυθμίσεις της χωροταξίας και της πολεοδομίας.

Δεν συμφωνούμε, λοιπόν, με τέτοιες ρυθμίσεις που προτείνει και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Νέα Δημοκρατία.

Δεν συμφωνούμε, επίσης, με την παραπέρα ολοκλήρωση της δυνατότητας άρσης της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων. Έχω ακούσει τον κ. Βενιζέλο από την πλευρά του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να λέει ότι έτσι και αλλιώς έχει αρθεί η μονιμότητα. Δεν βλέπετε πόσοι εργαζόμενοι μπορούν να προσλαμβάνονται με σχέση ιδιωτικού δικαίου στο δημόσιο;

Έρχεται η Νέα Δημοκρατία και λέει «όχι, θα κάνω ακόμη ένα βήμα, θα καταλαμβάνω οργανικές θέσεις και θα γίνονται μέχρι και γενικοί διευθυντές». Δεν χρειάζεται μόνιμος δημόσιος υπάλληλος έτσι. Ας είναι όλοι ιδιωτικού δικαίου.

Εκεί πάμε; Είμαστε αντίθετοι. Επαναλαμβάνω ότι στην ίδια διάταξη θα πρέπει να αφαιρεθεί το εμπόδιο μονιμοποίησης των συμβασιούχων. Υπάρχει συγκεκριμένη διάταξη που δυστυχώς τα άλλα κόμματα την είχαν ψηφίσει. Τουλάχιστον, να διορθώσουν το λάθος τους, αλλιώς μην κλαίτε και οδύρεστε για τους

καημένους τους συμβασιούχους. Χθες, απολύθηκαν τετρακόσιοι πενήντα εργαζόμενοι από δήμο της Αττικής. Τετρακόσια πενήντα άτομα στο Μενίδι πετάχτηκαν στους δρόμους και ήρθαν χιλιάδες τους επόμενους μήνες, ιδιαίτερα αυτοί που είναι στις δημοτικές επιχειρήσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω με τις προτάσεις μας. Έχουμε και εμείς τις προτάσεις μας. Και δεν μιλάμε για προτάσεις Συντάγματος με εντελώς διαφορετικούς συσχετισμούς, όπου ο λαός θα είναι πραγματικά στην εξουσία. Εκεί, θα χρειαστεί εντελώς διαφορετικό Σύνταγμα, σε πολύ διαφορετική βάση.

Στα πλαίσια τα δικά μας έχουμε προτάσεις πάλης. Εμείς έχουμε τρεις βασικούς άξονες. Πρώτον, προτείνουμε να ενισχυθεί η λαϊκή κυριαρχία μέσα από ρυθμίσεις που θα κατοχυρώνουν την εθνική ανεξαρτησία και θα διατηρούν ανοικτό το δρόμο για επιλογές του λαού πέρα και έξω από εξαρτήσεις και συμμετοχές σε ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς, θα ενισχύουν τις αρμοδιότητες της Βουλής –ιδιαίτερα της Αντιπολίτευσης στη Βουλή και όχι τα πάντα να τα αποφασίζει η κυβερνητική πλειοψηφία– θα κατοχυρώνουν τη συμμετοχή των εργαζομένων, της νεολαίας και των κοινωνικών τους οργανώσεων στα κέντρα λήψης των αποφάσεων, θα προωθούν μορφές άμεσης δημοκρατίας.

Εδώ, μιλάμε για απλή αναλογική και υποχρεωτικά δημοψηφίσματα. Να μπορεί δηλαδή ο κόσμος ή τα κόμματα της Αντιπολίτευσης με υπογραφές να προκαλούν δημοψήφισμα. Να υπάρχουν προτάσεις νόμου από το λαό με υπογραφές, να υπάρχει λαϊκή συμμετοχή στο κέντρο των αποφάσεων, να υπάρχει πραγματικός λαϊκός έλεγχος και όχι προφάσεις. Μέσα στις προτάσεις μας είναι επίσης να υπάρχει έλεγχος ακόμη και του ιδιωτικού τομέα.

Θα ενισχύουν την Τοπική Αυτοδιοίκηση αποκρούοντας το ρόλο της ως μηχανισμού του κράτους για το πέρασμα της αντιλαϊκής πολιτικής και ως φορομπηχτικού μηχανισμού σε βάρος των πολιτών, θα καταργούν τα προνόμια του εφοπλιστικού κεφαλαίου.

Δεύτερος άξονας θα είναι η ουσιαστική υπεράσπιση των ατομικών, κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων και τρίτος άξονας θα είναι η θεσμοθέτηση της μέγιστης δυνατής ανεξαρτησίας

της δικαιοσύνης και της Δημόσιας Διοίκησης από την εκάστοτε κυβέρνηση.

Όσον αφορά για τις προτάσεις μας αναλυτικότερα, όταν θα μιλήσουμε για τα κεφάλαια, θα αναφερόμαστε και στις δικές μας προτάσεις.

Τελειώνω με την υπόμνηση ότι εμείς είμαστε αντίθετοι στην αναθεώρηση και αντίθετοι επί της αρχής. Σε κάποιες ελάχιστες διατάξεις θα μπορούσαμε να πούμε «ναι» στην Αναθεώρηση, αλλά δεν θα πάρουμε μέρος στην ψηφοφορία.

ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ: Γιατί;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Για να εκφράσουμε την έντονη αντίθεσή μας, όπως κάναμε και το 1975 και το 2001.

Θα παλέψουμε στην πράξη για να μην εφαρμοστούν οι αντιδραστικές διατάξεις είτε αφορούν το άρθρο 16 είτε το άρθρο 24 είτε οποιαδήποτε άλλη διάταξη του Συντάγματος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ.

Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να κάνω προς το Σώμα δύο ανακοινώσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» με θέμα: «Οι Έλληνες στη Διασπορά 15ος-21ος αι.» και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί καθηγητές από το Γυμνάσιο του Εκπαιδευτηρίου «Βυζάντιον».

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Επίσης, εστάλη στο Προεδρείο η ακόλουθη επιστολή.

«Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε,

Σας ενημερώνω ότι από σήμερα ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. Κίμων Κουλούρης δεν ανήκει στη δύναμη της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος.

Με τιμή,

Γιώργος Α. Παπανδρέου».

Κατατίθεται στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό κατατίθεται για τα Πρακτικά η προαναφερθείσα επιστολή, η οποία έχει ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει εκ μέρους του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς ο τέως Πρόεδρος κ. Νικόλαος Κωνσταντόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, πιστεύω ότι βρισκόμαστε μπροστά σε σαφή δείγματα θεσμικής εμπλοκής και πολιτικής αμηχανίας, που μας γυρίζουν προς τα πίσω. Γι' αυτό και στην αντιπαράθεση των δύο κομμάτων εξουσίας χρησιμοποιείται η παραδοσιακή φαρέτρα του ανταγωνισμού εντυπώσεων και της εκλογικής πόλωσης.

Η ευκολία καταφυγής στην Αναθέωση του Συντάγματος μέσα σε πέντε χρόνια, πριν ακόμα ολοκληρωθεί η προηγούμενη Αναθεώρηση, είναι το πρώτο δείγμα πολιτικής αποτυχίας και κυβερνητικής υστεροβουλίας, σε βάρος των θεσμών του συστήματος διακυβέρνησης της χώρας.

Το δεύτερο δείγμα θεσμικής στρέβλωσης προς εξυπηρέτηση κομματικών σκοπιμοτήτων, είναι το γεγονός ότι η νέα Αναθέωση που ξεκίνησε με πανηγυρική συναίνεση, μεταξύ Νέας Δημοκρατίας και ΠΑ.ΣΟ.Κ., κατέληξε, πριν ακόμα ολοκληρωθεί η πρώτη κοινοβουλευτική διαδικασία, σε διχαστική αντιπαράθεση, με την Κυβέρνηση να μιλάει για σοβαρό θεσμικό ατόπημα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και την Αξιωματική Αντιπολίτευση να κατηγορεί την Κυβέρνηση για κοινοβουλευτικό πραξικόπημα.

Έτσι, βρισκόμαστε μπροστά σε κοινοβουλευτική εμπλοκή και θεσμική παράλυση, που όταν χρησιμοποιείται σε προεκλογική περίοδο, παίρνει τα χαρακτηριστικά της πολιτικής κρίσης, μιας κρίσης που ανατροφοδοτείται, αλλά και αυτοεξαντλείται από την πόλωση. Από την πόλωση, που θα χρησιμοποιήσει τα πάντα, για τη διχαστική συσπείρωση των δύο μεγάλων κομμάτων και τον αποπροσανατολισμό της κοινής γνώμης από τα μεγάλα προβλήματα της κοινωνίας, του πολιτικού συστήματος και της χώρας.

Να, γιατί είναι ώριμες, κατά την άποψή μας, οι συνθήκες για την αναθεώρηση του άρθρου 110 των παραγράφων 2 έως 6, ώστε να αλλάξει η διαδικασία της Αναθεώρησης. Και είναι εντυπωσιακό ότι στο ξεκίνημα αυτής της διαδικασίας και παρά την εξαγγελθείσα συναίνεση, το άρθρο 110 εξαιρέθηκε των προτάσεων τόσο της Κυβέρνησης όσο και του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Το γεγονός πως ούτε η Νέα Δημοκρατία ούτε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. προτείνουν την αλλαγή της διαδικασίας Αναθεώρησης, δείχνει ότι στα πλαίσια του δικομματικού πολιτικού συστήματος διακυβέρνησης τα δύο κόμματα επιδιώκουν να χρησιμοποιούν, κατά τα καθιερωμένα, τους θεσμούς και το Σύνταγμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι μέσα σε αυτές τις συνθήκες παίρνει εκ νέου επικαιρότητα και ουσιαστική προτεραιότητα το κρίσιμο ερώτημα για το ποια είναι η σημασία της ορθής λειτουργίας των θεσμών στην παραγωγή και στην αξιοπιστία της πολιτικής, αλλά και στην ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και στον εμπλουτισμό της πολιτικής κουλτούρας των πολιτών της ελληνικής δημοκρατίας του εικοστού πρώτου αιώνα.

Το ερώτημα για τη σημασία και τη μεταχείριση των θεσμών δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται με το λαϊκισμό περί θεσμολαγνείας, κατά τα ειωθότα, αλλά ούτε και με τον κυνισμό ότι όλα επιτρέπονται, επίσης, κατά την κρατούσα αντίληψη, γιατί απλούστατα αυτό το δίδυμο «λαϊκισμού και κυνισμού» προκαλεί εκφυλισμό της δημοκρατικής νομιμότητας, εκφυλισμό των θεσμών της δημοκρατίας και των αξιών, που πρέπει να παίρνουν περιεχόμενο ζωής στο εσωτερικό μιας κοινωνίας.

Το γιατί δεν έκανε εκσυγχρονισμό ο κ. Σημίτης και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με την προηγούμενη Αναθεώρηση, δεν οφείλεται στο κακό Σύνταγμα, γιατί απλούστατα το Σύνταγμα δεν είναι πανάκεια για την αντιμετώπιση της πολιτικής κρίσης.

Επίσης το ότι δεν είναι μεταρρυθμίσεις αυτά τα οποία εξαγγέλλει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με την Αναθεώρηση που ευαγγελίζεται δεν οφείλεται στο Σύνταγμα, γιατί όλοι ξέρουμε ότι το Σύνταγμα δεν μπορεί να χρησιμοποιείται ως υποκατάστατο, αλλά ούτε και ως άλλοθι της κυβερνητικής πολιτικής.

Όμως, κάποτε θα πρέπει να στοχαστούμε σοβαρά και συστηματικά, για να βρούμε ποια είναι η αιτία που ματαιώνει κάθε

εξαγγελία για εκσυγχρονισμό ή μεταρρύθμιση, που ματαιώνει όλες αυτές τις εξαγγελίες, οι οποίες γίνονται για μεταρρυθμίσεις ή για εκσυγχρονισμούς ως αναγκαίες και εφικτές, αλλά καταντούν κούφια και μετέωρες.

Η αιτία είναι πολιτική και βρίσκεται στο εσωτερικό του πολιτικού συστήματος διακυβέρνησης. Αιτία είναι το πρωθυπουργο-κεντρικό μοντέλο διακυβέρνησης και ο λεγόμενος «πλειοψηφικός κοινοβουλευτισμός» με την απόλυτη πλειοψηφία του ενός κόμματος, που τροφοδοτείται από το εκλογικό σύστημα της λεγόμενης «δυσαναλογικής».

Γιατί όλοι ξέρετε πως το κόμμα που έχει την απόλυτη πλειοψηφία είναι το κόμμα-αφέντης, της διοίκησης, του κράτους, της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας, της νομοθετικής λειτουργίας της Βουλής, του ταμείου, των προγραμμάτων του παρόντος και του μέλλοντος της ελληνικής κοινωνίας. Κάποτε πρέπει να απομακρυνθούμε απ' αυτά τα μοντέλα του κόμματος-αφέντη ή της απόλυτης πλειοψηφίας, που εξουσιάζει με τρόπο αυταρχικό, χωρίς τους αναγκαίους ελέγχους, τα πάντα!

Κρίσιμη, λοιπόν, τομή θα ήταν, αν θέλαμε να προχωρήσουμε σε Αναθεώρηση του Συντάγματος, να υπάρξει αλλαγή των άρθρων 37, 38 του Συντάγματος περί απόλυτης πλειοψηφίας, όπως επίσης και εκείνου περί εκλογικού νόμου, που θα πρέπει να είναι πάγιος και ρητός περί απλής αναλογικής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα φθάσει κάποτε η ώρα που θα αλλάξει αυτό το μοντέλο, που θα αλλάξει το μοντέλο διακυβέρνησης και εκλογικού νόμου που κυριαρχούν. Όμως, δυστυχώς, θα έχουμε χάσει και άλλον πολύτιμο χρόνο, για να συνεχίζεται έτσι, μαζί με το διαρκές αίσθημα περί ματαίωσης και διάψευσης, που πλεονάζει στο δημόσιο βίο της χώρας, και η πικρή διαπίστωση ότι μας κοστίζει πολλαπλά η απώλεια ιστορικού χρόνου, ότι φθάνουμε με καθυστέρηση στα κρίσιμα σταυροδρόμια των εποχών και των εξελίξεων και δεν μπορούμε να καλύψουμε τις αποκλίσεις και τις απώλειες.

Θα μου επιτραπεί να αναφέρω μια αποστογή του Βιζυηνού, που διατυπώθηκε περίπου πριν από έναν αιώνα, αλλά ισχύει και σήμερα στο ακέραιο: «Εποχή κρίσιμωτάτη διά την διανοητικήν της πατρίδος κατάστασιν» είναι η εποχή μας. Δεν είναι ουδέτερη και συντηρημένη ούτε μπορεί να διεκπεραιωθεί με τα συνήθη μέσα.

Δεν έχει παρά να κοιτάξει κάποιος γύρω του για να δει πόσο ευτελίζεται ο πολιτικός λόγος από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, πόσο απαξιώνεται και η δημοκρατία και η πολιτική, πόσο λειτουργεί διχαστικά ο διάλογος και κατακερματίζεται η κοινή γνώμη, αλλά και η πραγματικότητα της κοινής ζωής μας. Δεν έχει παρά να κοιτάξει κάποιος όσα διαδραματίζονται στο χώρο της παιδείας, όπου ο επιθετικός λόγος των στελεχών του Υπουργείου Παιδείας λοιδορεί τους φοιτητές, διασύρει τους πανεπιστημιακούς και συκοφαντεί συστηματικά το δημόσιο πανεπιστήμιο, ως χώρο ελευθερίας, αυτονομίας, κριτικής και αμφισβήτησης. Έφτασε μάλιστα θεσμικός παράγοντας, όπως είδα στις χθεσινές εφημερίδες, καθηγητής, που την κυβερνητική επιλογή για τη θέση του την εκλαμβάνει ως λευκή άδεια, να αποκαλεί όσους διαφωνούν με τις θέσεις του «κλεφτοαρματολούς», να τους παρομοιάζει με τους δολοφόνους του Καποδίστρια και να τους αποδίδει τη βαρύτατη μομφή ότι δεν έχουν αρετή. Είναι καθηγητής, που την κυβερνητική του επιλογή τη χρησιμοποιεί με τέτοιο τρόπο και διατυπώνει τέτοιες θέσεις, που δείχνουν οίηση και αλαζονεία. Αλλά κοντά σ' αυτές δεν έχουμε παρά να συμπληρώσουμε και όσες ακούστηκαν για την αστυνομική επιτήρηση των πανεπιστημίων από ηγετικό στέλεχος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., προς ικανοποίηση προφανώς της Κυβέρνησης, έτσι ώστε εύλογα να προβληματίζεται κάποιος εάν επιχειρείται να συντελεστεί μια ανατροπή ιστορικού και πολιτισμικού χαρακτήρα, γιατί οι δημοκρατικές κατακτήσεις των ακαδημαϊκών ελευθεριών και του πανεπιστημιακού ασύλου θεωρούνται ενοχλητικές και επικίνδυνες και πρέπει να τεθούν υπό επιτήρηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα ακμαίο και δημιουργικό πολιτικό σύστημα δεν θα παρέπεμπε τα ζητήματα της παιδείας στη λειτουργία του κοινωνικού αυτοματισμού, δεν θα διαμόρφωνε στο πεδίο της εκπαίδευσης και της παιδείας τέτοιες διχα-

στικές αντιπαράθεσεις και θα είχε τη διορατικότητα, την υπευθυνότητα και την έμπνευση να αναζητήσει πραγματικές διαδικασίες διαλόγου. Φτάσαμε, όμως, στο σημείο τέτοιες διατυπώσεις, που είναι χαρακτηριστικές, να περνούν αβρόχους ποσί. Θα έπρεπε ο κύριος αυτός, που εκπροσωπεί θεσμό, να ανακληθεί στην τάξη από την Κυβέρνηση και θα έπρεπε επίσης να αντιληφθεί ότι δεν μιλάνε έτσι οι καθηγητές, οι εκπρόσωποι των θεσμών και εκείνοι που διαχειρίζονται την ευθύνη για ένα τόσο κρίσιμο θέμα, όπως είναι η παιδεία και η εκπαίδευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι, όμως, αυτά τα ζητήματα, που έχουν επισημανθεί μέχρι τώρα εκείνα, τα οποία επιβάλλουν έναν πολύ πικρό, αλλά σκληρό και επίμονο προβληματισμό. Κοντά σε όλα τα άλλα προστίθεται και μια διαπίστωση πάρα πολύ συγκεκριμένη: υπάρχει έλλειμμα ακόμη στην οργάνωση της ελληνικής δημοκρατίας, υπάρχει έλλειμμα θεσμικής οργάνωσης. Είναι ανολοκλήρωτη ακόμα η θεσμική οργάνωση του κράτους και της πολιτείας. Δεν έχει παρά να επισημάνει κάποιος τα ελλείμματα που υπάρχουν σε σχέση με την περιφέρεια, τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, τους δήμους, τη μητροπολιτική αυτοδιοίκηση, την πολιτική των περιφερειών και τη διοικητική διαίρεση της χώρας. Και εάν αυτά τα ελλείμματα, παρά την Αναθεώρηση της Αναθεώρησης, εξακολουθούν να σωρεύονται στις δομές οργάνωσης του κράτους και της πολιτείας, τότε αναρωτιέται κάποιος πότε θα αναπληρωθούν και με ποιον τρόπο θα καλυφθούν, πριν να είναι οδυνηρό το κόστος και για τις επόμενες γενιές, όπως ήταν οδυνηρό το κόστος για τις γενιές όλων μας, ανεξαρτήτως του εάν έχουν γίνει μεγάλα άλματα και μεγάλες βελτιώσεις ή μικρότερα άλματα και λιγότερες βελτιώσεις.

Υπάρχει κι ένα ακόμα πρόβλημα: Το έλλειμμα θεσμικής εγγύησης που έχουν οι θεσμοί μας και το πολιτικό μας σύστημα. Είναι κάποια κυρία ή κύριος συνάδελφος απόλυτα ικανοποιημένοι με την κατάσταση που υπάρχει στις σχέσεις θεσμικών κέντρων και εξωθεσμικών μηχανισμών;

Είναι κάποιος από εμάς απόλυτα αισιόδοξος ότι η ισχύς είναι στους πολιτικούς θεσμούς και όχι στους μηχανισμούς της διαπλοκής; Αισθάνεται κάποιος επαρκώς ότι προστατεύεται η αξιοπιστία της πολιτικής και το κύρος της δημοκρατίας, μπροστά στην επέλαση που γίνεται αυτήν τη στιγμή από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορούμε να αναθεωρήσουμε ακόμα ή να δώσουμε υπόσταση στο άρθρο 14, στο άρθρο που ορίζει τις στοιχειώδεις προϋποθέσεις για τη διαφάνεια. Και βεβαίως, έπαιξε το ρόλο της η γραφειοκρατία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Βεβαίως, έπαιξαν το ρόλο τους, καθοριστικά, τα λόμπι συμφερόντων, που έδρασαν εντός και εκτός Ελλάδας. Αλλά αυτά δεν είναι το άλλοθι της δικής μας αδυναμίας; Στο 2007 και με προοπτική ακόμα και το 2013 θα συντελείται αδιαμαρτύρητα αυτή η συστηματική μετατόπιση του κέντρου βάρους της πολιτικής ζωής από τη Βουλή, το Κοινοβούλιο στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης; Θα καθόμαστε όλοι και θα συζητάμε έτσι χάριν παιδιών και αναψυχής όσα αντιασθητικά, κακόγουστα, χυδαία πλημμυρίζουν την καθημερινότητα της ελληνικής κοινωνίας; Δεν αντιλαμβανόμαστε ως πολιτική ηγεσία αυτής της χώρας ότι διαμορφώνεται μία άλλη κοινωνία, μία άλλη κοινωνία χωρίς αξίες από όλη αυτήν την κατεργασία, την οποία υφίσταται;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν το Σύνταγμα λέει ότι η τήρηση του Συντάγματος επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων, επιτρέψτε μου να παραφράσω αυτήν την αποστοροφή «και το κύρος της Βουλής και της πολιτικής, το κύρος του Βουλευτή επαφίεται στη συμπεριφορά του Βουλευτή», που είναι Βουλευτής αντιπρόσωπος και δεν είναι πελάτης για αναγνωρισμότητα στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

... που είναι πολιτικός που θέλει την κοινωνική νομιμοποίηση και όχι την αναγνωρισμότητα, «μαϊμουδίζοντας» σε τηλεοπτικές εκπομπές και προσφερόμενος για τηλεθέαμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει και κάτι άλλο ακόμη. Μην προσφερόμαστε σε αυτοδιασυρμό, όλοι μας. Είναι βασικό πολιτικό χρέος απέναντι σε αυτήν την κοινωνία, οι αντιστάσεις

στο όνομα της ηθικής, της αισθητικής, της πολιτικής συνέπειας, της προοπτικής για ένα καλύτερο μέλλον. Εάν κάποιες και κάποιιοι θέλουν να παριστάνουν τις γλάστρες ή τα βωβά πρόσωπα, τη Χουχού και τον Ποκοπίκο σε διάφορα καρτούν τηλεοπτικής ζούγκλας, ας πηγαίνουν! Αλλά πρέπει να γνωρίζουν ότι μαζί με την ελευθερία της επιλογής, υπάρχει το δικαίωμα της αντίστασης και της κριτικής, ως αναφαίρετο δικαίωμα στην πολιτική δημοκρατία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσε και θα έπρεπε μία αναθεώρηση να δει αλλιώς αυτά τα βασικά ζητήματα, όπως είναι ο χωρισμός Εκκλησίας και Κράτους, όπως είναι η προστασία του περιβάλλοντος.

Ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, της κυβερνητικής Πλειοψηφίας πότε επιχειρούμε εμείς να «πειράξουμε» ξανά το άρθρο 24; Ξέρετε πότε; Όταν, κάθε μέρα, διαβάζουμε όλοι, τις κραυγές αγωνίας όλου του πλανήτη για τις αλλαγές στο κλίμα, για τον κίνδυνο εξάντλησης των πόρων και για την καταστροφή της αειφορίας. Σε αυτήν την περίοδο, λοιπόν, που από παντού επισημαίνεται η αναγκαιότητα δραστηκών αλλαγών στον τύπο της ανάπτυξης, στον τύπο της παραγωγής, αλλά και στις μορφές της κατανάλωσης και τις σχέσεις κοινωνίας και περιβάλλοντος, όλοι είμαστε υποχρεωμένοι να επιδείξουμε τη μεγαλύτερη δυνατή εγγύηση.

Είναι ποτέ δυνατόν σ' αυτήν την κρίσιμη ώρα δοκιμασίας του πλανήτη και της ανθρωπότητας η ελληνική Βουλή να αλλάζει, χειροτερεύοντας τις σχέσεις κοινωνίας και πολιτικής προς το περιβάλλον; Δεν είναι μόνο ότι δεν πρέπει να πειραχθεί το άρθρο 24. Πρέπει να ληφθούν όλα εκείνα τα μέτρα, ώστε η χώρα μας να μην είναι ο κύριος πελάτης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, του Δικαστηρίου Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για περιβαλλοντικές παραβάσεις.

Κι ακόμη, θα έπρεπε να αντιμετωπιστούν ζητήματα τα οποία έχουν σχέση με την εξασφάλιση μιας κοινωνικής συνοχής. Καμιά ανάπτυξη και καμιά προκοπή δεν μπορεί να έχουν αντίκρισμα εάν δεν είναι η κοινωνία με συνοχή, αν δεν μπορεί, δηλαδή, η κοινωνία στο σύνολό της να έχει τις προϋποθέσεις για αξιοβίωτη καθημερινότητα.

Και εδώ πού έχουμε φθάσει; Αφού από το 1996 μέχρι το 2004 όλες τις προτάσεις που κατέθεσε ο Συνασπισμός για την καθιέρωση του εγγυημένου κοινωνικού, του ελαχίστου εγγυημένου εθνικού εισοδήματος, τις απορρίψατε μετά πολλών επαίνων, φθάσαμε στο σημείο η μεν πρόταση της Νέας Δημοκρατίας να ομιλεί περί κοινωνικής συνοχής, η δε πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να ομιλεί περί ελαχίστου εγγυημένου εθνικού εισοδήματος και παρά την ταυτολογία, να διαφωνείτε. Ούτε η Νέα Δημοκρατία να υιοθετεί το ταυτόσημο ούτε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να αποδέχεται το ταυτόσημο εννοιολογικά και πραγματολογικά. Με αποτέλεσμα βέβαια και αυτά τα μεγάλα θέματα που έχουν σχέση με την ιερόροπη ανάπτυξη και την αξιοβίωτη καθημερινότητα όλων, να υποκύπτουν στον ανταγωνισμό των εντυπώσεων και της δικομιατικής αντιπαράθεσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η θέση μας είναι σαφής. Αυτή η Αναθεώρηση δεν έπρεπε να ξεκινήσει. Είναι προφανείς οι λόγοι τακτικισμού και της Κυβέρνησης και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Δεν χρειάζεται να χάσουμε χρόνο τώρα να αναλύουμε τους λόγους τακτικισμού. Η τακτική είναι εντός της πολιτικής. Ένα όμως είναι βέβαιο, ότι όχι μόνο δεν ήταν αναγκαία -και αυτό το μη αναγκαίο ξεκίνησε και παραμένει μετέωρο και αυτό ξεκίνησε συναινετικά- αλλά γίνεται μονοκομματικά και αυτό ξεκίνησε ως μεταρρύθμιση, αλλά τελικά γίνεται διαρρύθμιση.

Εμείς, λοιπόν, είπαμε ότι αυτή η Αναθεώρηση δεν ήταν αναγκαία. Πήραμε μέρος στις διαδικασίες, γιατί έτσι πρέπει να λειτουργούν οι θεσμοί. Συμμετείχαμε στην επιτροπή καταθέτοντας προτάσεις. Είχαμε και θέματα στα οποία συμφωνούσαμε και θέματα στα οποία διαφωνούμε και εξακολουθούμε να διαφωνούμε. Την ίδια τακτική θα ακολουθήσουμε και σ' αυτήν τη φάση. Μέχρι την ολοκλήρωσή της έχουμε απόψεις, θα τις καταθέτουμε, θα λέμε πού διαφωνούμε, πού συμφωνούμε και από εκεί και πέρα ο καθένας αναλαμβάνει την πολιτική του ευθύνη απέναντι στο σήμερα και στο αύριο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε σε κοινοβουλευτική εμπλοκή, σε περίοδο προεκλογική. Η πόλωση ήδη χτυπά την πόρτα. Θα είναι ακραία και άγρια. Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης θέλουν να είναι εκείνα που θα προηγηθούν της κάλπης. Οι σφυγμομετρήσεις παίρνουν τη θέση της κάλπης και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης παίρνουν τη θέση του χρίσματος, έτσι ώστε η Βουλή των αντιπροσώπων να κινδυνεύει να μετεξελιχθεί σε Βουλή των «αναγνωρίσιμων». Εάν δεν υπάρχει κοινωνική και ηθική νομιμοποίηση στις πολιτικές αποφάσεις που παίρνουμε, εκτεθειμένοι θα είναι η πολιτική και βεβαίως ζημιωμένη η κοινωνία. Και κάποτε πρέπει να σταματήσει αυτό το παιχνίδι.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Πρόεδρε της Κυβερνήσεως έχετε το λόγο.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βλέποντας τα άδεια έδρα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σκέπτομαι ότι αυτό που συμβαίνει είναι πραγματικά κρίμα. Κρίμα πάνω απ' όλα για τον τόπο, το δημόσιο βίο, την ποιότητα της δημοκρατίας μας. Κρίμα για τους πολίτες εκείνους που εκπροσωπούνται εδώ στην καρδιά του κοινοβουλευτικού πολιτεύματος με την απουσία, το κενό, τη φυγή των αντιπροσώπων τους. Κρίμα και για τον ίδιο τον Αρχηγό του κόμματος που κατέληξε να αντιφάσκει, να αυτοακυρώνεται και να απουσιάζει.

Προσωπικές φιλοδοξίες, ανασφάλειες και σκοπιμότητες, ανέτρεψαν τη δέσμευσή τους, ανέτρεψαν μια στάση ευθύνης και οδήγησαν το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σ' ένα παρατεταμένο αδιέξοδο.

Τα άδεια έδρανα στέλνουν σήμερα στους πολίτες ολόκληρης της χώρας μήνυμα άρνησης της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σε μία πρόσκληση-ευκαιρία προσφοράς στα κοινά, εκφράζουν την πολιτική της αδυναμία να διαμορφώσει και να υποστηρίξει με συνέπεια συγκεκριμένες προτάσεις για το μέλλον του τόπου.

Τα άδεια έδρανα -και μάλιστα στο θέμα του Συντάγματος- εκπροσωπούν τη λογική της περιχαράκωσης, του φανατισμού, της πόλωσης, τη λογική που βάζει το μικροκομματικό συμφέρον πάνω από το συμφέρον των πολιτών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αποδεικνύουν οι απόντες σήμερα ότι η θεωρία της συμμετοχικής δημοκρατίας στην πράξη γίνεται γι' αυτούς αποχή από τις δημοκρατικές διαδικασίες, γίνεται φυγή από την ευθύνη. Γιατί η συνταγματική Αναθεώρηση δεν είναι υπόθεση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ούτε ενός κόμματος ούτε μιας κυβέρνησης ούτε καν μιας συγκεκριμένης πλειοψηφίας, είναι κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία που μας αφορά όλες και όλους, είναι ευθύνη ολόκληρου του πολιτικού κόσμου, ευθύνη που επιμερίζεται στον κάθε πολιτικό οργανισμό, στον καθένα από εμάς, ανάλογα με τη δυνατότητα συμμετοχής, τη συνεισφορά και τη συνέπεια του.

Τα άδεια έδρανα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης εκφράζουν σήμερα την πιο κυνική απόπειρα υπονόμησης μιας κοινά συμφωνημένης πορείας. Όλοι γνωρίζουμε ότι οι σημερινοί απόντες είχαν συμφωνήσει στην ανάγκη άμεσης συνταγματικής Αναθεώρησης και είχαν καταθέσει τις δικές τους προτάσεις, ορισμένες από τις οποίες -το γνωρίζουν και οι ίδιοι- αντιμετωπίζονται θετικά. Ο ίδιος ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης εξηγούσε αναλυτικά τους λόγους που καθιστούν αναγκαία την αναθεώρηση σειράς άρθρων. Κορυφαία στελέχη της δήλωναν δημοσίως, ακόμα και λίγο πριν τη φυγή τους, ότι ο διάλογος στην αρμόδια επιτροπή διεξαγόταν σε υψηλό επίπεδο. Και όμως! Την ώρα που φθάναμε στην Ολομέλεια, την ώρα του ουσιαστικού διαλόγου, την ώρα των κρίσιμων ψηφοφοριών, δεν άντεξαν τα εσωκομματικά τους προβλήματα και επέλεξαν να τα φορτώσουν στη χώρα. Μάλιστα, αποφάσισαν, για να δικαιολογήσουν την αντιθεσμική τους συμπεριφορά, να επιστρατεύσουν παράδοξους, άδοξους, άστοχους, αντιφατικούς ισχυρισμούς, που τελικά, το μόνο που πετυχαίνουν, είναι να χάνουν και τα τελευταία υπολείμματα σοβαρότητας και αξιοπιστίας.

Στην αρχή ήταν παρόντες με τις προτάσεις τους. Στη συνέ-

χεια στο άρθρο 16 πρόβαλλαν την ιδέα να μην ψηφίσουν τώρα την αναθεώρηση, για να χρειάζεται η επόμενη Βουλή εκατόν ογδόντα και όχι εκατόν πενήντα μία ψήφους. Λίγο αργότερα, καταλαβαίνοντας πως έτσι προεξοφλούσαν την ήττα τους, πρότειναν ένα νεφελώδες δημοψήφισμα. Επειδή και αυτό δεν έδινε λύσεις στα εσωκομματικά τους προβλήματα, άλλαξαν θέση και κατέφυγαν στα άκρα: είπαν ότι αποχωρούν και ζητούν πρόωρες εκλογές, για να δρομολογήσουν οι ίδιοι από την αρχή τη διαδικασία της Αναθεώρησης! Εκείνο που δεν σκέφτηκαν είναι το αυτονόητο: Ότι, δηλαδή, η επόμενη Βουλή, ούτως ή άλλως, θα είναι Αναθεωρητική, ότι με τις διαδικασίες που μαζί ξεκινήσαμε και με τις αποφάσεις της Ολομέλειας δημιουργείται ένα ξεκάθαρο συνταγματικό δεδομένο που δεν ανατρέπεται από κανέναν. Είναι, λοιπόν, προσχηματικός και ο τελευταίος λόγος τους και βέβαια συνιστά βαρύτατο πολιτικό ατόπημα να προαναγγέλλουν παραβίαση Συντάγματος. Το μόνο που τους απομένει, η μόνη δικαιολογία που έχουν για να καλύψουν το ατόπημα αυτό, είναι η παραδοχή πανικού και πολιτικής υποκρισίας, να δηλώσουν, δηλαδή, πως δεν πέρασε ποτέ από το νου τους το ενδεχόμενο της συνταγματικής παραβίασης, για τον απλούστατο λόγο ότι θεωρούν προκαταβολικά χαμένες τις εκλογές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και κάτι ακόμα. Δεν μπορεί να μεταθέτουν μια αναγκαία Αναθεώρηση δύο ημετίες μετά. Δεν μπορούν να διακρύπτουν πως αποχωρούν για να ξεκινήσουν από την αρχή εάν και εφόσον αποκτήσουν οι ίδιοι την πλειοψηφία στη Βουλή. Και δεν ρωτώ «πότε θα γίνει αυτό»; Ούτε «πως γίνεται από τη μία να θεωρούν την Αναθεώρηση επιτακτικά αναγκαία, και από την άλλη να τη μεταθέτουν στην επόμενη δεκαετία». Επισημαίνω, όμως, ότι η τακτική αυτή αναδεικνύει στείρα και καθολική άρνηση, σηματοδοτεί την απόφαση να μη δέχονται τίποτα, εκτός και αν οι ίδιοι έχουν την εξουσία και αυτό σημαίνει επιστροφή σε καθεστωτικές αντιλήψεις. Είναι πρωτόγνωρη έκφραση πολιτικής ανευθυνότητας και αλαζονείας. Θεσμικά και πολιτικά αδιανόητη συμπεριφορά, ακραία αντιδημοκρατική νοοτροπία.

Το συμπέρασμα είναι ξεκάθαρο: Την ώρα που ο κόσμος αλλάζει, η Αξιωματική Αντιπολίτευση επιχειρεί βουτιά στο παρελθόν. Την ώρα που οι πολίτες απαιτούν συνεννόηση, σύνθεση, συναίνεση, η Αξιωματική Αντιπολίτευση κατασκευάζει προσχηματικές διαφωνίες και διχαστικές αντιπαραθέσεις. Την ώρα που οι πολίτες απαιτούν πρακτικές λύσεις στα προβλήματά τους, η Αξιωματική Αντιπολίτευση επιλέγει την αντίδραση και τη φυγή. Και όλα αυτά σε μία εποχή που χαρακτηρίζεται από την ταχύτητα των εξελίξεων, μια εποχή που η κοινωνία απαιτεί από τις πολιτικές δυνάμεις να οδηγούν τον τόπο μπροστά, χωρίς αναβολές, χωρίς ολιγωρίες, να διαμορφώνουν συνθήκες που εγγυώνται όφελος για όλους τους πολίτες, να προωθούν τολμηρές μεταρρυθμίσεις.

Η κοινωνία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απαιτεί ανταγωνισμό προσφοράς και όχι μεθοδεύσεις πόλωσης και πολιτικής έντασης. Ο δρόμος της συνεννόησης είναι πάντα ανοικτός και μας προκαλεί όλους. Αυτό είπαμε! Και αυτό που είπαμε, ισχύει στο ακέραιο!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δρομολογώντας τον περασμένο Ιούνιο τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες για τη συνταγματική Αναθεώρηση, πρώτα από όλα υπογράμμιζα ότι το «κοινοβουλευτικό μας πολιτεύμα είναι ισχυρότερο από ποτέ». Ότι «το στοίχημα της δημοκρατικής σταθερότητας το κερδίσαμε όλοι μαζί». Ότι «συμβάλαμε όλες οι πολιτικές παρατάξεις». Είχα την πεποίθηση ότι και το νέο βήμα θα γινόταν με τη συμμετοχή, τη δημιουργική συμμετοχή όλων των πολιτικών δυνάμεων, όλων των συναδέλφων. Αυτό κάναμε ως αξιωματική αντιπολίτευση και αυτό επιδιώκουμε, τώρα.

Θυμίζω ότι κατά την πρώτη φάση της προηγούμενης αναθεωρητικής διαδικασίας δεν διστάσαμε να υπερψηφίσουμε την Αναθεώρηση μιας πλειάδας διατάξεων που προτεινόταν από την τότε πλειοψηφία.

Θυμίζω ότι ξεκινήσαμε τις διαδικασίες για την νέα Αναθεώρηση υπογραμμίζοντας με έμφαση τη θέλησή μας για συνεννόηση και συμπόρευση, μακριά από ιδεοληψίες και εφημέρες σκοπιμότητες.

Θυμίζω ότι το ίδιο το Σύνταγμα απαιτώντας αυξημένες πλειοψηφίες αναθέτει την ευθύνη της Αναθεώρησης σε όλους και υπαγορεύει δημιουργική συμμετοχή.

Είναι, λοιπόν, επιτακτική ανάγκη αλλά και ευκαιρία να υπηρετήσουμε όλοι μαζί τις διαχρονικές αξίες και τα αιτήματα της κοινωνίας μας, να αποδείξουμε στην πράξη ο κάθε ένας από την πλευρά του τι εννοούμε και τι κάνουμε όταν μιλούμε για διάλογο, για ενότητα, για ομοψυχία. Η πρόοδος σ' έναν τόπο δεν προκύπτει μέσα από διχασμούς και πωγωνίσματα. Εξαρτάται από την ικανότητα όλων μας να διδασκόμαστε από το παρελθόν και να λειτουργούμε με το βλέμμα στραμμένο στο αύριο. Εξαρτάται από την τόλμη μας να αντιμετωπίζουμε χρόνιες παθολογίες, κατεστημένες νοοτροπίες, συντηρητικές αντιλήψεις.

Εμείς –και το έχω πει πολλές φορές αυτό– δεν διεκδικούμε αποκλειστικότητα ούτε στις ιδέες ούτε στην προσφορά, δεν μονοπωλούμε τίποτα, δεν βάζουμε το κομματικό πάνω από το συλλογικό συμφέρον. Επιδιώκουμε τη συμπίεση των Ελλήνων σε κοινούς στόχους, στόχους απαλλαγμένους από ιδεολογικά χρώματα και προκαταλήψεις που αφορούν όλες τις Ελληνίδες και όλους τους Έλληνες, στόχους απόλυτα αναγκαίους για το αύριο που διεκδικούμε.

Με αυτόν το γνώμονα και μ' αυτούς τους στόχους δρομολογήσαμε τις διαδικασίες που προβλέπονται από το Σύνταγμά μας, ώστε η επόμενη Βουλή να είναι Αναθεωρητική.

Οι προτάσεις που καταθέσαμε αφορούν κυρίως τον επανακαθορισμό ορισμένων ρυθμίσεων για τη Βουλή και τους Βουλευτές, την ενίσχυση της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης, τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας του κράτους, την αποτελεσματική προστασία του περιβάλλοντος και βέβαια την απελευθέρωση των δυνατοτήτων της παιδείας με βασική προτεραιότητα την αναβάθμιση της δημόσιας ανώτατης εκπαίδευσης.

Κοινό αίτημα των πολιτών και απώτερος στόχος μας είναι η βελτίωση του θεσμικού πλαισίου ώστε το κράτος να ανταποκρίνεται πληρέστερα και αποτελεσματικότερα στις ανάγκες της νέας εποχής και τα αιτήματα των πολιτών, να εμπεδωθεί μία νέα σχέση εμπιστοσύνης ανάμεσα στον πολίτη και το κράτος, ανάμεσα στον πολίτη και την πολιτική, σχέση αξιοπιστίας και συνέπειας της πολιτικής, σχέση ευθύνης των πολιτικών απέναντι στους πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ό,τι αφορά τη Βουλή και τους Βουλευτές, προτείνουμε αλλαγές που αφορούν την ποιότητα του δημόσιου βίου, υπηρετούν τη θεμελιώδη αρχή της λαϊκής κυριαρχίας και οδηγούν στην πιο πλατιά συμμετοχή των πολιτών στα κοινά. Ο περιορισμός στα «κωλύματα εκλογιμότητας» και τα «επαγγελματικά ασυμβίβαστα» των Βουλευτών εξυπηρετεί άμεσα το σκοπό αυτό, το ίδιο και ο περιορισμός της βουλευτικής ασυλίας αποκλειστικά και μόνο σε υποθέσεις που είτε αφορούν την άσκηση των βουλευτικών καθηκόντων είτε εγείρονται για καθαρά πολιτικούς λόγους. Βουλευτική ασυλία για την κάλυψη αδικημάτων του κοινού Ποινικού Δικαίου δεν μπορεί να υπάρχει. Η βουλευτική ασυλία δεν μπορεί να αποβαίνει ούτε σε βάρος της ισονομίας των Ελλήνων, ούτε σε βάρος του κύρους του πολιτικού κόσμου.

Στην ίδια κατεύθυνση οδηγεί και η ενότητα των προτάσεών μας που αφορούν στη δικαιοσύνη και τη διαφάνεια. Για το σκοπό αυτό, δηλαδή, για την περαιτέρω ενίσχυση της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης, αλλά και την εμπεδωση της διαφάνειας στο δημόσιο τομέα και το δημόσιο βίο, ανάμεσα στα άλλα προτείνονται: Πρώτον, ο περιορισμός της διακριτικής ευχέρειας των κυβερνήσεων στην επιλογή του προέδρου και των αντιπροέδρων των ανώτατων δικαστηρίων. Ο πρόεδρος θα επιλέγεται από τους αντιπροέδρους και αυτοί από τους αρχαιότερους συμβούλους.

Δεύτερον, η ίδρυση ειδικών τμημάτων στο Συμβούλιο της Επικρατείας και το Ελεγκτικό Συνέδριο ώστε να διασφαλιστεί αποτελεσματικότερος έλεγχος στις συμβάσεις που συνάπτει το δημόσιο.

Τρίτον, η μετατροπή του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου σε Συνταγματικό Δικαστήριο που θα αναλάβει τον έλεγχο της συνταγματικότητας των νόμων χωρίς να θίγεται ο πυρήνας του ισχύοντος διάχτου ελέγχου.

Τέταρτον, η καθιέρωση –με την ανάθεσή τους στο Συνταγματικό Δικαστήριο– αυστηρών και αποτελεσματικών ελέγχων σε ό,τι αφορά το λεγόμενο «πολιτικό χρήμα». Τις λειτουργικές δαπάνες των κομμάτων, τα προεκλογικά έξοδα υποψηφίων, το «πόθεν έσχες» των Βουλευτών και των μελών της Κυβέρνησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω τονίσει κατ' επανάληψη ότι οι Έλληνες δικαιούνται και απαιτούν ένα καλύτερο κράτος, ένα κράτος δικαίου, νοικοκυρεμένο, αποτελεσματικό, ένα κράτος κοινωνικό και δίκαιο. Είναι μάλιστα η απαίτηση αυτή τόσο παλιά όσο και επίκαιρη. Και αυτό γιατί αυξάνονται διαρκώς οι ανάγκες και τα αιτήματα της κοινωνίας, αλλά και γιατί κατεστημένες νοοτροπίες και χρόνιες αγκυλώσεις έχουν φορτώσει στο κράτος τεράστια βάρη που δυσχεραίνουν τη λειτουργία του, έχουν εκθρέψει γραφειοκρατικές διαδικασίες και φαινόμενα διαφθοράς και ταυτόχρονα έχουν στερήσει από τη διοίκηση τη δυνατότητα ορθολογικής αξιοποίησης του ανθρώπινου δυναμικού της.

Απέναντι σ' όλα αυτά δρομολογήσαμε στοχευμένες αλλαγές και μεταρρυθμίσεις. Κάναμε ως σήμερα πολλά και σημαντικά βήματα. Ένα κράτος όμως με τόσο πολλά και τόσο βαθιά ριζωμένα προβλήματα δεν αλλάζει από τη μία στιγμή στην άλλη. Απαιτούνται συνεχείς αλλαγές τόσο για την εξυγίανση του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όσο και για την αναβάθμιση των δυνατοτήτων της Δημόσιας Διοίκησης και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Χρειάζεται διαρκής προσαρμογή στις ανάγκες της νέας εποχής, των ραγδαίων εξελίξεων, της ψηφιακής επανάστασης. Χρειάζονται όμως και συνταγματικές διευκρινίσεις που να δίνουν στο δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα τη δυνατότητα να αξιοποιεί πλήρως και πέρα από την ισχύουσα δημοσιοϋπαλληλική επετηρίδα όλο το ανθρώπινο δυναμικό που διαθέτει ή αποκτά είτε με σχέση δημόσιου είτε με σχέση ιδιωτικού δικαίου.

Κανείς δεν αμφισβητεί ότι είναι βασικό στοιχείο η σταθερότητα στη Δημόσια Διοίκηση, η μονιμότητα του δημόσιου υπαλλήλου, υπό την κλασική έννοια του όρου. Είναι όμως εξίσου ανάγκη να μπει επιτέλους τέλος στην αυθαίρετη, ως προς την αξιοποίησή του, διάκριση του προσωπικού σε «μόνιμο» και «μη μόνιμο». Να μην αποκλείονται από την ιεραρχία νέοι άνθρωποι που διαθέτουν υψηλή εξειδίκευση και φέρνουν στη Δημόσια Διοίκηση νέα γνώση και νέα δυναμική. Να κρίνεται και να εξελίσσεται ο καθένας όποια και αν είναι η σχέση εργασίας που έχει με βάση την αξία του, τη δουλειά του, τις υπηρεσίες που παρέχει στους φορολογούμενους πολίτες. Τους πολίτες που απαιτούν και δικαιούνται να εξυπηρετούνται, τους πολίτες που αξιώνουν κράτος αρωγό και όχι χειραγωγό στους αγώνες τους για πρόοδο και ευημερία.

Οφείλουμε γι' αυτό να παραμερίσουμε τη νοοτροπία της ήσυχος προσπάθειας και της ανευθυνότητας. Να λογοδοτούν όσοι εκούσια βλάπτουν το δημόσιο συμφέρον αλλά και να επιβραβεύονται όσοι αποδεικνύουν ικανότητα, αξιοσύνη και προσφορά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Είμαστε σε μια εποχή που τα πάντα γύρω μας αλλάζουν και μάλιστα με λιγιγώδεις ταχύτητες. Και όταν τα πάντα αλλάζουν δεν μπορούν να μένουν καθηλωμένα τα πράγματα στη Δημόσια Διοίκηση και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Είναι ανάγκη να προωθούνται αναγκαίες μεταρρυθμίσεις για να γίνεται ο δημόσιος τομέας σε όλα τα επίπεδά του και σε όλη την έκτασή του πιο δημιουργικός. Να γίνεται πιο αποτελεσματικός στην υπηρεσία του κάθε πολίτη. Είναι λοιπόν υποχρέωση των πολιτικών δυνάμεων να τολμήσουν τις τομές που είναι αναγκαίες προκειμένου να αξιοποιείται η νέα γνώση, να επιβραβεύεται η αξιοσύνη, να εξυπηρετούνται καλύτερα οι πολίτες. Είναι ώρα να ανταποκριθούμε μαζί σε ευθύνες που αγνοούνταν και παραμερίζονταν εδώ και πολλά χρόνια εξαιτίας ενός ανεύθυνου λαϊκισμού. Να ξεπεράσουμε το φόβο του «κομματικού κόστους» και τον συντηρητισμό του παρελθόντος.

Να τολμήσουμε τις αλλαγές που απαιτούνται για να καταστήσουμε το δημόσιο τομέα πιο υπεύθυνο και πιο αποτελεσματικό. Να τολμήσουμε τις αποφάσεις που απαιτούνται από τη νέα εποχή διασφαλίζοντας σε κάθε περίπτωση απαρέγκλιτους

κανόνες αξιοκρατίας, αντικειμενικότητας, διαφάνειας. Να τολμήσουμε τις πραγματικά μεγάλες μεταρρυθμίσεις που εγγυώνται λύση στις παθογένειες του χθες και οδηγούν πράγματι σ' ένα καλύτερο κράτος.

Όλες οι πολιτικές δυνάμεις έχουν χρέος να υπηρετούν έμπρακτα τα πραγματικά συμφέροντα όλων των πολιτών ολόκληρης της κοινωνίας. Έχουμε υποχρέωση να προωθούμε μαζί αναγκαίες, μεγάλες, τολμηρές αλλαγές. Άλλωστε –και το έχω πει– από τέτοιες μεγάλες μεταρρυθμίσεις κρινόμαστε όλοι. Από τέτοιες μεγάλες αποφάσεις προπάντων κρίνεται η πορεία της πατρίδας μας, η δυναμική και το μέλλον της κοινωνίας μας. Είναι η ώρα της τόλμης απέναντι στα κακώς κείμενα και η ώρα της ευθύνης απέναντι στους πολίτες και το μέλλον του τόπου μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην ίδια κατεύθυνση της ευθύνης και της αποτελεσματικότητας κινείται και η πρότασή μας για την προστασία του περιβάλλοντος και τη διασφάλιση βιώσιμης ανάπτυξης σε ολόκληρη τη χώρα. Για μια ακόμα φορά θέλω να υπογραμμίσω ότι ο σεβασμός στο περιβάλλον και η προστασία των φυσικών πόρων είναι υπέρτατη υποχρέωση όλων και προπάντων, πριν από όλα, της ίδιας της πολιτείας. Είναι βασικός και διαρκής στόχος της πολιτικής μας. Είναι άλλωστε ζήτημα που αφορά όχι μόνο την ποιότητα της ζωής αλλά την ίδια την ζωή. Ζήτημα που αναδεικνύεται προειδοποιητικά μέσα από τις μεγάλες κλιματολογικές αλλαγές που συντελούνται σ' ολόκληρο τον πλανήτη.

Οφείλουμε για τους λόγους αυτούς να αντιμετωπίσουμε όλοι μαζί πιο άμεσα και πιο αποτελεσματικά τόσο την επιβάρυνση του περιβάλλοντος όσο και την κατασπατάληση των φυσικών πόρων. Οφείλουμε –και σ' αυτήν την κατεύθυνση κινούμαστε– να δώσουμε στην προστασία του περιβάλλοντος ουσιαστικό περιεχόμενο θεσπίζοντας κανόνες που γίνονται σεβαστοί από όλους.

Με αυτόν το γνώμονα και με αφετηρία την αρχή της βιώσιμης ανάπτυξης που για πρώτη φορά εισήχθη στην Αναθεώρηση του Συντάγματος του 2001 προτείνουμε την τροποποίηση ορισμένων διατάξεων του άρθρου 24 με διττό στόχο. Αφ' ενός την απόλυτη προστασία των δασών, αφ' ετέρου τη διασφάλιση βιώσιμης περιφερειακής ανάπτυξης. Η εμπειρία του παρελθόντος και η έγνοια για ένα καλύτερο αύριο συνδιαμορφώνουν το περιεχόμενο της πρότασής μας. Είμαστε –όπως και σε κάθε άλλη περίπτωση βέβαια– έτοιμοι για βελτιωτικές τροποποιήσεις.

Ο στόχος είναι κοινός. Αφορά την Ελλάδα του παρόντος και του μέλλοντος, τις σημερινές αλλά και τις αυριανές γενιές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κρίσιμο σημείο της προτεινόμενης Αναθεώρησης απεδείχθη το άρθρο 16 για την ανώτατη εκπαίδευση.

Είναι γνωστό ότι τα παριστάμενα κόμματα, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και ο Συνασπισμός, εξέφρασαν από την αρχή την αντίθεσή τους. Εξίσου γνωστό είναι και το γεγονός, ότι στη δική μας κατεύθυνση βρίσκεται και η πρόταση που κατατέθηκε από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και φέρει τις υπογραφές των Βουλευτών της.

Ο ίδιος ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και απ' αυτό εδώ το Βήμα, αλλά και έξω από τη Βουλή, ανέφερε σειρά λόγων, που επιβάλουν την αναθεώρηση του άρθρου 16 το ταχύτερο δυνατό. Διακηρύσσει, άλλωστε, ότι «το άρθρο 16 είναι αναχρονιστικό και αυταρχικό» και ότι το άρθρο αυτό «πνίγει το δημόσιο πανεπιστήμιο».

Δεν μπορεί, λοιπόν, μ' αυτές τις επισημάνσεις, να λειτουργούν με τρόπο που αποβλέπει στην παράταση της ίδιας κατάστασης.

Ελπίζω πως, μετά τη νέα αυτή τοποθέτηση, ξεπερνώντας την εσωκομματική πολιτική αδυναμία και τη σύγχυση, θα βρουν τελικά το δρόμο της ευθύνης.

Εμείς παραμένουμε σταθεροί στη δέσμευση, που αναλάβαμε απέναντι στους πολίτες.

Προτείνουμε να τεθεί ως προμετωπίδα του άρθρου 16 η σύνδεση της παιδείας με τον ελληνικό και κατ' επέκταση τον ευρωπαϊκό πολιτισμό. Προτείνουμε να υπογραμμίζεται ρητά, ξεκάθαρα, ως προτεραιότητα της πολιτείας η διαρκής αναβάθμιση

της δημόσιας ανώτατης εκπαίδευσης. Παράλληλα, προτείνουμε να οριοθετηθεί και η δυνατότητα ίδρυσης και λειτουργίας ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων μη κρατικού, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα κάτω από αυστηρό δημόσιο έλεγχο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του Κομμουνιστικού Κόμματος και του Συνασπισμού, σεβόμαστε την επιλογή σας, σεβόμαστε την ιδεολογική σας συνέπεια, αλλά διαφωνούμε ως προς την εκτίμησή σας για τα πράγματα.

Γνωρίζετε τις τάσεις, που αναπτύσσονται, εν όψει της δημιουργίας του ενιαίου ευρωπαϊκού εκπαιδευτικού χώρου. Είναι υποχρέωσή μας να μην αφήσουμε τα πράγματα να εξελιχθούν στην τύχη, χωρίς αρχές και χωρίς κανόνες, να μην αφήσουμε, άτολμοι και αδρανείς, να επικρατήσουν de facto καταστάσεις χωρίς ουσιαστικό δημόσιο έλεγχο σ' έναν τομέα τόσο κρίσιμο για την πατρίδα μας, για την κοινωνία, για τις νέες και τους νέους μας. Είναι ανάγκη να ορίσουμε σήμερα τη δυνατότητα της επόμενης Βουλής να θεσπίσει ένα ισχυρό νομικό πλαίσιο, που να αποτρέπει κάθε απόπειρα άναρχης δραστηριότητας στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης, να διαμορφώσουμε έγκαιρα, υπεύθυνα το θεσμικό πλαίσιο για την οργανωμένη εναρμόνιση της χώρας μας στις ευρωπαϊκές και τις παγκόσμιες εξελίξεις.

Η μεταρρύθμιση, που προτείνουμε, καθιστά απόλυτα σαφές ότι η παιδεία ως δημόσιο αγαθό μπορεί να παρέχεται από μη δημόσιους φορείς μόνο κάτω από την αυστηρή εποπτεία του κράτους. Αποβλέπει στην οριοθέτηση αυστηρών κανόνων για την ίδρυση και λειτουργία μη κρατικών, μη κερδοσκοπικών Α.Ε.Ι.. Απαιτεί από τον εκτελεστικό νόμο αυστηρές προδιαγραφές τόσο για την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών όσο και για τα προσόντα των διδασκόντων, που δεν μπορεί να υπολείπονται σε σχέση με εκείνα του εκπαιδευτικού προσωπικού των δημοσίων ιδρυμάτων.

Η μεταρρύθμιση, που προτείνουμε, εγγυάται περισσότερες εκπαιδευτικές επιλογές για τις νέες και τους νέους, αλλά και περισσότερες θέσεις προσφοράς για το επιστημονικό δυναμικό της χώρας. Αποβλέπει στον περιορισμό της φοιτητικής μετανάστευσης, που συνεπάγεται τεράστιο κόστος και για την εθνική οικονομία, αλλά και για τις οικογένειες. Δίνει ορθολογική απάντηση στην αντιφατική, την ανώφελη, την επιζήμια πρακτική να αναγνωρίζουμε μη κρατικά πανεπιστήμια, που λειτουργούν πέρα από τα σύνορά μας, αλλά να αποκλείουμε τη λειτουργία τους μέσα στη χώρα.

Απαντά, δηλαδή, με υψηλό αίσθημα ευθύνης στο αντικοινωνικό σημερινό καθεστώς, που επιτρέπει να δημιουργούμε με το υστέρημα ελληνικών οικογενειών θέσεις εργασίας στο εξωτερικό, αλλά όχι στον τόπο μας. Συμβάλει τελικά στην επίτευξη του πολυσήμαντου στόχου μας, να καταστήσει την Ελλάδα κέντρο παιδείας και πολιτισμού στην ευρύτερη περιοχή.

Αυτοί είναι οι στόχοι μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Οι στόχοι αυτοί υπηρετούν κάθε ελληνική οικογένεια. Είναι για το συμφέρον κάθε νέας και κάθε νέου. Είναι για την Ελλάδα του μέλλοντος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πολίτες γνωρίζουν καλά, πολύ καλά τα αίτια, τις σκοπιμότητες, τις φοβίες που κρατούσαν τον τόπο καθηλωμένο στο φαύλο κύκλο της συντήρησης και της απραγίας.

Αντιλαμβάνονται την ανάγκη για στοχευμένες τομές, για τολμηρές αλλαγές, για προοδευτικές μεταρρυθμίσεις. Αντιλαμβάνονται και τα πραγματικά αίτια που υποκίνησαν την Αξιωματική Αντιπολίτευση στην απόπειρα υπονόμησης της κορυφαίας κοινοβουλευτικής διαδικασίας.

Η συνταγματική μεταρρύθμιση δεν γίνεται ούτε για ανέξοδο εντυπωσιασμό ούτε για κομματική αντιπαράθεση και ούτε βέβαια μπορεί να αναβάλλεται εξαιτίας εσωκομματικών αδυναμιών, αμφισβητήσεων, φιλοδοξιών. Η συνταγματική Αναθεώρηση γίνεται για να ενισχύσουμε δημοκρατικούς θεσμούς και λειτουργίες, να ανοίξουμε καινούργιους δρόμους ανάπτυξης και προόδου, να ανταποκριθούμε στις ανάγκες της νέας εποχής, στα αιτήματα, στα δικαιώματα των πολιτών. Η επόμενη Βουλή με την απόφαση της Πλειοψηφίας θα είναι Αναθεωρητική. Αυτά ορίζει το Σύνταγμα και αυτά που ορίζει το Σύνταγμα δεν μπορεί

να παραβιάζονται από κανέναν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είναι, εάν το θέλει, δικαίωμα της Αξωματικής Αντιπολίτευσης να προτιμά σε κρίσιμες στιγμές τη φυγή και την απουσία. Δεν είναι, όμως, δικαίωμά της να προαναγγέλλει παραβίαση του Συντάγματος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Οι πολίτες εγγυώνται τη σταθερή και σίγουρη πορεία της χώρας. Στηρίζουν τις αλλαγές και τις μεταρρυθμίσεις που χρειάζεται ο τόπος, επιλέγουν το δρόμο της ανάπτυξης και της προόδου. Εμείς έχουμε πίστη στις δυνατότητες της πατρίδας μας. Έχουμε εμπιστοσύνη στις Ελληνίδες και στους Έλληνες. Έχουμε ευθύνη για τις μελλοντικές γενιές και προχωρούμε με σύμμαχο και συμμέτοχο τον ενεργό πολίτη, που νοιάζεται και πονάει αυτόν τον τόπο, που νοιάζεται και συμμετέχει στις αλλαγές για την Ελλάδα του αύριο και του σήμερα, για την ανάπτυξη και την πρόοδο, για μία δυναμική κοινωνία με ισχυρούς πολίτες, μία κοινωνία πιο δίκαιη και ένα πιο δίκαιο και πιο ελπιδοφόρο μέλλον.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σας γνωρίσω ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση με θέμα: «Οι Έλληνες στη Δίαισπορά 15ος-21ος αι.» και στους λοιπούς χώρους της Βουλής, τριάντα δύο μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-καθηγητές από το 3ο Γυμνάσιο Χολαργού.

Τους καλωσορίζουμε.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας και Γενική Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος κ. Αλέκα Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας):

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, διατηρώ απόλυτο σεβασμό στα διάφορα πολιτικά ταίρια, να τα πω έτσι, ή πολιτικούς όρους, που εμείς χρησιμοποιούμε και τα άλλα κόμματα, γιατί αυτά κωδικοποιούν πολιτικές και ιδεολογικές θέσεις και συνήθως δεν τα αποφεύγω.

Παρ' όλα αυτά θέλω να ξεκινήσω με μία τοποθέτηση, που είμαι βέβαιη ότι αρκετοί δημοσιογράφοι θα τη βρουν μη πολιτική, αλλά θα τη χρησιμοποιήσω. Όπως νομίζω ότι είναι γνωστό σε όλους και όλες, ανεξάρτητα αν συμφωνείτε μαζί μας, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας αυτά που επεξεργάζεται διανοητικά –στο μυαλό του, για να το πω έτσι- αυτά απευθείας περνάνε και στην καρδιά του και στα λόγια του, δηλαδή, στις πράξεις του. Δεν σκεφτόμαστε άλλα να λέμε και άλλα να κάνουμε. Έτσι, προσφέρουμε, αν θέλετε, από την πλευρά μας και στο μέτρο του δυνατού τη δυνατότητα μιας οξυμένης –γιατί είμαστε υπέρ της οξυμένης- ιδεολογικής και πολιτικής αντιπαράθεσης, καθαρής και ό,τι προκύψει απ' αυτή. Το λέω αυτό, γιατί θέλω να πω σε μερικούς να μη θεωρήσουν ότι η ιδεολογική τρομοκρατία και πίεση πιάνει σε εμάς. Δεν πιάνει. Αυτά!

Από την πρώτη στιγμή εμείς τοποθετηθήκαμε εναντίον της Αναθεώρησης του Συντάγματος, παρά το γεγονός ότι είμαστε υπέρ μίας ριζικής Αναθεώρησης και υπέρ ενός νέου και διαφορετικού Συντάγματος. Γιατί το κάναμε; Το είπαμε και το εξηγήσαμε συγκεκριμένα και μέχρι το τέλος της διαδικασίας αυτό θα κάνουμε. Διότι δεν επιθυμούμε να προστεθεί ένα ακόμα εμπόδιο ή εμπόδια στην πάλη που πρέπει να κάνει ο λαός για τη βελτίωση της ζωής του, για τα δικαιώματά του για μία διαφορετική εξέλιξη στα πολιτικά και κοινωνικά πράγματα.

Και τα άρθρα που φέρνει για αναθεώρηση η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προσθέτουν νέα, πολλά και μεγάλα εμπόδια. Με αυτήν την έννοια εμείς λέμε και θα πούμε στο λαό, ότι δεν πρέπει να νιώθει κανένα δέος και κανένα πνεύμα υποταγής στα αναθεωρημένα άρθρα και συνολικά στο Σύνταγμα, αλλά πρέπει με εμπιστοσύνη στις δυνάμεις του και πάνω απ' όλα στο δίκιο του να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για μια νέα λαϊκή πλειοψηφία, όχι να επιβάλλει μια προοδευτική Αναθεώρηση,

αλλά να επιβάλλει ένα νέο πραγματικά λαϊκό Σύνταγμα. Αυτή είναι η θέση μας. Είναι μια θέση απόλυτα δημοκρατική. Το Σύνταγμα είναι ένας νόμος, δεν είναι τίποτα άλλο. Δεν είναι κανένα εικόνισμα να το προσκυνάμε. Είναι ένας νόμος, το νόμο τον φτιάχνουν συγκεκριμένες πλειοψηφίες και το νόμο αυτό μπορούν και πρέπει να τον καταργήσουν και μάλιστα όσο γίνεται περισσότερα άρθρα του να τα κάνουν ανενεργά, επίσης, πλειοψηφίες λαϊκές.

Η γνώμη μας είναι ότι η αναθεώρηση των συγκεκριμένων άρθρων –αρκετών άρθρων- στο Σύνταγμα, έχει σαν αφετηρία το εξής «ψητό»: Την παιδεία και τα δάση. Δεν ξέρω αν, όπως υπήρχαν τα άρθρα και τα ασπάζονταν η Νέα Δημοκρατία, θα προχωρούσε σε γενικότερη αναθεώρηση περισσότερων άρθρων. Το «ψητό» ήταν η παιδεία και τα δάση, η γη. Όχι γιατί το προηγούμενο Σύνταγμα έβαζε εμπόδια στην ιδιωτικοποίηση-εμπορευματοποίηση. Δεν έβαζε εμπόδια. Ωστόσο υπήρχαν κάποια ασαφή, τα οποία ενδεχομένως να αποθάρρυναν τους επιχειρηματικούς ομίλους να δράσουν εντελώς ελεύθερα. Και το γεγονός ότι η Κυβέρνηση φέρνει επίσης το ζήτημα του Συνταγματικού Δικαστηρίου είναι ότι διατηρεί το φόβο της, ότι παρά το γεγονός ότι η δικαιοσύνη δεν είναι ανεξάρτητη από τους αντιλαϊκούς νόμους που κυριαρχούν, θα υπήρχαν περιπτώσεις, όπως υπήρξαν και αρκετές στο παρελθόν, όπου οι αποφάσεις της δικαιοσύνης θα έβαζαν εμπόδια στη ληστεία, παραδείγματος χάρι της γης και στην πλήρη απορρόφηση της δημόσιας παιδείας στην ελληνική και ευρωπαϊκή αγορά της παιδείας.

Μην ξεχνάμε παραδείγματος χάρι ότι σοβαρά εμπόδια στην εκμετάλλευση των δασικών εκτάσεων συνάντησε και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ακόμη στη δεκαετία του '80 με τα περίφημα βοσκοτόπια. Υπάρχουν σημαντικές αποφάσεις τμημάτων του Συμβουλίου της Επικρατείας και είναι προς τιμήν αυτών που πήραν τις αποφάσεις που έβαλαν εμπόδια. Η Νέα Δημοκρατία, λοιπόν, θέλει να καθάρσει το έδαφος, αυτό κάνει. Και γι' αυτό οι αλλαγές είναι επί το αντιδραστικότερον, δηλαδή, επί του αντιλαϊκότερον.

Θα ήθελα με την ευκαιρία, κύριε Πρωθυπουργέ, να θέσω το εξής ζήτημα. Έχετε την τόλμη να προχωρήσετε σε αντιλαϊκές διατάξεις, εμείς έτσι τις λέμε. Γιατί δεν φέρνεται τουλάχιστον και ορισμένες αλλαγές στο Σύνταγμα που ήταν μέσα στα πλαίσια του αστικού εκσυγχρονισμού. Παραδείγματος χάρι το χωρισμό της Εκκλησίας από το Κράτος. Δεν ξέρω, αλλά εγώ διαισθάνομαι ότι αν δεν υπήρχαν άλλες σκοπιμότητες, η Πλειοψηφία της Βουλής και απ' όλα τα κόμματα, θα το ψήφιζε αυτό. Να απαλλαγούμε τουλάχιστον από ένα τέτοιο βαρίδιο. Δεν λέω να απαλλαγούμε από τη θρησκεία, όποιος θέλει θρησκεύεται ελεύθερα. Να απαλλαγούμε απ' αυτόν το γάμο, απ' αυτήν τη διαπλοκή. Και έχετε, αυτή η συνεχιζόμενη κατάσταση έχει σοβαρές συνέπειες και στην παιδεία. Και εδώ που τα λέμε, αντί, ας πούμε με ένα γενικό πνεύμα που υπάρχει, να κερδίζει έδαφος η ανεξίτηρη σκεία, ας το πω έτσι, να κερδίζουν έδαφος μια σειρά επιστημονικές αντιλήψεις σε πολλά θέματα, δυστυχώς, τα νέα σχολικά βιβλία αυξάνουν ποσοτικά και ποιοτικά τη θεολογική ερμηνεία μιας σειράς ζητημάτων και δημιουργούν σοβαρές αντιφάσεις ανάμεσα στις επιστημονικές απόψεις που προβάλλονται και στις θεολογικές. Τουλάχιστον την εποχή που ζούμε, ακόμη και με τα μέτρα της Ευρώπης που υπάρχουν, ένα τέτοιο άρθρο θα ήταν και το μοναδικό που θα ψηφίζαμε. Εκτός και αν φέρνατε και άλλα καλά που δεν μπορείτε και δεν θέλετε να τα φέρετε. Τουλάχιστον αυτό, όμως.

Θα ξεκινήσω όχι από το «ψητό» παιδεία και δάση, αλλά από το θέμα που τέθηκε και από τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας και από τον Πρωθυπουργό, ότι έρχονται μια σειρά άρθρα για την εξυγίανση του πολιτικού συστήματος. Δεν θα μιλήσω για τις προθέσεις σας. Μπορεί και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. όταν έφερε αυτό το ασυμβίβαστο των Βουλευτών, με το επάγγελμα, για το πολιτικό χρήμα κ.λπ. και εσείς να έχετε καλές προθέσεις. Στην καλύτερη περίπτωση η πρόθεση είναι μια: Να δημιουργήσετε την εντύπωση στον ελληνικό λαό ότι το πολιτικό σύστημα, το οποίο επικρατεί σήμερα και επικρατούσε και χτες και προχθές, είναι ηθικό, είναι φιλολαϊκό και αν «μακιγιαριστεί», σε ορισμένα

ζητήματα, μπορεί να γίνει και «καλλονή».

Εγώ σας διαβεβαιώ, ακόμα και αν έχουμε ένα Κοινοβούλιο με τριακόσιους –και δεν λέω ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει– ανθρώπους οι οποίοι γεννήθηκαν και πεθαίνουν πάμπωτοι, πιο φτωχοί από ό,τι μπηγαν στην πολιτική, υπερχρεωμένοι στις τράπεζες, ανιδοτελείς 100%, πιο φτωχοί ακόμη και από τον ελληνικό λαό, αυτό το Κοινοβούλιο δεν θα πάψει να παίρνει αντιλαϊκές αποφάσεις. Διότι, εν πάση περιπτώσει, η ένταξη του κάθε Βουλευτή, πριν απ' όλα, γίνεται με άλλα κριτήρια στο κόμμα του. Και η συμπεριφορά ενός κόμματος καθορίζεται από το πρόγραμμά του, τη στρατηγική του και ποια συλλογικά συμφέροντα εκπροσωπεί και ταξικά, όπως λέμε εμείς.

Δεν κάνετε τίποτα μ' όλα αυτά τα οποία έχουν ψηφιστεί, τα ασυμβίβαστα, τα πόθεν έσχες και τα λοιπά. Αυτό δεν σημαίνει ότι εμείς είμαστε αδιάφοροι για την πολιτική ηθική του κάθε μέλους του Κοινοβουλίου, είτε είναι κόμματα είτε είναι άτομα. Δεν είμαστε αδιάφοροι γιατί, αν θέλετε και σ' αυτόν τον τομέα της ατομικής ηθικής, όταν το ψάρι βρωμάει από ψηλά είναι ακόμα χειρότερα. Αλλά να μην υπάρχει καμιά αυταπάτη. Το σύστημα είναι άδικο και εκμεταλλευτικό. Και αυτό το σύστημα μπορεί να το υποστηρίζουν και να το προωθούν προσωπικά έντιμοι και ανιδοτελείς, γιατί αλλιώς θα πιστεύαμε ότι οι μόνοι έντιμοι είμαστε εμείς. Δεν το πιστεύουμε αυτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Και εμείς.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Δεν μπορώ να κάνω φάκελο για κανένα Βουλευτή και δεν μπαίνουμε σε τέτοιες συζητήσεις. Ούτε φάκελο ήθους ούτε φάκελο ανηθικότητας. Θεωρούμε ότι είναι αυταπάτη και κοροϊδία του ελληνικού λαού να λέμε ότι με κάποιους τρόπους θα εξυγιανθεί το πολιτικό σύστημα.

Με την ευκαιρία θέλω να πω το εξής: Το Σύνταγμα λέει ότι προωθεί την κοινωνική συνοχή. Εμείς δεν τη θέλουμε ως κόμμα, θα σας το πω καθαρά. Σε μια ταξική κοινωνία δεν μπορεί να υπάρξει κοινωνική συνοχή ανάμεσα στην καπιταλιστική εργοδοσία και τους εργαζόμενους. Πρέπει να υπάρχει συνεχής οξυνόμενη αντιπαράθεση ως το τέλος που πρέπει να λήξει με τη νίκη του ενός σε βάρος του άλλου. Εμείς μιλάμε για τη νίκη των εργαζομένων. Αυτά τα λέω για να ξεκαθαρίσω. Δεν θέλω να λέμε για κοινωνική συνοχή. Δεν θέλουμε την κοινωνική συνοχή. Είναι άλλο πράγμα πώς μπορούμε να συμβάλλουμε στην όξυνση της αντιπαράθεσης. Αυτό είναι μια άλλη συζήτηση.

Μίλησε ο Πρωθυπουργός για αξιοκρατία κ.λπ.. Μα μπορεί να υπάρξει αξιοκρατία σε μια ταξικά διαιρεμένη κοινωνία; Θα υπάρχει αξιοκρατία με συγκεκριμένα κριτήρια. Θα σας φέρω ένα παράδειγμα.

Πήγε ένας εκπαιδευτικός να βάλει υποψηφιότητα για σχολικός σύμβουλος και τον ρωτήσανε «θα δεχθείτε χορηγό επιχειρηματία στο σχολείο σας;» και λέει «όχι», διότι θεωρεί ότι χορηγός πρέπει να είναι ο κρατικός προϋπολογισμός, οποιαδήποτε κυβέρνηση και αν είναι αυτή και όχι ο επιχειρηματίας. Απερρίφθη.

Επομένως και η αξιοκρατία έχει κάποια συγκεκριμένα κριτήρια. Μπορείτε ας πούμε εμένα να με κρίνετε αξιοκρατικά για μια πολιτική θέση; Θα μου πείτε «πήγαίτε στο σπίτι σου», γιατί δεν θα εφαρμόσω τη συγκεκριμένη πολιτική. Και θα σας το πω κιόλας, δεν θα πω ψέματα, μάλλον δεν θα βάλω και υποψηφιότητα.

Επομένως δεν μπορούμε να μιλάμε για αξιοκρατία, μ' αυτήν την πληρότητα που τη δίνουμε. Δεν λέμε ότι δεν μπορεί να υπάρξει τίποτα το αξιοκρατικό, αλλά εν πάση περιπτώσει να μιλάμε τώρα για το πολιτικό σύστημα της αξιοκρατίας, δεν γίνεται.

Θα ενδιαφέρεστε για την αξιοκρατία, ναι, στα πλαίσια της πολιτικής σας. Να το πούμε έτσι. Επομένως δεν μπορούμε να δεχθούμε ούτε την κοινωνική συνοχή ούτε τίποτα. Υπάρχει κοινωνική ανισότητα και, επομένως, είναι επιζήμια η κοινωνική συνοχή.

Θα μιλάμε τώρα στο θέμα της παιδείας. Κοιτάξτε, για να ξεκαθαρίσω για άλλη μια φορά τα πράγματα, αν και νομίζω ότι είναι καθαρά. Εμείς δεν λέμε ότι τα δημόσια πανεπιστήμια θα αλλά-

ξουν ιδιοκτησιακό καθεστώς. Θα είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, αν είναι έτσι. Θα λειτουργούν, όμως, με κριτήρια επιχειρήσεων, πιο ανοικτά, πιο καθαρά. Ούτε πιστεύουμε αυτά τα περί αυτοτέλειας και αυτονομίας. Απλώς το κράτος θα δώσει τη δυνατότητα μέσω της Κυβέρνησης, γιατί εδώ μιλάμε τώρα όχι απλώς για μία κυβερνητική πολιτική, είναι πολιτική κρατική και διακρατική και θα δώσει τη δυνατότητα στο κάθε πανεπιστήμιο να έχει πιο άμεσες και κατευθείαν σχέσεις με τις επιχειρήσεις, όπως γίνεται με τη διαχείριση των κοινοτικών κονδυλίων. Περνάνε απευθείας στην περιφέρεια. Και αυτήν την αποκέντρωση θα την κάνετε ακριβώς γιατί ξέρετε ότι ο συγκεντρωτικός χαρακτήρας της αντιλαϊκής πολιτικής, θα περάσει καλύτερα μέσα από την αποκέντρωση.

Επομένως εμείς δεν μπορούμε να μιλάμε με όρους «συγκέντρωση ή αποκέντρωση». Αυτά είναι όλα σχετικά, έχουν συγκεκριμένο περιεχόμενο. Είμαστε, λοιπόν, και εναντίον της αυτοτέλειας και της αυτονομίας, γιατί δεν πρόκειται για κάτι τέτοιο. Τον όρο αυτοτέλεια και αυτονομία τον καταλαβαίνουμε μόνο όσον αφορά τη χειραφέτηση του γενικότερου λαϊκού κινήματος απέναντι στην κυρίαρχη πολιτική. Με τέτοιους όρους αυτοτέλειας παλεύουμε. Βέβαια και αν υπάρχουν ορισμένες γραφειοκρατικές εξαρτήσεις και αυτές να φύγουν από σήμερα. Υπάρχουν τέτοιες γραφειοκρατικές εξαρτήσεις.

Η παιδεία, λοιπόν, θα ρουφηχτεί ακόμα περισσότερο η ανώτατη μέσα στην αγορά. Εμείς θα συμφωνήσουμε, δεν θα γίνουν πάρα πολλά ιδιωτικά πανεπιστήμια. Όμως, κυρία Υπουργέ, στον τομέα της ιατρικής, θα γίνει ιδιωτικό πανεπιστήμιο και ξεκινάει να γίνει γιατί η ιατρική έχει τα φάρμακα έχει την τεχνολογία των μηχανημάτων, έχει καινούργια πεδία, έχει πολύ παραδάκι και εκεί θα γίνει καθαρά ιδιωτικό πανεπιστήμιο και οι καθηγητές της ιατρικής σχολής θα τρέχουν προς τα εκεί να διδάσκουν, στη μεγάλη τους πλειοψηφία.

Σε άλλους τομείς δεν ξέρω αν θα γίνει ιδιωτικό πανεπιστήμιο, όπως στη φιλοσοφική ή στην κοινωνική ψυχολογία. Μάλλον δεν θα γίνει. Πάντως μιλάμε για μια ενιαία αγορά και έχετε δικίο για τον ενιαίο ευρωπαϊκό χώρο. Δεν είναι ελληνική πρωτοτυπία αυτά που γίνονται.

Με την ευκαιρία εμείς το θέμα της πλήρους εμπορευματοποίησης της παιδείας δεν το βάλουμε τώρα με το άρθρο 16. Το άρθρο 16 δεν είναι το «α» και το «ω», είναι ένα κλειδί μέσα σε μία πολύ μεγάλη κλειδαριά. Η υπόθεση άρχισε από τη Σύνοδο της Μπολόνια και έχει ευθύνη η πανεπιστημιακή κοινότητα, η πλειοψηφία της, γιατί βεβαίως δεν κράτησαν όλοι την ίδια στάση, και όλα αυτά τα χρόνια δεν έκαναν κουβέντα για την Μπολόνια. Που και που κανένα σεμινάριο ή καμιά ημερίδα και τώρα ανακάλυψαν ότι δημιουργείται πρόβλημα με το άρθρο 16. Το ζήτημα άρχισε από τη Μπολόνια έξω από τους κόλπους τους επίσημους της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη Σύνοδο των Πρυτάνων. Όταν εμείς τους λέγαμε ότι αυτό θα γίνει και απόφαση της Κοινότητας και κρατική πολιτική, μας έλεγαν ότι εμείς τα ισοπεδώνουμε και ότι είναι μία απλή Σύνοδος Πρυτάνων, που διαβουλευόμαστε μεταξύ τους. Όμως έτσι ξεκινάει. Ξεκινάει από θεωρητικούς επιστήμονες, από παπαγαλάκια στην τηλεόραση και μετά γίνεται κρατική πολιτική. Δεν ξεκινάει τίποτα απευθείας. Ζυμώνεται μέσα στην κοινωνία, εμφανίζεται σαν κάτι που έρχεται από κάτω, από τους ειδικούς και τους σοφούς και έχουμε τώρα και τις επιτροπές σοφών.

Είμαστε όχι ριζικά αντίθετοι με το άρθρο 16, αλλά με κάθε μορφή ύπαρξης ιδιωτικής δραστηριότητας και το κυριότερο οι επιχειρηματίες θα πάρουν κυριολεκτικά στα χέρια τους το σύστημα της επαγγελματικής μόρφωσης, ειδικευσης και κατάρτισης και θα το ελέγξουν πλήρως.

Εννοούμε ότι δεν συμφωνούμε με όσα ειπώθηκαν για τους συμβασιούχους. Με την κατάρτιση της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων, επιτρέπεται η αξιοκρατία. Ξέρουμε πολύ καλά πώς λειτουργεί το σύστημα της μονιμοποίησης και των μονίμων. Όμως τη στιγμή που εμείς διεκδικούμε μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους, δεν μπορεί με όχημα την αξιοκρατία για την οποία δεν πιστεύουμε ότι μπορεί να ισχύσει μέσα στο συγκεκριμένο πολιτικό σύστημα και μάλιστα για τον κρατικό μηχανισμό, να υποστηρίξουμε να ζουν εκατοντάδες χιλιάδες

άνθρωποι με συμβάσεις, όπως είναι «οι καθαρίστριες μισής ώρας την ημέρα», να είναι μια ζωή συμβασιούχοι.

Τώρα όσον αφορά για τα δάση, στην Ελλάδα σε σύγκριση, αν θέλετε, και με το δυτικό καπιταλιστικό κόσμο, γιατί μιλάμε για πάρα πολλά χρόνια πριν, έγιναν τα μεγαλύτερα εγκλήματα. Στην Ελλάδα για διάφορους λόγους η κερδοσκοπία και η ληστεία της γης απετέλεσαν και το μαξιλάρι του συστήματος. Αυτό γιατί από τη μία μεριά άνοιγε την κάνουλα να μπουν οι ιδιώτες κάθε φορά εκεί που ήθελαν, πρώτα ήθελαν στην οικοδομή, μετά ήθελαν στις παραλίες ή στα δάση, ανάλογα, και από την άλλη μεριά, έβαζαν στο παιχνίδι της αλλαγής χρήσης γης και τα φτωχά λαϊκά στρώματα μέσω των αυθαιρέτων. Δεν ξέρω αν στην Ελλάδα ο δικομματισμός θα ήταν με τη μορφή της εναλλαγής δύο κομμάτων, αυτοδύναμων μονοκομματικών κυβερνήσεων τόσο ψηλά, αν δεν υπήρχε, μετά τον πόλεμο, αυτή η πολιτική χρήσης γης και τώρα ακούγονται εντελώς υποκριτικά όλοι αυτοί που κλαίνε για το φαινόμενο του θερμοκηπίου και πρέπει να καταθέσουμε για το περιβάλλον. Βεβαίως πρέπει να καταθέσουμε, αλλά δεν μπορεί να καταθέτουμε τη συνεσφορά μας νομιμοποιώντας τη ληστεία.

Αυτό που πάει να γίνει τώρα με τα δάση και τις δασικές εκτάσεις, θα αφήσει απροσπάτητα και τα δάση που υπάρχουν και θα γεμίσει τσιμέντο τα υπόλοιπα.

Μάλιστα, διαβάζω στις σελίδες των εφημερίδων συνενώνονται συνεχώς μεγάλες κατασκευαστικές εταιρείες και συμπράττουν με τις ξένες. Η κατάσταση θα είναι τραγική και εδώ φθάνουν στο σημείο οι βιομήχανοι να κάνουν τέτοιες εγκληματικές ενέργειες που τελικά βεβαίως στρέφονται και σε βάρος τους, γιατί και αυτοί εδώ ζουν, στην Ελλάδα. Όμως είναι τέτοια η αδηφαγία του κέρδους και εξ αυτού δεν μπορούν να δουν τα πράγματα μακροπρόθεσμα και δεν διστάζουν μπροστά σε τίποτα.

Πάντως, όλα τα άρθρα είναι αντιλαϊκά και στο χρόνο της ομιλίας μας ξεχωρίζουμε ορισμένα που υποθηκεύουν για πολλά χρόνια το μέλλον.

Αναμφισβήτητη όλη αυτή η διαδικασία που ακολουθήθηκε για το Σύνταγμα, είχε και ένα καλό, εφόσον βέβαια το κατανοήσει το μεγαλύτερο τμήμα των εργαζομένων, τι εστί δικομματισμός, είτε με τη μορφή αυτοδύναμων κυβερνήσεων –αυτές ξέρουμε στην Ελλάδα- είτε με την μορφή συμμαχικών που ξέρουμε στην Ευρώπη. Ο δικομματισμός στην αποθέωσή του. Η Νέα Δημοκρατία καταλαβαίνει ότι πρέπει να προχωρήσει σ' αυτές τις επιλογές, δεν μπορεί να κάνει διαφορετικά. Πιέζεται. Υπάρχει και το θέμα του Ευρωσυντάγματος και το κάνει συνειδητά. Υπό πίεση, αλλά συνειδητά και ενεργητικά. Θα αυξηθούν τα αντιλαϊκά άρθρα σε όλα τα εθνικά συντάγματα όσο δεν προχωράει το Ευρωσύνταγμα και όσο υπάρχουν λαοί που παραμένουν να λένε, δεν με ενδιαφέρει τι αποφασίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση, κοιτάζω τι με συμφέρει στον τόπο μου, όχι βέβαια εθνικιστικά απέναντι σε γειτονικούς ή άλλους λαούς.

Η Νέα Δημοκρατία, λοιπόν, πρέπει να παίξει το χαρτί της Αναθεώρησης.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., εκ του ασφαλούς, αφού μπροστά στους επιχειρηματίες λέει «Κοιτάξτε να δείτε, εγώ είμαι υπέρ, όχι μόνο του άρθρου 16, αλλά υπέρ και της πλήρους εμπορευματοποίησης της παιδείας, της ταξικοποίησης και της κατηγοριοποίησης» αποχωρεί. Εγώ δεν θα σταθώ στα εσωκομματικά προβλήματα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.... Δεν μας πέφτει λόγος και δεν ανακατευόμαστε σ' αυτά. Σε κάθε κόμμα μπορούν να υπάρχουν συμφωνούντες και διαφωνούντες. Για εμάς το ΠΑ.ΣΟ.Κ., με την επιλογή εκ του ασφαλούς να προχωρήσει η Αναθεώρηση του Συντάγματος στα βασικά ζητήματα και με την επόμενη Βουλή, είτε είναι κυβέρνηση είτε δεν είναι, χρησιμοποιεί το θέμα αυτό ως χαρτί εκβιασμού στις εκλογές για τις εκατόν ογδόντα έδρες.

Ξέρουμε πάρα πολύ καλά –και εδώ απευθύνομαι στους αυριανούς ψηφοφόρους- ότι πάρα πολλοί άνθρωποι καλοπροαίρετα λένε ότι ψηφίζουν ελεύθερα. Κανείς δεν ψηφίζει ελεύθερα. Στρατευμένα ψηφίζει. Και δεν είναι κακή η στράτευση. Τουλάχιστον, η στράτευση να είναι εν πλήρει γνώσει. Και υπάρχουν και οι ψηφοφόροι που ψηφίζουν εκβιασμένοι, είτε το καταλαβαίνετε είτε δεν το καταλαβαίνετε. Και δεν αναφέρομαι μόνο

στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., τώρα. Στα κόμματα εξουσίας –και μιλώ για συγκεκριμένα κόμματα και όχι γενικά- όλοι οι ψηφοφόροι δεν είναι συνειδητά με το σύνολο της πολιτικής τους. Είτε πάνε με τον ισχυρό είτε διαλέγουν ανάμεσα στο μικρότερο και μεγαλύτερο κακό, όπως το καταλαβαίνουν, είτε έχουμε τις θεωρίες των σκαλοπατιών. Υπάρχουν διάφορα τέτοια πράγματα.

Εμείς, λοιπόν, παραμένουμε στη θέση της πάλης κατά της δικομματικής εναλλαγής κομμάτων, των οποίων οι διαφορές εμφανίζονται, για να κρύβεται η ταυτότητά τους σε βασικά ζητήματα.

Κοιτάξτε, εμάς δεν μας τρομάζει τι κλίμα θα διαμορφωθεί. Εμείς είμαστε μαθημένοι. Όμως θα παλέψουμε, κυριολεκτικά, ώστε όσο γίνεται περισσότεροι εργαζόμενοι, είτε ψηφίσουν το ένα είτε το άλλο κόμμα, να ξέρουν ότι το ψηφίζουν συνειδητά και όχι εκβιασμένοι. Με αυτήν την έννοια οι εκβιασμοί δεν περνάνε σ' εμάς και πιστεύω σε πολύ περισσότερο κόσμο σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλαβάνος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, νομίζω ότι μία εικόνα αξίζει όσο χίλιες λέξεις και θα έλεγα ότι η εικόνα της σημερινής Βουλής δεν θα βρει τη θέση της μονάχα στις ιστορίες και στα λευκώματα του κοινοβουλευτικού βίου στη χώρα μας, αλλά θα βρει πρώτα και κύρια τη θέση της στις ιστορίες και στα λευκώματα που αναφέρονται στο φοιτητικό, στο νεολαιίστικο, στο εκπαιδευτικό κίνημα της χώρας μας. Διότι νομίζω ότι ακριβώς η σημερινή εικόνα επιβεβαιώνει μία από τις πιο σημαντικές κατακτήσεις που έχει το νεολαιίστικο κίνημα, που μπορούν να σταθούν –λίγο κάτω βέβαια από το Πολυτεχνείο- δίπλα στη συγκρότηση της Ε.Φ.Ε.Ε. προδικτατορικά και που αναδεικνύουν ένα στοιχείο το οποίο μας έλειπε από την πολιτική ζωή: Τα κινήματα, η ευαισθητοποίηση των ενδιαφερομένων πολιτών, η παρουσία της νεολαίας, η οποία παρουσιαζόταν μέχρι τώρα ως απολίτικη, συντηρητική και αδιάφορη, η συμμαχία των διδασκόντων με τους μαθητές τους, η συμμαχία των διδασκόντων όλων των βαθμίδων –δασκάλων, καθηγητών Μέσης Εκπαίδευσης, καθηγητών Πανεπιστημίου- η στήριξη του εργατικού κινήματος, η συμπάθεια του μεγάλου μέρους της κοινής γνώμης, όλα αυτά τα στοιχεία διαμόρφωσαν μία άλλη πολιτική κατάσταση στη χώρα μας.

Καταλαβαίνω ότι και ο κύριος Πρωθυπουργός, ίσως και εσείς ως ακροατές, οι περισσότεροι μέχρι τώρα είστε λίγο έξω από τα νερά σας σ' αυτήν τη Βουλή. Λείπει ο δικομματισμός. Στη θάλασσα του δικομματισμού ξέρετε να κάνετε καλό κολύμπι. Είναι έτσι;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Μια χαρά!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Όχι, εγώ θα έλεγα δεν είστε μια χαρά. Αλλά θα έλεγα ότι λαχταράτε να ήταν εδώ οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Και λαχταράτε να ήταν οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ., διότι αυτό θα σήμαινε ότι αυτή η Αναθεώρηση, η οποία ξεκίνησε με δική σας πρωτοβουλία, αλλά στη βάση μιας συναίνεσης που είχε εκφραστεί επανειλημμένα, μέσα και σ' αυτήν την Αίθουσα αλλά και στην Επιτροπή της Αναθεώρησης του Συντάγματος, πάνω σε συγκεκριμένα άρθρα, τομές τις οποίες προωθείτε, πάει καλά. Σήμερα, όμως, πρέπει να το παραδεχθούμε, ότι η «μητέρα» των μεταρρυθμίσεων της Νέας Δημοκρατίας και η μεταρρύθμιση των μεταρρυθμίσεων δεν στέκει στα πόδια της. Είναι υπό κατάρρευση. Και αυτό είναι μια νίκη –ξαναλέω- μια νίκη αυτών των παιδιών και των δασκάλων τους κυρίως, που έδωσαν μια μάχη και διαμόρφωσαν όρους πολιτικής, όπου οι επιλογές δεν παίρνονται μόνο σε κλειστά υπουργικά ή πρωθυπουργικά γραφεία, αλλά οι επιλογές αποφασίζονται σ' ένα διάλογο με την κοινωνία και σε μια κοινωνία που μπορεί να αντισταθεί, όταν έχει αξίες, έχει στόχους, έχει προοπτικές μπροστά της. Θα έλεγα, θυμίζουμε λίγο τη Γαλλία με το Ευρωσύνταγμα. Όπως η Γαλλία πρώτα και μετά ακολούθησε η Ολλανδία, έκαναν να καταρρεύσει το μεγάλο όραμα, να δημιουργηθεί Σύνταγμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα

συνταγματοποιεί όλες τις πολιτικές της ακραίας και ανεξέλεγκτης αγοράς. Η Γαλλία κατάφερε να το κάνει να καταρρεύσει, με τον ίδιο τρόπο θα έλεγα, ότι και στην Ελλάδα ζούμε σήμερα το τέλος –θα κρατήσει λίγους μήνες ακόμη- το τέλος όμως όσον αφορά τις ουσιαστικές επιλογές στη μεταρρύθμιση που προωθήθηκε από τη Νέα Δημοκρατία.

Έχω, όπως οι προηγούμενοι ομιλητές, τις δικές μας αυστηρές κριτικές προς τη στάση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και τη θέση της. Δεν θα τις αναφέρω εδώ. Με δυσκολεύει –και δεν είναι δική μας βέβαια ευθύνη- η απουσία του Προέδρου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Κοινοβουλευτικής Ομάδας απ' αυτήν την Αίθουσα. Τις αναφέραμε σ' ένα βαθμό, στη συζήτηση της πρότασης μομφής. Θα έχουμε την ευκαιρία να τις αναφέρουμε ξανά στην αμέσως επόμενη συζήτηση γιατί αυτά τα θέματα θα είναι ανοικτά για πάρα πολύ καιρό, σημειώνοντας όμως ότι η στάση αυτή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στα θέματα και της διαδικασίας, αλλά και της ουσίας, για παράδειγμα άρθρο 16, όχι μόνο, βέβαια, δεν κάνει δυνατή μια ευρύτερη συνεργασία προεκλογική ή μετεκλογική, της Αριστεράς –όπως έχει κάνει διάφορες προτάσεις το ΠΑ.ΣΟ.Κ.- αλλά δεν κάνει δυνατή και μια τακτική συμπαράταξης σε βασικά θέματα, στα οποία κάθε δύναμη της Αντιπολίτευσης θέλει να υπάρχει, παρά τις εντελώς διαφορετικές κατευθύνσεις που έχει, προκειμένου να βάλει φρένο σε κάποιες θέσεις της Κυβέρνησης στις οποίες διαφωνεί. Δεν μπαίνω όμως στο να εξηγήσω τη στάση, να μιλήσω για κενά, να αναφέρω προβλήματα και να κάνω κριτική σε θέσεις.

Έρχομαι στο θέμα της Αναθεώρησης και να πω κατ' αρχάς ότι η ίδια η Αναθεώρηση από τη Νέα Δημοκρατία, με την εξέλιξη την οποία έχει, συνδέεται με θέματα που αφορούν στο Σύνταγμα και το σεβασμό του Συντάγματος που είναι πάρα πολύ σημαντικά. Σήμερα σε απογευματινή εφημερίδα υπάρχει άρθρο του κ. Βαλμαντώνη, επίτιμου Αρεοπαγίτη, πρώην Προέδρου της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, ο οποίος λέει ότι στην υπόθεση των συμβασιούχων παραβιάζεται το Σύνταγμα και συγκεκριμένα το άρθρο 94 που προβλέπει τις δικαιοδοσίες των διαφόρων δικαστηρίων.

Διότι βλέπουμε σε ζητήματα σχέσεων εργαζομένων ιδιωτικού δικαίου με το δημόσιο, όπως είναι για παράδειγμα οι εργαζόμενοι στους Ο.Τ.Α., παρά το γεγονός ότι έχουν αποφάσεις θετικές υπέρ αυτών στα πολιτικά δικαστήρια, να έρχεται και να χρησιμοποιείται το Ελεγκτικό Συνέδριο εκτός αρμοδιότητας συνταγματικής και να καταργεί τις θετικές αποφάσεις που πήραν τα αρμόδια δικαστήρια. Έχουμε, δηλαδή, συνταγματικές παρεκτροπές και φοβάμαι ότι και αύριο θα παρακολουθήσουμε μία άσχημη υπόθεση στον Άρειο Πάγο με την πρωτοβουλία του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, προκειμένου να αρθούν τα μέτρα, οι ρυθμίσεις και οι τοποθετήσεις του ιδίου του Αρείου Πάγου προστασίας στους συμβασιούχους με βάση τη νομοθεσία μας, με βάση και την οδηγία 70/1999, ανατρέποντας –ξανά- προτάσεις της ολομέλειας, του Αρείου Πάγου. Έχουμε, δηλαδή, συνταγματικές παρεκτροπές τη στιγμή που μιλάμε για το Σύνταγμα από τη μεριά της Κυβέρνησης, οι οποίες στρέφονται σε μια μεγάλη κατηγορία εργαζομένων που είναι οι συμβασιούχοι.

Και όχι μόνο αυτό. Την ίδια στιγμή έχουμε την αναθεωρητική διαδικασία, η οποία επιβάλλεται μάλιστα αμέσως, της συμμετοχής της χώρας μας σ' ένα παγκόσμιο παρασύνταγμα και σ' ένα ευρωπαϊκό παρασύνταγμα κι αυτό ακριβώς εκφράζει τη συμμετοχή μας στις διαδικασίες του «Προϋμ», του Σένγκεν 3, όπου σε πρώτη φάση προβλέπουν ότι η στήριξη των προσωπικών δεδομένων των πολιτών δεν ισχύει, με τη δυνατότητα να μεταδίδουμε DNA και άλλα στοιχεία των πολιτών, καθενός που θεωρούμε ύποπτο σε κεντρικούς μηχανισμούς ελέγχου, αλλά και με το δεύτερο βήμα το οποίο έχετε, δηλαδή, τη δυνατότητα των αστυνομικών ή ειδικών αστυνομικών ή ευρωπαϊκών αστυνομικών να μπαίνουν στο έδαφος μίας χώρας-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να ασκούν δραστηριότητες χωρίς καν την έγκριση ή την ειδοποίηση αυτής της χώρας. Επομένως θα έλεγα ότι μία κυβέρνηση που θέλει να μιλήσει για ένα καλύτερο κατά τη γνώμη της Σύνταγμα, πρώτον δεν θα έπρεπε να μπαίνει σε παρασυντάγματα και δεύτερον θα έπρεπε αυτό το Σύνταγμα

που υπάρχει να το σέβεται.

Έρχομαι τώρα στις βασικές θέσεις που προτείνει για συνταγματική Αναθεώρηση η Νέα Δημοκρατία, στις οποίες εμείς θα είμαστε παρόντες εδώ και θα τις καταψηφίσουμε, αυτές τις βασικές θέσεις που πιστεύουμε ότι αλλοιώνουν πολύ, σε μεγάλο βαθμό και αφαιρούν κατακτήσεις που έχει μέχρι σήμερα η κοινωνία μας και οι πολίτες και που έχουν διατηρηθεί μέσα στο Σύνταγμα. Το άρθρο 16. Νομίζω ότι μία κυβέρνηση θα έπρεπε να καταλαβαίνει ότι για να προχωρήσει μια μεταρρύθμιση στα πανεπιστήμια πρέπει να έχει τη στήριξη πρώτα απ' όλα της πανεπιστημιακής κοινότητας, καθηγητών και φοιτητών. Αλλιώς δεν μπορεί να προχωρήσει και πρέπει να εγκαταλείψει –αν θέλετε- την πρόθεσή της αυτή. Δεν το κάνει.

Μία κυβέρνηση θα μπορούσε να δει τι γίνεται στην Ευρώπη και να δει ποιες χώρες πάνε καλά και ποια είναι πρώτη χώρα σε πανεπιστήμια στην Ευρώπη και αν σ' αυτό έχουν συμβάλει τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Μία εικόνα μόνο δείχνει ότι, σύμφωνα και με τον Οργανισμό Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης και με τις στατιστικές της EUROSTAT, η πρώτη χώρα σε πανεπιστημιακές επιδόσεις είναι η Φινλανδία, η οποία έχει ένα σύστημα αμιγώς δημοσίων πανεπιστημίων. Από εκεί και πέρα, μια κυβέρνηση που δεν το κάνει αυτό, μια κυβέρνηση που λέει ότι θα βρούμε δουλειά για τους πτυχιούχους, που οι πρώτες χιλιάδες θέσεις εργασίας για τους πτυχιούχους θα ήταν οι κενές θέσεις που δεν πληρώνονται σήμερα στα πανεπιστήμια, δεν θα έπρεπε να χρησιμοποιεί πλαστά επιχειρήματα. Και αυτό που μας είπε ο κύριος Πρωθυπουργός περί ενιαίου ευρωπαϊκού χώρου και η λογική ότι «κοιτάξετε να δείτε, εμείς κάνουμε ιδιωτικά πανεπιστήμια για να έχουμε δημόσιο έλεγχο στον ευρύτερο πανεπιστημιακό χώρο, γιατί έτσι κι αλλιώς θα γίνουν» είναι εκτός πραγματικότητας.

Κύριε Πρωθυπουργέ, θα ήθελα να μιλήσετε με τους συμβούλους σας και να μιλήσετε με την Υπουργό Παιδείας και να μη χρησιμοποιείτε επιχειρήματα τα οποία δεν είναι αληθινά.

Με βάση τις συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ακόμη και το Ευρωσύνταγμα το οποίο κατέρρευσε και προέβλεπε πώς θα πήγαινε η Ευρωπαϊκή Ένωση τα επόμενα χρόνια, προβλέπεται ότι με βάση την αρχή της επικουρικότητας κάθε χώρα-μέλος έχει απόλυτο δικαίωμα να καθορίζει ποια και τις οδηγίες της, εκπαιδευτικά θα λειτουργούν στο έδαφός της. Εάν κλείσετε –το ξαναείπα- μια ιδιωτική σχολή, κλείσετε το κολέγιο, κλείσετε το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο, κλείσετε ένα νηπιαγωγείο, ανοίξετε κάτι, ουδεμία παρέμβαση έχει δυνατότητα να κάνει, με βάση τους δικούς της συντακτικούς νόμους και τις οδηγίες της, η Ευρωπαϊκή Ένωση. Μη χρησιμοποιείτε, επομένως, ψευδή επιχειρήματα σε αυτό το ζήτημα.

Άλλο το θέμα η διαδικασία της Μπολόνια που ανέφερε η κ. Παπαρήγα, δηλαδή, οι διαδικασίες που προσπαθούν να δημιουργήσουν ένα ενιαίο σύστημα –δεν έχουν σχέση με την ιδιοκτησία άμεσα- οργάνωσης της εκπαίδευσης, που προσπαθούν να ανοίξουν από τα μέσα τα πανεπιστήμια στην κερδοσκοπία, αλλά δεν μπαίνουν στο θέμα αν θα υπάρχουν ιδιωτικά ή δημόσια πανεπιστήμια και άλλο το θέμα της αναγνώρισης των πτυχίων. Και αν εδώ καλείται η Ελλάδα να αναγνωρίσει πτυχία φοιτητών, σπουδαστών που έχουν κάνει ένα μέρος των σπουδών τους στα διάφορα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών και ένα μέρος έξω, το κάνει αυτό γιατί η Ελλάδα το έχει επιτρέψει αυτό. Και η κάθε κυβέρνηση μπορεί να πάρει μέτρα να τελειώσει αυτή η κατάσταση. Μη μας λέτε ότι δεν μπορούμε να τη ρυθμίσουμε. Και είναι ντροπή εδώ να έχετε χώρους όπου σπουδάζουν παιδιά και οι γονείς τους πληρώνουν ένα μεγάλο μέρος του οικογενειακού προϋπολογισμού κι αυτά να τα καθορίζει το Υπουργείο Ανάπτυξης. Έτσι γίνεται.

Θα ήθελα όμως να πω κάτι με την ευκαιρία βλέποντας και ένα άρθρο σε μια πρωινή σημερινή εφημερίδα για το πανεπιστήμιο –του Προέδρου του Πανεπιστημίου της Πάτρας- και τη διαδρομή που έκανε όπου λέει, προερχόμαστε από το Universitas που ήταν το πρώτο μεσαιωνικό πανεπιστήμιο και γινόνταν αξιολόγηση...κ.λπ.. Μερικά στοιχεία απ' αυτά είναι σωστά αλλά μερικά είναι λάθος. Θα ήθελα να πω κάτι που έχει πάρα πολύ ενδιαφέρον. Η λέξη «πανεπιστήμιο» στην Ελλάδα πρωτοεμφανίστηκε σε

ένα σύγγραμμα του Αδαμαντίου Κοραή και ήταν μια αντιστοίχιση στον ευρωπαϊκό όρο –υπάρχει σχεδόν σε όλες τις χώρες της Ευρώπης- που προέρχεται από το λατινικό Universitas. Αυτός ο όρος επί αιώνες είχε ισχύσει σε όλες τις χώρες της Ευρώπης και ισχύει και σήμερα. Έχουμε university, universite, universitet στα γερμανικά. Σε όλες τις χώρες είναι αυτό. Τι σημαίνει universitas; Universitas ήταν ένας όρος που χρησιμοποιήθηκε στο πρώτο πανεπιστήμιο που έγινε στην Ευρώπη. Το πανεπιστήμιο αυτό ήταν το πανεπιστήμιο της Μπολόνια και έγινε το 1100 περίπου, τον 11ο αιώνα. Universitas ήταν το όνομα που είχαν δυο φορείς μέσα στο πανεπιστήμιο αυτό. Αυτοί ήταν οι δυο φοιτητικοί σύλλογοι. Σήμαινε όλοι, το σύνολο, το σύμπαν, το σύμπαν των φοιτητών. Το Universitas που σήμαινε ένα πανεπιστήμιο, σήμαινε φοιτητικός σύλλογος, όλοι οι φοιτητικοί σύλλογοι οι οποίοι εξέλεγαν τον Rector δηλαδή τον πρύτανη. Οι φοιτητικοί σύλλογοι εξέλεγαν ανάμεσά τους τον πρύτανη και στον οποίο πρύτανη, το φοιτητή-πρύτανη ήταν υποχρεωμένοι να δώσουν διαβεβαίωση όλοι οι καθηγητές ότι θα εφαρμόσουν τους όρους διδασκαλίας που είχαν αποφασίσει οι φοιτητές επί ποινή προστίμου αν δεν το έκαναν.

Αυτή είναι η μήτρα όταν λέμε Universitas. Εσείς λέτε, τι σχέση έχουν οι αγώνες και αυτοί οι Αριστεροί που βγαίνουν και κάνουν συνελεύσεις και τι σχέση έχουν αυτά με τα πανεπιστήμια. Είναι η μήτρα του πανεπιστημίου. Το πανεπιστήμιο γεννήθηκε μέσα από τον αγώνα, από τη συμμετοχή, από τη φοιτητική κοινότητα και αυτές οι αρχές είναι που χρειαζόμαστε και σήμερα στην εποχή μας!

Να πω και κάτι άλλο, να πω το εξής: Το πρώτο πανεπιστήμιο ήταν στη Μπολόνια και το δεύτερο ήταν το πανεπιστήμιο των Παρισίων. Το 1229 γίνεται μια τρομερή έκρηξη διότι ο επίσκοπος με τη βασιλική συνδρομή θέλει να ελέγξει το πανεπιστήμιο των Παρισίων.

Και γίνονται αιματηροί αγώνες στο Παρίσι, οι οποίοι χάνονται για τους καθηγητές, χάνονται για τους φοιτητές. Και φεύγει ένα μεγάλο κομμάτι τους και πάει στην Αγγλία και ιδρύει το πανεπιστήμιο, το οποίο είναι το έμβλημα, αν θέλετε, είναι μέσα στους αιώνες ένα από τα καλύτερα πανεπιστήμια της Ευρώπης, την Οξφόρδη. Την Οξφόρδη, κυρία Γιαννάκου, τη δημιούργησαν αυτοί οι φοιτητές στην εποχή τους, που τους λέμε «αλτήτες», του δρόμου, λέμε ότι θα τους πλακώσουμε στο ξύλο, ότι κλείνουν την κυκλοφορία κ.λπ.. Και αγωνίζονται γι' αυτό, για να έχουν μια κοινότητα.

Και εδώ θέλω να επιμείνω σε κάτι, επειδή άκουσα τις απόψεις της κ. Παπαρήγα, με πολλή προσοχή, για το θέμα της αυτοτέλειας. Νομίζω, κυρία Παπαρήγα, ότι είναι μια μεγάλη αξία η αυτοτέλεια, ότι υπερασπιστήκανε κάποτε, όταν ιδρύντουσαν τα πανεπιστήμια, την αυτονομία της γνώσης και την ελευθερία της γνώσης και το να μην υπάρχουν βιβλία που καίγονται, απέναντι στην Εκκλησία. Τα υπερασπίζονται σήμερα απέναντι στην κερδοσκοπία. Πρέπει να τα υπερασπιστεί κάποιος και απέναντι στην κρατική εξουσία και στην κυβέρνηση. Δημόσιο πανεπιστήμιο, χρηματοδοτούμενο από την πολιτεία. Πανεπιστήμιο όμως το οποίο είναι ελεύθερο να αποφασίζει για τις σπουδές του. Εμείς, η γενιά η δικιά μας, μέσα στη δικτατορία, στην πιο ακραία εκδοχή κατάλαβε και αγωνίστηκε αυτή η γενιά για το αυτόνομο πανεπιστήμιο, το αυτοτελές από την κυβερνητική εξουσία: Αυτοτελές από μια κυβέρνηση δεξιά, αυτοτελές από μια κυβέρνηση κεντρώα, αυτοτελές από ένα καθεστώς αριστερό, όπου η ελευθερία της γνώσης είναι ένας πυρήνας και ένα κύτταρο της κοινωνίας –ακόμη και μιας κοινωνίας που ζει καταπιεστικά- η οποία πάντα έδινε και πάντα δίνει αποτελέσματα. Δεν πρέπει αυτό να γίνει ένας λόγος διαίρεσης, ο οποίος θα περάσει και μέσα στους φοιτητές, στους καθηγητές, κ.λπ., τη στιγμή που δέχονται μια τέτοια πίεση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρου Αλαβάνου)

Λίγο χρόνο θα ήθελα ακόμη, κυρία Πρόεδρε, ένα πεντάλεπτο. Δεν θα πω πολλά πράγματα. Θα μείνω στο άρθρο 24. Θα το συνδέσω καταρχήν με την υπόθεση του πανεπιστημίου. Έγινε μια ακρόαση στην αμερικάνικη Γερουσία αμέσως μόλις οι δημο-

κρατικοί, δηλαδή το κόμμα της Αντιπολίτευσης, πήρε την πλειοψηφία μέσα στη Γερουσία και στο Κογκρέσο των Ηνωμένων Πολιτειών. Η ακρόαση αυτή είχε σχέση με τις επεμβάσεις του Προέδρου Μπους στους πανεπιστημιακούς, σχετικά με το θέμα της κλιματικής αλλαγής. Και αποδείχθηκε εκεί πέρα και όσοι συνάδελφοι διαβάζουν εφημερίδες αμερικάνικες ή ευρωπαϊκές, το είδαν να προβάλλεται επί μέρες και πολύ. Είχε επιβληθεί από τον Πρόεδρο Μπους και από αμερικάνικες εταιρείες, είτε ως πίεση είτε ως απειλή, είτε επ' αμοιβή η εξέλιξη των όρων –αυτά είναι τα στοιχεία που εμφανίστηκαν στην μακαρθική, ενάντια στο περιβάλλον, πρακτική που χρησιμοποιούσε η Κυβέρνηση και μεγάλες εταιρείες των Ηνωμένων Πολιτειών, σε συνεργασία- «global warming» και «climate change». Η υπερθέρμανση του πλανήτη και η αλλαγή του κλίματος είχαν απαγορευθεί. Δεν χρηματοδοτούνταν από τα πανεπιστήμια τα αμερικάνικα, στα οποία η «EXION» κ.λπ. χρηματοδοτεί τον καθηγητή, που θέλει πρακτικές που έχουμε αρχίσει να βλέπουμε και εδώ πέρα. Δεν χρηματοδοτούνταν, δεν είχε εξέλξει αυτός ο καθηγητής. Και ξέσπασε ένα τεράστιο σκάνδαλο στις Ηνωμένες Πολιτείες. Τι θέλω να πω; Θέλω να πω ότι αυτά τα δύο άρθρα, το 16 και το 24, είναι απόλυτα συνδεδεμένα μεταξύ τους.

Άκουσα τον Πρωθυπουργό να μιλάει για το άρθρο 24. Τι να πω; Δεν μπορεί ο Πρωθυπουργός της χώρας μας να τα λέει αυτά, τη στιγμή, που πριν από λίγες βδομάδες έγινε η παγκόσμια συνδιάσκεψη για το κλίμα στο Παρίσι και λένε οι προβλέψεις επιστημόνων –όχι κυβερνήσεων- το εξής: «Οι προβλέψεις μας λένε ότι μέχρι το τέλος του αιώνα η θερμοκρασία του πλανήτη θα ανέβει εξήμισι βαθμούς». Λένε: «Οι προβλέψεις μας λένε ότι μέχρι το τέλος του αιώνα μπορεί η επιφάνεια των νερών να ανέβει εξήντα πόντους και αυτό θα έχει πάρα πολύ μεγάλες επιπτώσεις σ' όλες τις χώρες, οι οποίες έχουν μεγάλες ακτογραμμές και σε πόλεις που είναι κοντά στις ακτογραμμές».

Αυτή η έκθεση αναφέρει ότι η μεγάλη μεταβολή θα δημιουργήσει και άλλες οικονομικές δραστηριότητες μέσα στον ευρωπαϊκό χώρο. Και συμπληρώνει ότι οι Άλπειες μπορεί να είναι ένα θέρετρο για δροσιά στο τέλος του αιώνα και όχι για σκι το χειμώνα για όσους μπορούν να πηγαίνουν εκεί και η Νότια Ευρώπη θα αντιμετωπίσει μεγάλα προβλήματα στον τουρισμό της λόγω της μεγάλης αύξησης των θερμοκρασιών.

Λένε, λοιπόν, όλα αυτά τα πράγματα και εμείς περιμέναμε από μια κυβέρνηση να κάνει προτάσεις, να σκεφτεί αυτά τα προβλήματα, να μην λέει «πάμε να κόψουμε τα δάση ή τις δασικές εκτάσεις». Περιμέναμε μια πιο σοβαρή αντιμετώπιση σ' αυτά τα θέματα. Περιμέναμε να ξαναδείτε το θέμα του αιγιάλου, να δείτε πώς θα τα υποστηρίξουμε. Αλλάζουν τα πράγματα. Και αν είχατε αυτήν την αντίληψη για τα δάση και τις δασικές εκτάσεις, αλλάζει σήμερα η αντίληψη και γινόμαστε τρίτος κόσμος. Και άλλες χώρες που ανήκουν στον τρίτο κόσμο, είναι πρώτος κόσμος σε σχέση με μας.

Με την ευκαιρία του άρθρου 24, μου έδωσαν χθες το νέο Σύνταγμα της Ουρουγουάης. Είναι μια συνταγματική μεταρρύθμιση –θα αναφερθώ στο θέμα των υδάτων- η οποία πέρασε τον τελευταίο χρόνο στην Ουρουγουάη που ανήκει στον τρίτο κόσμο και εγκρίθηκε, όπως και όλες οι άλλες, ξεχωριστά μία-μία με λαϊκά δημοψηφίσματα.

Αναφέρεται, λοιπόν, στο νέο Σύνταγμα της Ουρουγουάης: «Το νερό είναι φυσική πηγή πλούτου αναγκαία για τη ζωή. Η πρόσβαση στο πόσιμο νερό και η πρόσβαση στην υγιεινή αποτελούν βασικά ανθρώπινα δικαιώματα. Τα επίγεια νερά όπως και ο υδροφόρος ορίζοντας εντάσσονται στον υδρολογικό κύκλο. Είναι μια ενιαία πηγή υποταγμένη στο κοινωνικό όφελος, που αποτελεί μέρος της δημόσιας κρατικής σφαίρας ελέγχου.»

Γιατί δεν μπορούμε να το κάνουμε αυτό; Γιατί δεν μπορούμε να δούμε στο μέλλον; Γιατί δεν μπορούμε να είμαστε ευαίσθητοι; Γιατί κλείνουμε τα αυτιά μας; Γιατί είμαστε μια καθυστερημένη επαρχία των Βαλκανίων; Ποιος δεν θέλει, να ζήσουμε τα παιδιά μας και εμείς οι ίδιοι και τα εγγόνια μας σε καλύτερες συνθήκες; Ποιος δεν θέλει, να συμβάλουμε στην άμβλυνση αυτού του ανθρωπογενούς αιτίου που είναι το φαινόμενο του θερμοκηπίου; Ποιος δεν θέλει η Ελλάδα, τουλάχιστον, να προφυλαχθεί; Εδώ σου λένε ότι έρχονται τα στρατεύματα της οικο-

λογικής επιδείνωσης απ'έξω και εμείς τραγουδάμε!

Μ' αυτήν την έννοια και αυτό το άρθρο το θεωρούμε βασικό, όπως βασικό άρθρο είναι και αυτό για το Συνταγματικό Δικαστήριο και εκφράζουμε την αντίθεσή μας, όπου, ουσιαστικά, δημιουργείται ένα πολιτικό όργανο πάνω από τα δικαστήρια και από τη διάχυση του ελέγχου της συνταγματικότητας των νόμων, που γίνεται σήμερα και συγκεντρώνονται και μπαίνουν στον κομματικό έλεγχο.

Μας ενδιαφέρει το θέμα της διαπλοκής και των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και με την ευκαιρία θα ήθελα να ρωτήσω την Κυβέρνηση το εξής: Υπάρχει το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης. Η θητεία του έχει λήξει από τον Ιούνιο. Είμαστε στο Φλεβάρη του 2007 και έχει λήξει από τον Ιούνιο του 2006. Πρόκειται για ένα όργανο το οποίο είναι εκτεθειμένο, αν θέλετε, σε πολλαπλές πιέσεις απέναντι στην κοινή γνώμη, το οποίο δεν χρειάζεται να έχει εξαρτήσεις για την παράταση της θητείας του.

Δεν μπορεί να το αφήνουμε έτσι και σ' εσάς αναφέρομαι, κυρία Πρόεδρε της Βουλής. Για ποιο λόγο καθυστερούμε ένα τόσο κρίσιμο όργανο και θεσμό, μια τόσο κρίσιμη ανεξάρτητη αρχή και την έχουμε να εξαρτάται από τις παρατάσεις, τις οποίες σιωπηλά δίνει η Κυβέρνηση;

Θα αναφερθώ στο προτελευταίο σημείο, για να μην ανησυχεί η κυρία Πρόεδρος. Οι δικές μας θέσεις, πρέπει να τις πω επιγραμματικά, είναι θέσεις, που θα θέλαμε εμείς -Ξέρουμε ότι δεν γίνεται σήμερα- με το κοινωνικό κράτος, με το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, με την πλήρη απασχόληση ως στόχο, με την ψήφο στα είκοσι ένα ή στα δεκαοκτώ.

Μπορεί η νέα γενιά να μπει στην πολιτική ζωή της χώρας μας. Δεν θα χάναμε τίποτα, αν κάποια από τα παιδιά που σήμερα δίνουν τη μάχη, στη μεθαιριανή Βουλή ήταν εδώ πέρα Βουλευτές, συνάδελφοί μου. Το έχω ζητήσει εγώ, το έχω ζητήσει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για χρόνια.

Υπάρχουν χώρες της Ευρώπης, η Δανία, η Γερμανία, η Ισπανία, η Ολλανδία, η Πορτογαλία, η Φινλανδία, η Σουηδία, η Μεγάλη Βρετανία, που δεν φοβούνται την ανωριμότητα της νεολαίας, ούτε λένε ότι άλλο είναι το πρόβλημα της νεολαίας, είναι η ανεργία κ.λπ.. Φυσικά, Μα εγώ πιστεύω ότι μέσα σε κάθε κόμμα οι νέοι άνθρωποι θα ήταν ευαισθητοποιημένοι στα ζητήματα της ανεργίας και σ' άλλα.

Είναι η ανάγκη να περιλάβουμε ρυθμίσεις, σχετικά με το φαινόμενο του θερμοκηπίου, με την ψήφο στους μετανάστες, με την κατάργηση της θανατικής ποινής σε κάθε περίπτωση και βέβαια, το χωρισμό Εκκλησίας και Κράτους.

Και ως προς το χωρισμό Εκκλησίας και Κράτους, θέλω να πω ότι δεν έχουμε εμείς μια εχθρική διάθεση απέναντι στην Εκκλησία. Πιστεύουμε ότι αυτή η συνύφανση και η πελατειακή σχέση μεταξύ Εκκλησίας και Κράτους, είναι κάτι πάρα πολύ αρνητικό και για την πολιτική ζωή και για την πνευματική ζωή και για τη θρησκευτική ζωή.

Και επειδή έτυχε σε κάποια ταξίδια στην Λατινική Αμερική με το Παγκόσμιο Κοινωνικό Φόρουμ να έρθω σε επαφή με ιερείς της Θεολογίας της Απελευθέρωσης, που έχουν παίξει έναν πολύ θετικό ρόλο, μου είπαν και το δέχομαι -τους μίλησα για την Ελλάδα για το τι γίνεται κ.λπ.- «γιατί δεν περνάτε μέσα στο Σύνταγμα σας θέσεις, μεταφρασμένες πολιτικά, που περιλαμβάνονται στην επί του Όρους Ομιλία;» Και μίλησα μαζί τους και μου εξήγησαν ότι αντί για «μακάριοι», να λέμε ότι πρέπει να παρθούν μέτρα. Γιατί κάποιοι να πει ότι είναι αντίθετος στο «μακάριοι οι ειρηνοποιοί», στο «μακάριοι οι δεδιωγμένοι ένεκεν δικαιοσύνης», στο «μακάριοι οι πεινόντες», στο «μακάριοι οι φτωχοί»;

Τι θέλω να πω; Θέλω να πω ότι η θέση μας απέναντι στην Εκκλησία και τη δομή της και τις παρεμβάσεις που κάνει ή τις επεμβάσεις που δέχεται, είναι εντελώς διαφορετική, από το ότι μπορούμε να βρούμε και σ' αυτόν τον κόσμο αξίες που μας χρειάζονται και που θα μπορούσαν να εμπλουτίσουν την πολιτική ζωή της χώρας μας.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, αλλιώς ξεκίνησε και, ευτυχώς, αλλιώς συνεχίζεται και πιστεύω ότι αλλιώς ολοκληρώνεται η συνταγματική μεταρρύθμιση. Ξεκίνησε ως μια συναινε-

τική διαδικασία δύο κομμάτων και εξελίσσεται πια νομίζω, οδηγούμενη σε αδιέξοδο, ως μια διαδικασία κινηματικής συμμετοχής, ιδιαίτερα της νεολαίας.

Σ' αυτήν τη διαδικασία έχουν υπάρξει από τη μεριά της Κυβέρνησης και αλλαχόθεν πάρα πολλές πιέσεις. Το δικό μας κόμμα είναι μικρό και τις αισθάνεται ακόμα πιο έντονα τις πιέσεις αυτές. Είναι πιέσεις αυταρχισμού, πιέσεις εκφοβισμού, πιέσεις απειλών και πιέσεις αποσταθεροποίησης. Τις είδαμε τις πιέσεις αποσταθεροποίησης. Ξεκινήσαμε με τους αγανακτισμένους φοιτητές, μετά φτάσαμε στους αγανακτισμένους καθηγητές, στη Π.Ο.Σ.Δ.Ε.Π.. Πρώτος στόχος οι φοιτητές, δεύτερος στόχος οι καθηγητές, τρίτος στόχος ο Συνασπισμός. Είδαμε τους αγανακτισμένους δημοσιογράφους και δημοσιολόγους για την ανανεωτική πορεία του Συνασπισμού. Και έχουμε κύριο άρθρο χθες -ποτέ δεν ασχολήθηκε κύριο άρθρο με εμάς- σε πρωινή εφημερίδα, φιλική προς την Κυβέρνηση, που μιλάει για τη γοητεία του περιθωρίου, που ακολουθεί ο Πρόεδρος του Συνασπισμού, η ηγεσία του Συνασπισμού, τις ακραίες θέσεις και τις πολιτικές συμπεριφορές και για το πόσο ξέχασε μια ανανεωτική γραμμή, η οποία θα ήταν προσφιλής σ' αυτήν την Κυβέρνηση.

Και βλέπουμε σήμερα, μέλος του Πολιτικού Συμβουλίου του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. να επαναλαμβάνει τα ίδια λόγια, να λέει πόσο σημαντικό θα ήταν να πάει ο Συνασπισμός σε μια ανανεωτική γραμμή, αρεστή στο Πολιτικό Συμβούλιο του ΠΑ.ΣΟ.Κ....

Όχι. Όλοι στο κόμμα μας -με διαφορετικές απόψεις σε κάποια θέματα- λέμε «όχι». Δεν πρόκειται να πάρουμε το ριζοσπαστικό, το ανανεωτικό, το μαχητικό πρόγραμμά μας, ούτε από τις εφημερίδες τις φιλικές προς τη Νέα Δημοκρατία, ούτε από το Πολιτικό Συμβούλιο του ΠΑ.ΣΟ.Κ... Δεν είναι δυνατόν το Πολιτικό Συμβούλιο του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. να κάνει σεμινάρια για το άσυλο στα μέλη της Κοινοβουλευτικής Ομάδας.

Η δική μας θέση προσπαθεί να εκφράσει αυτό το πολιτικό καταστάλαγμα αγώνων, οι οποίοι είναι αγώνες πάνω σ' αξίες, όπως η ελευθερία της γνώσης, ο δημόσιος τομέας, ο κοινωνικός χώρος, που μας έδωσε αυτό το κίνημα για να συμβάλλει, ώστε να γίνει αυτό που κανείς δεν περίμενε, δηλαδή οι αγώνες αυτοί να φέρουν αποτελέσματα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ.

Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε τώρα στον κατάλογο των εγγεγραμμένων ομιλητών. Έχουν εγγραφεί τριάντα επτά συνάδελφοι για να ομιλήσουν και γι' αυτό προτείνω να μη γίνει διακοπή και η συνεδρίαση να συνεχιστεί μέχρις εξαντλήσεως του καταλόγου.

Εγκρίνει η Βουλή;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε.

Καλείται στο Βήμα ο συνάδελφος κ. Τζίμας Μαργαρίτης.

Ορίστε, κύριε Τζίμα, έχετε το λόγο.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ πως σήμερα δεν έχει καταρρεύσει η μητέρα των μεταρρυθμίσεων, που είναι η Αναθεώρηση του Συντάγματος, αλλά έχει καταρρεύσει ο μύθος περί προοδευτικού ΠΑ.ΣΟ.Κ., που τόσο έντεχνα τις τελευταίες δεκαετίες προσπαθούσε να καλλιεργήσει στον ελληνικό λαό. Αποδεικνύεται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, πως το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. εξακολουθεί να είναι εκφραστής ενός αποτυχημένου χθεσινού μοντέλου, το οποίο δοκιμάστηκε και καταδικάστηκε από το σύνολο σχεδόν του ελληνικού λαού.

Αντίθετα, αποδεικνύεται εδώ και αρκετό διάστημα, πως η Νέα Δημοκρατία είναι το κόμμα το οποίο έχει συνηθίσει να ανοίγει λεωφόρους προόδου για την Ελλάδα.

Στις τελευταίες εθνικές εκλογές ο λαός ψήφισε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., για να βρίσκεται εδώ και να έχει γεμάτα τα έδρανα της Βουλής και να μάχεται για τα προβλήματα του ελληνικού λαού.

Δυστυχώς, όμως, τα τελευταία τρία χρόνια, το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. με συγκεκριμένες ενέργειές του, αποφάσεις και πολιτικές δεν δικαίωσε την επιλογή του ελληνικού λαού να το στείλει στα

έδρανα της Αντιπολίτευσης και να μάχεται για τη μερίδα του λαού που εκπροσωπεί. Διότι, προσέξτε, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αποχώρησε από την ελληνική Βουλή, όταν ψήφιζε η Βουλή τις αυξήσεις των αγροτικών συντάξεων πριν από δύο μήνες, θέλοντας να καταδείξει με τον τρόπο αυτό, πως το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. δεν επιθυμεί ο αγρότης να βελτιώσει την ποιότητα ζωής του.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. αποχώρησε από τη Βουλή των Ελλήνων, όταν ψηφίζαμε εμείς τον καινούργιο αναπτυξιακό νόμο, ο οποίος δίνει πλέον 60% επιχορηγήσεις στον Έλληνα επιχειρηματία στην ελληνική περιφέρεια.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. ήταν απόν, όταν ψήφιζε αυτή η Κυβέρνηση και αυτή η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας τη νέα φορολογική μεταρρύθμιση.

Τέλος, το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. ήταν απόν ίσως στην κορυφαία πολιτική μεταρρύθμιση που έγινε τις τελευταίες δεκαετίες στη χώρα μας, όταν ψηφίζονταν η ένταξη της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., με το γνωστό σύνθημα «Ε.Ο.Κ. και ΝΑΤΟ, το ίδιο συνδικάτο», αποχωρούσε τότε από την ελληνική Βουλή και μάλιστα επαγγέλθηκε στον ελληνικό λαό, πως θα έκανε και δημοψήφισμα όταν θα ερχόταν στην Κυβέρνηση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ)

Και τώρα έχουμε αποχώρηση του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης από μία κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία, που είναι η Αναθεώρηση του Συντάγματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι σημαίνουν τα άδεια έδρανα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. σ' αυτήν την κορυφαία διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος; Σημαίνει ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. δεν επιθυμεί μεταρρύθμιση στην παιδεία, στο περιβάλλον, τη Δημόσια Διοίκηση, την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Δεν θέλει μία δικαιοσύνη περισσότερο ανεξάρτητη. Δεν θέλει ένα κράτος το οποίο να είναι φιλικό, φιλόξενο και περισσότερο αποτελεσματικό για τους πολίτες. Κυρίως, όμως, το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. δεν θέλει ένα κράτος που να έχει ισχυρότερους μηχανισμούς διαφάνειας, αλλά θέλει ένα κράτος το οποίο να είναι αγκυλωμένο σε αδιαφανείς αντιλήψεις, όπως μας το παρέδωσε το 2004.

Φυσικά με την αποχώρησή του το ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν επιθυμεί να αποκατασταθεί επιτέλους ακόμα περισσότερο η αξιοπιστία της πολιτικής και των πολιτικών μέσω των μεταρρυθμίσεων και των διαδικασιών Αναθεώρησης που προβλέπει η αναθεωρητική πρόταση της Νέας Δημοκρατίας. Θέλει ένα πολιτικό σύστημα, θέλει έναν πολιτικό κόσμο, θέλει τους πολιτικούς να μην έχουν το δικό τους πολιτικό λόγο, να μην είναι αξιόπιστοι στα μάτια του λαού που εκπροσωπούν. Οι εκπρόσωποι του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. θέλουν τους πολιτικούς να μην απολογούνται στο λαό, αλλά να απολογούνται σ' άλλα συμφέροντα.

Όμως, το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. μπορεί να περιμένει στην Αντιπολίτευση. Και θα περιμένει, όπως φαίνεται, για πολλές τετραετίες ακόμα. Όμως, σε τι φταίει ο λαός; Ο λαός δεν μπορεί να περιμένει πότε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. θα αποκτήσει κυβερνητική πλειοψηφία για να προχωρήσει τη δική του Αναθεώρηση.

Γι' αυτό εμείς ως νέα διακυβέρνηση, είχαμε ξεδιπλώσει το πρόγραμμά μας στον ελληνικό λαό στις παραμονές των εθνικών εκλογών και είπαμε πως μεταξύ των άλλων θα προχωρήσουμε στην Αναθεώρηση του Συντάγματος. Και ο λαός μας έδωσε την πλειοψηφία. Μας έδωσε την εντολή να κάνουμε πράξη, αυτό που του υποσχεθήκαμε. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. από την άλλη, στενοχωριέται όταν εμφανίζεται η Νέα Δημοκρατία συνεπώς απέναντί σ' αυτό που επαγγέλθηκε και υποσχέθηκε στον ελληνικό λαό.

Από την άλλη μεριά, πρέπει να δεχτούμε πως το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. είναι αντίθετο μ' αυτό που θέλει ο Έλληνας αγρότης σήμερα, ο επιστήμονας και ο υπάλληλος, ο άνεργος και ο επενδυτής, διότι οι προτάσεις Αναθεώρησης που προτείνει η Νέα Δημοκρατία αφορούν και τον άνεργο, αφού αφορούν τον επενδυτή. Αφορούν το περιβάλλον και άρα, αφορούν την πλειοψηφία των Ελλήνων. Αφορούν τους αγρότες και τους υπαλλήλους και τους μισθοσυντηρητικούς, οι οποίοι πλέον θα σταματήσουν να στέλνουν τα παιδιά τους σε πανεπιστήμια του εξωτερικού, γιατί εμείς εξακολουθούμε να είμαστε η μόνη χώρα σ' ολόκληρη την Ευρώπη που δεν έχει τη δυνατότητα ίδρυσης ιδιωτικών, μη κρα-

τικών πανεπιστημίων.

Γιατί, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αφαιρείτε το δικαίωμα από το σύνολο του ελληνικού λαού, που επιθυμεί να στείλει τα παιδιά του σε πανεπιστήμια εδώ στον τόπο καταγωγής και διαμονής και αναγκάζετε τους Έλληνες και τα Ελληνόπουλα, να ξενιτεύονται σε πανεπιστήμια του εξωτερικού;

Οφείλει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. να δώσει μία πειστική εξήγηση στον ελληνικό λαό όσον αφορά το πότε ανακάλυψε ότι κάνει λάθος στην Αναθεώρηση του Συντάγματος. Όταν έλεγε με την κατάθεση της πρότασης Αναθεώρησης πριν από μερικούς μήνες ότι τώρα πρέπει να γίνει Αναθεώρηση ή το ανακάλυψε προχθές εξαγγέλλοντας την αποχώρησή του από τη Βουλή; Και μη νομίζει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. ότι θα εκβιάσει τη Νέα Δημοκρατία με την απειλή ότι η επόμενη Βουλή που θα είναι Αναθεωρητική, θα χρειάζεται εκατόν ογδόντα ψήφους για να αλλάξει τα επίμαχα άρθρα.

Πληροφορούμε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. -και ας βγει στην ελληνική περιφέρεια να το αντιληφθεί- ότι στην επόμενη Βουλή η Νέα Δημοκρατία θα επιλέξει και θα εκλέξει εκατόν ογδόντα Βουλευτές, που θα της δώσουν το δικαίωμα να προχωρήσει και με την απουσία των Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. στην αναθεωρητική διαδικασία.

Εμείς, δεν προχωρούμε στην Αναθεώρηση του Συντάγματος, γιατί μας το επιβάλλει η Ευρωπαϊκή Ένωση, αν και δεν είναι κακό να γίνονται αποδεκτές έστω και αργά από το ελληνικό πολιτικό σύστημα, ορισμένες τάσεις οι οποίες επικρατούν στο παγκόσμιο ή ευρωπαϊκό περιβάλλον. Προχωρούμε στην Αναθεώρηση του Συντάγματος γιατί αυτό θέλει ο πολίτης. Ο πολίτης θέλει αλλαγή του θεσμικού πλαισίου στο άρθρο 24.

Ελάτε στην ελληνική περιφέρεια και πείτε ότι πρέπει να παραμείνει το άρθρο 24 ως έχει με τις αγκυλώσεις, με τις ασάφειες και με τη δημιουργία ενός δασάρχη ο οποίος είναι κράτος εν κράτει, ανεξέλεγκτος. Ελάτε στην ελληνική περιφέρεια και πείτε ότι δεν πρέπει να έχουμε ένα συγκεκριμένο πλαφόν, όπως βάζουμε εμείς την 11η Ιουνίου του 1975, που λέμε ότι όσα ήταν δάση μέχρι τότε, θα εξακολουθούν να είναι. Αυτό πρέπει να μάθει ο πολίτης και όχι την παραπληροφόρηση, η οποία δημιουργείται και καλλιεργείται και στην Αίθουσα αυτή, αλλά και εκτός αυτής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η απουσία και τα άδεια έδρανα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. δηλώνουν όχι μόνο απουσία θέσεων και πολιτικής πρότασης, αλλά δηλώνουν, κυρίως, φόβο για την πρόοδο. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. είναι ένα άτολμο κόμμα, ένα κόμμα το οποίο δεν απέδειξε ότι μπορεί να κάνει τη ρήξη τις πέντε τετραετίες τις οποίες κυβέρνησε την Ελλάδα.

Τα άδεια έδρανα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. δηλώνουν τρόπο για τις μεταρρυθμίσεις. Δηλώνουν έλλειψη τόλμης και θάρρους για ένα καλύτερο αύριο. Και, κυρίως, η απουσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. δηλώνει έλλειψη αντοχής, για την προώθηση των αιτημάτων της κοινωνίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε το συνάδελφο κ. Τζίμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση με θέμα: «Οι Έλληνες στη Διασπορά 15ος-21ος αι.», και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων είκοσι μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις συνοδοί-δάσκαλοι από το Α' Δημοτικό Σχολείο Ν. Αρτάκης Εύβοιας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει και τους εύχεται «καλές σπουδές».

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η κ. Λιάνα Κανέλλη.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έγινε πολύς λόγος σήμερα εδώ, πολύ περισσότερος απ' ό,τι αυτούς καθ' εαυτός για το Σύνταγμα, για το ποια έδρανα είναι άδεια και ποια γεμάτα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Όλα είναι άδεια.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Έχετε συναισθήση και βεβαιότητα ότι τα

αφτιά που μας ακούνε του λαού στον οποίον απευθυνόμαστε και για λογαριασμό του οποίου νομοθετούμε είναι ανοικτά; Ο λαός έχει ανοικτά αφτιά και ανοικτά μάτια σ' αυτήν τη διαδικασία και στο περιεχόμενό της; Γίνεται και διεξάγεται με τέτοιο τρόπο ο πολιτικός διάλογος και ο ευρύτερος κοινωνικός πραγματικός, ουσιαστικός-ακαδημαϊκός τε και μη διάλογος- ώστε να έχει ο άλλος τη συναίσθηση ότι σήμερα το Σύνταγμα και η συζήτηση και η Αναθεώρηση, αφορούν ένα νομοθέτημα, που λέγεται «καταστατικός χάρτης της χώρας»;

Έχετε μήπως την εντύπωση -άκουσα και τον Πρωθυπουργό να αναφέρεται σε ελληνοκεντρική παιδεία- ότι οι Έλληνες, επειδή γνωρίζουν την ελιά, δεν θα έπεφταν εύκολα στην παγίδα της φραππελιάς;

Έχετε την εντύπωση ότι όταν μιλάμε για Σύνταγμα και τρόπους παραβίασης, δεν έχει παραβιαστεί το Σύνταγμα από την κυρίαρχη πολιτική και τις κυβερνώσες παρατάξεις των δύο μεγάλων κομμάτων της χώρας τα τελευταία χρόνια και όχι το πάλα ποτέ, την εποχή του Δεληγιάννη;

Δεν παραβιάστηκε το ελληνικό Σύνταγμα, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν περνούσαν από την ελληνική επικράτεια τα στρατεύματα, για να πάνε στην Γιουγκοσλαβία; Δεν είχε παραβιαστεί η πλειοψηφία και η διαδικασία;

Αγνοούμε, όταν μιλάτε για συνταγματικά δικαστήρια και έλεγχο συνταγματικότητας και πώς θα αποκαθάρσει την βρόμα και την υποκειμενική αντίληψη περί ηθικής και τα παραδικαστικά και άλλα κυκλώματα ότι υπάρχει σε αυτόν τον τόπο, μ' αυτήν τη μορφή, απόφαση δικαστηρίου, που λέει ότι είναι νόμιμο να αντιστέκεσαι στη διέλευση ξένων στρατευμάτων, όποια συμφωνία και αν έχει υπογράψει με οποιαδήποτε άλλη χώρα, από την ώρα που δεν τηρούνται οι συνταγματικές διαδικασίες;

Έχουμε φθάσει να μιλάμε για την Αναθεώρηση και κανένας μας δεν έχει ασχοληθεί με το αν παραβιάζεται τώρα, αυτήν τη στιγμή που μιλάμε, το παρόν Σύνταγμα. Γιατί δεν επιτρέπει το παρόν Σύνταγμα Έλληνες πολίτες να φέρουν όπλα και να κινούνται στα πλαίσια του στρατεύματος για άλλο λόγο πλην της υπεράσπισης της πατρίδος. Και αυτό δεν γίνεται στο Κόσσοβο, δεν γίνεται στην Καμπούλ, δεν γίνεται στην Κανταχάρ!

Σε ποιο επίπεδο δηλαδή να δεχθούμε υποτίμηση της έννοιας -της όποιας, της δικής σας- του Συντάγματος και δεν θα ανοίξουμε μια, σ' αλήθεια, σοβαρή συζήτηση;

Σας είπε κάποιος ότι δεν θέλουμε Αναθεώρηση του Συντάγματος; Γιατί να μην θέλουμε; Βεβαίως, να θέλουμε. Υπέρ ποιών και από ποιους; Ως ποιο βαθμό είναι φιλολαϊκό και ανακουφίζει -για παράδειγμα λέω- την ελληνική οικογένεια η παραλλαγή στο άρθρο 16 και η δημιουργία ιδιωτικών φορέων; Γιατί πρόκειται περί ιδιοκτησίας. Πολύ καλά σας είπε η Γραμματέας του κόμματός μας Αλέκα Παπαρήγα ότι δεν είναι ζήτημα ιδιοκτησιακού καθεστώτος. Είναι ζήτημα εργασιακών σχέσεων και θεμελιωδών ανθρωπίνων και πολιτικών δικαιωμάτων.

Πείτε ότι κάνατε μια Αναθεώρηση και φέρνατε εδώ ένα άρθρο και ένα νόμο, που να λέει ότι το σχολείο θα είναι όπως το λέει το Κ.Κ.Ε., ακριβώς όπως το λέει: δωδεκάχρονο, ενιαίο, να κοιτάζει την προσωπικότητα, να παρέχει τα πάντα στα παιδιά, να μην υποχρεώνονται να δουλεύουν μέχρι τα δεκαοκτώ.

Ε, και; Δεν πάει να το φέρνεται αυτό το δημόσιο σχολείο; Τι σημαίνει αυτό; Ότι θα έπρεπε να το ψηφίσουμε; Δεν έχουμε συναίσθηση σε ποια χώρα μιλάμε και σε ποια εφαρμοζόμενη πολιτική; Ποια μάνα, ποιος πατέρας, μακροχρονίως άνεργος ή περιστασιακά απασχολούμενος, θα παραλάβει ποιο παιδί, από ποιο σχολείο και με ποια συγκοινωνία; Θα το δει πότε; Θα το ταΐσει πότε; Όταν το παιδί αντιμετωπίζεται ως εμπόρευμα, πρέπει να το παρκάρεις!

Τι θα φτιάξετε, λοιπόν; Ένα δημόσιο σχολείο με ιδιωτικά πάρκινγκ για το παιδί; Και στο ιδιωτικό πάρκινγκ πώς θα πληρώσει το εισιτήριο παρκαρίσματος του παιδιού;

Είδετε πουθενά, λοιπόν, μέσα σ' αυτήν την Αναθεώρηση του Συντάγματος, την οποία όλοι παρουσιάζετε ως φιλολαϊκή, με διαφωνίες λες και πρόκειται περί διοικητικού συμβουλίου των δύο μεγάλων κομμάτων -αφού στο άρθρο 16 και σε μερικά άλλα οι διαφωνίες είναι επιπέδου συμβουλίου μεγάλης εταιρείας- το Σύνταγμα να κατοχυρώνει την απαγόρευση του lock out; Μπο-

ρείτε να περάσετε στην απαγόρευση του lock out, σε ανταπεργία; Να πάρετε ένα πραγματικά ουσιαστικό, κατοχυρωτικό των δικαιωμάτων των εργαζομένων δικαίωμα; Όχι. Πώς θα το κάνατε; Αφού είναι το νούμερο ένα άρθρο στο Ευρώσυνταγμα. Και τα δύο μεγάλα κόμματα ψηφίσατε το Ευρώσυνταγμα.

Επομένως για ποια φιλολαϊκή αντίληψη τακτοποίησης της ελληνικής οικογένειας; Δηλαδή, πώς θα παλέψει η ελληνική οικογένεια για το ψωμί της, για το ένα εργοστάσιο που κλείνει πίσω από το άλλο; Θα παλέψει γιατί; Απέναντι στο δικαίωμα του εργοδότη να κάνει lock out;

Είδετε εσείς κάποιο μέτρο μέσα στην Αναθεώρηση που να προάγει τον συνδικαλισμό, τον οποίο με τέτοιο και σε τέτοιο βαθμό έχετε υπονομεύσει με τα πολιτευτικά οι κυβερνήσεις μέχρι σήμερα, έως πλήρους εξοντώσεως; Όχι. Αντιθέτως έχετε αναθεωρούμενο το άρθρο 5.

Ξέρεi κάποιος από τον ελληνικό λαό τι είναι το άρθρο 5; Όχι, ούτε πρόκειται να μάθει. Ούτε έρευνα κοινής γνώμης δεν έχετε κάνει για το Σύνταγμα. Και δεν μιλάμε για δημοψηφίσματα, δεν μιλάμε για ανοιχτές συζητήσεις, κάθε άλλο. Τίποτα δεν ξέρει ο κόσμος για το Σύνταγμα και έτσι δημιουργείτε την ψευδαίσθηση της τεχνικής πλειοψηφίας. Αφού ξοδέψετε τον άμπακο σε χρήμα, σε χρόνο, σε αίμα και σε ιδεολογική τρομοκρατία, να φτιάξετε το σκηνικό, να δίνετε την εντύπωση ότι το πανεπιστήμιο είναι πέντε άνθρωποι που καίνε πέντε πράγματα και σπάνε τρία αυτοκίνητα και μετά να τους λέτε «θέλετε να φτιάξουμε άλλο πανεπιστήμιο;». Ε, βέβαια τότε κάντε δημοσκόπηση.

Έχετε κάνει δημοσκόπηση για την αλλαγή του άρθρου 5, που λέει ότι με κάθε τρόπο πρέπει να ενισχυθούν -και θα το ανεβάζετε ακόμη περισσότερα, θα το αναγάγετε σε μείζονα θεσμό- οι μη κυβερνητικές οργανώσεις; Θα παίρνετε κρατικά λεφτά, θα τα δίνετε με βάση τη διεθνή υπαγορευμένη πολιτική σε μη κυβερνητικές οργανώσεις. Τις κάνετε συνταγματικώς κατοχυρωμένες. Και μετά έρχεστε και λέτε υποκριτικά «και οι νέοι» «και να μπουν» «και αξιοκρατία».

Είλικρινά σας ρωτώ με το χέρι στην καρδιά: Αύριο το πρωί υποψήφιος συνδικαλιστής, υποψήφιος εργαζόμενος ποιος θα έχει περισσότερες προϋποθέσεις να πετύχει σ' αυτήν την αξιοκρατική σας κοινωνία; Αυτός που θα έχει περάσει από μη κυβερνητική οργάνωση, θα έχει κάνει πετυχημένα τις διεθνείς και ντόπιες βρώμικες δουλειές, που δεν θα αντέχει να τις κάνει μια οποιαδήποτε κυβέρνηση, που θα έχει μοιράσει χρήμα παντού κυβερνητικό, μη φαινόμενο επί της ουσίας; Γιατί ξέρετε πώς παραλλάσσονται οι θεσμοί και οι σκοποί των μη κυβερνητικών οργανώσεων. Ή θα είναι αυτός που θα έχει περάσει από συνδικαλισμό ή από το σωματείο, θα έχει πίσω του αγώνες, θα έχει ενδοχεμένως και συλληφθεί γιατί έχει κάνει αγώνες, επειδή έλεγε να μην περάσουν τα στρατεύματα του ΝΑΤΟ να πάνε να βομβαρδίσουν, θα έχει ενδοχεμένως κατηγορηθεί; Αυτοί τι θα είναι; Λιγότερο πατριώτες; Λιγότερο υπερασπιστές αυτής της πατρίδας και αυτού του Συντάγματος;

Παρουσιάζετε ως κυρίαρχη τάση, ουσία και πολιτική τον κόσμο που αλλάζει. Ε και; Και το '33 άλλαζε ο κόσμος και το '35 άλλαζε ο κόσμος και το '36 άλλαζε ο κόσμος. Και όταν τέλειωνε η λεγόμενη Δημοκρατία της Βαϊμάρης άλλαζε ο κόσμος. Και λοιπόν; Έπρεπε να συμφωνήσουμε στις αλλαγές του κόσμου; Ή να σηκώσουμε σημαία για να μπορεί να υπάρχει η 9η Μαΐου.

Ποια ευρωπαϊκή και κεντρική πολιτική; Ευρωπαϊκή και κεντρική πολιτική, όπως είπε και ο Πρωθυπουργός, ποια θα είναι; Η 9η Μαΐου θα είναι η ημέρα του ευρώ. Σε ποια χώρα ζούμε και μιλάμε για την Αναθεώρηση του Συντάγματος χωρίς ιδεολογικό και πολιτικό βαθύ διάλογο; Να σας πω εγώ σε ποια χώρα ζούμε; Σ' αυτήν η οποία έχει ευρωπαϊκή και κεντρική πολιτική ότι η 9η Μαΐου είναι η μέρα του ευρώ. Αλλά είναι η ίδια χώρα, που ο Γκαργκάνας, ο Πρόεδρος της Τραπεζής της Ελλάδος, είναι ο ίδιος επί ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο ίδιος και επί Νέας Δημοκρατίας. Η Τράπεζα της Ελλάδος δεν είναι «ιδιωτική», είναι καθοριστική και διεκπεραιωτική της ευρωπαϊκής πολιτικής, στην οποία έχουμε εκχωρήσει ούτως ή άλλως κυριαρχικά δικαιώματα.

Το Σύνταγμα ήταν μια ευκαιρία να περιχαρακώσετε τα εννομενίαντα δικαιώματα με το δικό σας σύστημα, πραγματικά, κυριαρχίας σ' αυτόν τον τόπο. Τι είπε ο κ. Γκαργκάνας στις 25

Απριλίου 2005; Οι συνταξιούχοι, λέει, πηγαίνουν και κάνουν τις διακοπές τους, περνάνε καλά και δεν προσφέρουν τίποτα στην ελληνική οικονομία και στην ελληνική κοινωνία. Αυτό είναι το σκεπτικό του Συντάγματος. Είναι ο ίδιος άνθρωπος -και συμφωνείτε στην πραγματικότητα τα δύο μεγάλα κόμματα- ο οποίος είπε: «Ανέβηκε η τιμή των ραπανακίων στην αγορά και μιλάτε για την ακρίβεια του ευρώ. Δεν υπάρχει ακρίβεια του ευρώ». Είναι ο ίδιος άνθρωπος που είπε ότι οι Έλληνες πρέπει να δουλεύουν περισσότερο. Γιατί να δουλεύουν περισσότεροι οι Έλληνες;

Για να γίνει όπως το είπατε -και αυτή είναι η πραγματική φιλοσοφία του Συντάγματος και της αλλαγής- με εκατόν πενήντα, με εκατόν ογδόντα ψήφους, με απουσίες, με διαγεγραμμένο τον κ. Κουλούρη, με οποιοδήποτε άλλο πράγμα, ενιαία. Από τη Μεταπολίτευση και μετά, κάθε αλλαγή οδηγεί προς αυτό: η Δραπετσώνα θα γίνει Μανχάταν. Βγείτε και πείτε τώρα στους κατοίκους της Δραπετσώνας ότι μ' αυτήν την αλλαγή η Δραπετσώνα θα γίνει Μανχάταν και ότι θα γίνουν κάτοικοι Μανχάταν και δείξτε τους το Σύνταγμα, όπου θα γίνει Μανχάταν με το άρθρο 24, με το άρθρο 16, με την προπαίδεια του οκτώ, γιατί μετράτε το Σύνταγμα, τη ζωή μας, τα πάντα, με οκταετίες εναλλαγής των δύο κομμάτων στην εξουσία. Αυτό κάνετε. Τι θα πάτε να τους πείτε; Ότι θα γίνει η Δραπετσώνα Μανχάταν;

(Στο σημείο αυτό κυτπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε. Άλλωστε στο Μανχάταν πολλά πράγματα τελείωσαν μετά την αντίληψη ότι όταν παίρνεις τη Δραπετσώνα, την κάθε Δραπετσώνα όπου γης από τους εργαζόμενους με καταστατικό χάρτι, με θεσμικές αλλαγές, με ειδικά δικαστήρια, με τα πάντα, οι μόνοι που δεν κατοικούν σ' αυτό το Μανχάταν είναι οι Δραπετσωνιώτες, όπου γης. Πάρτε αυτό το Σύνταγμα και φτιάξτε το. Εμείς θα παλεύουμε για να μην υπάρξει ποτέ κάποιος άλλος στην Δραπετσώνα εκτός από αυτούς που τη δικαιούνται και τη δούλεψαν τόσα χρόνια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Κανέλλη.

Ο κύριος Μάνος έχει το λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Κανονισμός με αναγκάζει να περιοριστώ σε λίγα μόνο από εκείνα που η σημασία του συζητούμενου θέματος θα δικαιολογούσε να πω.

Τα γεγονότα που ακολούθησαν την ατυχή προσπάθεια να επηρεαστεί η ψήφος ορισμένων Βουλευτών της Πλειοψηφίας κατά την ολοκλήρωση της διαδικασίας για το Σύνταγμα στην αρμόδια επιτροπή, δικαιολογεί, πιστεύω, την επανεξέταση της ίδιας της διαδικασίας Αναθεώρησης του Συντάγματος, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 110 του Συντάγματος, πράγμα το οποίο πρότεινε και ο κ. Κωνσταντόπουλος, όταν ξεκίνησε την ομιλία του. Το άρθρο 110, κύριοι συνάδελφοι, είναι παράλογο, επειδή οδηγεί σε παράλογες σκέψεις και παράλογες συμπεριφορές.

Η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., υποστηρίζουν, για παράδειγμα, την ανάγκη αναθεώρησης του άρθρου 16. Αν, λοιπόν, και τα δύο κόμματα ψηφίσουν υπέρ της αναθεώρησης του άρθρου, τότε στην επόμενη Βουλή, όποιο από τα δύο κόμματα κερδίσει στις εκλογές, θα μπορεί να διαμορφώσει το άρθρο 16 μόνο του, χωρίς τη γνώμη του άλλου. Αν είχε διαμορφωθεί η πεποίθηση ότι στις επόμενες εκλογές θα κερδίσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., θα ήταν πρόθυμη η Νέα Δημοκρατία να υπερψηφίσει την αναθεώρηση του άρθρου 16; Θα εξουσιοδοτούσε η Νέα Δημοκρατία το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να διαμορφώσει το νέο άρθρο 16, όπως αυτό θέλει, χωρίς τη γνώμη της; Εγώ πάντως, κύριοι συνάδελφοι, θα δίσταζα, όπως διστάζω να εξουσιοδοτήσω εν λευκώ τη Νέα Δημοκρατία.

Η αποχώρηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από τη Βουλή, όσο δυσάρεστη και εάν φαίνεται, κατά κάποιο τρόπο εκλογικεύει τη διαδικασία, διότι αναγκάζει την όποια αλλαγή που θα γίνει στην επόμενη Βουλή, να γίνει με συναίνεση. Πρέπει το άρθρο 110 να αλλάξει και να εκλογικευτεί. Η κατεύθυνση, κατά τη γνώμη μου, πρέπει να είναι ότι για την τελική διατύπωση στην επόμενη Βουλή, απαιτούνται πάντοτε εκατόν ογδόντα Βουλευτές, απαιτείται,

δηλαδή, πάντοτε συναίνεση.

Επειδή το πολιτικό μας σύστημα είναι δικομματικό, πρέπει να υπάρχει και μια δικλίδα ασφαλείας υπέρ των μικρών κομμάτων, για να μη μπορούν τα δύο μεγάλα κόμματα να ομονοήσουν και να φαλκιδεύσουν ενδεχομένως τα δικαιώματα των μικρών. Θα μπορούσε, για παράδειγμα, να προβλεφθεί ότι πενήντα Βουλευτές μπορούν να ζητήσουν τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος, εάν κάποια νέα διάταξη του Συντάγματος θίγει τα δικαιώματά τους.

Υπάρχει ακόμη και ένα άλλο θέμα: αν πρέπει ή όχι, να γίνεται τόση φασαρία γύρω από το ζήτημα της Αναθεώρησης.

Εγώ πάντως θα προτιμούσα, αν γινόταν δεκτή και η αλλαγή που προτείνω, να καταργούσαμε και την παράγραφο 6 του άρθρου 110, που προβλέπει ότι μεταξύ συνταγματικών αλλαγών πρέπει να μεσολαβεί πενταετία. Έτσι η μία Βουλή με πλειοψηφία εκατόν πενήντα μίας ψήφων θα προτείνει στην επόμενη τις διατάξεις, που κατά τη γνώμη της πρέπει να αλλάξουν και η επόμενη, αφού μεσολαβήσουν, δηλαδή, οι εκλογές, μπορεί να τις αλλάξει αν συγκεντρωθούν εκατόν ογδόντα ψήφοι. Απλά, χωρίς άλλες λεπτομέρειες.

Η θεωρία ότι το Σύνταγμα δεν πρέπει να αλλάζει συχνά ασφαλώς είναι σωστή, αλλά είναι επίσης σωστό ότι αν διαπισωθεί ότι κάπου χωλαίνει, πρέπει να αλλάζει το ταχύτερο.

Εξ όσων γνωρίζω η Γερμανία έχει μεταπολεμικά, από το 1949 μέχρι σήμερα, αλλάξει το Σύνταμά της πάρα πολλές φορές, καμία πενήντα φορές, χωρίς να έχει δημιουργηθεί ποτέ σε οποιονδήποτε η εντύπωση ότι το νομικό σύστημα της Γερμανίας πάσχει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση ενέταξε τη συνταγματική Αναθεώρηση στον κατάλογο των μεγάλων μεταρρυθμίσεων που κατά καιρούς προβάλλει ότι κάνει. Μεταρρυθμίσεις που στο σύνολό τους, παρά τη συνεχή επίκλησή τους, παραμένουν ανεκπλήρωτο ζητούμενο. Για την ώρα, τουλάχιστον, μηδέν στην παιδεία, μηδέν στην Δημόσια Διοίκηση, μηδέν και σε πολλά άλλα μικρά και μεγάλα θέματα. Δυστυχώς, η συνταγματική Μεταρρύθμιση-Αναθεώρηση παρασύρθηκε και αυτή από την κενή περιεχομένου ρητορεία. Καμία συστηματική προσπάθεια ανίχνευσης των προβλημάτων της πολιτείας δεν έγινε. Η Αναθεώρηση μπήκε και αυτή στη ράθυμη κυβερνητική ρουτίνα.

Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός αντί να ανοίξει αυτός τον κύκλο της συζήτησης και των συζητητών, εκχώρησε τη διαδικασία στον κ. Παυλόπουλο, που ανάμεσα στα άλλα του καθήκοντα παρακολούθησε με τη ρουτινιάρικη άνεση του συνταγματολόγου την όλη διαδικασία, που στο τέλος όμως στράβωσε ολοκληρωτικά.

Σήμερα είναι γνωστό ότι όποιες αλλαγές αποφασιστούν από αυτήν τη Βουλή, στην επόμενη θα χρειαστούν εκατόν ογδόντα ψήφοι για να περάσουν. Έστω και τώρα μπορεί ο Πρωθυπουργός να εγκαταλείψει το βιαστικό συνταγματικό χρονοδιάγραμμα και να δώσει στον εαυτό του ένα μήνα, το πολύ δύο, για να εξετάσει ο ίδιος, τι επιβάλλει το συμφέρον του τόπου να γίνει με το Σύνταγμα. Η βιασύνη να τελειώνουμε μια ώρα αρχύτερα με το Σύνταγμα, για να είναι ελεύθερα τα χέρια μας να πάμε στις εκλογές, αν νομίζουμε ότι μας συμφέρει, μπορεί να εξυπηρετεί τα κομματικά συμφέροντα της Νέας Δημοκρατίας, μπορεί να ικανοποιεί τους παθιασμένους οπαδούς της Νέας Δημοκρατίας, αλλά ασφαλώς δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντα της Ελλάδας.

Στο λίγο χρόνο που μου απομένει θα αναφερθώ στο άρθρο 16.

Η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., συμφώνησαν ότι, βασικά, πρέπει να επιτραπεί η δημιουργία μη κρατικών και μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων.

Φαντάζομαι ότι η ελπίδα των δύο κομμάτων είναι ότι η εν δυνάμει ύπαρξη κάποιου ανταγωνισμού θα σπρώξει το δημόσιο πανεπιστήμιο να γίνει καλύτερο.

Εγώ σας βεβαιώνω ότι δεν αμφισβητώ την αξία του ανταγωνισμού, κάθε άλλο μάλιστα. Αλλά αν ο ανταγωνισμός με ωθεί να γίνω καλύτερος, για να γίνω καλύτερος πρέπει να καταργηθούν και τα όσα με εμποδίζουν να γίνω καλύτερος. Πώς μπορεί,

Αυτό δεσμευθήκαμε. Αυτό πράττουμε. Αυτόν το δρόμο συνεχίζουμε. Αυτό το όραμα υπηρετούμε, κυρίες και κύριοι συνά-

δελφοί, με συνέπεια, με θέσεις ευθύνης, ανταποκρινόμενοι στις δεσμεύσεις που αναλάβαμε, θέτοντας ως προτεραιότητα τον ουσιαστικό εκσυγχρονισμό της παιδείας μας, την αποτελεσματική προστασία της ιδιοκτησίας, την ενίσχυση της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης, τη δημιουργία ενός κράτους δικαίου, τη θέσπιση ενός ισχυρού θεσμικού πλαισίου, που θα εγγυάται διαφάνεια παντού, ώστε να προστατεύεται αποτελεσματικά το συλλογικό συμφέρον και θα ενισχύεται η εμπιστοσύνη του πολίτη στο δημόσιο βίο και το πολιτικό σύστημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προχωρούμε με όραμα και σχέδιο, με σύμμαχο και συμμετοχο την κοινωνία των πολιτών. Με σιγουριά και αυτοπεποίθηση βάζουμε ισχυρές βάσεις για την Ελλάδα που οραματιζόμαστε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Αλιβιζάτο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση με θέμα: «Οι Έλληνες στη Διασπορά 15ος-21ος αι.», και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι οκτώ μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-καθηγητές από το 4ο Γυμνάσιο Άργους.

Η Βουλή τους καλωσορίζει και τους εύχεται καλές σπουδές.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Άγγελος Τζέκης.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι γεγονός ότι το Σύνταγμα -και κάθε Σύνταγμα άλλωστε- αποτυπώνει τους συγκεκριμένους κάθε φορά συσχετισμούς των κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων. Οι κυρίαρχες, δηλαδή, κάθε φορά κοινωνικές δυνάμεις επιδιώκουν να δώσουν και συνταγματική κατοχύρωση στις γενικότερες επιδιώξεις που έχουν.

Έτσι, η εκτίμησή μας είναι ότι το ισχύον Σύνταγμα στη χώρα μας είναι κατά βάση ένα Σύνταγμα προσαρμοσμένο στις απαιτήσεις και στην επιβολή της κυρίαρχης πολιτικής άποψης, δηλαδή στην ενίσχυση των επιχειρηματικών ομίλων του κεφαλαίου.

Ταυτόχρονα, το Σύνταγμα αυτό διευκολύνει την ενσωμάτωση της χώρας στους διεθνείς οργανισμούς και συμμαχίες, που λειτουργούν, είτε με την πολιτική, οικονομική είτε ακόμα και με τη στρατιωτική μορφή συνασπισμών, όπως είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, το ΝΑΤΟ και ο Ο.Ο.Σ.Α..

Πολλά ακούστηκαν σήμερα για το ότι το Σύνταγμα και οι νέες προτάσεις προωθούν την κοινωνική και πολιτική ισότητα. Είναι, όμως, η ίδια η ζωή που αποδεικνύει ότι η κοινωνική και πολιτική ανισότητα αναπαράγεται και διευρύνεται. Διότι, παραδείγματος χάριν, πόσο ίσος είναι εκείνος που δεν έχει την ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής και που για να ζήσει πρέπει να πουλήσει και για την ακρίβεια να μισθώσει, την εργατική του δύναμη σ' εκείνον που κατέχει τα μέσα παραγωγής, αφού για τον πρώτο είναι ζήτημα ζωής και θανάτου;

Με απλά λόγια, ποια ισότητα μπορεί να υπάρξει μεταξύ του επιχειρηματία και του εργαζόμενου, μεταξύ του εφοπλιστή και του ναυτεργάτη, αλλά ακόμα και μεταξύ του μικρομεσαίου αγρότη και του εμποροβιομήχανου; Δεν μπορεί να υπάρξει τέτοια κοινωνική ισότητα, όπως ισχυρίζεται η σημερινή Κυβέρνηση, αλλά και η Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Θα μπορούσαμε να αναφέρουμε πολλές τέτοιες περιπτώσεις, που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο κατοχυρώνουν τα συμφέροντα και στην κυριολεξία την ασυδοσία των μεγαλοεπιχειρηματιών, ενώ αντίθετα παραμένουν περιορισμένα τα κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα των εργαζομένων.

Πάρτε για παράδειγμα, βέβαια, ποια πολιτική ισότητα υπάρχει, όταν βλέπουμε ότι από τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας, που είναι στην κατοχή μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων, μέσα από τα διάφορα προγράμματά τους -είτε είναι πολιτικές είτε ψυχαγωγικές είτε ενημερωτικές εκπομπές- προωθείται αυτή η κυρίαρχη πολιτική άποψη. Γι' αυτό βλέπουμε να είναι σ' όλες αυτές τις εκπομπές είτε η Νέα Δημοκρατία είτε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και να απουσιάζει παντελώς το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Για

ποια πολιτική ισότητα μιλάμε;

Ακόμα, είναι χαρακτηριστική η περίπτωση και στο ζήτημα των συνδικαλιστικών ελευθεριών, που η κατάκτησή τους και η συνταγματική τους κατοχύρωση ήταν αποτέλεσμα όχι παροχής από κάποια κυβέρνηση, αλλά σκληρών και συχνά αιματηρών αγώνων, που είχαν προηγηθεί.

Τι γίνεται, όμως, στην πράξη; Στην πράξη με διάφορους νόμους και όχι μόνο έχουν επιβληθεί τόσοι περιορισμοί, που στην κυριολεξία πνίγουν τα δικαιώματα αυτά, όπως για παράδειγμα το δικαίωμα στην απεργία. Είναι χαρακτηριστικό ότι δεν υπάρχει απεργία που να μη βγήκε παράνομη και καταχρηστική. Αυτό είναι το νομικό οπλοστάσιο. Και όταν χρειάστηκε, επικαλέστηκε -και η σημερινή Κυβέρνηση, όπως και οι προηγούμενες του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- την πολιτική επιστράτευση, μία διαδικασία, βέβαια, που τη βλέπουμε να υπάρχει και στην Ευρωσυνθήκη, η οποία κατοχυρώνει το δικαίωμα του lock out, το γνωστό άρθρο 74, όπως είχαμε συζητήσει.

Αλλά ακόμα και στους δημοσίους υπαλλήλους δεν αναγνωρίζονται πολιτικά δικαιώματα και μάλιστα λένε ότι πρέπει να απέχουν από κάθε πολιτική προτίμηση και επιλογή. Εδώ πρόκειται για μία πολιτική υποκρισία των κομμάτων αυτών, που στηρίζουν τέτοιες διατάξεις, όταν είναι γνωστό ότι μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα των δημοσίων υπαλλήλων, λειτουργούν συνδικαλιστικές παρατάξεις που πρόσκεινται σε πολιτικά κόμματα.

Εξήγησε πολύ σωστά ο εισηγητής μας τι γίνεται με τους συμβασιούχους και πώς η Κυβέρνηση προωθεί το χτύπημα της μονιμότητας στο όνομα της αξιοκρατίας και στο ότι πρέπει να γίνει πιο ευέλικτος ο δημόσιος τομέας. Καλά, τόσες δεκαετίες η σημερινή Κυβέρνηση, η Αξιωματική Αντιπολίτευση, δεν είστε εσείς που δημιουργήσατε αυτό το δημόσιο τομέα, με κατεύθυνση να στηρίζει τα συμφέροντα των μεγαλοεπιχειρηματιών της αστικής τάξης. Γι' αυτό και ονομάζουμε και το κράτος αστικό. Αυτούς δεν υπηρετεί; Φταίνε οι εργαζόμενοι; Απλούστατα σήμερα χρειάζεται και το επιχειρείν, να στενέψει ο δημόσιος τομέας, να δοθούν, δηλαδή, οι δραστηριότητες και οι υπηρεσίες στα χέρια των επιχειρηματικών ομίλων, για να αυξήσουν παραπέρα τα κέρδη τους.

Έτσι, λοιπόν, πιστεύουμε ότι και μέσα από το Σύνταγμα ενισχύεται η ανταγωνιστικότητα και η επιχειρηματικότητα. Αυτός, δηλαδή, ο στόχος διαπνέει όλες τις διατάξεις και μάλιστα και τις προτεινόμενες διατάξεις. Μέσα από το υπάρχον Σύνταγμα προωθήθηκαν και νόμοι, που, πραγματικά, αποδεικνύουν την επιθετικότητα του κεφαλαίου απέναντι στις δυνάμεις της εργασίας. Δεν κάναμε εδώ τη διευθέτηση του εργασιμου χρόνου; Δεν χτυπήθηκε εδώ το οκτάωρο που κατέκτησαν με αγώνες δεκαετιών οι εργαζόμενοι; Άρα για ποια κοινωνική συνοχή κάνει λόγο η σημερινή Κυβέρνηση, αλλά και η Αξιωματική Αντιπολίτευση τα προηγούμενα χρόνια, λέγοντας ότι την προωθούν μέσα από το Σύνταγμα; Όχι δεν μπορεί να γίνει αυτό σε μια κοινωνία όπου συγκρούονται ταξικά συμφέροντα.

Δείτε την υποκρισία. Λέει το άρθρο 21 του Συντάγματος ότι το δημογραφικό πρόβλημα το αντιμετωπίζει η κυβέρνηση, το κράτος. Καλά, μέχρι τώρα είδατε να παίρνουν μέτρα αντιμετώπισης του προβλήματος αυτού; Δεν είναι ζήτημα κοινωνικό, πολιτικό, οικονομικό, γιατί η ανεργία χτυπά τα νέα ζευγάρια και δεν έχουν όλο αυτό το κοινωνικό δίκτυ προστασίας για να χτυπηθεί στη ρίζα το φαινόμενο της υπογεννητικότητας; Υποκρισία σήμερα και υποκρισία και χτες.

Πάρτε το άρθρο 22, που λέει ότι είναι δικαίωμα η εργασία και προστατεύεται από το κράτος, δηλαδή από την εκάστοτε κυβέρνηση. Μέχρι τώρα τι είδαμε; Μέχρι τώρα είδαμε διεύρυνση των δικαιωμάτων αυτών. Είδαμε αύξηση της ανεργίας. Και είδαμε να χρησιμοποιείται η ανεργία, για να χτυπηθούν και κοινωνικοασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων, για να αυξηθεί το όριο συνταξιοδότησης, για να μειωθεί η σύνταξη, για να έχουμε τις νέες μορφές ευελιξίας της εργασίας σ' όλους τους τομείς.

Έτσι πιστεύουμε ότι, πραγματικά, είναι προς αντιδραστική κατεύθυνση και οι νέες διατάξεις. Μάλιστα, γίνονται και μια σειρά αλλαγών σε πιο αντιδραστικές κατευθύνσεις, γιατί και με την Αναθεώρηση του 2001 το άρθρο 9 λέει ότι και τα προσωπι-

κά δεδομένα είναι προσαρμοσμένα στις κατευθύνσεις που έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΝΑΤΟ, δόθηκαν για να παταχθεί η τρομοκρατία. Οι συλλήψεις, οι μεταγωγές, οι αερομεταφορές μήπως και μέσα από τη δική μας τη χώρα τι υποδηλώνουν; Υποδηλώνουν, πραγματικά, του λόγου το αληθές, αυτά που στηρίζει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Και βέβαια έχουμε την ερμηνευτική δήλωση του άρθρου 28 για τη συμμετοχή της χώρας μας στις διαδικασίες της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Και έρχεται σήμερα η Κυβέρνηση να προτείνει ότι πρέπει να μειωθεί ο αριθμός των Βουλευτών, για να μπορέσει να γίνει καλύτερα η προσαρμογή με τις εντολές της Ευρωπαϊκής Ένωσης από τους εκατόν ογδόντα στους εκατόν πενήντα ένα. Και σεις λέτε ότι αυτό είναι προς θετική κατεύθυνση; Μάλιστα, μέσα απ' όλες αυτές τις αλλαγές, βλέπουμε την πλήρη υποβάθμιση του αστικού κοινοβουλίου και εσείς λέτε ότι εδώ είναι το βάθος της δημοκρατίας.

Όχι, είναι ένα επικυρωτικό όργανο των κατευθύνσεων και των εντολών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γιατί αυτές οι πολιτικές δυνάμεις, που διαδοχικά η μία περνάει στην άλλη την κυβερνητική, έχετε ως κύριο στόχο την πλήρη ενσωμάτωση της χώρας σ' αυτούς τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς. Και βέβαια λέμε ότι το Σύνταγμα χρειάζεται Αναθεώρηση, που να κινείται, όμως, σε μία δημοκρατική προοδευτική κατεύθυνση. Και τις προτάσεις μας τις έχει καταθέσει ο εισηγητής μας Αντώνης Σκυλλάκος.

Το πρόβλημα, λοιπόν, για μας βρίσκεται αλλού. Βρίσκεται στις πολιτικές επιλογές που ακολουθούν τα κόμματα αυτά. Και συγκεκριμένα τώρα βλέπουμε ότι στις προτεινόμενες διατάξεις συμπλέουν στο άρθρο 16. Και δεν είναι μόνο η ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων, αλλά είναι και το κύριο ότι τα δημόσια πανεπιστήμια πλέον, πρέπει να λειτουργήσουν καθαρά με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, γιατί αυτό επιβάλλουν τα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων, που θέλουν πραγματικά διά μέσου της παιδείας, να καθοδηγήσουν όχι μόνο τη νεολαία αλλά και όλο το φάσμα της έρευνας κ.λπ., της επιστήμης γενικότερα, προς όφελος δικό τους και όχι προς όφελος της κοινωνίας. Και εδώ ακούσαμε και από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και από άλλα στελέχη, τα οποία σήμερα απουσιάζουν, ότι αυτό το πανεπιστήμιο που υπάρχει, είναι και κατάλοιπο του εμφυλίου πολέμου. Αντιδραστικότητα, δηλαδή, τοποθετήσεις, που συνδέονται και με την προσπάθεια που κάνουν και στελέχη κυβερνητικά αλλά και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να χτυπηθεί ακόμα και αυτό το άσυλο. Γιατί να καταργηθεί το άσυλο; Γιατί αυτό απαιτούν τα επιχειρηματικά συμφέροντα.

Και την κατεύθυνση αυτή για το άρθρο 16 την επιβάλλει και η Ευρωσυνθήκη στο άρθρο 74, που λέει ότι δωρεάν παρέχεται μόνο η υποχρεωτική εκπαίδευση. Δηλαδή προσαρμόζουν τα πάντα σ' αυτά τα οποία αποφασίζονται και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εξάλλου ο κύριος Πρωθυπουργός σήμερα ήταν ξεκάθαρος, που είπε ότι, πραγματικά, πρέπει να παρθούν υπ' όψιν οι αλλαγές που γίνονται σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Και δυο κουβέντες για το άρθρο 24. Πραγματικά και σ' αυτό το σημείο βλέπουμε μια συμπαγνία, ότι θέλουμε την ανάπτυξη –είπε σήμερα ο κύριος Πρωθυπουργός– αλλά γνωρίζουμε ότι η αναθεώρηση του άρθρου 24 σημαίνει ότι δίνουμε τα δάση, τις δασικές εκτάσεις στους επιχειρηματικούς ομίλους. Η αειφόρος ανάπτυξη πού πηγαίνει; Γιατί η ανάπτυξη είναι αντίθετη με την αειφόρο ανάπτυξη που πρέπει να μας διακατέχει όλους. Όταν, όμως, μία κυβέρνηση έχει στον πυρήνα της να εξασφαλίσει τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων, θα δώσει ακόμη και τα δάση για αξιοποίηση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το Κ.Κ.Ε., πραγματικά, με συνέπεια έχει καταθέσει κατ' επανάληψη τις προτάσεις προς τον ελληνικό λαό. Και πιστεύουμε ότι τώρα είναι ανάγκη η πλατιά ενημέρωση του λαού, ώστε να εμποδιστούν και να αποτραπούν τα σχέδια αυτά. Γιατί η Αναθεώρηση του Συντάγματος, σε προοδευτική κατεύθυνση, που είναι αναγκαία και χρειάζεται πριν από όλα μια ριζική αλλαγή στους συσχετισμούς δύναμης. Και εμείς αυτό, ακριβώς, λέμε ότι χρειάζεται λαϊκή συσπείρωση σε κατεύθυνση που θα αμφισβητήσει την κυρίαρχη πολιτική άποψη σε εθνικό αλλά και σε ευρωενωσιακό επίπεδο. Και η αμφισβή-

τηση των δικαιωμάτων του κεφαλαίου, συνοδεύεται από την προώθηση των δικαιωμάτων της εργασίας.

Τα συμφέροντά τους συγκρούονται από την επικράτηση του ενός ή του άλλου και μ' αυτόν τον τρόπο θα έχουμε προοδευτικό ή συντηρητικό Σύνταγμα. Γι' αυτό, λοιπόν, καλούμε τους εργαζόμενους, τα λαϊκά στρώματα, όποτε και αν γίνουν οι επόμενες εκλογές, να καταψηφίσουν τις πολιτικές δυνάμεις που έχουν μία τέτοια συντηρητική, αντιδημοκρατική και πολλές φορές αυταρχική πολιτική, τη σημερινή Κυβέρνηση εννοώ και την Αξιωματική Αντιπολίτευση, να βάλουν φραγμό σε κεντροδεξιά και κεντροαριστερά σενάρια, που παίζονται και σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης και να ενισχύσουν αποφασιστικά το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, που με συνέπεια στέκεται και προωθεί τα συμφέροντα του λαού. Λόγια και πράξεις για μας είναι ενιαία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Τζέκη.

Το λόγο έχει ο κ. Δένδιας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σαφές σε όλους η ιδιαίτερη καμπή στην οποία βρίσκεται η χώρα. Είναι σαφέστατο το διακύβευμα του εκσυγχρονισμού της. Είναι νομίζω προφανές, λοιπόν, ότι ο καταστατικός χάρτης πρέπει και αυτός να τεθεί υπό κρίση στο πλαίσιο των νέων συνθηκών και μεταρρυθμίσεων.

Η διαδικασία αυτή τροποποίησης του καταστατικού χάρτη δεν μπορεί να είναι μια διαδικασία μονομερών ρήξεων, όσο και αν είναι αυτές αναγκαίες. Όσο ισχυρή και αν είναι μια πολιτική παράταξη, δεν μπορεί μόνη της να σηκώσει το βάρος μιας συνταγματικής Αναθεώρησης. Το Σύνταγμα πρέπει να αποτελεί προϊόν πολιτικής και κοινωνικής συναίνεσης. Ακόμη και το 51% του εκλογικού σώματος δεν μπορεί να είναι επαρκές για την Αναθεώρηση του Συντάγματος.

Σ' όλη την αναθεωρητική διαδικασία, λοιπόν, το ζητούμενο είναι η συναίνεση ευρύτερων πολιτικών δυνάμεων, που εκπροσωπούν πραγματικές ευρύτατες κοινωνικές συμμαχίες. Αυτή ήταν η φύση, αυτός ήταν ο τρόπος λειτουργίας της Επιτροπής Αναθεώρησης και οφείλω να πω ότι το κλίμα της επιτροπής αποτέλεσε ευχάριστη έκπληξη για κάθε σκεπτόμενο άνθρωπο.

Κορυφαία δε στιγμή για μένα υπήρξε η δήλωση του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για τη στήριξη της αναθεώρησης του άρθρου 16. Συνιστούσε η πράξη αυτή επιβεβαίωση των καλύτερων ελπίδων για την ύπαρξη μιας νοήμονος Αντιπολίτευσης. Επέτρεψε την ελπίδα δημιουργίας συνθηκών πραγματικού διαλόγου για κορυφαία ζητήματα, γιατί το άρθρο 16 έχει κατά πολύ ευρύτερη σημασία του περιεχομένου του. Έχει σημασία συμβολική και σημειολογική, γιατί το άρθρο 16 καταλαμβάνει όλο το εκπαιδευτικό γίγνεσθαι της χώρας, όπως διεξάγεται σήμερα ο διάλογος.

Πιστοί στην αντίληψη των συναίνεσεων, δεν επιχειρήσαμε εμείς που ανήκαμε στη Νέα Δημοκρατία να εκμεταλλευθούμε στην επιτροπή την εσωτερική αντινομία και αντίφαση των τοποθετήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ... Αντιληφθήκαμε και αντιλαμβανόμαστε ότι η διαδικασία μετάβασης που διέρχεται η Αντιπολίτευση δεν μπορεί παρά να είναι επώδυνη ως φυσικός τοκετός. Το θλιβερό για το πολιτικό σύστημα είναι ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ... δεν άντεξε στη διαδικασία συμμετοχής στη γένεση του καινούργιου.

Η προσηχηματική αποχώρηση δεν δυσκόλεψε τη συνταγματική Αναθεώρηση μόνο. Αν θέλατε, αυτό δεν είναι και το σημαντικότερο. Το πρόβλημα είναι ότι, στο πλαίσιο ενός ασήμαντου και ατελέσφορου τακτικισμού, το ΠΑ.ΣΟ.Κ... προσπαθεί να ακυρώσει τη δυνατότητα νοήμονος διαλόγου για τα κορυφαία θέματα της κοινωνίας. Και βέβαια, δημιουργεί αίσθημα δημοκρατικού κενού σε όσους από εμάς στη διαδικασία της Επιτροπής Αναθεώρησης πίστευαν και ίσως πιστεύουν ακόμη ότι η χώρα βρίσκεται σε κομβικό χρονικό σημείο και η κοινωνία απαιτεί από όλες τις πολιτικές δυνάμεις να διαμορφώσουν το περιβάλλον του 21ου αιώνα.

Εδώ πλέον για τον καθένα από εμάς δημιουργείται ζήτημα προσωπικής ευθύνης. Ανεξάρτητα από την ανόητη, χωρίς δηλαδή πολιτικό νόημα συμπεριφορά της Αξιωματικής Αντιπολίτευ-

σης, το Κοινοβούλιο διατηρεί την απόλυτη ευθύνη απέναντι στην ελληνική κοινωνία. Οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και του Συνασπισμού δεν έχουν μειωμένη ευθύνη εξαιτίας της αποχώρησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. από τη διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος. Διατηρούν το σύνολο της ευθύνης του αναθεωρητικού διαλόγου. Διατηρούν, απέναντι, στην ελληνική κοινωνία την ευθύνη της διατήρησης της αναθεωρητικής διαδικασίας ζωντανή, έως ότου ο ελληνικός λαός, ασκώντας το κυρίαρχο του δικαίωμα, επιβάλλει στην Αξιωματική Αντιπολίτευση να αναλάβει το ρόλο που υποχρεούται να φέρει.

Στο μεσοδιάστημα αυτό, δηλαδή, καλείται η Εθνική Αντιπροσωπεία να λειτουργήσει ως θεματοφύλακας της ουσιαστικής και συνολικής λαϊκής εντολής, ώστε η επόμενη Βουλή να έρθει και να αναλάβει το εθνικό της καθήκον. Καλείται η Εθνική Αντιπροσωπεία να λειτουργήσει παιδευτικά και λυτρωτικά και για την Αξιωματική Αντιπολίτευση, αποτρέποντας τον εκτροχιασμό της κορυφαίας κοινοβουλευτικής διαδικασίας, της Αναθεώρησης του Συντάγματος. Στο πλαίσιο αυτό, το -οφείλω να πω- όχι σύνθημα, οφείλουμε να λειτουργήσουμε όλοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχα την εξαιρετική τιμή να μετέχω στην Επιτροπή Αναθεώρησης του Συντάγματος και οφείλω να πω ότι στήριξα και ψήφισα με απόλυτη ελευθερία συνείδησης και κρίσης πέρα και πάνω από κομματικές προτάσεις, υποδείξεις και εξαρτήσεις. Οφείλω να σας πω ότι εξέφρασα αρνητικές κρίσεις για μια σειρά από προτάσεις της κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας, όπως στις προτάσεις για τα άρθρα 20, 22, 54 και 56.

Οφείλω να σας πω ότι επιφυλάχθηκα και ψήφισα «παρών» για άλλες προτάσεις, όπως αυτή του άρθρου 24, γιατί πίστευα και πιστεύω, πέρα από την έννοια της βιώσιμης ανάπτυξης, στην έννοια του περιβαλλοντικού ισοζυγίου. Πίστευα και πιστεύω σε μια τροποποίηση του άρθρου 24, που να στοχεύει στο μέλλον και σε μια ολιστική αντιμετώπιση και προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος και της πολιτιστικής μας ετερότητας. Πίστευα και πιστεύω σε μια τροποποίηση του άρθρου 24, πέρα από τα δεδομένα στερεότυπα. Στο πλαίσιο αυτό οφείλω να σας πω ότι με ιδιαίτερη χαρά άκουσα την τοποθέτηση του Πρωθυπουργού για δυνατότητα βελτιωτικών παρεμβάσεων στην πρόταση του άρθρου 24.

Οφείλω να σας πω, επίσης, ότι ψήφισα και στήριξα και προτάσεις που προέρχονται από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., όπως μερικές από τις θέσεις για την τροποποίηση του άρθρου 79. Οφείλω να σας πω ότι κατέθεσα μαζί με συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όπως ο κ. Ανδρέας Λοβέρδος, άλλες προτάσεις, όπως αυτές για τα δικαιώματα των ζώων που δημιουργούν την αντίληψη του ζώου ως φυσικού υποκειμένου δικαιωμάτων και όχι αντικειμένου. Υπέγραφα και στήριξα μαζί με τον Στέφανο Μάνο την πρόταση για τη συνολική αναθεώρηση του άρθρου 16 και όχι μόνο την αναθεώρηση δύο ή τριών παραγράφων αυτού.

Αισθάνομαι όμως, πέρα από τα παραπάνω, όπως σας είπα, ότι το καθήκον, όλων μας είναι σήμερα διαφορετικό. Σήμερα δεν είμαι εδώ για να στηρίξω τις απόψεις μου. Σήμερα είμαι εδώ για να διατηρήσω ζωντανό τον αναθεωρητικό διάλογο. Σήμερα είμαι εδώ, όπως όλοι μας, για να αναπληρώσω το θεσμικό κενό που η βαθύτατα θεσμικά ανόητη συμπεριφορά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δημιούργησε. Δεν ανακαλώ και δεν έχω πρόθεση να ανακαλέσω ούτε κεραία από τα λεχθέντα στην επιτροπή. Θεωρώ, όμως, θεσμική μου υποχρέωση να οδηγήσω στο δημοκρατικό διάλογο της επόμενης, της Αναθεωρητικής Βουλής όλα τα άρθρα της πρότασής μας. Θεωρώ θεσμική μου υποχρέωση να σεβαστώ το δημοκρατικό δικαίωμα της ελληνικής κοινωνίας να εκφραστεί μέσω του προεκλογικού διαλόγου για τις παραμέτρους που θα συνιστούν τον καταστατικό χάρτη της Ελλάδας τον 21ο αιώνα. Θεωρώ θεσμική μου υποχρέωση να ακυρώσω in praxi τη συνταγματική ανευθυνότητα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Σας δηλώνω, λοιπόν, ότι θα δώσω ψήφο που θα επιτρέψει τη συζήτηση στην επόμενη, στην Αναθεωρητική Βουλή, σε όλες ανεξαρτήτως τις προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας, πέρα και πάνω από τις προσωπικές μου απόψεις. Η θεσμική και συνταγματική

ανευθυνότητα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. οφείλει να καταστεί ατελέσφορη. Η απόπειρα φήμωσης του συνταγματικού διαλόγου δεν μπορεί να περάσει. Όπως το ακροτελεύτιο άρθρο του Συντάγματος λέει ότι «η τήρηση του παρόντος επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων», θα μου επιτρέψετε να πω ότι και η συνέχιση της αναθεωρητικής διαδικασίας επαφίεται στον πατριωτισμό των Βουλευτών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Δένδια.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Φώτης Κουβέλης.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συνταγματική Αναθεώρηση θα είχε περιεχόμενο, θα είχε νόημα και θα εκρίνετο ως αναγκαία, από την ώρα που θα αντιμετώπιζε συγκεκριμένα προβλήματα που έχει αναδείξει η κοινωνική και πολιτική πραγματικότητα. Τα όσα σήμερα προωθούνται στο πλαίσιο της αναθεωρητικής διαδικασίας δεν αναφέρονται σε καμία πραγματική ανάγκη του πολιτικού και κοινωνικού βίου. Αυτά που προωθούνται κατά κύριο λόγο επιχειρούν να συνταματοποιήσουν νεοφιλελεύθερες πολιτικές επιλογές.

Η πολιτική πραγματικότητα επέβαλε και επιβάλλει να αλλάξει η λειτουργία του πολιτικού συστήματος διακυβέρνησης. Το πολιτικό σύστημα είναι εξαιρετικά συγκεντρωτικό, είναι πρωθυπουργοκεντρικό, το σύνολο των εξουσιών βρίσκεται στα χέρια της εκάστοτε κυβέρνησης, της εκάστοτε εκτελεστικής εξουσίας και η Βουλή βρίσκεται σε μία παρακολουθηματική σχέση προς την κάθε φορά κυβέρνηση. Εάν, λοιπόν, αυτό είναι ένα ζήτημα που το διαπιστώνουμε όλοι μας, αυτό έπρεπε η αναθεωρητική διαδικασία να αντιμετωπίσει: να μεταβιβάσει εξουσίες από το χώρο της εκτελεστικής εξουσίας στο κατ' εξοχήν αντιπροσωπευτικό όργανο της λαϊκής κυριαρχίας, που είναι η Βουλή των Ελλήνων, έτσι ώστε η Βουλή να αποκτήσει στοιχεία κυβερνώσας Βουλής, αλλά να μεταβιβάσει και σε άλλα αντιπροσωπευτικά όργανα και σώματα της ελληνικής κοινωνίας.

Δεν το πράττει. Τόσο η Πλειοψηφία, η κυβερνητική Πλειοψηφία όσο και η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν ομιλούν για αυτά, διότι τους εξυπηρετεί να λειτουργεί ως πρωθυπουργοκεντρικό το πολιτικό σύστημα διακυβέρνησης. Διαπιστώνουμε όλοι μας ότι οι πολίτες δεν έχουν καμία συμμετοχή στην ασκούμενη πολιτική και έχουμε υποστηρίξει επιμόνως ότι θα μπορούσε να θεσπιστεί, να καθιερωθεί με το Σύνταγμα το λεγόμενο λαϊκό δημοψήφισμα, έτσι ώστε μ' ένα πρωτογενή όσο και κυρίαρχο τρόπο οι Έλληνες πολίτες να αποφασίζουν δεσμευτικά για τα μεγάλα κοινωνικά και δημόσια ζητήματα.

Έχουμε και μια ευρωπαϊκή πραγματικότητα η οποία μαρτυρά τη χρησιμότητα και την αναγκαιότητα ύπαρξης των λεγομένων λαϊκών δημοψηφισμάτων. Οι Γάλλοι πολίτες στο πλαίσιο ενός τέτοιου δημοψηφίσματος απέρριψαν το λεγόμενο Ευρωσύνταγμα, ακριβέστερα την Ευρωπαϊκή Συνταγματική Συνθήκη. Σε τι θα έβλαπτε να είχε τη δυνατότητα ο Έλληνας πολίτης να αποφαινεται γι' αυτά τα ζητήματα με το δικό του τρόπο και με τις δικές τους επιλογές;

Διαπιστώνουμε την απόσταση των πολιτών από την πολιτική, όμως δεν θέλετε εσείς της Νέας Δημοκρατίας να καθιερωθεί το λεγόμενο δικαίωμα του πολίτη να προκαλεί νόμους. Και αναφέρω με προφανώς στη λαϊκή νομοθετική πρωτοβουλία. Αυτά είναι τα ζητήματα που έπρεπε να αντιμετωπίζει η Συνταγματική Αναθεώρηση.

Διαπιστώνουμε την ύπαρξη των μεγάλων κοινωνικών ανισοτήτων που πληγώνουν τον κοινωνικό ιστό, αλλά δεν θέλετε εσείς της Νέας Δημοκρατίας να καθιερωθεί το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα σε μια αξιοπρεπή διαβίωση των πολιτών.

Οι σχέσεις Εκκλησίας και Κράτους: Θέλω να σας βεβαιώσω ότι δεν διακατέχομαι από καμία ιδεοληψία, αλλά στο βαθμό που είναι αναγκαίο να επέλθει ένας εξορθολογισμός αυτών των σχέσεων και να επέλθει εντέλει ο χωρισμός Εκκλησίας και Κράτους από καθεστώς αμοιβαίου σεβασμού, έτσι ώστε με σαφήνεια να διαμορφώνονται τα πεδία και για την Εκκλησία και για το Κράτος. Και αυτό δεν θέλετε να ρυθμιστεί.

Έρχεστε, όμως, να προτείνετε την αναθεώρηση του άρθρου 24 του Συντάγματος που αφορά στην προστασία του περιβάλλοντος. Και τι κάνετε; Εξαρτάτε την προστασία του περιβάλλοντος από τους λεγόμενους χωροταξικούς και ρυμοτομικούς σχεδιασμούς, γνωρίζοντας πάρα πολύ καλά ότι έτσι ανοίγει ο δρόμος για τη λεηλασία του ήδη λεηλατημένου περιβάλλοντος και θέλετε τα κριτήρια για το χαρακτηρισμό των δασών ή των δασικών εκτάσεων να αναφέρονται από το έτος 1975 και εδώ, ενώ ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι στοιχεία –όχι ίχνη, στοιχεία– οι αποδείξεις υπάρχουν και όλο το προηγούμενο χρονικό διάστημα. Γνωρίζετε επίσης ότι σ' ένα ενδιάμεσο χρονικό διάστημα οι καταπατητές, όλοι αυτοί που επιλέγουν να λεηλατούν το περιβάλλον, κατάφεραν να σβήσουν τα ίχνη, έτσι ώστε η αφετηρία του έτους 1975 να είναι εξαιρετικά ευχερής για τα σχέδια αυτών των καταπατητών. Εγκαταλείπετε την αρχή της αειφορίας, αναστρέφετε τις αρχές, τις αξίες και προτάσσετε τη βιωσιμότητα, όταν γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι η αρχή της αειφορίας επιβάλλει δράσεις και για το σήμερα, αλλά και για το μέλλον, δηλαδή για τις επόμενες γενεές.

Και θέλετε, σε συνάφεια με αυτό που είπα, να βγάλετε την αρμοδιότητα του Συμβουλίου Επικρατείας από τον έλεγχο των διοικητικών πράξεων, που αφορούν στο περιβάλλον και προωθείτε την ίδρυση ενός Συνταγματικού Δικαστηρίου, εγκαταλείποντας επί της ουσίας, και πέρα από άλλες φραστικές αναφορές που κάνετε, τον λεγόμενο «διάχυτο έλεγχο της συνταγματικότητας των νόμων», όταν δεν υπάρχει αντίθετη άποψη, πως ο διάχυτος έλεγχος της συνταγματικότητας των νόμων έχει επιτύχει εξαιρετικά στην Ελλάδα και κανένα, μα κανένα πρόβλημα δεν έχει δημιουργήσει. Έτσι, λοιπόν, το Συνταγματικό Δικαστήριο θα αφαιρέσει την αρμοδιότητα από το Συμβούλιο της Επικρατείας, αυτό το Δικαστήριο, το ανώτατο Δικαστήριο που ήλεγξε, με αποφασιστικότητα και με την αναγκαία αυστηρότητα, αντισυνταγματικότητα νόμων και διοικητικών πράξεων, που αφορούσαν στο περιβάλλον. Και το Συνταγματικό Δικαστήριο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σημάνει –η επανάληψη είναι χρήσιμη– την εγκατάσταση ενός δικαιοπολιτικού αυταρχισμού, όσο και συγκεντρωτισμού.

Θέλετε να εγκαταλείψετε τους περιορισμούς του άρθρου 24, να χαλαρώσετε τους περιορισμούς, να είναι ευχερέστερη η οικοπεδοποίηση. Και διαπράττετε και το μεγάλο λάθος, θα έλεγα εγκληματικό για το περιβάλλον, να θέλετε να διαχωρίζετε το δάσος από τις δασικές εκτάσεις, όταν γνωρίζετε ή πρέπει να γνωρίζετε, οφείλετε να γνωρίζετε ότι στην ελληνική χλωρίδα είναι κυμαινόμενο το τοπίο μεταξύ δασικών εκτάσεων και δάσους, έτσι ώστε όλα αυτά μαζί να αποτελούν το περιβάλλον. Σας το είπα στην αναθεωρητική Επιτροπή, το λέω κι εδώ. Και τότε όλα αυτά; Οποία τραγικότητα! Τη στιγμή που είναι πρόδηλη, είναι πασίδηλη, επιστημονικά βεβαιωμένη η παραδοχή ότι το περιβάλλον προσβάλλεται και προσβάλλεται χωρίς να υπάρχει δρόμος για επιστροφή. Το παγκόσμιο περιβάλλον δεν είναι θάνατο και προφανώς δεν είναι θάνατο και το ελληνικό περιβάλλον.

Ε λοιπόν εσείς μ' αυτήν τη ρύθμιση θέλετε να το πλήξετε περισσότερο, όταν γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι και οι ρυμοτομικοί και οι πολεοδομικοί και οι άλλοι σχεδιασμοί σε τίποτε δεν εμποδίζονται από το σημερινό άρθρο 24 του Συντάγματος. Εκεί που εμποδίζονται είναι όταν το προσβάλλουν και καλώς εμποδίζονται.

Οι επιλέγοντες να οικοπεδοποιήσουν δασικές εκτάσεις και δάση είναι έτοιμοι να εφορμήσουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Έχουν στηθεί εταιρίες, οι οποίες θέλουν να προωθήσουν οικισμούς, όχι μόνο μέσα σε δασικές εκτάσεις, αλλά και σε δάση και γνωρίζετε ότι αν αναθεωρηθεί το άρθρο 24 ποικίλων οικοδομικών συνεταιρισμοί, οι οποίοι ιδρύθηκαν στη διάρκεια κυρίως της δικτατορίας, είναι έτοιμοι να εγκατασταθούν μέσα σε εκτάσεις που τότε είχαν αγοράσει και οι οποίες βρίσκονται στο δάσος, δικαιολογείται απόλυτα, κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός μας ότι πρόκειται για το μεγαλύτερο πολιτικό ρουσφέτι που θέλετε να κάνετε με την αναθεώρηση του άρθρου 24 του Συντάγματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν τα ζητήματα που

αφορούν στη δικαιοσύνη. Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι ο διορισμός της εκάστοτε ηγεσίας, της λεγόμενης ηγεσίας του Δικαστικού Σώματος από την κυβέρνηση που κάθε φορά βρίσκεται στην εξουσία είναι ένας ιμάντας δυνάμει μεταφοράς απόψεων από το χώρο της εκτελεστικής εξουσίας στο χώρο της δικαιοσύνης. Και αντί να επιλέγετε να αποκοπεί αυτός ο ομφάλιος λώρος, που διαστρεβλωτικά συνδέει την εκτελεστική εξουσία με τη δικαστική εξουσία, διατηρείτε τη σχετική διάταξη με ελάχιστες ανώδυνες τροποποιήσεις, όταν το δημοκρατικό αίτημα και η δημοκρατική διεκδίκηση αφορά στο να επιλέγεται η ηγεσία των ανωτάτων δικαστηρίων από ένα εκλεκτορικό σώμα, στο οποίο προφανέστατα τον πρωταγωνιστικό, τον κυρίαρχο ρόλο θα έπρεπε να τον έχουν οι ίδιοι οι δικαστές.

Δεν δέχεστε να βγουν διατάξεις από το Συντάγμα, οι οποίες θυμίζουν ένα μακρινό, όσο και αναχρονιστικό παρελθόν. Και είναι προφανές ότι αναφέρομαι και στον προσηλυτισμό και στο θρησκευτικό όρκο, λες και ότι η θρησκευτική συνείδηση πρέπει να οριοθετείται από κάποιες συνταγματικές διατάξεις ή διατάξεις κάποιων νόμων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιλέγω να αναφερθώ στο άρθρο 16 του Συντάγματος. Εάν αναθεωρηθεί το άρθρο 16 του Συντάγματος, θα ρηγματωθεί ο δημόσιος χαρακτήρας της ανώτατης εκπαίδευσης και είναι προφανές ότι η παρουσία των ιδιωτικών πανεπιστημίων –διότι για ιδιωτικά πανεπιστήμια πρόκειται– θα επηρεάζει το συνολικότερο σύστημα της εκπαίδευσης.

Τα όσα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. λέει –κι εσείς προσχωρήσατε σ' αυτήν την ορολογία– για μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια, αυτά είναι ψευδώνυμα. Είναι γνωστό, το ξέρετε ότι οι μη κερδοσκοπικές ενώσεις δεν αποστερούνται της δυνατότητας να έχουν οικονομική δραστηριότητα. Τόσο ο Έλληνας νομοθέτης όσο και ο Ευρωπαίος νομοθέτης και ο παγκόσμιος νομοθέτης αναγνωρίζει, δίνει το δικαίωμα και στις μη κερδοσκοπικές ενώσεις να έχουν οικονομική δραστηριότητα.

Και περαιτέρω, όσα μέτρα και αν λάβετε, όσες προϋποθέσεις και αν θέσετε για τη λειτουργία των ιδιωτικών πανεπιστημίων, να είστε βέβαιοι ότι αυτοί οι περιορισμοί, αν υπερβαίνουν ένα συγκεκριμένο επίπεδο, θα κριθούν από το Συμβούλιο Επικρατείας ή από άλλο αρμόδιο δικαστήριο. Και είναι προφανές ότι η ρηγματώση του δημόσιου χαρακτήρα της ανώτατης εκπαίδευσης ανοίγει διάπλατα το δρόμο να παρεμβαίνει η αγορά με την ιδεολογία της και τις ανάγκες της στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης.

Είναι απαράδεκτο και εσείς της Νέας Δημοκρατίας και εσείς του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να επικαλείστε τη σημερινή κατάσταση των πανεπιστημίων –που δεν συνομολογώ ότι βρίσκεται στην τραγικότητα, στην οποία αναφέρεστε– για να δικαιολογήσετε την ύπαρξη ιδιωτικών πανεπιστημίων, που ψευδώνυμω τα ονομάζετε μη κερδοσκοπικά, όταν εσείς –Νέα Δημοκρατία και ΠΑ.ΣΟ.Κ., ΠΑ.ΣΟ.Κ.– και Νέα Δημοκρατία– έχετε την κύρια, την αποκλειστική ευθύνη για την κατάσταση συνολικότερα, σε όλες τις βαθμίδες της παιδείας.

Εμπόδισε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το άρθρο 16 να υπάρξουν μέτρα για τη στήριξη της παιδείας, για την αντιμετώπιση της παραπαιδείας, για την ουσιαστικότητα της εξαγγελμένης δωρεάν παιδείας, η οποία δεν υφίσταται; Προφανώς, όχι.

Η επιλογή είναι βαθιά νεοφιλελεύθερη, βαθιά συντηρητική και εκείνο που μαρτυρά αδιάψευστα είναι ότι επιλέγεται ένα μοντέλο εισαγωγής του χώρου της αγοράς στο δημόσιο χώρο που είναι το πανεπιστήμιο. Θα καταστραφεί η δυνατότητα του συλλογικού στοχασμού, που γίνεται μέσα στο πανεπιστήμιο. Θα προσβληθεί επί της ουσίας η ακαδημαϊκή ελευθερία, η οποία δεν οριοθετείται μόνο στο πανεπιστημιακό άσυλο, είναι ευρύτερη έννοια –το αντιλαμβάνεστε– και θα ετεροκαθορίζεται αυτή η ακαδημαϊκή ελευθερία από την επιβολή των κανόνων της αγοράς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς μέναμε στην αναθεωρητική διαδικασία και προσπαθήσαμε, τόσο στο πλαίσιο λειτουργίας της Επιτροπής Αναθεώρησης όσο και στη διαδικασία που

σήμερα ξεκίνησε, να αναδείξουμε τις απόψεις μας, να αποκρούσουμε προτάσεις που τις θεωρούμε επιζήμιες για τον ελληνικό λαό.

Και μείναμε, διότι θεωρούμε ότι η συνταγματική Αναθεώρηση είναι μία κορυφαία διαδικασία της θεσμικής λειτουργίας του πολιτεύματος και θα παραμείνουμε μέχρι το τέλος, ασκώντας το δικαίωμά μας, -δικαίωμα και ταυτόχρονα υποχρέωση- να συμβάλλουμε με τον τρόπο που προανέφερα σε αυτήν την αναθεωρητική διαδικασία. Διότι για εμάς, πέρα από τις αντιθέσεις, τις αντιρρήσεις, τις αντιπαλότητες, υπάρχει ένα ζήτημα, ότι μέσα σε αυτόν το χώρο δίνουμε τη μάχη για να προωθήσουμε προτάσεις, θέσεις και διεκδικήσεις που θεωρούμε ότι είναι προς όφελος του ελληνικού λαού και των εργαζομένων.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Κουβέλη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Μαγγίνας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΓΓΙΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να βεβαιώσω τον μόλις κατελθόντα του Βήματος συνάδελφο κ. Κουβέλη να μην ανησυχεί καθόλου για το δημόσιο πανεπιστήμιο. Ο πυρήνας, το κέντρο των αλλαγών, είναι η ενίσχυση του δημόσιου πανεπιστημίου. Αλλά επ' αυτού θα μιλήσουμε αύριο.

Θέλω να κάνω μερικές σύντομες παρατηρήσεις, κύριε Πρόεδρε, δεδομένου ότι τόσο ο ίδιος ο Πρωθυπουργός κυρίως, αλλά και ο γενικός εισηγητής μας ανέλυσαν με πολλές λεπτομέρειες -ιδίως ο γενικός εισηγητής- τους στόχους της Αναθεώρησης.

Κύριοι συνάδελφοι του Κομμουνιστικού Κόμματος, μας κατηγορείτε ότι και μέσα από τη συνταγματική αναθεώρηση υπηρετούμε το κεφάλαιο και τους επιχειρηματίες. Εμείς και ο ομλών προσωπικά, σεβόμαστε απολύτως τις απόψεις σας και κυρίως σεβόμαστε τη σταθερότητα, την εμμονή, τη συνέπεια πάνω σ' αυτές τις απόψεις. Άλλο αν διαφωνώ με αυτές και με το περιεχόμενό τους, όπως και εσείς έχετε κάθε δικαίωμα να έχετε άλλη ιδεολογική κατεύθυνση απέναντι στο κεφάλαιο και τους επιχειρηματίες.

Αλλά πείτε μου, ποιες είναι οι διατάξεις που φέρνει η Νέα Δημοκρατία προς αναθεώρηση και οι οποίες στηρίζουν το κεφάλαιο; Πείτε μου συγκεκριμένα, ποιες είναι. Δεν υπάρχουν τέτοιες, κύριοι συνάδελφοι.

Αλλά θά σας πω και κάτι άλλο. Στη ζωή μας είναι οι επενδύσεις, στη ζωή μας είναι οι θέσεις εργασίας. Ποιος θα τις κάνει αυτές τις επενδύσεις; Εκεί που κάποτε τις έκανε αποκλειστικά το κράτος, τα αποτελέσματα τα γνωρίζετε.

Αλλά και εσείς, κύριοι συνάδελφοι του Συνασπισμού και ο Πρόεδρός σας και εσείς, κύριε Κωνσταντόπουλε, μιλήσατε για πολιτική υστεροβουλία της Κυβέρνησης. Είπατε ότι η πρόταση της Κυβέρνησης για αναθεώρηση αποτελεί πολιτική υστεροβουλία. Είναι υστεροβουλία να θέλουμε να βελτιώσουμε θέματα και προβλήματα στην παιδεία, που και εσείς συνομολογείτε και αναγνωρίζετε; Είναι υστεροβουλία να βελτιώσουμε τη διαφάνεια, με την οποία έχουμε τόσα πολλά προβλήματα είτε στο επίπεδο της χρηματοδότησης των κομμάτων είτε στο επίπεδο του ελέγχου των δαπανών κομμάτων και Βουλευτών είτε στα μέσα επικοινωνίας; Είναι υστεροβουλία να θέλουμε να βελτιώσουμε και να ανεξαρτητοποιήσουμε περαιτέρω την ηγεσία της δικαιοσύνης; Φοβάμαι πολύ ότι δεν έχετε δίκιο.

Θέλω, όμως, να σας βεβαιώσω, κύριε Κωνσταντόπουλε, ότι καμία εμπλοκή δεν υπάρχει, όπως είπατε, λόγω της στάσεως του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Ο καθένας έχει τις ευθύνες του και τις αναλαμβάνει και σύντομα ο ελληνικός λαός, ενώπιον του οποίου όλοι θα παρουσιασθούν, θα κρίνει. Δεν υπάρχει, λοιπόν, καμία εμπλοκή στην Αναθεώρηση. Υπάρχει μια στάση ΠΑ.ΣΟ.Κ., η οποία είναι στάση ανεύθυνη και στάση που το χαρακτηρίζει.

Θέλω ακόμα να κάνω δύο παρατηρήσεις. Η πρώτη αφορά ακριβώς την πολιτική στάση του ΠΑ.ΣΟ.Κ...

Είναι απ' όλους αποδεκτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η συνταγματική Αναθεώρηση είναι κορυφαία θεσμική και πολιτική πράξη, όπως επίσης είναι απ' όλους αποδεκτό ότι η επιχει-

ρούμενη συνταγματική Αναθεώρηση υπήρξε επιβεβλημένη. Αν και πραγματοποιείται στον άμεσο, στον ελάχιστο επιτρεπόμενο χρόνο από την προηγούμενη -και όλοι βεβαίως συνομολογούμε ότι οι συχνές αναθεωρήσεις πρέπει να αποφεύγονται, ακριβώς για να μη σκιάζεται το κύρος μιας κορυφαίας διαδικασίας- η σημερινή Αναθεώρηση που έρχεται ενώπιόν μας είναι απολύτως αναγκαία και διότι ρυθμίσεις της προηγούμενης δυστυχώς απέτυχαν, αλλά και διότι επιβάλλονται νέες ρυθμίσεις, χωρίς τις οποίες το θεσμικό μας πλαίσιο θα είναι ατελές.

Μπροστά σε αυτές τις πραγματικότητες, με τις οποίες όλοι συμφωνούμε, μπροστά σ' αυτές τις αλήθειες, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επιλέγει το δρόμο της ανευθυνότητας, της φθηνής δημαγωγίας και του εύκολου λαϊκισμού. Αποχωρεί δι' ασημαντον αφορμήν είτε διότι προσχηματικά αξιολογεί ως ευκαιρία μια κοινοβουλευτική συγκυρία είτε διότι προσπαθεί ανεπιτυχώς να αντιμετωπίσει τα εσωκομματικά του προβλήματα.

Και οι δύο εκδοχές δεν μας αφορούν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Μας αφορά, όμως, το γεγονός της ανευθυνότητάς του. Μας αφορά η θεσμική και πολιτική του εκτροπή. Μας αφορά η συμπεριφορά του απέναντι στη δημοκρατική λειτουργία, το πώς αντιλαμβάνεται το ρόλο του στο κοινοβουλευτικό μας σύστημα. Φθάνει μάλιστα σε τέτοιο επίπεδο πολιτικής υποκρισίας, ώστε δεν εμφανίζεται να υπερασπιστεί τις δικές του προτάσεις, πολλές από τις οποίες είναι ενδιαφέρουσες.

Δεν αντέχει το διάλογο το ΠΑ.ΣΟ.Κ., κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και αποφεύγει να ασκήσει κριτική και επί των δικών μας προτάσεων. Μ' ένα λόγο, επιλέγει το δρόμο του τυχοδιωκτισμού, για να μας αποδείξει έτσι, με τον πιο άψευστο τρόπο ότι δεν ενδιαφέρεται για την ελληνική κοινωνία, στην οποία αφορούν οι ρυθμίσεις που συζητούμε, αλλά αποκλειστικά για τη νομή και την απόλαυση της εξουσίας, την οποία έτσι φαντάζεται, με αυτές τις πράξεις και κινήσεις, ότι μπορεί να του την εμπιστευτούν οι Έλληνες. Απατάται πιστεύω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Το 2007 δεν είναι ούτε η δεκαετία του '70 ούτε η δεκαετία του '80. Η ελληνική κοινωνία γνωρίζει το συμφέρον της. Η ελληνική κοινωνία μπορεί πλέον να κρίνει και δεν παρασύρεται.

Η δεύτερη και τελευταία παρατήρησή μου στο σημείο αυτό αφορά στη φύση, στο χαρακτήρα αυτής της προαναθεωρητικής διαδικασίας. Είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία διαδικασία ανοικτή, μία διαδικασία δυναμική και εξελισσόμενη. Απόκειται σε εμάς, στη Βουλή, μετά τις προσεχείς εκλογές, να καθορίσουμε, να αποφασίσουμε το περιεχόμενο των επιχειρούμενων ρυθμίσεων. Τίποτα δεν είναι απόλυτο -το είπε σαφώς και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός- και τίποτα δεν είναι οριστικά διατυπωμένο. Μπορεί να περιγράφονται οι κεντρικές κατευθύνσεις, οι βασικοί στόχοι, δεν συντάσσεται, όμως, τώρα το ακριβές περιεχόμενο των αναθεωρητέων διατάξεων. Συνεπώς, είναι ανάγκη και για τη συμβολή σε αυτήν την συγκεκριμενοποίηση του περιεχομένου των διατάξεων, αλλά και για την έκφραση οποιασδήποτε απόψεως και βεβαίως αντίθεσης, να έχουμε ενώπιόν μας διατάξεις προς αναθεώρηση. Τώρα, στην ουσία αποφασίζουμε επί ποίων θεμάτων θα συζητηθεί, θα αποφασίσει η επόμενη Βουλή.

Συνεπώς, εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα προχωρήσουμε σύμφωνα με την αναθεωρητική μας πρόταση, που όλοι μαζί φέραμε στη Βουλή, όπως άλλωστε πάντοτε η παράταξή μας, η Νέα Δημοκρατία, θεσμικά και υπεύθυνα έχει πράξει. Αυτό το γνωρίζουν οι Έλληνες και οι Έλληνες και το επιβραβεύουν. Και πιστεύω ότι θα το επιβραβεύσουν και πάλι.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Μαγγίνα, που ήταν ιδιαίτερα σύντομος και όπως πάντα περιεκτικός.

Ο κύριος Υπουργός, έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μία κορυφαία διαδικασία, όπως αυτή της Αναθεώρησης του Συντάγματος, θα έπρεπε από πλευράς Κυβέρνησης να αρχίσω διαφορετικά: Από την ανάγκη της Αναθεώρη-

σης και από την αιτιολόγηση των προτάσεων που έχουμε υποβάλει καθώς και από τα αποτελέσματα των συζητήσεων που έχουν γίνει μέχρι τώρα. Λυπάμαι, αλλά η συγκυρία, ο τρόπος με τον οποίο φτάσαμε μέχρι εδώ, στα κενά έδρανα -όπως είπε και ο Πρωθυπουργός- της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, με αναγκάζει να θέσω ορισμένα γενικότερα θέματα, τα οποία αφορούν τη στάση ευθύνης την οποία μπορεί και πρέπει να έχουμε απέναντι σε τέτοιες κορυφαίες διαδικασίες.

Πρώτα-πρώτα -παρ' όλο που δεν το χρειάζεται γιατί -είναι αυτόνοτο- δεν μπορώ να μην πω αυτό που πρέπει απέναντι στο χώρο της Αριστεράς, και για το Κομμουνιστικό Κόμμα και για το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Μπορεί να διαφωνούν, μπορεί να έχουν διαμετρικά αντίθετες απόψεις από εκείνες που εμείς εκφράζουμε, αλλά είναι εδώ για να τις υπερασπισθούν. Για να υπερασπιστούν και την ιστορία τους και τις θέσεις τους και το ρόλο τους απέναντι σε εκείνους που τους εξέλεξαν και τους έστειλαν εδώ. Το ζήτημα είναι πώς αντιλαμβάνονται το ρόλο τους όλοι εκείνοι οι οποίοι είναι σήμερα απόντες από μία διαδικασία, που και οι ίδιοι στην αρχή ξεκίνησαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πορεία των πολιτικών παρατάξεων κρίνεται από τη μία πλευρά από τα πεπραγμένα τους και από την άλλη από τη στάση ευθύνης που τηρούν. Τα πεπραγμένα είναι το τι έπραξαν, ιδίως όταν έχουν διατελέσει κυβερνήσεις. Και η στάση ευθύνης σημαίνει ότι οι πολιτικές δυνάμεις που σέβονται τον εαυτό τους, ουδέποτε θυσιάζουν στο βωμό του οποιουδήποτε πολιτικού κόστους την πορεία τους και την ιστορία τους.

Δυστυχώς, με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αυτό δεν συνέβη. Μία κορυφαία διαδικασία που -το τονίζω- και αυτό ξεκίνησε, προτίμησε να την αφήσει, ξαπλώνοντας πάνω στην προκρούστεια κλίνη του πολιτικού κόστους και το δημόσιο συμφέρον και ολόκληρη τη διαδικασία της Αναθεώρησης του Συντάγματος.

Θα μου επιτρέψετε τώρα να πω δύο λόγια γιατί η διαδικασία αυτής της αναθεώρησης ήταν αναγκαία, όπως όλοι αναγνωρίζουμε. Πρώτα-πρώτα ξεκινάμε από ένα δεδομένο, το δεδομένο της ουσίας του Συντάγματος του 1975. Είναι βέβαιο ότι το Σύνταγμα του 1975 είναι το καλύτερο Σύνταγμα που είχαμε μέχρι σήμερα στην ιστορία της ελληνικής συνταγματικής πραγματικότητας. Το ομολογεί ίδια η πορεία του και το γεγονός ότι εξασφάλισε τον ομαλότερο δημοκρατικό βίο που είχαμε. Ειρήσθω εν παρόδω ότι από εδώ το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν απόν και όταν ψηφιζόταν το Σύνταγμα του 1975, το Σύνταγμα που στέρωνε τη δημοκρατία. Και τότε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν απόν, όπως και σε πολλές άλλες περιπτώσεις. Σίγουρα, όμως, το Σύνταγμα του 1975 είναι το καλύτερο Σύνταγμα που είχαμε. Άλλα Συντάγματα είτε ήταν αποτελέσματα κυφορίας μιας συγκυρίας και γι' αυτό δεν μπόρεσαν να πολυκαιρίσουν είτε ήταν σημαντικά από πλευράς περιεχομένου, αλλά η πολιτική πορεία των πραγμάτων δεν τα άφησε ν' αποδώσουν τα αναμενόμενα. Αναφέρομαι, παραδείγματος χάριν στο Σύνταγμα, του 1927 το οποίο ήταν ένα εξαιρετικά προοδευτικό Σύνταγμα, που όμως η συγκυρία δεν το άφησε να αποδώσει τα αναμενόμενα.

Είμαστε ευτυχείς που ζούμε σήμερα μ' ένα Σύνταγμα το οποίο έχει διάρκεια. Και αυτό το αναγνωρίζουν όλοι, ακόμα και εκείνοι που είναι διαμετρικά αντίθετοι.

Ομολογώ ότι για τα δεδομένα της ελληνικής πραγματικότητας, αλλά και για τα παγκόσμια δεδομένα της δημοκρατίας, -δηλαδή με βάση τα παγκόσμια δεδομένα που τι σημαίνει δημοκρατικό πολίτευμα σήμερα- έχουμε ένα Σύνταγμα το οποίο πορεύεται ομαλά. Και αυτό το απέδειξε και ο τρόπος με τον οποίον αναθεωρήθηκε μέχρι σήμερα. Διότι και οι αναθεωρήσεις που υφίσταται είναι συνάρτηση του κύρους και της ουσίας του ίδιου του Συντάγματος.

Δεν είναι τυχαίο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι πριν από το Σύνταγμα του 1975 ουδέποτε είχαμε αναθεώρηση Συντάγματος, που να έγινε ομαλά. Όπως ακριβώς τα προηγούμενα Συντάγματα πέρασαν μέσα από περιπέτειες, έτσι περιπετειώδεις υπήρξαν και οι αναθεωρήσεις.

Το γεγονός ότι οι αναθεωρήσεις που υπέστη το Σύνταγμα του 1975 είναι οι μόνες ομαλές αναθεωρήσεις, εκείνες δηλαδή

που έγιναν με τις διατάξεις του Συντάγματος, αυτό σημαίνει μία περαιτέρω ενίσχυση του κύρους του ίδιου του Συντάγματος του 1975. Ο πυρήνας του παραμένει αλώβητος. Το προσαρμόζουμε μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες στην όλη πραγματικότητα που εξελίσσεται.

Δεν είναι κακό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να προσαρμόζουμε το Σύνταγμά μας στις προκλήσεις του μέλλοντος. Οι καιροί αλλάζουν πάρα πολύ γρήγορα και είναι ανάγκη να προσαρμόσουμε το Σύνταγμά μας κυρίως για να θωρακίσουμε τη δημοκρατία μας, για να θωρακίσουμε τα δικαιώματα του ανθρώπου. Αυτοί είναι οι δύο άξονες πάνω στους οποίους πρέπει να κινηθούμε. Όσο εξελίσσεται ο κόσμος, η παγκοσμιοποίηση, η τεχνολογία, τόσο υπάρχουν προβλήματα σε ό,τι αφορά κυρίως την ποιότητα της δημοκρατίας και τα δικαιώματα του ανθρώπου.

Πρέπει να είμαστε σε εγρήγορση κάθε φορά που χρειάζεται να θωρακίσουμε το ίδιο το Σύνταγμα. Ακριβώς δε είναι η ταχύτατη εξέλιξη του κόσμου που μας κάνει να έχουμε συχνότερες αναθεωρήσεις από ό,τι είχαμε στο παρελθόν.

Μη φοβόμαστε τις αναθεωρήσεις, όταν είναι αναγκαίο να γίνονται. Να φοβόμαστε τις αναθεωρήσεις, όταν αυτές είναι προσχηματικές. Και αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την οποία επιχειρούμε, δεν είναι καθόλου προσχηματική. Αυτό προκύπτει, όχι μόνο από την ουσία της προσπάθειας αναθεώρησης, αλλά και από το ότι όταν έγινε η πρόταση πρώτα από τη Νέα Δημοκρατία και ύστερα από άλλα κόμματα και εκείνα με το να προτείνουν αυτά που πρότειναν, συνομολόγησαν ότι ήταν αναγκαίο να γίνει αναθεώρηση.

Ήταν αναγκαίο, λοιπόν, να γίνει αναθεώρηση. Και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το ίδιο κατέθεσε τις προτάσεις του. Μόνο που συνέβη το πρωτοφανές: Κατέθεσε τις προτάσεις, τις συζήτησε στην επιτροπή και ύστερα από την επιτροπή αποχώρησε από τη διαδικασία. Και αποχώρησε λέγοντας πως ούτε στο μέλλον πρόκειται να συμμετάσχει σε αυτή την αναθεωρητική διαδικασία!

Το γιατί αποχώρησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., μόνο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το ξέρει, ουδείς άλλος. Θυμάμαι ότι στη συζήτηση στην επιτροπή απένειμαν εύσημα και στον πρόεδρο της επιτροπής και στην όλη διαδικασία, επειδή πήγε πάρα πολύ καλά. Τι συνέβη, λοιπόν, και υπήρξε αυτή η αποχώρηση; Μήπως αυτό το πρόσχημα της ψηφοφορίας για την οποία μιλάνε; Μα είναι αστείο και να το συζητάμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί ξέρουμε πολύ καλά ότι έγινε απλώς μια επανακαταμέτρηση που κατέληξε σε μια αποτύπωση της ετυμηγορίας της επιτροπής, που έλεγε ότι κατά την επιτροπή και κατά την πλειοψηφία της, το θέμα ερχόταν στην Ολομέλεια, χωρίς η διάταξη να είναι αναθεωρητέα, όταν ξέρουμε, άλλωστε, ότι οι κρίσιμες ψηφοφορίες είναι αυτές που θα κάνουμε εδώ στη Βουλή, συζητώντας στην Ολομέλεια.

Είναι δυνατόν να πει κανείς ότι μια επανακαταμέτρηση ψήφων, που κατέληξε μάλιστα στην αποτύπωση -την πραγματική που δεν την αμφισβητεί κανείς- του αποτελέσματος, να επιφέρει ένα τέτοιο πλήγμα στη δημοκρατική διαδικασία, ώστε να αποχωρήσει ένα κόμμα, το οποίο θεωρούσε την αναθεώρηση αναγκαία και υπέβαλε προτάσεις;

Σας τονίζω ότι αυτό είναι ένα από τα πιο μεγάλα προσχήματα που ανακαλύφθηκαν και ένα πραγματικό δείγμα υποκρισίας.

Ένα δεύτερο θέμα είναι το εξής: Δεν υπήρξε, λέει, συναίνεση. Πού το είδαν; Τότε, όταν ξεκίνησαμε να κάνουμε τις ψηφοφορίες, φτάσαμε μόνο ως το άρθρο 24. Και αν θυμάσθε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέχρι εκείνη τη στιγμή, τουλάχιστον σε δύο σημεία, τα δύο μεγαλύτερα σε εκλογική δύναμη κόμματα συμφωνούσαν και στο άρθρο 16 και στο άρθρο 14, παράγραφος 9.

Πήγαμε παρακάτω να δούμε αν υπήρχαν συναιέσεις; Φτάσαμε στην Ολομέλεια για να δούμε ότι δεν υπήρξαν συναιέσεις; Δεν ξέρει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι μέσα από την επιτροπή προέκυπτε ότι αφήναμε ανοικτό το ζήτημα της συνεννόησης σε σημαντικά θέματα που έθεσε και εκείνο, όπως είναι για παράδειγμα το θέμα της μείωσης του ορίου εκλογιμότητας στα είκοσι ένα ή όπως οι διατάξεις για τα θέματα της συζήτησης του προϋπολογισμού -θα τα δούμε εδώ όταν θα έρθει η ώρα να κουβεντιάσουμε- ή και άλλες διατάξεις, που οι συνάδελφοι θα

θελήσουν να συζητήσουν;

Άρα, λοιπόν, δεν μπορεί να πει το Π.Α.Σ.Ο.Κ.. ότι υπήρχε κανένας θέμα συνεννόησης και συναίνεσης, γιατί δεν άφησε να εξελιχθεί η διαδικασία για να τεκμηριώσει μια τέτοια θέση. Εδώ, λοιπόν, δεν είναι απλώς πρόσχημα και υποκρισία, αλλά είναι μια ανακρίβεια, για να μην χρησιμοποιήσω τη λέξη που ταιριάζει που θα ήταν η λέξη «ψέμα». Και το ξέρουμε όλοι.

Και ύστερα ήρθε η τρίτη δικαιολογία που δεν ταιριάζει ούτε στη Βουλή ούτε στο Σύνταγμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Έρχεται και λέει το Π.Α.Σ.Ο.Κ.: δεν σας εμπιστευόμαστε, θέλουμε την Αναθεώρηση να την κάνουμε μόνοι μας εμείς, γιατί μόνο εμάς εμπιστευόμαστε, θέλουμε εμείς να την ξεκινήσουμε, εμείς να καθορίσουμε τους άξονες.

Οι ίδιοι που συνομολογούσαν ότι υπάρχει ανάγκη αναθεώρησης, οι ίδιοι που είχαν κοινούς άξονες και με τη Νέα Δημοκρατία στο θέμα της Αναθεώρησης, από ένα σημείο και πέρα έρχονται και λένε: δεν συμμετέχουμε στη διαδικασία Αναθεώρησης ούτε τώρα ούτε στο μέλλον, να μην προλάβει η επόμενη Βουλή να κάνει απολύτως τίποτα, διότι μόνο όταν εμείς έχουμε την πλειοψηφία και μπορούμε να καθορίσουμε τους άξονες Αναθεώρησης, τότε μπορούμε να κάνουμε Αναθεώρηση!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή ακριβώς η αιτίαση του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης έχει δυο στοιχεία που δεν ταιριάζουν στην ποιότητα της δημοκρατίας μας. Πρώτα-πρώτα, συνιστά ωμή παραβίαση του άρθρου 110. Το άρθρο 110 καθορίζει πώς γίνεται Αναθεώρηση. Και μπορεί κάποιος να συμφωνεί ή να διαφωνεί με άρθρα και να λέει «ναι» ή «όχι», αλλά σε καμία περίπτωση δεν μπορεί ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να λέει ότι «μόνον όταν εγώ είμαι Πλειοψηφία, μπορεί να γίνεται Αναθεώρηση»! Αυτό είναι παραβίαση του άρθρου 110 και της λογικής του, και όταν μάλιστα ο κ. Παπανδρέου κατέθεσε –το τονίζω– προτάσεις και τις υπερασπίστηκε με το Κόμμα του.

Το δεύτερο είναι η μεγαλύτερη έκφραση αλαζονείας, την οποία μπορεί κανείς να συναντήσει, διότι μιλάμε για μια κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία, όπως είναι η διαδικασία της Αναθεώρησης του Συντάγματος. Δηλαδή, κατά τον κύριο Παπανδρέου και τους Βουλευτές του, μόνο το Π.Α.Σ.Ο.Κ.. είναι ικανό να υπερασπισθεί τους θεσμούς και το Σύνταγμα; Μόνο το Π.Α.Σ.Ο.Κ.. μπορεί να καθορίσει τους όρους μιας αναθεώρησης; Πέραν του ότι δεν μπορεί γενικώς να λες αυτό το πράγμα, το λέει το κόμμα που δεν ψήφισε καν το Σύνταγμα του '75; Και δεν φτάνει που τότε αποχώρησε σε μια κορυφαία στιγμή, έρχεται τώρα και έχει ακριβώς την αλαζονεία να λέει ότι μόνο αυτό μπορεί να υπερασπιστεί τους θεσμούς;

Πιστεύει κανείς σοβαρά ότι ταιριάζει μια τέτοια νοοτροπία σ' ένα κόμμα που κυβέρνησε τόσα χρόνια τον τόπο και που φιλοδοξεί να κυβερνήσει τον τόπο ξανά; Και το λέει αυτό απέναντι σε μια Πλειοψηφία και μια σημερινή Κυβέρνηση η οποία, όπως ξέρετε, όταν ήταν αντιπολίτευση, πριν από την αναθεώρηση του 2001 στην πρώτη φάση, έδωσε την πλειοψηφία σε πλειάδα διατάξεων, για να έχουμε πάνω από εκατόν ογδόντα ψήφους πριν φτάσουμε στην τελευταία, στη δεύτερη φάση της Αναθεώρησης του Συντάγματος;

Προ, λοιπόν, του 2000, γύρω στο 1998, όταν ξεκινήσαμε την προηγούμενη διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος, στην πρώτη φάση, ήρθαμε εδώ και είπαμε ότι από τη στιγμή που ως Νέα Δημοκρατία –αντιπολίτευση τότε– θεωρούμε ότι πρέπει να αναθεωρηθεί το Σύνταγμα σε σημαντικά πράγματα και μολονότι δεν ξέρουμε ποιος θα είναι την επόμενη φορά κυβέρνηση, δίνουμε από τώρα την πλειοψηφία, ώστε να μπορεί η επόμενη Βουλή να έχει την άνεση, αυτό το οποίο θεωρούσαμε αναγκαίο, να το αναθεωρήσει. Και μάλιστα, με την πλειοψηφία των εκατόν πενήντα ένα. Εμείς δεν διεκδικήσαμε ποτέ κανένα μονοπώλιο σε ό,τι αφορά τη γνώση της ανάγκης Αναθεώρησης του Συντάγματος. Δεν μονοπωλήσαμε καμιά ευαισθησία θεσμών.

Είναι ντροπή σ' αυτήν τη Βουλή, στους εκπροσώπους του Ελληνικού Λαού να εμφανίζονται ορισμένοι και να λένε ότι από όλους εμάς που είμαστε εδώ μόνον εκείνοι έχουν τη δυνατότητα να εκπροσωπούν τον Ελληνικό Λαό και να υπερασπίζονται τους θεσμούς. Λυπάμαι, αλλά αυτό δεν είναι επίπεδο δημοκρα-

τίας που ταιριάζει στον τόπο.

Όμως, άλλο συμβαίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Δεν μπορώ πραγματικά να φανταστώ –και σας το λέω με ειλικρίνεια αυτό το πράγμα– ούτε για τον κ. Παπανδρέου ούτε για τους Βουλευτές του μια τέτοια νοοτροπία, δεν μπορώ δηλαδή να φανταστώ ότι πιστεύουν αυτό το πράγμα. Άλλο πράγμα συμβαίνει. Και επειδή, πραγματικά, έχουν χάσει την ψυχραιμία τους, έρχονται και μας λένε αυτές τις αιτιολογίες και δεν σκέφτονται τις επιπτώσεις τους για το δημόσιο βίο και το επίπεδο της δημοκρατίας. Το λέω ότι δεν μπορώ να φανταστώ τέτοια αλαζονεία. Δεν μπορώ να φανταστώ τέτοια πρόθεση παραβίασης του Συντάγματος.

Αυτό που συμβαίνει είναι ότι το Π.Α.Σ.Ο.Κ.. είναι βαθύτατα διχασμένο. Είναι ένα κόμμα με τεράστια εσωτερικά προβλήματα, ένα κόμμα που φοβάται ή πιστεύει ότι θα χάσει τις επόμενες εκλογές. Και επειδή ακολουθεί στρατηγική ήττας, φεύγει από τη Βουλή για να μη φορτωθεί ο κ. Παπανδρέου εκείνα τα οποία του λένε οι εσωκομματικοί του αντίπαλοι. Να μη φορτωθεί, δηλαδή για παράδειγμα, το άρθρο 16 ή να μην φορτωθεί άλλες διατάξεις, ώστε να μπορέσει μετά τις εκλογές όταν χάσει –εφόσον χάσει, εμείς δεν προδικάζουμε τίποτα– να πει στους εσωκομματικούς του αντιπάλους: Ό,τι μου είπατε το έκανα, όλοι μαζί ήγχαμε, όλοι μαζί προσπαθήσαμε, όλοι μαζί ακολουθήσαμε μια διαδικασία, μέχρι που μου είπατε να φύγω από τη Βουλή για να μην ψηφίσω το άρθρο 16. Γιατί είχε πει ότι θα το ψηφίσει. Και τότε, μετά την ήττα, κανείς δεν μπορεί να του ζητήσει το λογαριασμό ότι έχασε εκείνος. Θα έχει χάσει μαζί με εκείνους που τον οδήγησαν εδώ.

Όμως, για σκεφτείτε. Ταιριάζει και πάλι στον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, στον Αρχηγό του κόμματος που κυβέρνησε τόσα χρόνια τον τόπο μια τέτοια πολιτική πανικού, μια τέτοια πολιτική που συνδέεται με την προσωπική του επιβίωση μέσα στο ίδιο του το κόμμα; Δηλαδή, εδώ σημαίνει ότι θυσιάζουμε την Αναθεώρηση του Συντάγματος, θυσιάζουμε το Σύνταγμα στο βωμό του πανικού; να μη χάσω την αρχηγία μου, να μην είμαι επικεφαλής του κόμματός μου; Είναι λογική αυτή;

Μπορεί πραγματικά να δικαιολογήσει κανείς κάτι τέτοιο; Πολλά μπορεί να δικαιολογήσει κανείς στα κόμματα. Πολλά μπορεί να δικαιολογήσει στα εσωτερικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν. Ένα πράγμα δεν είναι δυνατόν να δικαιολογήσει κανείς σε ένα κόμμα: Να θυσιάζει, εν ονόματι των εσωτερικών του, την ίδια την ουσία του Συντάγματος, την ίδια την ουσία των θεσμών. Αυτό δεν γίνεται. Το δημόσιο συμφέρον οφείλουμε να το υπηρετούμε, πέρα και έξω από ο,τιδήποτε συμβαίνει στο εσωτερικό των κομμάτων.

Η παράταξή μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το απέδειξε. Σε δύσκολες στιγμές προτίμησε να υπηρετήσει το δημόσιο συμφέρον και όχι το μικροκομματικό της όφελος. Γι' αυτό θέλω να πιστεύω ότι το Π.Α.Σ.Ο.Κ.. θα έχει τεράστιο κόστος από αυτή τη στάση. Πραγματικά τεράστιο κόστος και γιατί παραβιάζει το Σύνταγμα και υποβαθμίζει την ποιότητα της Δημοκρατίας μέσα από τέτοιες φθηνές δικαιολογίες και γιατί αποκαλύπτεται ότι εν ονόματι των εσωτερικών προβλημάτων και για την «επίλυσή» τους θυσιάζει τους θεσμούς και τη διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος.

Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Αναθεώρηση πρέπει να γίνει. Η επόμενη Βουλή θα είναι, ούτως ή άλλως, Αναθεωρητική. Θέλει, δεν θέλει ο κ. Παπανδρέου και το Π.Α.Σ.Ο.Κ.. θα είναι αναθεωρητική. Και εκεί θα κληθούμε όλοι.

Η Αριστερά έχει την ειλικρίνεια να λέει από τώρα τις θέσεις της, τι ψηφίζει και τι δεν ψηφίζει. Όμως, τότε θα κληθεί ο κ. Παπανδρέου, απ' όποια θέση και αν βρίσκεται, γιατί εμείς δεν προδικάζουμε τίποτα, να πάρει θέση. Το τονίζω. Θα ήταν λάθος να προδικάζουμε την ετυμηγορία του ελληνικού λαού, μολονότι πιστεύουμε ότι το πιθανότερο είναι να κερδίσουμε τις εκλογές. Δεν προδικάζουμε, λοιπόν, τίποτα. Ο κ. Παπανδρέου θα κληθεί τότε, απ' οποιαδήποτε θέση και αν βρίσκεται, να πάρει θέση. Θα ακυρώσει τη διαδικασία που εκείνος ξεκίνησε μαζί μας;

Εδώ μας λέει ότι είναι ανάγκη να αναθεωρηθούν πράγματα: Παραδείγματος χάριν το άρθρο 14 παράγραφος 9, το άρθρο 16

και τόσα άλλα. Θα τα αφήσει να πάνε στην επόμενη Βουλή, για να είναι εκείνη Αναθεωρητική και θα έχουμε χάσει όλα αυτά τα χρόνια μόνο και μόνο, διότι ο κ. Παπανδρέου αντιμετωπίζει εσωτερικά προβλήματα στο κόμμα του; Αυτή είναι η υπευθυνότητά του απέναντι στο μέλλον του τόπου; Αυτό είναι το καινούργιο, που προσκομίζει στο κόμμα του; Αυτή ήταν η λογική του «Γιώργο, άλλαξε τα όλα!»; Προς αυτήν την κατεύθυνση; Αυτό είναι το καινούργιο; Αυτό είναι το μεταρρυθμιστικό;

Και για να μπούμε στην ουσία, στο λίγο χρόνο που μου απομένει, γιατί θα έχουμε την ευκαιρία, όταν θα μιλάμε στις επιμέρους ενότητες, να τα πούμε περισσότερο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρώτα-πρώτα, ξέρουμε όλοι ότι πρέπει να αναθεωρηθούν συγκεκριμένες διατάξεις του Συντάγματος. Ναι, πρέπει να αναθεωρηθεί το άρθρο 16, χωρίς να αμφισβητούμε ούτε κατ' ελάχιστον το δημόσιο χαρακτήρα της ανώτατης εκπαίδευσης. Όμως, πρέπει να αναθεωρηθεί προς την κατεύθυνση του να μπορούμε να έχουμε την αξιολόγηση, να συνδέσουμε τον πολιτισμό με την παιδεία και κυρίως να δημιουργήσουμε ιδιωτικά, αλλά μη κερδοσκοπικά ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Γιατί δεν μπορεί να δεχόμαστε αυτήν την κατάσταση, που υπάρχει σήμερα. Δεν μπορεί να δεχόμαστε με τόση υποκρισία το γεγονός ότι υπάρχουν ιδρύματα τα οποία λειτουργούν με όρους κερδοσκοπίας, χωρίς να ελέγχονται καν από το Υπουργείο Παιδείας, με τη μορφή εργαστηρίων ελευθέρων σπουδών και τα οποία, αν δεν πάρουμε τα μέτρα μας, αν δεν ρυθμίσουμε την έννομη τάξη μας, είναι δυνατόν σε λίγο να υποχρεωθούμε να αναγνωρίσουμε ότι, τουλάχιστον από πλευράς επαγγελματικών δικαιωμάτων, παρέχουν πτυχία, τα οποία ισούνται με άλλα!

Δηλαδή για σκεφθείτε για εκείνους που δεν αποδέχονται την ανάγκη αναθεώρησης του άρθρου 16, ότι στην ουσία, μέσα από την άρνηση της αναθεώρησης προς αυτήν την κατεύθυνση που είπα προηγουμένως, προτιμούν αυτή τη στασιμότητα, αυτό το τέλμα που υπάρχει σήμερα, αυτήν την κερδοσκοπία που υπάρχει σήμερα, χωρίς να αμφισβητώ τη νομιμότητα –δεν λέω τέτοια θέματα– πάντως το κενό που υπάρχει στη νομοθεσία μας και το πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί με το Σύνταγμα.

Και όλα αυτά γιατί; Για να μην αναγνωρίσουμε τη δυνατότητα να φτιάχνουμε ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, ιδιωτικού δικαίου μεν, αλλά μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Δηλαδή να μην επιτρέψουμε σ' ένα μεγάλο πανεπιστήμιο που έχει την ίδια μορφή στο εξωτερικό να εγκατασταθεί στην Ελλάδα.

Θα κινδυνεύσει το δημόσιο πανεπιστήμιο; Μα η βάση μας είναι το δημόσιο πανεπιστήμιο. Ίσα-ίσα, περισσότερα χρήματα θα παίρνει, γιατί εκεί θα στραφούν. Το δημόσιο δεν πρόκειται να χρηματοδοτεί τέτοια ιδιωτικά πανεπιστήμια. Και από εκεί και πέρα, θα υπάρχει ανταγωνισμός, ο οποίος θα ωφελήσει τα δημόσια πανεπιστήμια.

Σας το λέω και με την άλλη μου ιδιότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Το δυναμικό που έχει, ιδίως από πλευράς διδακτικού προσωπικού, το δημόσιο πανεπιστήμιο στην Ελλάδα, έχει τεράστια αξία. Τεράστιες δυνατότητες. Κοιτάξτε πόσοι Έλληνες καθηγητές των δημόσιων πανεπιστημίων, φυσικά, είναι εκείνοι που διακρίνονται στο εξωτερικό. Κοιτάξτε τις διακρίσεις τους! Κοιτάξτε τις επιδόσεις τους! Κοιτάξτε τι προσφέρουν στη νεολαία μας!

Τι έχουν να φοβηθούν; Τίποτα απολύτως. Αν τους δώσει περισσότερα μέσα και τους δώσει τη δυνατότητα να ανταγωνιστούν, ο ανταγωνισμός αυτός, το δημόσιο πανεπιστήμιο θα ωφεληθεί και όχι το ιδιωτικό. Δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτα, εκτός αν υπάρχουν φοβίες που αποσκοπούν αλλού.

Είναι υποκρισία να αποδεχόμαστε τη σημερινή κατάσταση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Πρέπει να απογειώσουμε το δημόσιο πανεπιστήμιο και μπορούμε. Αυτός είναι ο στόχος, που αναθεωρούμε το άρθρο 16 και όχι για να υποβαθμίσουμε το δημόσιο πανεπιστήμιο. Κάθε άλλο. Υποβάθμιση είναι η ανοχή μιας σημερινής κατάστασης, η οποία ξέρουμε ότι δεν βοηθάει τη δημόσια εκπαίδευση σε ό,τι αφορά τα τριτοβάθμια ιδρύματα. Και το ξέρουμε αυτό το πράγμα όλοι και το ξέρει πρώτη η Αριστερά.

Το ίδιο και με το άρθρο 24, που θέλω να τονίσω. Τι υποκρισία να πιστεύει κανείς ότι με την πρόταση την οποία κάνουμε πάμε

να υποβαθμίσουμε το περιβάλλον! Σοβαρά; Μα εδώ μιλάμε για την απόλυτη προστασία του δάσους. Εδώ μιλάμε για τη δυνατότητα εξασφάλισης της βιώσιμης, της αειφόρου ανάπτυξης. Εδώ μιλάμε για την προσπάθεια που κάνουμε να πάψει να υπάρχει αυθαίρετη, δόμηση η οποία έχει καταστρέψει το περιβάλλον.

Δεν είναι εξίσου υποκρισία να παρατηρούμε όλες αυτές τις αυθαιρεσίες χρόνων, που οδηγούν σε συνταγματικώς αμφίβολες νομιμοποιήσεις αυθαιρέτων κατά καιρούς; Δεν βλέπουμε δηλαδή ότι αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί; Δεν είναι υποκρισία να ανεχόμαστε την κατάσταση και να μην ξεκαθαρίζουμε την απόλυτη προστασία των δασών και τη σύνδεση των δασικών εκτάσεων μόνο με τη μορφή δημοσίου συμφέροντος σε ό,τι αφορά τη νόμιμη επέκταση ενδεχομένως οικισμών, ώστε να μην υπάρχει αυτή η αυθαίρετη δόμηση που υπάρχει σήμερα;

Τι προτιμάμε δηλαδή; Δήθεν να υπερασπιζόμαστε την απόλυτη προστασία της δασικής έκτασης, αλλά να βλέπουμε να φυτρώνουν από εδώ και από εκεί τα αυθαίρετα και να ερχόμαστε μετά και πάλι εν ονόματι των ανθρώπων εκείνων που τα έκτισαν, όπως τα έκτισαν, να διεκδικούμε τη νομιμοποίησή τους; Δεν είναι καλύτερα να προλαμβάνουμε; Πότε προστατεύουμε το περιβάλλον; Όταν στο όνομα των ανθρώπων που έχουν οικονομική ανάγκη ζητάμε νομιμοποίηση αυθαιρέτων ή όταν εκ των προτέρων προγραμματίζουμε πότε μπορεί να υπάρξει οικισμός; Πως μπορεί να γίνει αυτό; Και πότε προστατεύουμε το περιβάλλον; Όταν αφήνουμε να μην υπάρχουν δυνατότητες να φτιάξουμε Δασολόγιο και Κτηματολόγιο ή όταν ακριβώς δημιουργούμε τις προϋποθέσεις, ώστε να έχουμε Δασολόγιο και Κτηματολόγιο;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί δεν έχουμε Δασολόγιο και Κτηματολόγιο τόσα χρόνια; Αυτό δεν το σκέπτεται κανείς; Και ωφελεί κανέναν το ότι δεν υπάρχει; Ωφελεί το περιβάλλον; Το προστατεύουμε; Ακριβώς η πρόταση Αναθεώρησης που κάνει η Νέα Δημοκρατία τείνει να προστατεύσει το περιβάλλον σε μια από τις κρίσιμότερες στιγμές. Γιατί αυτό που ελέγχθη απ' όλους τους συναδέλφους και ιδίως από την πλευρά του Κομμουνιστικού Κόμματος και από την πλευρά του Συνασπισμού, από τον κ. Κουβέλη και από τον κ. Κωνσταντόπουλο, είναι αλήθεια. Ήδη μπορεί το ρολόι του περιβάλλοντος να μη μπορεί πια να γυρίσει τους δείκτες όπως θα έπρεπε. Έχουμε φθάσει στο «μη παρέκει», αλλά δεν προστατεύουμε το περιβάλλον όταν κοιτάμε απαθείς στο τι συμβαίνει. Το προστατεύουμε όταν παίρνουμε τις αποφάσεις μας. Και αυτή την απόφαση θέλουμε να πάρουμε. Να δώσουμε τη δυνατότητα να το προστατεύσουμε με ασφάλεια, με υπευθυνότητα. Σας διαβεβαιώ γι' αυτό.

Αυτή είναι η αγωνία μας και όχι αυτά που ακούστηκαν για ρουσφέτια και λοιπά. Αυτά δεν ταιριάζουν στην παράταξη αυτή, η οποία στο κάτω-κάτω ψήφισε το Σύνταγμα που έχει το άρθρο 24, που δεν υπήρχε σε κανένα άλλο Ελληνικό Σύνταγμα. Και είναι η πιο προοδευτική διάταξη που υπάρχει σχεδόν στην Ευρώπη το άρθρο 24. Η παράταξή μου το ψήφισε μόνη της τότε μέσα σ' αυτήν τη Βουλή. Αυτή η παράταξη θέλει ακριβώς να υπερασπισθεί το άρθρο 24 μπροστά στις προκλήσεις του μέλλοντος και να μη μείνουμε απαθείς και μοιραίοι μπροστά στα αυθαίρετα που ξεφυτρώνουν, μπροστά στις καταπατήσεις, μπροστά στην υποβάθμιση του θαλάσσιου ιδίως περιβάλλοντος και της παραλίας.

Τελειώνω, λέγοντας ότι εξίσου αναγκαία είναι η αναθεώρηση που αφορά το δημόσιο βίο και τα ζητήματα τα οποία σχετίζονται με την ασυλία των Βουλευτών. Εξίσου αναγκαία είναι η αναθεώρηση των διατάξεων που αφορούν την περισσότερη διαφάνεια σε ό,τι αφορά την οικονομική ζωή του πολιτικού κόσμου. Εξίσου αναγκαία είναι η αναθεώρηση σε ό,τι αφορά το Συνταγματικό Δικαστήριο. Γιατί αυτό που άκουσα είναι λάθος και πολιτικό και συνταγματικό. Θα δείτε ότι με τον τρόπο που προτείνουμε την Αναθεώρηση δεν θίγεται ο διάχυτος έλεγχος.

Ο διάχυτος έλεγχος είναι παραδοσιακό στοιχείο της έννομης τάξης μας, το οποίο δεν απεμπολούμε, γιατί ταιριάζει στο νομικό μας πολιτισμό, ταιριάζει στη νομική μας δημοκρατία, για να το πω έτσι. Δεν θίγεται ο διάχυτος έλεγχος, δεν καταργείται.

Κάθε δικαστήριο θα μπορεί να κάνει τον έλεγχο συνταγματι-

κότητας. Όμως, δεν είναι σωστό να λέμε ότι θα υπάρχει ένα κορυφαίο δικαστήριο που θα κρίνει σε τελική φάση και γρήγορα αν κάτι είναι συνταγματικό ή αντισυνταγματικό; Θα υπάρχουν εκκρεμότητες χρόνων;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι από την πλευρά της Αριστεράς, αυτή η αμφιβολία που υπάρχει χρόνια ολόκληρα, σχετικά με τη συνταγματικότητα των νόμων, θίγει την ίδια την ασφάλεια της έννομης τάξης. Εσείς το ξέρετε και ιδίως οι άνθρωποι που είναι νομικοί από το χώρο της Αριστεράς ξέρουν ότι η θρυαλλίδα στα θεμέλια της έννομης τάξης είναι η ανασφάλεια του δικαίου. Θα θυμίσω την περίφημη φράση του Γέρινγκ: «Όταν το δίκαιο δεν εφαρμόζεται ή όταν μένει σε εκκρεμότητα η εφαρμογή του χρόνια, είναι φως που δε φωτίζει, φωτιά που δεν καίει». Και η έννομη τάξη πρέπει να εφαρμόζεται σε μια δημοκρατία, σε μια κοινωνικά ευαίσθητη δημοκρατία. Όχι να υπάρχουν αυτές οι ανασφάλειες σχετικά με το πότε ένας νόμος είναι συνταγματικός, να δημιουργούνται δικαιώματα, τα οποία ανατρέπονται ή να κρίνεται περιστασιακά η συνταγματικότητα, αλλιώς από εδώ, αλλιώς από εκεί. Η ασφάλεια του δικαίου είναι κρίσιμη για την ποιότητα της δημοκρατίας μας. Θέλουμε να μην υπάρχει ανασφάλεια. Κατά τα άλλα, όλα τα δικαστήρια θα μπορούν να κάνουν τον έλεγχο. Δεν υπάρχει τέτοιο ζήτημα, λοιπόν, σχετικά με το διάχυτο έλεγχο για τον οποίο είπα προηγουμένως.

Και μια τελευταία φράση, η οποία αφορά το ζήτημα της Αναθεώρησης που σχετίζεται με το να έχουν ως ένα σημείο και οι αορίστου χρόνου συμβασιούχοι του δημοσίου, που είναι ουσιαστικά μόνιμοι, τη δυνατότητα να εξελίσσονται στην υπαλληλική ιεραρχία. Δεν είναι κρίμα; Είναι ουσιαστικά μόνιμοι και το ξέρετε. Είναι άνθρωποι με τεράστια προσόντα και σήμερα τους έχουμε μέσα δεκάδες χιλιάδες πια μετά τη μονιμοποίηση που κάναμε μέσω των συμβάσεων αορίστου χρόνου, και δεν μπορούμε να τους αξιοποιήσουμε, δεν μπορούν να πάρουν μια θέση ευθύνης. Δεν είναι αναγκαία η αναθεώρηση του σχετικού άρθρου του Συντάγματος, ώστε να μπορούν να εξελίσσονται παραδείγματος χάριν μέχρι του βαθμού του τμηματάρχη, του διευθυντή; Να το δει το νομοθέτης αυτό, αλλά να το συμφωνήσουμε. Είμαστε αντίθετοι σ' αυτό; Κάποιοι μου λένε ότι θίγουμε τη μονιμότητα. Θίγουμε τη μονιμότητα με τον τρόπο αυτό, με το να λέμε ότι οι αορίστου χρόνου μπορούν να εξελίσσονται; Η Αριστερά αγωνίστηκε χρόνια ολόκληρα για να γίνουν κάποιοι αορίστου χρόνου. Τι τους θέλει; Τους θέλει περιθωριοποιημένους;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Να τους κάνουμε μόνιμους **ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης):** Πρέπει και αυτοί οι άνθρωποι να έχουν τη δυνατότητα. Αυτό θέλουμε να προβλέψουμε, όχι να θίγουμε τη μονιμότητα, που όπως είπε ο Πρωθυπουργός είναι βασικό συστατικό στοιχείο της Δημόσιας Διοίκησης. Αυτό, λοιπόν, ζητάμε να κάνουμε.

Όλα αυτά δεν είναι χρήσιμα; Όλα αυτά δεν έχουν τη σημασία τους και την ουσία τους; Όλα αυτά τα θεωρείτε περιθωριακά; Όλα αυτά μπορούμε να τα αφήσουμε για τις επόμενες δεκαετίες; Και δεν το λέω για την Αριστερά, το λέω για το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. που λείπει. Γιατί κατά τη γνώμη του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. όλα αυτά μπορούν να περιμένουν έως ότου το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. γίνει πλειοψηφία! Γιατί φαίνεται για το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. ότι η Ελλάδα μπορεί και αξίζει να κυβερνάται μόνον όταν ο ελληνικός λαός ψηφίζει ΠΑ.ΣΟ.Κ..!

Και ερωτώ απέναντι σ' αυτήν τη νοοτροπία: Μπορεί κανείς να εμπιστευτεί το μέλλον του τόπου σε ανθρώπους οι οποίοι έχουν αυτή τη σκέψη και αυτή τη θέση; Εδώ είναι το μεγάλο ερώτημα. Αυτό είναι το συμπέρασμα που βγαίνει από την όλη συζήτηση και από την απουσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Από τα κενά έδρανα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. βγαίνει τούτη την ώρα ένα νόημα: Μπορεί να εμπιστευτεί κανείς ανθρώπους οι οποίοι θεωρούν ότι μόνον εκείνοι είναι ικανοί να κυβερνήσουν τον τόπο; Αν ταιριάζει στην ποιότητα της δημοκρατίας μας αυτή η νοοτροπία, ας το σκεφθεί ο καθένας. Τελικός κριτής όλων μας είναι ο ελληνικός λαός.

Εμείς, όπως είπα, δεν προδικάζουμε τίποτα, θα μας κρίνει όλους. Και επειδή είναι δίκαιος κριτής ο ελληνικός λαός και δεν

κάνει λάθος -αυτό σημαίνει δημοκρατία- ούτε και τώρα θα κάνει λάθος. Όποια και αν είναι η ετυμολογία του πάντως, αυτή η ετυμολογία θα είναι εκείνη που θα κρίνει και το μέλλον του τόπου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω προς το Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» με θέμα: «Οι Έλληνες στη Διασπορά 15ος-21ος αι.» και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-καθηγητές από το 4^ο Γυμνάσιο Άργους.

Η Βουλή τους καλωσορίζει και τους εύχεται καλές σπουδές.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Επανερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών Βουλευτών.

Ο κ. Μπεκίρης έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για την Αναθεώρηση του Συντάγματος αποτελεί μια πολύ καλή ευκαιρία για όλους τους συναδέλφους να εκφράσουν τις απόψεις τους για τον καταστατικό χάρτη της χώρας. Πολύ περισσότερο δε, αποτελεί μια ευκαιρία έκφρασης και προβολής απόψεων για εκείνους, μεταξύ των οποίων και εγώ, που δεν ήμασταν μέλη της Επιτροπής της Αναθεώρησης του Συντάγματος.

Παρακολούθησα με πολύ μεγάλη προσοχή τις συζητήσεις που διεξήχθησαν όλο αυτό το διάστημα στην αρμόδια επιτροπή και θα ήθελα να καταθέσω ορισμένες απόψεις ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας.

Αρχικά, θα ήθελα να επισημάνω το γεγονός ότι δεν είμαι συνταγματολόγος και συνεπώς, η προσέγγισή μου δεν θα είναι ανάλογη. Αντίθετα, θέλω να εκφράσω τις απόψεις μου ως ενεργός και σκεπτόμενος πολίτης.

Θέλω να ξεκινήσω με τα όσα συνέβησαν στην προ τελευταία συνεδρίαση της Επιτροπής, που αποτέλεσε και την αφορμή, αλλά σίγουρα όχι την αιτία, για την αποχώρηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. από τη διαδικασία, για την απουσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. από τη σημερινή και τις επόμενες συνεδριάσεις.

Είναι γνωστό σε όλους τους πολίτες ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. αντιμετώπιζε και αντιμετώπιζε βαθύτατα εσωκομματικά προβλήματα εξαιτίας της αναθεώρησης του άρθρου 16. Η πίεση ορισμένων Βουλευτών, η στάση της νεολαίας του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. και διάφοροι άλλοι παράγοντες δυστυχώς έπεισαν ή καλύτερα έσυραν τον Πρόεδρο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να μεταβάλει, να αλλάξει τις απόψεις του. Όπως εύστοχα παρατήρησε και ο Πρωθυπουργός, ο κ. Παπανδρέου ρυμουλκήθηκε σε αυτήν την αλλαγή. Η προσδοκία του συνθήματος «Γιώργο άλλαξε τα όλα», όταν εξελέγη Αρχηγός του ΠΑ.ΣΟ.Κ., μεταβλήθηκε στην οδυνηρή πραγματικότητα ότι ο «Γιώργος άλλαξε σε όλα». Βέβαια, ότι αλλάζει θέση στο ΠΑ.ΣΟ.Κ.. ο κ. Παπανδρέου είναι δικό του ζήτημα. Εκείνο που δεν είναι δικό του ζήτημα είναι ότι δεν μπορούν να παίζουν με τους θεσμούς.

Η διαδικασία της Συνταγματικής Αναθεώρησης είναι μια σπουδαία, μια κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία. Δυστυχώς, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ούτε αυτό δεν σεβάστηκε. Αναζητούσε, όπως φάνηκε εκ των υστέρων, ένα καλό πρόσχημα, ένα άλλοθι, προκειμένου να εξέλθει από την κρίση που τον ταλάνιζε και αυτό το άλλοθι το βρήκε. Ποιο ήταν αυτό; Η ψηφοφορία για την αναθεώρηση του άρθρου 24 στην επιτροπή. Μέχρι και για κοινοβουλευτική εκτροπή μίλησαν οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Προσέβαλαν με άσχημες εκφράσεις μια ολόκληρη παράταξη και όλα αυτά στη συνεδρίαση, στην αρχή της οποίας ο εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης εκφράστηκε με τα καλύτερα λόγια για τον πρόεδρο της επιτροπής, αλλά και για τον τρόπο με τον οποίο οργάνωσε τις συζητήσεις.

Ακούω, ειλικρινά, με θλίψη, στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να μιλούν και να χαρακτηρίζουν τη συγκεκριμένη πράξη ως πράξη ευθύνης. Σίγουρα είναι υποκειμενικό για τον κάθε πολίτη τι συμβολίζει την ευθύνη και τι την ανευθυνότητα. Η άτακτη φυγή, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί να είναι πράξη ευθύ-

νης. Η ασέβεια προς τους θεσμούς δεν μπορεί να είναι πράξη ευθύνης. Το μικροκομματικό συμφέρον δεν συνάδει με την ευθύνη που έχουμε όλοι απέναντι στους πολίτες, απέναντι στη χώρα. Δεν μπορεί να θεωρείται υπεύθυνη πράξη η προσπάθεια του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να στείλει στις καλές της Αναθεώρηση του Συντάγματος για τα επόμενα δέκα χρόνια. Η Ελλάδα πρέπει να προχωρήσει μπροστά με γρήγορα και με αποφασιστικά βήματα. Η στρατηγική των μεταρρυθμίσεων και των αλλαγών επιβάλλεται και πρέπει να συνεχιστεί.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν εκφράζει απλά την συντήρηση. Εκφράζει, συμβολίζει, ενσαρκώνει την οπισθοδρόμηση προσκολλημένη σε ιδεολογήματα και ιδεοληψίες του παρελθόντος. Συντηρώντας την πόλωση και πυροδοτώντας την οξύτητα προπαθεί να αντιμετωπίσει τα εσωτερικά της, τα άλυτα αδιέξοδα.

Η συζήτηση για την Συνταγματική Αναθεώρηση ανέδειξε τις βαθιές διαχωριστικές γραμμές που υπάρχουν, όχι μέσα στην κοινωνία, αλλά μέσα στο χώρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ... Δυστυχώς, η κατάσταση που επικρατεί στο εσωτερικό του ΠΑ.ΣΟ.Κ. πλήττει και τη δημοκρατία, πλήττει την πορεία της χώρας μας.

Μιλούν συνέχεια για διάλογο. Ποιοι; Εκείνοι που αποχωρούν. Μιλούν για συνένωση. Ποιοι; Εκείνοι που μηδενίζουν, που ισοπεδώνουν, που αρνούνται τα πάντα; Αυτές είναι άραγε οι νέες ιδέες που πρεσβεύει ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Αξιωματική Αντιπολίτευση;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Συνταγματική Αναθεώρηση συνιστά κορυφαία θεσμική παρέμβαση. Αφορά ώριμα αιτήματα της κοινωνίας, γίνεται με στόχους και προσανατολισμούς που έχουν ωριμάσει προ πολλού σε ολόκληρη την κοινωνία.

Οφείλουμε να προχωρήσουμε σε αναθεώρηση που υπαγορεύεται από την νέα εποχή των ραγδαίων μετασχηματισμών που συντελούνται στο διεθνές περιβάλλον και ειδικότερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η συνταγματική Αναθεώρηση που προτείνουμε είναι μια ακόμα σημαντική πρωτοβουλία στο δρόμο του μέλλοντος.

Η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας περιλαμβάνει αρκετά άρθρα. Θα ήθελα να ξεκινήσω με το άρθρο 16. Κατ' αρχήν θεωρώ ότι έχει προκληθεί μεγάλη φασαρία, χωρίς ουσιαστικό αντίκρισμα. Δεν μπορεί να καταλάβω σε τι θα βλάψει τα δημόσια πανεπιστήμια η ύπαρξη μη κρατικών μη κερδοσκοπικών ιδρυμάτων. Σήμερα στη χώρα μας λειτουργούν αρκετά παραρτήματα ξένων πανεπιστημίων, που δεν υπόκεινται σε κανέναν απολύτως έλεγχο. Αυτό δεν μας ενοχλεί; Δεν μας προβληματίζει; Δεν είναι, λοιπόν, καλύτερα να βάλουμε τάξη σε αυτό το άναρχο τοπίο;

Βέβαια, η αλήθεια είναι ότι με την οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης γι' αυτό το θέμα, μικρή σημασία θα έχει το άρθρο 16 και η αναθεώρησή του. Στόχος, όμως, της πολιτείας και όλων των φορέων πρέπει να είναι η βελτίωση των δημοσίων πανεπιστημίων. Στην Ελλάδα συνεχώς «βλέπουμε το δέντρο και χάνουμε το δάσος». Ευθύνη όλων μας είναι να απελευθερώσουμε δυνάμεις, τις υγιείς δυνάμεις της κοινωνίας και όχι ασφαλώς να τις περιορίζουμε.

Μια άλλη πρόταση που θεωρώ ιδιαίτερα σημαντική είναι εκείνη που αποτρέπει την επιβάρυνση του προϋπολογισμού, μετά από αιφνίδια ανατροπή της νομολογίας, με ποσά που αφορούν τα προηγούμενα έτη σε εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων με αναδρομική ισχύ. Κάποια στιγμή αυτή η πρακτική πρέπει να σταματήσει. Δεν μπορεί η δημοσιονομική πολιτική να εξαρτάται και να ανατρέπεται από τις αποφάσεις των δικαστηρίων.

Συνεχίζοντας με την ενότητα που αφορά τη διαφάνεια στον δημόσιο βίο και κατ' επέκταση τον περιορισμό των φαινομένων της διαπλοκής, θεωρώ ότι οι προτεινόμενες αλλαγές ασφαλώς και βρίσκονται προς την σωστή κατεύθυνση. Ειδικότερα σε ό,τι αφορά στα μέσα επικοινωνίας και τη σχέση που αναπτύσσεται με τους πολιτικούς, πιστεύω ότι το όλο ζήτημα επικεντρώνεται στην περίπτωση των τεράστιων εκλογικών περιφερειών, όπου η σχέση πολύτιμη και πολιτικού πολλές φορές υποκαθίσταται ή καλύτερα αντικαθίσταται από την παρουσία πολιτικών στα μέσα ενημέρωσης.

Δεν νομίζω ότι στις μικρές περιφέρειες υπάρχουν παρόμοια προβλήματα. Αντί, λοιπόν, να ψάχνουμε τα ποσοστά ιδιοκτη-

σίας των τηλεοπτικών σταθμών, των εφημερίδων και άλλων, προκειμένου να μάθουμε ποιοι είναι πίσω από τι, αντί να περιμένουμε τα πάντα από το πόθεν έσχες, αλλά και από τον έλεγχο των δαπανών των υποψηφίων κατά την διάρκεια των εκλογών, που όλα αυτά ασφαλώς και είναι σωστά και πρέπει να γίνονται, η λύση θα ήταν να στοχεύσουμε στην ενίσχυση της σχέσης του πολίτη και του πολιτικού και στην μείωση της επιρροής των μέσων ενημέρωσης. Πώς θα γίνει αυτό; Με την διαίρεση των μεγάλων περιφερειών. Για παράδειγμα θα μπορούσαμε να ορίσουμε ότι η κάθε εκλογική περιφέρεια θα μπορεί να εκλέγει μέχρι δέκα Βουλευτές. Αν το κάνουμε αυτό ούτε το γερμανικό σύστημα χρειαζόμαστε ούτε αύξηση των Βουλευτών Επικρατείας ούτε βέβαια τους τόσους και πολλούς ελέγχους.

Τέλος σε ό,τι αφορά στη δικαιοσύνη θεωρώ πολύ σημαντική την πρόταση για την ίδρυση του Συνταγματικού Δικαστηρίου, το οποίο θα έχει σταθερή σύνθεση. Σύμφωνα με την πρόταση που έχει καταθέσει η Νέα Δημοκρατία, στην αποστολή του νέου δικαστηρίου θα ανήκουν κυρίως, ο τελικός έλεγχος της συνταγματικότητας των νόμων, ύστερα από παραπομπή που θα γίνεται από τις ολομέλειες των ανωτάτων δικαστηρίων, ο έλεγχος της διαφάνειας των οικονομικών των κομμάτων και των υποψηφίων Βουλευτών, ο έλεγχος του πόθεν έσχες των Βουλευτών και η επιβολή αυστηρών κυρώσεων, στις οποίες προβλέπεται και η έκπτωση από το βουλευτικό αξίωμα.

Το σύστημα που ισχύει σήμερα είναι φανερό ότι πρέπει να αλλάξει. Ο έλεγχος από τη Βουλή δεν μπορεί να συνεχιστεί για έναν απλό λόγο: δεν είναι σωστό οι ελεγχόμενοι να είναι παράλληλα και ελέγχοντες. Με αυτόν τον τρόπο θα ενισχυθεί αποφασιστικά η αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος στα μάτια των πολιτών, στα μάτια της κοινής γνώμης.

Αναφέρθηκα μόλις σε τέσσερα ζητήματα λόγω του περιορισμένου χρόνου. Στις επόμενες όμως συνεδριάσεις και ειδικότερα από αύριο, θα έχουμε την ευκαιρία για μια πιο διεξοδική συζήτηση. Σε κάθε περίπτωση θεωρώ ότι η αναθεώρηση του Συντάγματος είναι αναγκαία. Ελπίζω και εύχομαι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να αναθεωρήσει τις απόψεις του και την στάση του και να επιστρέψει στη συζήτηση. Αυτό θέλουν, αυτό απαιτούν οι Έλληνες πολίτες και αυτό πρέπει να καταλάβει και το ΠΑ.ΣΟ.Κ...

Η απουσία του δεν πλήττει τη Νέα Δημοκρατία. Η απουσία του πλήττει τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες. Δυστυχώς, πλήττει τους θεσμούς.

Εμείς θα προχωρήσουμε στο αύριο, θα προχωρήσουμε στο μέλλον που αξίζουν και δικαιούνται οι Έλληνίδες και οι Έλληνες, που αξίζει και δικαιούτα ο τόπος μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Μπεκίρη.

Το λόγο έχει η συνάδελφος κ. Ελπίδα Παντελάκη.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τόσο ο εισηγητής μας όσο και οι άλλοι σύντροφοι που μίλησαν, τοποθετήθηκαν στα εξής ζητήματα: Γιατί το Κομμουνιστικό Κόμμα δεν συμφωνεί με την Αναθεώρηση αυτήν καθ' εαυτή. Επίσης, στην άποψή μας τι αποτυπώνει συνολικότερα το Σύνταγμα, που έχουμε στη χώρα μας και γιατί διαφωνούμε με αυτό.

Και τελικά τι κρίνεται; Αν θα πάμε τώρα ή αύριο ή μεθαύριο στις εκλογές. Και εκείνο που μπορεί να κρίνει τα πράγματα, τις εξελίξεις, δεν είναι ο δοσμένος συσχετισμός των πολιτικών δυνάμεων, ο οποίος δεν λύνει τα ζητήματα του λαού και δεν τον βγάζει από τα αδιέξοδα της ζωής του, αλλά πραγματικά ο ίδιος να συνειδητοποιήσει τη δύναμή του και να αντιδράσει σε αυτό το συσχετισμό των πολιτικών δυνάμεων σε όλα τα επίπεδα, κοινοβουλευτικό, συνδικαλιστικό κλπ..

Με βάση το άρθρο 110 συζητήθηκε εδώ –το είπε μόλις τώρα και ο Υπουργός– πώς γίνεται η Αναθεώρηση. Δεν γίνεται, όμως, μία ουσιαστική συζήτηση. Και με βάση και το ερώτημα που μας έβαλε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος κ. Μαγγίνας, ως δούμε ποιες είναι οι διατάξεις που δεν αναθεωρούνται με τίποτα. Το άρθρο 110 δεν το λέει. Για να δούμε, λοιπόν, ποια είναι εκείνη η διάταξη που δεν αναθεωρείται με τίποτα.

Επιλέγω μία, για να απαντήσω και στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας στο ζήτημα που έθεσε απέναντι στο Κομμουνιστικό Κόμμα, ότι κατηγορούμε τη Νέα Δημοκρατία πως υπηρετεί το κεφάλαιο και τους επιχειρηματίες. Εμείς δεν νομίζουμε ότι είναι κατηγορία. Είναι μία πολιτική κριτική. Εξάλλου, αυτή σας η στάση είναι η στρατηγική και ταξική επιλογή που έχετε.

Ας πω, λοιπόν, ένα από αυτά. Είναι το άρθρο 107, που βεβαίως δεν μπαίνει ζήτημα για Αναθεώρηση. Εμείς θέσαμε και κατά τη συζήτηση στην επιτροπή το να το καταργήσετε. Εδώ, λοιπόν, λέει ότι είναι «ιερά» και απαραβίαστα τα δικαιώματα του κεφαλαίου και του πιο σκληρού πυρήνα αυτού του κεφαλαίου, που είναι το εφοπλιστικό κεφάλαιο. Για να δούμε, λοιπόν, τι δεν καταργείται, για να τα ακούσει και ο κόσμος, που ενδεχομένως μας ακούει αυτή τη στιγμή.

Τι είναι «ιερό» και απαραβίαστο; Άρθρο 107 του Συντάγματος. Η πριν από την 21^η Απριλίου 1967 νομοθεσία με αυξημένη τυπική ισχύ για την προστασία κεφαλαίων εξωτερικού, διατηρεί την αυξημένη τυπική ισχύ που είχε και εφαρμόζεται και στα κεφάλαια που θα εισάγονται στο εξής. Την ίδια ισχύ έχουν και οι διατάξεις στα κεφάλαια α' και δ' του τμήματος α' του ν. 2775 περί φορολογίας πλοίων, επιβολής εισφοράς προς ανάπτυξη της εμπορικής ναυτιλίας, εγκαταστάσεως αλλοδαπών ναυτιλιακών επιχειρήσεων και ρυθμίσεων συναφών θεμάτων. Ο «αποικιακός νόμος», που ρυθμίζει το πώς θα πληρώνει και πώς θα φορολογείται το εφοπλιστικό κεφάλαιο, δίνει φορολογική ασυλία. Αυτός ο νόμος, βέβαια, είναι απαραβίαστος. Αυτό δεν αναθεωρείται.

Νόμος που εκδίδεται μόνο μία φορά μέσα σε τρεις μήνες από την ισχύ του Συντάγματος, ορίζει τους όρους και τη διαδικασία για την αναθεώρηση ή λύση των εγκριτικών διοικητικών πράξεων, που εκδόθηκαν με οποιονδήποτε τύπο κατ' εφαρμογή του ν.δ. 2687/1953 ή των συμβάσεων που έχουν συναφθεί από 21 Απριλίου 1967 έως 23 Ιουλίου 1974 για επενδύσεις κεφαλαίων εξωτερικού, με εξαίρεση εκείνες που αφορούν τη νηολόγηση πλοίων με ελληνική σημαία.

Αυτό αποτυπώνει, λοιπόν, το Σύνταγμα που έχουμε στη χώρα μας. Αποτυπώνεται αυτό το οποίο δεν μπορεί να αλλάξει - με βάση και τους δοσμένους συσχετισμούς - δηλαδή το «ιερό» και απαραβίαστο δικαιώμα των προνομίων του κεφαλαίου και του πιο σκληρού πυρήνα του, του εφοπλιστικού κεφαλαίου.

Δεύτερο ζήτημα: Τα επίμαχα άρθρα, ο κεντρικός άξονας της Αναθεώρησης αυτής -γι' αυτό γίνεται εξάλλου, αν μιλάμε σε απλά ελληνικά, γι' αυτό γίνεται- αφορούν τα δάση και τα ζητήματα της εκπαίδευσης. Τα δύο αυτά ζητήματα ενισχύουν την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας. Εδώ παίζεται το παιχνίδι. Αυτά δεν είναι τα κατ' εξοχήν άρθρα, που στην κυριολεξία δίνουν «τον αέρα στα πανιά» στους επιχειρηματίες να μπουν και στην Ανώτατη Εκπαίδευση -να γενικευτεί- αλλά και στο περιβάλλον; Ακριβώς όλα τα ζητήματα των σκέψεών σας για τη προσέλκυση επενδύσεων στη χώρα μας έχουν να κάνουν με την επιχειρηματική δραστηριότητα που αφορά τον Τουρισμό.

Τα χρήματα, λοιπόν, που θέλετε να επενδυθούν στη χώρα μας, έχουν να κάνουν με τη γη, με το φυσικό περιβάλλον, με τα δάση κ.λπ. και θα γίνουν πιο συγκεκριμένα στην πορεία.

Επομένως, αυτό είναι το ζήτημα. Αυτή η Αναθεώρηση η οποία έρχεται μετά το 2001 και είναι η Αναθεώρηση της αναθεώρησης, έρχεται να βγάλει αυτά τα εμπόδια, αυτά που δυσκολεύουν, ώστε να αναπτυχθεί ακόμα περισσότερο και καλύτερα η ελεύθερη κίνηση του κεφαλαίου. Όμως, δεν είναι μόνον το Σύνταγμα αυτό καθ' εαυτό που στο σύνολό του έχουμε μπροστά μας, πέρα απ' αυτήν την Αναθεώρηση και αυτά τα σχετικά άρθρα, είναι και ότι εδώ στη Βουλή έχει ψηφιστεί η Ευρώσυνθήκη, η οποία καθορίζει ποιες είναι οι αρχές, οι αξίες και οι στόχοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ποιο είναι το επίκεντρο, δηλαδή, της πολιτικής, της στρατηγικής του δρόμου που υπάρχει στη χώρα μας με βάση αυτόν τον συγκεκριμένο συσχετισμό των πολιτικών δυνάμεων και ως εναλλάσσονται οι δύο κυβερνήσεις, σήμερα είστε εσείς, χθες ήταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Είναι η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας, είναι αυτή η Συνθήκη που εδώ ψηφίσατε και οι δύο;

Τότε δεν ήταν άδεια τα έδρανα, ήταν γεμάτα, ήταν και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Νέα Δημοκρατία, όταν στην κυριολεξία δίνετε εξετάσεις στο κεφάλαιο τόσο στη χώρα μας όσο και διεθνώς για τη συμφωνία σας αυτή για την ταύτιση στη στρατηγική επιλογή και σ' αυτό το δρόμο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ).

Επομένως, ακούγονται πάρα πολλά πράγματα. Ο καθένας βέβαια τα βλέπει από τη δική του πολιτική οπτική γωνία, αλλά υπάρχει η πραγματικότητα. Τα κείμενα έχουν τις λέξεις, αλλά υπάρχει και η πραγματικότητα. Μιλάμε για δημοκρατία, για λαϊκή κυριαρχία, για εθνική ανεξαρτησία, για κοινωνική ευημερία. Τι να κάνουμε; Δεν υπάρχει δημοκρατία για όλους στην πράξη. Δεν υπάρχει η ίδια δημοκρατία για το βιομήχανο και για τον εργάτη. Δεν υπάρχει η ίδια ελευθερία για το βιομήχανο, για τον εργάτη, για το μικρομεσαίο, για τον αγρότη. Είναι σαφές αυτό. Η κυρίαρχη πολιτική η οποία αποτυπώνεται στο Σύνταγμα, εκφράζει τα συμφέροντα της κυρίαρχης τάξης, που είναι οι όμιλοι -αυτοί είναι η εξουσία- και οι κυβερνήσεις που ασκούν την κυβερνητική εξουσία προς όφελός τους. Επομένως, είναι συγκεκριμένα τα δείγματα γραφής που υπάρχουν διαχρονικά, αλλά και πώς βιώνει ο κόσμος τη ζωή του, ποιον υπηρετεί αυτή η πολιτική.

Μπήκε και το ερώτημα από τον κ. Μαγγίνα ποιος τελικά θα κάνει τις επενδύσεις, ότι κρέμεται η χώρα μας από το κεφάλαιο και όλα αρχίζουν και τελειώνουν εκεί. Πριν από αυτό, όμως, εμείς λέμε να απαντήσουμε σε κάτι άλλο. Ποιος καρπώνεται τον πλούτο που παράγεται στη χώρα μας, ο οποίος τα τελευταία δέκα χρόνια υπερδιπλασιάζεται; Αυτοί που καρπώνονται τον πλούτο δεν είναι η Πλειοψηφία του ελληνικού λαού, είναι αυτοί οι λίγοι. Να τα λεφτά. Υπάρχουν χρήματα. Ποιος καρπώνεται τα χρήματα που έρχονται για επιδοτήσεις χρόνια και χρόνια τώρα από την Ευρωπαϊκή Ένωση; Μήπως τα καρπώνεται ο ελληνικός λαός; Βεβαίως θα γίνουν και κάποια έργα, το αποτέλεσμα, όμως, μετράει. Επομένως, το ζήτημα είναι ταξικό, ποιον εξυπηρετεί αυτή η πολιτική, επειδή μπαίνει και ολόκληρο ζήτημα για τη νομιμότητα, για την ασφάλεια του δικαίου. Άκουσα μόλις τώρα, τον κύριο Υπουργό, να αναφέρεται στην έννομη τάξη. Έχει δύο πλευρές και αυτό, ποιον εξυπηρετείς.

Θα σας πω ένα παράδειγμα. Χθες ήμουν στο Δήμο Μενιδίου. Ας συζητήσουμε με βάση αυτό που είδα εγώ χθες εκεί. Πείτε μου εσείς τη γνώμη σας για το τι σημαίνει έννομη τάξη και ασφάλεια δικαίου; Ο Δήμος Μενιδίου, λοιπόν, έχει διακόσια ογδόντα άτομα μόνιμο προσωπικό και χίλιους εκατό συμβασιούχους, από τους οποίους εκατόν δεκαέξι θα είναι αορίστου χρόνου με τα διάφορα κόλπα που έχουν δημιουργήσει οι πολιτικές ανάμεσα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και στη Νέα Δημοκρατία. Συνυπεύθυνοι είναι και οι δήμαρχοι και η Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. με το παιγνίδι που έχει παίξει τόσα χρόνια, γιατί τώρα είναι ο δήμαρχος που στηρίζεται από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., την προηγούμενη τετραετία ήταν από τη Νέα Δημοκρατία. Πείτε μου τι θα γίνει εδώ μ' αυτόν τον κόσμο που χάνει τη δουλειά του.

Τα τερτίπια αυτά τι λένε; Ότι αυτός ο κόσμος μένει έξω, γιατί υπάρχει η έννομη τάξη, γιατί είναι το προεδρικό διάταγμα που πρέπει να τηρηθεί, γιατί είναι το Κοινοτικό Δίκαιο που πρέπει να τηρηθεί, γιατί είναι η Συνταγματική Αναθεώρηση που έγινε το 2001 και δυστυχώς μόνο εμείς, το Κομμουνιστικό Κόμμα, ήμασταν εκείνοι που διαφωνήσαμε, στο να μετατρέπονται οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου σε αορίστου, δηλαδή καθαρά πράγματα, οι άνθρωποι που δουλεύουν τόσα χρόνια, δέκα και δεκαπέντε, να έχουν μόνιμη, σταθερή εργασία.

Γι' αυτό λέγαμε χωρίς όρους και προϋποθέσεις αυτός ο κόσμος να είναι στη δουλειά. Όλα αυτά τα συνταγματικά, τα νομικά έχουν ένα και μόνο κριτήριο, πώς αυτός ο κόσμος θα πεταχτεί έξω και πώς θα περάσει διαχρονικά το κύριο ζήτημα να αντικαθίσταται η σταθερή εργασία από τη μερική, το ευέλικτο εργατικό δυναμικό και τίποτε περισσότερο. Αυτό γίνεται με βάση τις συνταγματικά κατοχυρωμένες συνθήκες, με βάση τους νόμους που φέρνεται. Αυτό, λοιπόν, τι είναι; Δίκαιο; Γι' αυτό λέμε ότι είναι ταξικό και γι' αυτό ακριβώς λέμε ότι δεν συμφωνούμε και στο σύνολο της Συνταγματικής Συνθήκης όπως

είχε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και όπως είναι και λέμε ότι ο κόσμος πρέπει να αντιπαλέψει αυτήν την πολιτική και συνολικότερα αυτή την εξουσία.

Δύο ζητήματα: Συγκεκριμένα, το ένα αφορά το άρθρο 16 και το άλλο το άρθρο 24.

Θα λυθούν τα προβλήματα. Θα ανοίξουν τα πάντα! Τι γίνεται; Τι παίζεται αυτή τη στιγμή; Το άρθρο 16 που είναι η αιχμή του δόρατος; Είναι η μία πλευρά, είναι η κορυφή του παγόβουνου, αν θέλετε. Αυτό που παίζεται σήμερα είναι αυτό που θα γίνει σε λίγο και θα έρθει να συμπληρώσει τους προηγούμενους νόμους, που έχει σχέση με το νόμο για τα πανεπιστήμια. Αυτό που ενδιαφέρει είναι ως προς την ταμπέλα να υπάρχει δημόσιο πανεπιστήμιο και να δουλέψουν με επιχειρηματικά κριτήρια. Αυτό που αλλάζει τελικά για τον κόσμο είναι ότι και τυπικά θα αλλάξει και αυτό που υπάρχει, όσον αφορά την δωρεάν παιδεία.

Εδώ, όμως, υπάρχει πολιτική υποκρισία. Γιατί δεν παλεύετε αυτή σας την άποψη και να πείτε στον κόσμο καθαρά ότι και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Νέα Δημοκρατία έχει συμφωνήσει σε συνόδους κορυφής στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει χάσει το πλεονέκτημα –γιατί αυτό είναι το ζήτημα με τα πανεπιστήμια– απέναντι στις Η.Π.Α. και γι' αυτό ακριβώς μπαίνει ζήτημα για τα κέντρα αριστείας, μπαίνει ζήτημα για την κινητικότητα των φοιτητών και του ακαδημαϊκού προσωπικού των δασκάλων και το ζήτημα της χρηματοδότησης, η οποία να κατευθύνεται με βάση τα επιχειρησιακά προγράμματα που θα έχει το κάθε πανεπιστήμιο; Αυτό, το 2003, ψήφισε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με τον τότε Υπουργό τον κ. Ευθυμίου και το συνυπέγραψε μετά και η Νέα Δημοκρατία στη Σύνοδο του Μπέργκεν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτή)

Εδώ, αυτό το παιχνίδι παίζεται. Είναι 150.000.000.000 ευρώ αυτά που η Ευρωπαϊκή Ένωση εκτιμά ότι πρέπει να πάρουν τα πανεπιστήμια της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να μπορέσουν να είναι ανταγωνιστικά απέναντι στα πανεπιστήμια της Αμερικής. Αυτό είναι συγκεκριμένο. Ότι άλλο αμφισβητείται, εμείς έχουμε και τα ίδια τα κείμενα, τα οποία τα έχετε φέρει εσείς στη Βουλή από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτό είναι το ζήτημα. Υπάρχει, λοιπόν, πολιτική υποκρισία και ο κόσμος πρέπει να βγάλει πολιτικά συμπεράσματα.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα αναφερθώ στο άρθρο 24, για την προστασία του περιβάλλοντος. Είναι γνωστό αυτό το άλλοθι, ότι όλοι οι δασοκτόνοι νόμοι, όλα αυτά τα εγκλήματα ενάντια στο περιβάλλον στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια, γίνονται πραγματικά με πρόσχημα το περιβάλλον. Για ποιο περιβάλλον συζητάμε, εφόσον το περιβάλλον έχει μπει στη δίνη της ανταγωνιστικότητας, με συγκεκριμένους νόμους, με συγκεκριμένο πλαίσιο, με συγκεκριμένες συναντήσεις κορυφής; Αυτό είναι. Προστασία των δασών και βιώσιμη ανάπτυξη δεν συμβιβάζεται. Και μιλάμε για κλιματολογικές αλλαγές;

Να μην κάνουμε τώρα μεγάλη αναφορά, διότι δεν έχω χρόνο, για το Πρωτόκολλο του Κιότο, ας πούμε και την εμπορία των ρύπων. Είναι δυνατόν να μιλάμε για προστασία του περιβάλλοντος όταν η γραμμή είναι η γη, τα δάση, το φυσικό περιβάλλον να είναι εμπορεύμα; Ε, δεν γίνεται. Δεν γίνονται και τα δύο.

Όπως έχουν κοινό παρανομαστή και τα ζητήματα της εκπαίδευσης. Δεν μπορείς να λες δημόσιο αγαθό και να το έχει επιχειρηματίας, όπως γράφει μέσα στην Αναθεώρηση. Εφόσον εμπορεύσαι τη γνώση, δεν μπορεί να είναι δημόσιο αγαθό. Γιατί εμείς το δημόσιο αγαθό το εννοούμε σε όλες τις βαθμίδες και στο ιδιοκτησιακό καθεστώς και στο περιεχόμενο και ποιον εξυπηρετεί;

Άρα, είναι ανάγκη να βγουν συμπεράσματα όχι μόνο από το κεντρικό ζήτημα σήμερα της Αναθεώρησης, αλλά από το κεντρικό ζήτημα που έχει και αντιμετωπίζει ο καθένας στη ζωή του, ότι δεν μπορεί να τα βγάλει πέρα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε την κ. Παντελάκη.

Η κ. Μπερνιδάκη έχει το λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΠΕΡΝΙΔΑΚΗ-ΑΛΑΝΤΟΥΣ: Ευχαριστώ, κύριε

Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφερθώ επί της αρχής σε ορισμένες μόνο διατάξεις, στην Ολομέλεια. Χαίρομαι που υπάρχει το Βήμα της Βουλής για να εκφραστούν απόψεις και να διατυπωθούν καινούριες ιδέες.

Πρώτα, θα ήθελα να αναφερθώ στην πρόταση της Νέας Δημοκρατίας για την Αναθεώρηση του άρθρου 16. Εδώ βέβαια, διαφωνούμε με την αγαπητή συνάδελφο, την κ. Παντελάκη. Θέλω να συγχάρω και τα δύο κόμματα, τον Συνασπισμό και το Κ.Κ.Ε. που συμμετέχουν, γιατί από το διάλογο μόνο μπορούν να προκύψουν καινούργιες ιδέες και αν ακόμα δεν μεταφραστούν πάντα σε συγκεκριμένες νομοθετικές διατάξεις, μπορεί, όμως, να αλλάξει η κοινωνία μας από το διάλογο και από αυτά που λέμε εδώ μέσα.

Μια πρόταση, λοιπόν, που δυστυχώς η Αξιωματική Αντιπολίτευση προσπάθησε να εκμεταλλευθεί για μικροκομματικές σκοπιμότητες είναι αυτή της αναθεώρησης του άρθρου 16.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανώτατη παιδεία στην Ελλάδα κατά την άποψή μου εδώ και πολλές δεκαετίες χαρακτηρίζεται από το φόβο της μεταρρύθμισης. Σήμερα, ενώ σε όλες τις ανεπτυγμένες χώρες τα πανεπιστήμια λειτουργούν ως μοχλός ανάπτυξης, πηγή έρευνας και πρωτοποριακής γνώσης, τα ελληνικά κρατικά πανεπιστήμια χαρακτηρίζονται από μια ανεξήγητη ατομία, φοβούνται τον ανταγωνισμό, φοβούνται τη σύγκριση, φοβούνται την αξιολόγηση, φοβούνται κάθε τι καινούργιο που ίσως ταραξεί τα λιμνάζοντα ύδατα στο χώρο της Ανώτατης Εκπαίδευσης.

Η πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι το άρθρο 16 αποκλείοντάς κάθε άλλη μορφή ανώτατης εκπαίδευσης ουσιαστικά εμποδίζει την ελληνική πολιτεία να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά τις οικονομικές και κοινωνικές εξελίξεις στο χώρο της παιδείας, την ίδια στιγμή μάλιστα που όλοι παραδέχονται ότι το σημερινό δημόσιο πανεπιστήμιο δεν επαρκεί, για να καλύψει τις εκπαιδευτικές ανάγκες της σύγχρονης ελληνικής πραγματικότητας, κάτι που δυστυχώς έχει πολλές και δυσάρεστες συνέπειες.

Πρώτα από όλα, πρέπει να παραδεχθούμε ότι το κόστος για κάθε οικογένεια, όπως γνωρίζουμε, είναι πολύ μεγάλο. Δεν είναι δωρεάν η παιδεία, όταν τα παιδιά πάνε σ' άλλες πόλεις και χρειάζονται τόσα πολλά έξοδα, για να ζήσουν. Πρέπει να παραδεχθούμε, επίσης, ότι καλά ιδιωτικά πανεπιστήμια σε όλο τον κόσμο πρωτοπορούν στην έρευνα και πολλοί από εμάς σπουδάζουν εκεί ή στέλνουν τα παιδιά τους να σπουδάσουν. Όλοι γνωρίζουμε ότι το Χάρβαρντ είναι ιδιωτικό πανεπιστήμιο και επίσης γνωρίζουμε ότι πάρα πολλοί άνθρωποι χωρίς οικονομική επιφάνεια και άπορα άτομα σπουδάζουν σε τέτοια πανεπιστήμια με υποτροφίες. Εδώ η τοποθέτηση γενικότερα του ποιο σύστημα είναι καλύτερο δεν τίθεται από μένα. Θέλω να πω, όμως, ότι είναι υποκρισία το να λέμε ότι τα δημόσια είναι πάντα καλά και τα ιδιωτικά πάντα κακά.

Τα νούμερα μιλάνε από μόνα τους όσον αφορά την ελληνική πραγματικότητα. Οι Έλληνες φοιτητές που σπουδάζουν αυτήν τη στιγμή στο εξωτερικό ξεπερνούν τις εξήντα χιλιάδες, νούμερο που κατ' αναλογία πληθυσμού μάς φέρνει στην πρώτη θέση παγκοσμίως στην εξαγωγή φοιτητών. Αντί, κύριοι συνάδελφοι, να είμαστε κέντρο εκπαίδευσης για τα Βαλκάνια και την ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου, έχουμε καταντήσει μετανάστες της παιδείας. Αυτή είναι η πικρή αλήθεια.

Η πρόταση τη Νέας Δημοκρατίας είναι συγκεκριμένη και σταθερή εδώ και δεκαετίες. Προτείνουμε την κατοχύρωση της δυνατότητας λειτουργίας Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων μη κρατικού χαρακτήρα. Υποστηρίζουμε αυτήν την πρόταση με συγκεκριμένες προϋποθέσεις: το μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα τους, τον έλεγχο τους από την Πολιτεία και την αξιολόγησή τους στο πλαίσιο της αξιολόγησης των κρατικών ιδρυμάτων. Και βέβαια, εννών στο πλαίσιο της αξιολόγησης που θα γίνει –γιατί προς το παρόν αξιολόγηση δεν γίνεται– με το καινούργιο πλαίσιο σχεδίου νόμου που έχει ετοιμαστεί ή ετοιμάζεται.

Το γεγονός ότι τα ιδιωτικά ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα επιτρέπονται σχεδόν σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης εκτός της Ελλάδος σίγουρα δεν τιμά τον πολιτισμό και την

ιστορία μας. Θεωρώ ότι η ίδρυση μη κρατικών πανεπιστημίων μπορεί να προσφέρει ουσιαστικά στη βελτίωση της ποιότητας της ανώτατης παιδείας μας. Τα μη κρατικά πανεπιστήμια έχουν όλες τις δυνατότητες να διευκολύνουν την πρόσβαση όλο και περισσότερων νέων ανθρώπων στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, να μειώσουν δραστικά τον αριθμό των φοιτητών που φοιτούν στο εξωτερικό και να περιορίσουν την «οικονομική αιμορραγία» πολλών οικογενειών, που μην έχοντας άλλη επιλογή στέλνουν τα παιδιά τους να σπουδάσουν εκτός χώρας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το βέβαιο είναι ότι μέσω της ίδρυσης μη κρατικών πανεπιστημίων θα τονωθεί και η δημόσια Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, αφού και τα κρατικά πανεπιστήμια θα αναγκαστούν εκ των πραγμάτων να εκσυγχρονιστούν, προκειμένου να διατηρήσουν την ανταγωνιστικότητά τους.

Με την αξιολόγηση και τη δυνατότητα ίδρυσης μη κρατικών, μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων –και υπάρχει αυτό που λέμε μη κερδοσκοπικά, υπάρχει ειδική διαδικασία κατά την οποία όποια κέρδη από τα διδάκτρα επενδύονται πάλι στο πανεπιστήμιο για το κοινό καλό– ο ανταγωνισμός θα αυξήσει τη διαφάνεια, τη συγκρισιμότητα και θα δώσει επιλογές σε υποψηφίους φοιτητές και καθηγητές.

Φυσικά και δεν περιμένουμε να διορθωθούν τα πάντα ως δια μαγείας με αυτήν την αναθεώρηση του άρθρου 16, σίγουρα όμως θα γίνει ένα μεγάλο βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση. Η πρόταση της Κυβέρνησης, με την αναθεώρηση του άρθρου 16 αποτυπώνει με σαφήνεια τη βασική προτεραιότητα της στρατηγικής μας, τη δημιουργία μιας σύγχρονης παιδείας, προσιτής σε όλους, ώστε να καταστεί η χώρα μας κέντρο εκπαίδευσης και πολιτισμού για ολόκληρη την ευρύτερη περιοχή.

Η Αναθεώρηση είναι ώρα ευθύνης για όλους μας, κύριοι συνάδελφοι. Η κοινωνία απαιτεί μεταρρυθμίσεις στην Ανώτατη Εκπαίδευση. Απαιτεί διάλογο και συναίνεση σε αυτή την κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία. Αντ' αυτών όμως και δυστυχώς, είδαμε από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης σε πολλές περιπτώσεις ανεύθυνες συμπεριφορές με στόχο μόνο πρόσκαιρα πολιτικά οφέλη. Είδαμε μια άρνηση στο διάλογο, μια άρνηση χωρίς σοβαρές προτάσεις από την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Είδαμε συμπεριφορές που πραγματικά, κατά την άποψή μου, υποθηκεύουν το μέλλον της νέας γενιάς, υποθηκεύουν το μέλλον της πατρίδας μας.

Αλλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή οι απόψεις μου για την Ανώτατη Εκπαίδευση είναι κάπως γνωστές, θα ήθελα εδώ να αναφερθώ με συντομία και στην πρόταση αναθεώρησης της διάταξης της παραγράφου 3 του άρθρου 54 του Συντάγματος που ως γνωστόν η Νέα Δημοκρατία προτείνει το διπλασιασμό του αριθμού των Βουλευτών Επικρατείας από το ένα εικοστό στο ένα δέκατο του όλου αριθμού των Βουλευτών.

Προηγούμενως που καθόμουν στην Αίθουσα άκουσα πολλά στις συζητήσεις στα «πγαδάκια». Ξέρω ότι πάρα πολλοί Βουλευτές είναι εναντίον όχι μόνο του διπλασιασμού του αριθμού των Βουλευτών Επικρατείας, αλλά εναντίον της ιδέας και του θεσμού των Βουλευτών Επικρατείας. Άκουσα τις παρατηρήσεις που έλεγαν ότι: «δεν μπορούν να μπαίνουν υποψήφιοι Βουλευτές Επικρατείας αυτοί που τέλος πάντων δεν έχουν κάνει τον ίδιο αγώνα με εμάς μέσα από το κόμμα» κ.λπ.. Ορισμένοι, λοιπόν, συνάδελφοι θεωρούν...

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτή)

Θα μου χαρίσετε λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε, γιατί, διαβάζοντας και με τη γραφή Μπρέιλ, αναγκαστικά καθυστερώ και δεν έχω ζητήσει ποτέ τέτοια παράταση. Σας παρακαλώ να με αφήσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Δεν πρόκειται να σας διακόψω. Ορίστε.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΠΕΡΝΙΔΑΚΗ- ΑΛΝΤΟΥΣ: Ευχαριστώ.

Ορισμένοι, λοιπόν, συνάδελφοι, θεωρούν ότι με την αναθεώρηση της διάταξης πλήττεται η αρχή της αντιπροσωπευτικότητας του πολιτικού μας συστήματος. Δεν συμφωνώ με αυτήν την άποψη. Όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αντιπροσωπευτικότητα δεν υπηρετείται μόνο με το σταυρό προτίμησης. Εγώ δεν θα ήμουν εδώ σήμερα, αν δεν ήμουν Βουλευτής Επικρατείας

ας με την επιλογή του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας. Προς το καλύτερο ή το χειρότερο, αυτό θα αποδειχθεί, όμως άνθρωποι σαν και εμένα δεν θα μπορούσαν ποτέ να συμμετάσχουν στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, όχι με τις συνθήκες ζωής που έχουμε στη χώρα μας σήμερα.

Δεν μπορώ, λοιπόν, να κατανοήσω για ποια αντιπροσωπευτικότητα μπορούμε να μιλάμε, όταν από την Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα –και είναι περίπου τριάντα τρία χρόνια– έχουν περάσει, για παράδειγμα, μόνο δύο Βουλευτές με βαριά αναπηρία –μιλάω για τον κ. Κουρουμπλή και εμένα– τη στιγμή μάλιστα που το 10% του πληθυσμού αντιμετωπίζει κάποιο πρόβλημα αναπηρίας και μαζί με τα μέλη των οικογενειών τους μιλάμε για τουλάχιστον το μισό ελληνικό πληθυσμό που έχει άμεσο συμφέρον για την καλύτερευση της ποιότητας ζωής των ανθρώπων με αναπηρία.

Δεν θα κουραστώ να το λέω. Θέλω να επισημάνω ότι, εάν το ψηφοδέλτιο Επικρατείας δεν υπήρχε, θα έπρεπε να θεσμοθετηθεί μόνο και μόνο για να συμπεριλαμβάνει πολίτες με αναπηρία. Δεν λέω ότι μόνο αυτή η ομάδα δύο πολιτών δεν έχουν την ευκαιρία να συμμετέχουν στα κοινά επί ίσοις όροις, όμως αυτήν την ομάδα αναδεικνύω τώρα, γιατί έχει μείνει στο περιθώριο για αιώνες.

Πρόσφατα στη χώρα μας ανακαλύψαμε ότι οι πολίτες με αναπηρία έχουν το δικαίωμα του εκλέγειν και θεωρούν πολλοί πολιτικοί απαραίτητο να τους επισκέπτονται στην κοπή της πίτας τους για παράδειγμα. Αυτό είναι πολύ καλό, ότι αναγνωρίζουν την ύπαρξη των ατόμων με αναπηρία και ότι έχουν ψήφους και αυτοί και οι οικογένειές τους.

Όμως, η αντιπροσωπευτική δημοκρατία συμπεριλαμβάνει και το εκλέγεσθαι. Ας μου πει ένας συνάδελφος εδώ μέσα με το χέρι στην καρδιά ότι ένας τυφλός ή ένα άτομο με αναπηρικό καροτσάκι μπορεί να συμμετέχει στον αγώνα για το κυνήγι του σταυρού επί ίσοις όροις. Το 2007 που έχει ανακηρυχθεί ως Ευρωπαϊκό Έτος Ίσων Ευκαιριών για όλους και τη πρόσφατη διεθνής σύμβαση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία έχουν έναν κοινό στόχο. Την άρση των διακρίσεων και τη δημιουργία συνθηκών ίσων ευκαιριών συμμετοχής στα κέντρα λήψης αποφάσεων. Είναι αυτό που γνωρίζουμε όλοι διαχρονικά: «Το όχι χωρίς εμάς για μας». Η διεθνής, λοιπόν, σύμβαση για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία που υπογράφηκε στη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών το Δεκέμβριο του 2006 στο άρθρο 15 της αιτιολογικής έκθεσης, αναφέρεται στο γεγονός ότι τα άτομα με αναπηρία πρέπει να έχουν την ευκαιρία να συμμετέχουν ενεργά στα κέντρα λήψης αποφάσεων και στις διαδικασίες που αφορούν πολιτικές και προγράμματα ιδιαιτέρως αυτών των πολιτικών και των προγραμμάτων, που αφορούν τους ίδιους. Τελικά το ερώτημα είναι το εξής: Θέλουμε εκπροσώπους όλων των κοινωνικών τάξεων και ομάδων στη Βουλή ή όχι; Πώς άραγε μπορεί να γίνει αυτό στην πράξη στην περίπτωση που ένας πολίτης με κινητική αναπηρία ή που υποβάλλεται σε αιμοκάθαρση ή ένας τυφλός για παράδειγμα προσπαθήσει να διεκδικήσει επί ίσοις όροις σταυρούς προτίμησης στη Β' Αθήνας των σαράντα δύο δήμων;

Η αποστροφή ενός μεγάλου μέρους των πολιτών προς την πολιτική είναι δεδομένη, ας μην κρυβόμαστε. Κάτι πρέπει να αλλάξει. Έχουμε χρέος να μεταμοσχεύσουμε νέα υγιή κύτταρα της κοινωνίας μας στις Κοινοβουλευτικές Ομάδες των κομμάτων. Μόνο έτσι ο πολίτης θα ανακτήσει το ενδιαφέρον του για την πολιτική, όταν δει πραγματικά ότι κριτήριο για να εκλεγεί κάποιος Βουλευτής δεν είναι μόνο η αναγνωρισιμότητα, η περιφορά σε τηλεοπτικά κανάλια ή η στενή διαπλοκή με κομματικούς μηχανισμούς. Μέσω της πρότασής μας δεν επιδιώκουμε απλά το διπλασιασμό των Βουλευτών της Επικρατείας. Επιδιώκουμε να ανοίξουμε τις πόρτες της πολιτικής σε σημαντικές προσωπικότητες καταξιωμένες στην κοινωνία, με πολύτιμη εμπειρία και γνώση που μπορούν να εμπλουτίσουν το Ελληνικό Κοινοβούλιο και να εκπροσωπήσουν ομάδες που πρέπει να εκπροσωπηθούν.

Αυτές οι προσωπικότητες που διαφορετικά δεν θα είχαν την ευκαιρία να προσφέρουν στην πολιτική, χωρίς αυτόν το θεσμό

του Επικρατείας στη χώρα μας, πρέπει να ληφθούν υπ' όψιν κατά τη διαδικασία των συζητήσεών μας εδώ στο Κοινοβούλιο.

Χωρίς επ' ουδενί με την πρότασή μας να ανατρέπουμε ούτε τη λογική του σταυρού προτίμησης ούτε την ομαλή λειτουργία του πολιτικού μας συστήματος. Θέλω να τονίσω ότι εδώ μιλάμε για μια καινούρια ιδέα. Και αυτό που λέγεται διεθνώς θετική δράση. Δεν φθάνει, δηλαδή, να λέμε ότι δεν μας ενοχλούν οι ανάπηροι και ότι τους αγαπάμε, πρέπει να δημιουργήσουμε εκείνες τις συνθήκες, όπου να τους δίνουμε το δικαίωμα να συμμετέχουν για τη διαμόρφωση πολιτικών, που θα καλυτερεύσουν την ίδια τη δική τους ποιότητα ζωής.

Να σημειώσω εδώ και κάτι άλλο. Ο υπάρχων αριθμός σήμερα των Βουλευτών Επικρατείας σε συνδυασμό και με το εκλογικό σύστημα δίνει τη δυνατότητα μόνο στα δύο μεγάλα κόμματα να έχουν Βουλευτές Επικρατείας στη Βουλή. Με το διπλασιασμό τους και τα υπόλοιπα κόμματα θα έχουν τη δυνατότητα ή θα μπορούσαν να έχουν τη δυνατότητα να εκλέγουν Βουλευτές Επικρατείας και αυτό το κρατώ ως κέρδος για την ενίσχυση της αντιπροσωπευτικότητας του κοινοβουλευτικού μας συστήματος.

Εδώ, βέβαια, και τελειώνω, αγαπητοί συνάδελφοι, σκέφθηκα πολύ πριν τοποθετηθώ σ' αυτό το ζήτημα. Γιατί βεβαίως, ως Βουλευτής της Επικρατείας και τυφλή η ίδια, θα μπορούσα να δώσω την εντύπωση ότι μιλάω για τον εαυτόν μου. Ευτυχώς, αυτό δεν μπορεί να το ισχυρισθείτε, γιατί οπωσδήποτε η διαδικασία της Αναθεώρησης του Συντάγματος θα κρατήσει αρκετά χρόνια και ώσπου να εφαρμοστούν οι νόμοι που θα απορρέουν από αυτήν την αναθεώρηση θα περάσουν ακόμη περισσότερα.

Όπως θεωρώ ότι είναι υποχρέωσή μου εδώ μέσα στο Κοινοβούλιο να πω ότι η έκθεση της Διακομματικής Επιτροπής της Βουλής για τα θέματα που απασχολούν τα άτομα με αναπηρία δεν θα είχε τελειώσει και δεν θα είχε κατατεθεί στη Βουλή εάν δεν είχα μπει στο Κοινοβούλιο και δεν ήμουν Πρόεδρος αυτής της επιτροπής. Αν δεν πονάς κάτι δεν το δουλεύεις με τον ίδιο τρόπο. Πιστεύω ότι ο καθένας έχει δικαίωμα να αξιοποιήσει την περιουσία που έχει από την κληρονομιά του, να απολαύσει την αρτιμέλεια του, να έχει τις γνωριμίες του και να μπορεί έτσι να συμμετέχει και στα κοινά, όμως έχει περάσει ανεπιστρεπτή η εποχή που τα άτομα με αναπηρία θεωρούνταν ανίκανα για κάθε εργασία και άχρηστοι και έπρεπε να κρύβονται και να ζουν στο περιθώριο. Τώρα πια πρέπει να βρεθούν τρόποι μέσα από τα κόμματα, μέσα από το Σύνταγμα, μέσα από τη νομοθεσία να συμπεριλαμβάνονται οι πολίτες με αναπηρία σε κάθε έκφανση της ζωής. Και επειδή αυτή τη στιγμή ούτε οι δρόμοι είναι βατοί ούτε η εκπαίδευση, η ειδική αγωγή, είναι τέτοια που να επιτρέπει την πραγματική συμμετοχή των ατόμων με αναπηρία στην κοινωνία μας, έχει υποχρέωση το κάθε κόμμα και το Κοινοβούλιο να πάρει μέτρα, θετική δράση, affirmative action όπως λέγεται διεθνώς, για να συμμετέχουν στη διαδικασία της δημοκρατίας και οι πολίτες με αναπηρία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κ. Στυλιανός Παπαθεμελής έχει το λόγο.

Κύριε συνάδελφε, έτσι είστε γραμμένος, Στυλιανός. Δεν ξέρω αν σας πηγαίνει καλύτερα το Στέλιος ή το Στυλιανός. Εγώ εκφωνώ ό,τι διαβάζω.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: Έχω δυο ονόματα όπως ξέρετε Στυλιανός-Άγγελος. Είμαι δε και του Μιχαήλ επομένως όλο το «Μιχαήλ-Άγγελος» το έχω στο ονοματεπώνυμό μου....

Κυρίες και κύριοι, με εξέπληξε το πρωί ο κ. Αλαβάνος. Αν και είμαι θιασώτης της Θεολογίας της Απελευθέρωσης και της χριστιανικής Αριστεράς της Λατινικής Αμερικής –θερμός θιασώτης επισημαίνω- δεν είχα διανοηθεί να εισηγηθώ στη Βουλή ρήσεις από την επί του Όρους Ομιλία του Κυρίου να τις περιλάβουμε στο Σύνταγμα της χώρας. Πράγματι είναι «μακάριοι οι δεδιωγμένοι ένεκεν δικαιοσύνης» –το είπε και ο κ. Αλαβάνος- αλλά δεν είναι μακάριοι οι πεινώντες και διψώντες, όπως στη συνέχεια είπε. Αλίμονο «οι πεινώντες και διψώντες αν ήταν μακάριοι.

Μακάριοι είναι «οι πεινώντες και διψώντες την δικαιοσύνην». Εν πάση δε περιπτώσει πιστεύω ότι το κοινωνικό ιδεώδες της Ορθοδοξίας είναι μετακομμουνιστικό, μετακαπιταλιστικό, μετασοσιαλιστικό και μετά μεταμοντέρνο και υπέρ αυτού του ιδεώδους είμαι στρατευμένος αν θέλετε!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την ιδέα και την είχα διατυπώσει και στις συζητήσεις της Συνταγματικής Επιτροπής ότι βεβαίως ο ιστορικός χρόνος δεν τρέχει με τους αργούς ρυθμούς που έτρεχε τις προηγούμενες δεκαετίες και τους προηγούμενους αιώνες, είναι ταχύτατος και σχεδόν τρέχει με ταχύτητα φωτός. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι ο θεμελιώδης νόμος της πολιτείας θα πρέπει ανά πάσα στιγμή να γίνεται αντικείμενο αναθεώρησης και μετατροπών. Με αυτή την έννοια εγώ τουλάχιστον είμαι οπαδός της επιστημολογίας του Θουκυδίδη ο οποίος κηρύσσει ότι «χείροσι νόμοις ακινήτοις χρωμένη πόλις κρείττων εστίν, ή καλώς έχουσιν ακύριοι». Με άλλα λόγια είναι «ισχυρότερη και ευτυχέστερη η πολιτεία που κυβερνάται με κακούς νόμους –χείροσι νόμοις ακινήτοις- που εφαρμόζονται παρά με καλούς που δεν εφαρμόζονται!»

Και είχε δίκιο πάντως ο Ροϊδης κατά τον 19ο αιώνα, που έλεγε ότι αυτός ο τόπος έχει ανάγκη ενός νόμου, ο οποίος να επιτάσσει την εκτέλεση όλων των υπολοίπων. Το πρόβλημα το οποίο έχουμε ως χώρα είναι η εφαρμογή των νόμων, οι οποίοι είναι τεθειμένοι, οι κυρώσεις σε εκείνους οι οποίοι παραβιάζουν αυτούς τους νόμους. Είμαστε μια χώρα χωρίς κυρώσεις. Πιστεύω επίσης ότι η νομολογία των δικαστηρίων, η ερμηνευτική της επιστήμης των νόμων, είναι ικανή να προσδώσει σ' αυτούς σύγχρονο περιεχόμενο. Αυτό συνέβη στην αρχαία Ρώμη με την Δωδεκάδελο, όπου ήρθε το *ius praetorium*, «το δίκαιο των πραιτόρων», –όχι των πραιτόρων του κυρίου Βύρωνα Πολύδωρα!- το οποίο και εμπλούτισε και εκσυγχρόνισε και συνεπλήρωσε το γραπτό δίκαιο της Δωδεκάδελου.

Νομίζω δηλαδή, με άλλα λόγια, ότι θα μπορούσε να μην έχει γίνει αυτή η Αναθεώρηση, όπως θα μπορούσε να μην είχε γίνει και η προηγούμενη αναθεώρηση. Από την προηγούμενη αναθεώρηση διατηρούμε το «ευρωατύχημα» του βασικού μετόχου και εκείνη την ανόητη, επιπόλαιη ρύθμιση της αρνήσεως επαγγελματικής δράσεως, την αναστολή του επαγγέλματος στους Βουλευτές. Σίγουρα υπάρχουν θέματα τα οποία μπορούν να διορθωθούν. Αλλά το πρόβλημα της ουσίας της Δημοκρατίας δεν έχω την αίσθηση ότι πρόκειται να αντιμετωπιστεί με τη μεταρρύθμιση και την παρούσα και οποιαδήποτε μεταρρύθμιση, διότι υπερβαίνει αυτές τις μεταρρυθμίσεις.

Η Δημοκρατία σ' αυτή τη φάση παγκοσμίως, ου μην αλλά και παρ' ημίν, είναι «πληδημοκρατία», όπως ευστόχως αποκαλείται, ή, αν θέλετε, για να χρησιμοποιήσω την έκφραση του Τσόμσκι «δημοκρατία του θεατή». Σηματοδοτείται από εκείνη την ολέθρια σχέση ανάμεσα στην οικονομία και την πολιτική, όπου η πολιτική βεβαίως είναι υποταγμένη στην οικονομία και εκτελεί τις εντολές και τις επιθυμίες της.

Σχετικά με το άρθρο 16 η ταπεινή μου γνώμη είναι πως ό,τι επιθυμεί να κάνει η Πολιτεία μπορεί να το κάνει χωρίς να αναθεωρήσει το άρθρο 16. Πρώτον, το πρόβλημα της εκπαίδευσης, του εκπαιδευτικού μας συστήματος και της πολλαπλής, πολύμορφης και βαθύτατης κρίσης στην οποία βρίσκεται στο σύνολό της η εκπαίδευση –Πρωτοβάθμια, Δευτεροβάθμια και Τριτοβάθμια- δεν πρόκειται να επιλυθεί με οποιαδήποτε τροποποίηση του άρθρου 16. Το πρόβλημα της εκπαίδευσης είναι πρόβλημα ταυτότητας της εκπαίδευσης, είναι πρόβλημα του ότι η Μέση εκπαίδευση έχει μεταβληθεί στο αδύνατο κομμάτι ενός απέραντου φροντιστηρίου, ότι αντί ο μαθητής να παίρνει επί έξι χρόνια γνώσεις χρήσιμες γι' αυτόν και για τη ζωή του, παίρνει γνώσεις οι οποίες είναι τυποποιημένες, γενικώς άχρηστες και ειδικά χρήσιμες για να αποκτήσει μόνο το «εισιτήριο» του για την Ανώτατη Εκπαίδευση. Αυτό θα μπορούσε να γίνει με μια τολμηρή και γενναία απόφαση καταργήσεως των εισαγωγικών εξετάσεων. Συστήματα έχουν αρκετοί εισηγηθεί κι επεξεργαστεί στην Ελλάδα. Δεν είναι της παρούσης και δεν έχω χρόνο να αναφερθώ.

Η Πορτογαλία, η οποία άνοιξε το δρόμο στα ιδιωτικά πανεπιστήμια, έφτιαξε την περασμένη δεκαετία εβδομήντα ιδιωτικά

πανεπιστήμια. Τα εξήντα τέσσερα από αυτά έχουν κλείσει. Τα έξι, τα οποία μπορούν και συνεχίζουν το βίο τους, τον συνεχίζουν διότι η Καθολική Εκκλησία της Πορτογαλίας έρχεται αρωγός οικονομικά και καλύπτει τις δαπάνες της λειτουργίας τους.

Νομίζω ότι για πανεπιστήμια «μη κερδοσκοπικά, μη κρατικά», δεν υπάρχει καμιά πιθανότητα να βρεθούν Έλληνες χωρίς το κίνητρο του κέρδους να δημιουργήσουν ένα σοβαρό πανεπιστήμιο. Ποια πανεπιστήμια εννοούμε; Εννοούμε ιατρικές σχολές, πολυτεχνικές σχολές, σχολές, εν πάση περιπτώσει, οι οποίες απαιτούν υψηλότερες δαπάνες, τις οποίες μόνο ένα κράτος μπορεί να τις κάνει. Αν τις κάνει κάποιος ιδιώτης θα τις κάνει για να κερδίσει, δεν θα τις κάνει μη κερδοσκοπικές.

Μεταπολιτευτικά, υπήρχαν τρεις άνθρωποι στην Ελλάδα, οι οποίοι άφησαν την περιουσία τους, ή την έδωσαν εν ζωή. Οι δύο μετά θάνατον, ο Ωνάσης και Νιάρχος, ο τρίτος ο Παναγιώτης Αγγελόπουλος πριν από το θάνατό του με τα έργα, τα οποία έκανε στο Οικουμενικό Πατριαρχείο. Εάν ενώσεις όλες αυτές τις περιουσίες, ένα πανεπιστήμιο με ιατρική και πολυτεχνική σχολή, με τις σύγχρονες απαιτήσεις, δεν θα μπορέσεις να το στήσεις. Κατά συνέπεια, γιατί μιλάμε;

Τα δε ιδιωτικά πανεπιστήμια πλέον δηλαδή ιδιωτικά κερδοσκοπικά, μας έρχονται από την πίσω πόρτα, από τις Βρυξέλλες, καθώς εκκρεμεί ήδη, όπως ξέρετε, και η προσφυγή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για τη μη αναγνώριση των πτυχίων των λεγόμενων κολεγίων.

Τα δάση, κυρίες και κύριοι, είναι μια μεγάλη πληγή στην Ελλάδα, με την έννοια ότι πρέπει να πονούμε όλοι μας για την αποδόσωση, για την καταστροφή του ελληνικού δασικού πλούτου. Και πρέπει να πω ότι δεν μας έπαισαν οι συνταγματικές διατάξεις και τα όποια κενά τους, για να μην προστατεύσουμε το ελληνικό δάσος. Δεν μας έπαισαν σε τίποτε. Η επιπολαιότητά μας, η ανικανότητά μας, η «τασατσουλιά» μας το γεγονός ότι χιλιάδες Έλληνες, κατέλαβαν, άλλοι δι' εμπρησμών, άλλοι δι' άλλων αυθαιρέτων τρόπων δασικές εκτάσεις, έκτισαν πολυδάπανες βίλες, πήραν φως, πήραν ρεύμα. Κανείς δεν τις κατεδάφισε, κανένα κράτος δεν ενδιαφέρθηκε. Το πρόβλημα είναι η βούληση της πολιτείας. Εάν η βούληση της πολιτείας δεν είναι αποφασιστική, δεν μπορεί να έχουμε κανένα απολύτως αποτέλεσμα.

Θέλω να πω ακόμη ότι υπάρχουν θεσμοί, οι οποίοι επ' ευκαιρία της αναθεώρησης θα μπορούσαν πράγματι να αποκτήσουν υπόσταση. Ο θεσμός του δημοψηφίσματος. Υπάρχει μία απέχθεια στο ελληνικό πολιτικό σύστημα για τα δημοψηφίσματα, γι' αυτό και δεν έγινε κανένα δημοψήφισμα μετά τη Μεταπολίτευση. Το μόνο το οποίο έγινε ήταν το δημοψήφισμα για το θρόνο, το οποίο όμως έγινε πριν από το Σύνταγμα του 1975.

Το λαϊκό δημοψήφισμα είναι ένας θεσμός που πραγματικά καθιστά τον πολίτη από «προγραμματισμένο» όπως τον θέλει το σύστημα, ελεύθερο πολίτη. Μπορεί ο πολίτης να αποκτήσει υπόσταση και να αποδείξει τη βούλησή του και την αποφασιστικότητά του. Συνέβη αυτό στη Γαλλία, συνέβη στην Ολλανδία με την περιβόητη Συνταγματική Συνθήκη. Και ορθώς συνέβη, όταν στη Γαλλία, λυτοί και δεμένοι, όλες οι πολιτικές παρατάξεις πλην του Λεπέν είχαν ζητήσει επιμόνως από το γαλλικό λαό να υπερψηφίσει, αλλά ο γαλλικός λαός έγραψε στα «παλαιότερα των υποδημάτων» του τις πολιτικές ηγεσίες και απέδειξε με τη δική του βούληση τι ήθελε και τι δεν ήθελε.

Ο θεσμός, λοιπόν, ενός λαϊκού δημοψηφίσματος, το οποίο ένα ελάχιστο μέρος πολιτών, ας πούμε το 5% των Ελλήνων πολιτών, με την υπογραφή τους μπορεί να ζητήσει δημοψήφισμα για σοβαρά ζητήματα, είναι κάτι το οποίο πρέπει να αντιμετωπιστεί.

Εγώ πιστεύω επίσης ότι η εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας μπορεί να είναι άμεση, χωρίς να ανατραπεί το σημερινό σύστημα της Προεδρευόμενης Δημοκρατίας και οι συσχετισμοί δυνάμεων και πόλων εξουσίας.

Έχω συμφωνήσει για την τροπολογία, που έχει προταθεί και από άλλους συναδέλφους, για το θέμα της προστασίας των ζώων, κατ' εξοχήν δε των αδεσπότην. Γιατί πιστεύω, μαζί με τον Βίκτωρα Ουγκώ, ότι «τα κτήνη είναι του Θεού, η κτηνωδία είναι των ανθρώπων». Και θέλω να προστατεύσουμε, κύριε Υπουργέ,

ιδίως τα αδέσποτα ζώα των πόλεων, τα οποία πάσχουν κυριολεκτικά.

Σήμερα με πολλή θλίψη είδα σε μία εφημερίδα τις ανακοινώσεις που έκαναν οι καταληψίες φοιτητές στο Πανεπιστήμιο της Χίου. Και δεν αντέχω στον πειρασμό, έτσι να τις διαβάσω εδώ, για να αποτυπωθούν στα Πρακτικά.

Οι άνθρωποι έχουν καταλάβει το Πανεπιστήμιο και κανένας πανεπιστημιακός δεν επιτρέπεται να μπει μέσα, αν δεν του το επιτρέψουν αυτοί. Εξέδωσαν, λοιπόν, μια ανακοίνωση χθες: «Σύμφωνα με την επιτροπή κατάληψης, σας ενημερώνουμε ότι το Τμήμα θα είναι ανοιχτό για την παραλαβή προσωπικών αντικειμένων την Τετάρτη 14 Φεβρουαρίου από τις 09.00' π.μ. έως τις 14.00' μ.μ. και μόνο σε περίπτωση που κάποιος δεν έχει τη δυνατότητα να έρθει τη συγκεκριμένη μέρα και ώρα, παρακαλούμε να μας ενημερώσει σχετικά έως την Τετάρτη 14 Φεβρουαρίου αυστηρά».

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Και μια δεύτερη ανακοίνωση, εντυπωσιακότερη από την πρώτη: «Οι πτυχιακές εργασίες των φοιτητών θα πραγματοποιούνται ανεμπόδια στους χώρους των εργαστηρίων, χωρίς την παρουσία καθηγητών»!!!

Κυρίες και κύριοι, δυστυχώς, η τραγωδία είναι πολύ μεγαλύτερη και πολύ σοβαρότερη απ' ό,τι θα φανταζόταν κανείς.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Η συνάδελφος κ. Βούλτεψη έχει το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα περιστατικά που οδήγησαν στη σημερινή συνεδρίασή μας όπως αυτή διεξάγεται, δηλαδή με την απουσία των Βουλευτών της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, είναι γνωστά. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ευρισκόμενο σε δυσχερή θέση θέλησε να δραπετεύσει, παρουσιάζοντας με προπαγανδιστικό καθαρά τρόπο την αφορμή ως αιτία και το πρόσχημα ως ιερά οργή.

Όλοι γνωρίζουν πως αν κάθε φορά που υπήρχε μια διένεξη, μια διαφωνία μεταξύ κομμάτων ή και στο εσωτερικό των κομμάτων, αποφάσιζε η μια πλευρά να αποχωρήσει από το Κοινοβούλιο, τότε θα ήταν πολύ περισσότερες οι φορές που οι συνεδριάσεις μας θα διεξάγονταν με άδεια τα μισά Έδρανα.

Επομένως, όλοι αντιλαμβάνονται πως ένα περιστατικό έντονης διαφωνίας σε ένα χώρο διαλόγου, όπως είναι το Κοινοβούλιο, δεν μπορεί και δεν πρέπει να οδηγεί σε αντιδράσεις με μοιραία για το σύνολο του λαού και για την ίδια την δημοκρατία αποτελέσματα.

Αν αυτό συμβεί, όπως συμβαίνει τώρα, τότε αυτός που το προκαλεί δεν αντιμετωπίζει με σοβαρότητα την ίδια την αποστολή του, πολύ περισσότερο που αυτοί που αποχώρησαν από το Κοινοβούλιο είμαι βέβαιη πως απόψε θα προτιμήσουν να διατυπώσουν τις απόψεις τους από τα τηλεοπτικά παράθυρα και όχι μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα. Το είπε άλλωστε και ο προλαλήσας κ. Παπαθεμελής ότι ζούμε σε καθεστώς «τηλεδημοκρατίας».

Η Νέα Δημοκρατία και ο Πρόεδρός της ανέλαβαν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την πρωτοβουλία για τη Συνταγματική Αναθεώρηση όχι επειδή δεν είχαν άλλη δουλειά να κάνουν, αλλά επειδή η ζωή έδειξε πως κάποια άρθρα του ισχύοντος Συντάγματος δεν λειτουργήσαν ή αποτελούν εμπόδιο σε αλλαγές αναγκαίες, προκειμένου να προχωρήσουμε μπροστά.

Η ουσία είναι μια: Συμφωνούμε ή δεν συμφωνούμε ότι το άρθρο 16 πρέπει να αλλάξει, διότι πρέπει να βγει το εκπαιδευτικό μας σύστημα από το τέλμα της αναπαρέχιας αξιολόγησης και σύγκρισης και να δοθεί σε όλους το δικαίωμα να σπουδάζουν είτε σε δημόσια είτε σε ιδιωτικά πανεπιστήμια; Προφανώς συμφωνούμε στην πλειοψηφία μας. Συμφωνεί και ο κ. Παπανδρέου, το είπε, αλλά δεν τόλμησε να το κάνει.

Συμφωνούμε ή δεν συμφωνούμε πως το εκπαιδευτικό μας σύστημα νοσεί, όπως ακούσαμε –και πάλι θα αναφερθώ στον κ. Παπαθεμελή– πριν από λίγο και τελεί υπό την ομηρία μιας μειο-

ψηφίας, με τον ελληνικό λαό να πληρώνει από το υστέρημά του χωρίς αποτέλεσμα;

Συμφωνούμε ή δεν συμφωνούμε ότι τελικά δωρεάν παιδεία δεν υπάρχει στην πράξη; Αλλά ουδείς έχει διαμαρτυρηθεί για το ενάμιση δισεκατομμύριο ευρώ που καταθέτουν ετησίως οι Έλληνες στην παραπαιδεία. Αφού συμφωνούμε, γιατί δεν κάνουμε κάτι;

Συμφωνούμε ή δεν συμφωνούμε ότι το άρθρο 24 δεν έλυσε τα προβλήματα που απασχολούν μεγάλο μέρος του πληθυσμού και χρειάζεται να αναλάβουμε δράση; Μπορεί κάποιοι να έχουν την άλφα άποψη και κάποιοι άλλοι την βήτα, αλλά ότι χρειάζεται κάτι να κάνουμε, όλοι συμφωνούμε.

Συμφωνούμε ή δεν συμφωνούμε ότι τελικά το πλήρες επαγγελματικό ασυμβίβαστο του Βουλευτή αποδείχθηκε εξαιρετικά άκαμπτο και αν συνεχιστεί, σύντομα θα φτάσουμε στο απευκτέο φαινόμενο του επαγγελματία Βουλευτή;

Συμφωνούμε. Τότε γιατί δεν κάνουμε κάτι σύντομα για να το αλλάξουμε; Γιατί παραπέμπουμε την Αναθεώρηση στις ελληνικές καλές πρακτικές και αφήνουμε να χρονιάζει ένα θέμα που βλάπτει τη δημοκρατία;

Στην Επιτροπή της Αναθεώρησης του Συντάγματος, αγαπητοί συνάδελφοι, διαπιστώσαμε ότι συμφωνούμε πολλοί και σε πολλά, αν και προερχόμαστε από διαφορετικά κόμματα. Συχνά χειροκροτήσαμε διακομματικά. Τι είναι αυτό που μας εμποδίζει τώρα να προχωρήσουμε; Ποιοι φοβήθηκαν και έκαναν πίσω και ποιον βλάπτει αυτή η συμπεριφορά; Θα το κρίνει ο ελληνικός λαός.

Τα στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. βέβαια εγκαίρως κατάλαβαν πως δεν μπορούσαν να συνεχίσουν να ισχυρίζονται πως τα τίναν όλα στον αέρα από ένα πείσμα, λόγω ενός επεισοδίου, που όπως και να κατέληγε, τελικά δεν θα άλλαζε τίποτα, αφού το άρθρο 24, ούτως ή άλλως δεν συγκέντρωνε τις απαραίτητες εκατόν ογδόντα ψήφους. Αμέσως κατέφυγαν στην επόμενη δικαιοδοσία που μάλιστα κατορθώσαν να την επιβάλλουν και προπαγανδιστικά, να τη μεταδώσουν δηλαδή στο λαό δια των Μέσων Ενημέρωσης.

«Μα, η Νέα Δημοκρατία δεν δέχθηκε καμιά από τις προτάσεις μας για αναθεώρηση» είπαν. Τι είναι δηλαδή η Αναθεώρηση; Σου ψηφίζω εγώ αυτή την πρόταση και μου ψηφίζεις εσύ την άλλη; Μήπως το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δήλωσε πως θα ψηφίσει, ως κόμμα, κάποιες από τις προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας; Βουλευτές ψηφίζουν τη Συνταγματική Αναθεώρηση. Αυτό έχουμε ξεχάσει. Και είδαμε στην Επιτροπή, άλλους Βουλευτές, απ' όλα τα κόμματα, να τοποθετούνται υπέρ της κατάργησης του ασυμβιβάστου, για παράδειγμα και άλλους όχι.

Αυτό, λοιπόν, που κατά τη γνώμη μου έπραξε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν να στερήσει από όλους τους Βουλευτές το δικαίωμα να διατυπώσουν ελεύθερα τη γνώμη τους και να ψηφίσουν κατά συνείδηση. Τους δικούς του Βουλευτές θέλησε να «μαντρώσει» με αυτό τον τρόπο το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αν και την κατηγορία αυτή την απευθύνει προς τη Νέα Δημοκρατία, που, όμως, ουδέποτε έθεσε θέμα πειθαρχίας και οι Βουλευτές της ψήφισαν ελεύθερα στην επιτροπή.

Και τελικά οι προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας ήταν πολύ συγκεκριμένες είτε συμφωνούσαν όλοι οι Βουλευτές της είτε όχι. Συγκεκριμένα πράγματα. Να καταργηθεί το ασυμβίβαστο, να δημιουργηθεί συνταγματικό δικαστήριο, να αλλάξουν τα άρθρα 14, 16 και 24, να αυξηθεί ο αριθμός των Βουλευτών Επικρατείας κ.λπ.. Οι προτάσεις τέθηκαν υπό την κρίση των Βουλευτών και εκείνοι κλήθηκαν να αποφασίσουν κατά συνείδηση με ένα «ναι» ή με ένα «όχι», όπως απαντά κάποιος σε συγκεκριμένες προτάσεις.

Εγώ άκουσα με ενδιαφέρον την ομιλία της συναδέλφου μου, της κυρίας Μπερινδάκη, για το θέμα των Βουλευτών Επικρατείας. Δεν συμφωνώ, διότι πιστεύω ότι ο Βουλευτής είναι εκπρόσωπος. Εκπρόσωπος διορισμένος δεν υφίσταται. Όλοι μπορούν να προσφέρουν βεβαίως και εξωκοινοβουλευτικά και να χρησιμοποιηθούν και ως Υπουργοί και ως Υφυπουργοί και ως Γενικοί Γραμματείς. Αλλοίμονο, τόσες θέσεις υπάρχουν για να προσφέρουν. Αλλά εδώ υπάρχει μια συγκεκριμένη ιδιότητα. Εκπρόσωπος του Λαού. Παρ' όλα αυτά, της δόθηκε η ευκαιρία

να πει τη γνώμη της.

Αυτή τη στιγμή ουσιαστικά το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο Αρχηγός του βεβαίως -διότι σε εκείνον πηγαίνει η ευθύνη- αφαίρεσε από τους ίδιους τους Βουλευτές του το δικαίωμα να πουν τη γνώμη τους και να ακουστούν στο λαό. Δηλαδή μήκε κάποιος στον κόπο να ενημερώσει το λαό για τις προτάσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Για παράδειγμα πρότεινε να καταργηθεί ο όρκος του Προέδρου της Δημοκρατίας και των Βουλευτών, όπως είναι σήμερα και να αντικατασταθεί με κάτι άλλο. Απ' ότι κατάλαβα, ήθελαν να προστεθεί στον όρκο η δυνατότητα να ορκιζόμαστε στις αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ζητάει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να καταργηθεί η απαγόρευση του προσηλυτισμού. Γιατί είναι υποχρεωμένοι οι Βουλευτές να ψηφίσουν κάτι τέτοιο; Δεν είχαμε δικαίωμα να διαφωνήσουμε;

Και όταν σχετικά με το άρθρο 14, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. προτείνει τη συμπλήρωση της παραγράφου με αναφορά στις αρχές της ανεξαρτησίας των Μέσων Ενημέρωσης από την οικονομική και πολιτική εξουσία -δηλαδή το αυτονόητο- αλλά και τη διασφάλιση της πρόσβασης των κοινωνικών και πολιτικών ομάδων με σεβασμό προς την πολυμέρεια, μετά τι θα αλλάξει με αυτό το «ευχολόγιο»; Και εφ' όσον συμφωνούμε ότι πρέπει να αλλάξει το άρθρο 14, γιατί δεν πάμε να το πράξουμε, χωρίς όλες αυτές τις κοινοτυπίες που τελικά δεν οδηγούν πουθενά;

Και πώς το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αφού ψήφισε μια χαρά τις δικές του προτάσεις υπέρ της αλλαγής του άρθρου 16, τελικά σηκώνεται και φεύγει, ουσιαστικά ακυρώνοντας τη δική του ψηφοφορία; Και πώς εγκαταλείπει την ίδια του την πρόταση για τη διενέργεια δημοψηφισμάτων για παράδειγμα, αφού τη θεωρεί τόσο σημαντική; Μπορεί στην Ολομέλεια να την ψηφίζουν μερικοί ακόμη Βουλευτές απ' όλα τα κόμματα και να προχωρούσε η ιδέα, διεκδικώντας στην επόμενη Βουλή τα αναγκαία εκατόν ογδόντα «ναι».

Πώς εγκατέλειψε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. την υποκριτική βέβαια -διότι διαφορετικά θα το είχε πράξει με νόμο, όταν ήταν στην Κυβέρνηση- πρότασή του για ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα; Για ένα πείσμα εγκατέλειψε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. την ιδέα του, την πεποίθησή του ότι πρέπει να υπάρχει ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα;

Είναι δυνατόν; Μπορεί και αυτό να συγκέντρωνε τον απαιτούμενο αριθμό Βουλευτών. Για τίνος το πείσμα, λοιπόν, έφυγε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. εγκαταλείποντας στη μοίρα τους τις ωραίες του προτάσεις; Πού πήγαν, για παράδειγμα, οι ωραίες προτάσεις του κ. Κοομίδη και οι ενδιαφέρουσες απόψεις πολλών Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., μεταξύ των οποίων και του γενικού εισηγητή του; Μα, όταν πιστεύεις πως πρέπει να κάνεις κάτι για το καλό του λαού, μένεις εκεί και πολεμάς γι' αυτό, με την ελπίδα πως κάποτε θα πείσεις και τους διαφωνούντες, ακόμα και αν είναι περισσότεροι.

Κατά τη γνώμη μου, αγαπητοί συνάδελφοι, έτσι έχουν τα πράγματα. Οι ωραίες προτάσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. -έστω και βερμαλιστικές μερικές απ' αυτές, έστω και ασαφείς- που μέχρι πρότινος υποστήριζε ότι έκανε, όμορφα κήκαν στο βωμό του λαϊκισμού, των φιλοδοξιών και των εσωκομματικών διενέξεων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Γκατζής έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Βουλευτές, θα αρχίσω από αυτά που είπε ο κ. Παυλόπουλος και θα σταθώ σε μερικά τα οποία θεωρούμε σημαντικά και θα πρέπει να πάρει μια απάντηση. Το πρώτο είναι ότι ζητήσε από τα κόμματα να ψηφίσουν θετικά, να εγκρίνουν τις τροποποιήσεις που θέλει να επιβάλει, ούτως ώστε να υπάρχει βαθμολογική εξέλιξη σε προσωπικό το οποίο δεν είναι σήμερα μόνιμο.

Εμείς λοιπόν σε αυτό απαντάμε: Κάντε τους μόνιμους.

Το δεύτερο θέμα, αφού μήκαμε σε αυτό, αφορά τους συμβασιούχους και είναι ένα θέμα το οποίο δεν πολυακούγεται.

Κύριοι Βουλευτές, με το προεδρικό διάταγμα λέγεται ότι προσλήφθηκαν είκοσι πέντε χιλιάδες άνθρωποι.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών,

Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Είναι τριάντα τρεις χιλιάδες, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Είναι τριάντα τρεις χιλιάδες, όπως λέει ο κύριος Υπουργός.

Για όλους τους άλλους που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, προβάλλει τελικά –από πολλούς και ιδιαίτερα σήμερα από την Κυβέρνηση βέβαια- συνταγματικό κώλυμα. Φυσικά, όσοι είστε εδώ θα θυμάστε ότι είχε περάσει στην προηγούμενη τροποποίηση που έλεγε ότι αυτοί με οποιεσδήποτε άλλες σχέσεις εργασίας δεν μπορούν να μονιμοποιηθούν κ.λπ..

Ποιος το ψήφισε αυτό; Η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. με την ανοχή του Συνασπισμού. Δεν ψήφισε ούτε υπέρ ούτε κατά. Να το σημειώσουμε και αυτό.

Σήμερα χύνονται πολλά «κροκοδείλια δάκρυα». «Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα», κύριε Υπουργέ.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Μην το λέτε αυτό, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Όχι, το λέω.

Αναθεωρήστε τις σχετικές διατάξεις, ώστε να αρθεί το κώλυμα. Εμείς είμαστε μέσα, το στηρίζουμε. Ξέρετε τη θέση μας. Λέμε ότι όλοι οι συμβασιούχοι που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες θα πρέπει να μονιμοποιηθούν.

Και επειδή αναφέρθηκε πάρα πολύ και στο συνταγματικό δικαστήριο, έχω να πω το εξής: Μην τα προβάλλουμε όπως θέλουμε και αφήνουμε τελικά ουσιαστικές τροποποιήσεις που γίνονται και που σήμερα αφαιρούν δικαιώματα από υπηρεσίες και από τη δικαιοσύνη που έπαιζαν –τουλάχιστον μέχρι τώρα– ένα ρόλο αποφασιστικό στο να προστατεύσουν το περιβάλλον της χώρας μας.

Θα σας πω το εξής: Σήμερα, το Συμβούλιο της Επικρατείας, συγκεκριμένα, είναι η μοναδική εξουσία για την προστασία του περιβάλλοντος, ενώ θα έπρεπε να είναι η νομοθετική και εκτελεστική εξουσία που δυστυχώς δεν είναι. Και μάλιστα, μιλάμε για προστασία όχι μόνο από τους ιδιώτες, αλλά και από το ίδιο το κράτος το οποίο παρέκαμπτε νομικές διατάξεις και εμπορευματοποιούνταν το περιβάλλον με τις πράξεις αυτές.

Σήμερα, η Κυβέρνηση, επειδή έβρισκε προβλήματα, θέλει με το Συνταγματικό Δικαστήριο ουσιαστικά που θα είναι διορισμένο οπωσδήποτε και ως διορισμένο όργανο θα παίζει πάντοτε το ρόλο τον οποίο θα του αναθέτει κάθε φορά η Κυβέρνηση, να παραμερίσει το Συμβούλιο της Επικρατείας. Αυτό είναι προμελετημένο και μάλιστα από καιρό.

Και θα σας πω το εξής: Όταν συζητούσαμε το Εθνικό Κτηματολόγιο, ο κ. Σουφλιάς όταν του λέγαμε εμείς επίμονα ότι δεν μπορεί να υπάρχει συνταγματικό κτηματολόγιο χωρίς να συνυπάρξουν τουλάχιστον το δασολόγιο και οι δασικοί χάρτες, μας είπε ότι οι δασικοί χάρτες και το δασολόγιο θα γίνουν μετά την Αναθεώρηση του Συντάγματος.

Είχε την έννοιά του και τους σκοπούς του: Να βγάλουμε ό,τι βγάλουμε και με ό,τι μείνει μετά, θα συμπληρώσουμε και τους δασικούς χάρτες και θα κάνουμε και το δασολόγιο.

Μάλιστα, είπε το εξής: Η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας –του Ε' Τμήματος, αν θυμάμαι καλά- που είπε «άπαξ δάσος, πάντα δάσος» είναι μία εγκληματική απόφαση. Έτσι τη χαρακτήρισε ο κύριος Υπουργός.

Να, λοιπόν, που έρχεται τώρα να καταργήσει το Συμβούλιο της Επικρατείας, να μην παρεμβαίνει και να προχωρήσει σε όλες αυτές τις διευκολύνσεις που θέλουν να κάνουν στο μεγάλο κεφάλαιο, στην εμπορευματοποίηση της γης και του δάσους.

Καμία κυβέρνηση μέχρι σήμερα δεν προστάτευσε το δάσος. Κύριε Υπουργέ, εάν, λοιπόν, θέλετε πραγματικά να προστατεύσετε το δάσος –και μην χύνετε «κροκοδείλια δάκρυα» και λέτε ότι γίνεται για την προστασία του δάσους και την αειφόρο ανάπτυξη, γιατί δεν το θέλετε πραγματικά, γιατί είναι εμπόδιο τελικά στις επιδιώξεις του μεγάλου κεφαλαίου για την πλήρη εκμετάλλευση και του δάσους, αλλά και του αιγιαλού κ.λπ.- θα μπορούσατε να είχατε κάνει τις χωροταξικές και πολεοδομικές μελέτες, θα μπορούσατε να έχετε σχέδια πόλεων και οικισμών, να αποπερατώσατε το Εθνικό Κτηματολόγιο, το δασολόγιο και τους δασικούς χάρτες. Τότε σας διαβεβαίω ότι κανένας, μα κανένας δεν θα μπορούσε να γίνει παράνομος, γιατί όλα θα

ήταν καταγεγραμμένα. Τι κάνετε όμως μέχρι σήμερα; Τίποτα επ' αυτού.

Ας προχωρήσω λοιπόν και στα υπόλοιπα. Κύριοι Βουλευτές, παρά το ότι το σοσιαλιστικό σύστημα έχει ανατραπεί εδώ και δεκαέξι χρόνια, το «φάντασμα» του σοσιαλισμού παιδεύει και ανησυχεί σήμερα μέρα-νύχτα τους εκπροσώπους της νέας τάξης πραγμάτων και τους πολιτικούς του υπαλλήλους. Ανησυχούν μήπως τελικά διαταραχθεί το σύστημα, μήπως χάσουν τα συμφέροντά τους και από την άποψη αυτή παίρνουν διαρκώς μέτρα, μέτρα, μέτρα. Μέτρα συνταγματικά, μέτρα του Ευρωσυντάγματος, μέτρα καταστολής, μέτρα, μέτρα, μέτρα σε ό,τι τελικά νομίζουν ότι θα υπάρχει αμφισβήτηση και κίνδυνος ανατροπής του συστήματος.

Έτσι, στις 19 Απρίλη του 2005 τα δύο κόμματα ψήφισαν το Ευρωσύνταγμα. Και τι έγινε μ' αυτό; Κατοχύρωνε κατ' αρχήν τα συμφέροντα του μονοπωλίου άπαξ και διά παντός και από την άλλη μεριά, κύριοι Βουλευτές, περιόριζε παραπέρα –και περιορίζει φυσικά- την εθνική κυριαρχία των κρατών μελών και εμείς μιλάμε για το δικό μας κράτος. Ξέρετε ότι τα Εθνικά Κοινοβούλια αποδυναμώνονται. Ολοένα και περισσότερες εθνικές αρμοδιότητες περνούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, για να μην πούμε ότι η Βουλή έχει καταντήσει να είναι τελικά «πρωτοκολλητής» αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίοι γίνονται νόμοι, νόμοι αντιδραστικοί, αυταρχικοί, αντιλαϊκοί, νόμοι ενάντια στην εθνική μας κυριαρχία, με βάση φυσικά και τις άλλες συμφωνίες που έχει υπογράψει η χώρα μας με τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς.

Έτσι, έρχεται και το Σύνταγμα σήμερα και ό,τι δεν μπορεί να πιάσει το Ευρωσύνταγμα, έχουμε το Ελληνικό Σύνταγμα στο οποίο κάνουμε και μία τροποποίηση.

Έλεγε ο κ. Παυλόπουλος ότι το Σύνταγμα του '75 ήταν το πιο καλό. Καλό για ποιον; Για την άρχουσα τάξη, για το σύστημα, για τα συμφέροντα. Τότε δε χρειαζόταν να γίνουν αυτές οι διατάξεις, γιατί είπε ότι θέσπιζε το άρθρο 24 και ότι έχει την πατρότητα η Νέα Δημοκρατία. Μάλιστα. Τότε, το ήθελαν έτσι όπως είναι, γιατί εξυπηρετούσε και τότε την άρχουσα τάξη με απαγορεύσεις κ.λπ..

Σήμερα, όμως, η άρχουσα τάξη ξεκίνησε και θέλει να μπει μέσα. Και δεν είστε οι πρώτοι. Ξέρετε από τότε ξεκίνησε; Ξεκίνησε με το νομοσχέδιο –θα το θυμάστε, κύριε Υπουργέ- που έφερε εδώ το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. για τις Β.Ε.ΠΕ. –τις βιομηχανικές επιχειρησιακές περιοχές- βάσει του οποίου ένα στρέμμα να έχει ο ιδιώτης, θα μπορούσε να απαλλοτριώσει δασικές εκτάσεις. Τα «βρήκε όμως μπαστούνια» από το Συμβούλιο Επικρατείας και ακυρώθηκε. Τώρα υπάρχουν άλλοι τρόποι, άλλες μέθοδοι για να πάμε σε αυτό.

Θέλω να πω το εξής γι' αυτό το θέμα. Δεν είναι μόνο αυτό. Σήμερα η Κυβέρνηση με τα έργα που κάνει για το Εθνικό Κτηματολόγιο κ.λπ. και στη διακήρυξη που έχει εκεί, λέει πως ό,τι δείχνουν οι χάρτες του '45 έως το '60 –αεροφωτογραφίες κ.λπ.- θα περιορίζεται κατά 30% και 20%. Δηλαδή, με βάση τις αεροφωτογραφίες και τους χάρτες που υπάρχουν, θα γίνεται αποδεκτό το 20% έως 30% ως δασική έκταση και ως δάσος. Το υπόλοιπο, καταλαβαίνετε πού πηγαίνει.

Ξεκινάμε τέτοιες ακόμη διαδικασίες, πριν έλθει αυτό.

Να έρθω παραπέρα και στις άλλες διατάξεις, ιδιαίτερα στο άρθρο 16. Κοιτάξτε να δείτε. Πολλά ειπώθηκαν εδώ: Ότι θα αναβαθμίσουμε τα πανεπιστήμια. Ότι τελικά το ΠΑ.ΣΟ.Κ., από την άλλη μεριά, είναι αντιδραστικό, συντηρητικό, αυταρχικό, ενώ εμείς δήθεν θέλουμε ένα ελεύθερο και δημοκρατικό πανεπιστήμιο. Τέτοια περιτυλίγματα με ιλουστρασιόν υλικά, για να θολώσουν και να παραπλανήσουν τον κόσμο!

Ποια είναι η ουσία; «Αναβάθμιση» λέει. Και γιατί δεν την κάνουν τόσα χρόνια;

Να σας πω, κύριε Υπουργέ; Τελικά, η ανάπτυξη της χώρας σήμερα και μάλιστα ο κρατικός προϋπολογισμός σε σχέση με πέρυσι έχει αυξηθεί κατά 8,67%. Όμως, οι δαπάνες που δώσατε για την παιδεία –για να δείτε πώς τη βλέπετε την παιδεία- έχουν περιοριστεί σχεδόν κατά μισή μονάδα σε σχέση με πέρυσι. Τι σημαίνει αυτό; Παραπέρα υποβάθμιση. Και γιατί υποβάθμιση; Για να περάσει, τελικά, και στην εμπορευματοποίηση,

όπως γίνεται με όλες τις δημόσιες υπηρεσίες και τις επιχειρήσεις.

Μόνο αυτό το παράδειγμα, γιατί τα άλλα τα ανέλυσαν πάρα πολύ καλά οι σύντροφοί μου Βουλευτές στις ομιλίες που προηγήθηκαν σχετικά με το άρθρο 16. Δεν θα σταθώ πολύ περισσότερο πάνω σε αυτό. Όμως, να πω το εξής: Ότι ενώ υποβαθμίζονται τα σχολεία, από την άλλη μεριά λέμε ότι το ιδιωτικό πανεπιστήμιο θα υποβαθμίσει το δημόσιο. Δεν θα το αναβαθμίσει, κύριοι συνάδελφοι.

Τι θέλει σήμερα το μεγάλο κεφάλαιο, που έχει μπει σε όλες τις υπηρεσίες, υγεία, παιδεία, πολιτισμός, αθλητισμός κ.λπ.; Δεν νοιάζεται τόσο πολύ το μεγάλο κεφάλαιο για το τι θα γίνουν τα Ι.Ε.Κ. -αν θα αναβαθμιστούν- ή άλλες ξένες σχολές που έρχονται εδώ. Εκείνο που τη νοιάζει είναι το «μεγάλο ψαχνό». Ποιο είναι «το ψαχνό»; Το δημόσιο πανεπιστήμιο.

Θέλουν να έχουν το management, να μπουν μέσα και να κανονίζουν τα προγράμματα, να πληρώνουν διδασκτρα, να πληρώνουν τα βιβλία οι φοιτητές. Να πληρώνουν τα πάντα. Και τελικά να έχουμε σχολεία πρώτης, δεύτερης και τρίτης ποιότητας και σε πανεπιστημιακό ακόμη επίπεδο.

Από την άλλη μεριά μας λένε: Ξέρετε, γιατί, ρε παιδιά, δεν θέλετε να έχουμε ιδιωτικά πανεπιστήμια, ούτως ώστε να μη φεύγουν τα παιδιά μας και να πηγαίνουν εκεί; Άλλο δίλημμα που θέλουν να βάλουν στον κόσμο, για να περάσουν αυτές τις αντιδραστικές τους επιδιώξεις.

Κοιτάξτε να δείτε, σε αυτά τα ιδιωτικά που θα αναβαθμιστούν δεν θα στείλει κανένας από τους Έλληνες πολίτες που στέλνει τα παιδιά του στο εξωτερικό. Γιατί, παρ' ότι θα στοιχίζουν λιγότερο, είναι τόσο υποβαθμισμένα σε πτυχίο και σε υπηρεσίες, αργότερα, που μπορούν να προσφέρουν. Από την άποψη αυτή θα προτιμήσει πάλι να τα στέλνει έξω. Εκείνο που θα αλλάξει όλη αυτήν την κατάσταση, με τη λιτότητα που υπάρχει σήμερα σε όλες τις κοινωνικές δαπάνες, με τη λιτότητα και την εμπορευματοποίηση της παιδείας που γίνεται, είναι ότι και το πανεπιστήμιο θα περάσει τελικά εξ ολοκλήρου στην εκμετάλλευση του μεγάλου κεφαλαίου, όχι χάνοντας το δημόσιο χαρακτήρα του, αλλά, με τις συμπράξεις και τις συμφωνίες που θα γίνουν, θα μπει μέσα το μεγάλο κεφάλαιο και θα έχει έτοιμο πια τόπο δράσης, εκμετάλλευσης και αυτού που λέγεται «παιδεία».

Τις προτάσεις μας τις ξέρετε. Εδώ θα ήθελα να πω μόνο το εξής: Γιατί τα παίρνετε αυτά τα μέτρα; Γιατί αυτό το νομικό πλαίσιο; Τι είναι τελικά το νομικό πλαίσιο;

Κύριε Υπουργέ, ξέρετε καλύτερα από μένα ότι το νομικό πλαίσιο κάθε χώρας είναι το εργαλείο στήριξης των συμφερόντων και της τήρησης της άρχουσας τάξης, είτε αυτό λέγεται καπιταλιστικό είτε σοσιαλιστικό σύστημα. Από την άποψη αυτή, αυτό ακριβώς το σημείο πρέπει να καταλάβει ο κόσμος: Ότι το καπιταλιστικό σύστημα, το σύστημα που ζούμε και έχει επιβάλει τόσο αντιλαϊκά αντιδραστικά μέτρα και που έχει στέρησης τους εργαζόμενους από βασικά δικαιώματα και κατακτήσεις, που έχει αφαιρέσει τρομερά δικαιώματα, πρέπει να παλέψει και να το ανατρέψει. Τότε μόνο θα δει δικαίωση. Τότε μόνο το πανεπιστήμιο και η παιδεία θα είναι για όλο το λαό, με τα ίδια μέσα, τις ίδιες φροντίδες, για ίδια γνώση και ίδια δικαιώματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κύριε Πρόεδρε, μία ερώτηση προς τον κύριο συνάδελφο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Καμία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της Αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» με θέμα: «Ο Ελληνισμός της Διασποράς 15ος – 21ος αι.» καθώς και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα δύο μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις συνοδοί δάσκαλοι από το Δημοτικό Σχολείο Άσσου Κορινθίας και το Δημοτικό Σχολείο Αρχαίων Κλεωνών Κορίνθου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η συνάδελφος κ. Καρύδη.

ΧΡΥΣΗ ΚΑΡΥΔΗ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα η Ολομέλεια της Βουλής καλείται να συζητήσει και να αποφασίσει για την προτεινόμενη από την Κυβέρνηση Αναθεώρηση του Συντάγματος.

Τα σύγχρονα Συντάγματα, όπως είναι το δικό μας, έχουν διευρύνει το ρυθμιστικό τους πεδίο και περιλαμβάνουν κανόνες που ρυθμίζουν όχι μόνο την οργάνωση του κράτους και τη θεμελίωση των πολιτικών δικαιωμάτων, αλλά και κανόνες που ρυθμίζουν την οργάνωση της κοινωνίας και της οικονομίας.

Οι συνταγματικές, όμως, διατάξεις της τελευταίας κατηγορίας δεν έχουν και δεν μπορούν να έχουν το σταθερό και μόνιμο χαρακτήρα που προσιδιάζει στους θεμελιώδεις συνταγματικούς κανόνες. Γιατί είναι προφανές ότι ανταποκρίνονται σε συγκεκριμένες χρονικές κοινωνικοοικονομικές συνθήκες και αποτελούν κατ' ουσία εργαλεία για την άσκηση της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής.

Κατά συνέπεια, οι διατάξεις της κατηγορίας αυτής έχουν από τη φύση τους περιορισμένη ρυθμιστική διάρκεια και πρέπει να αναθεωρούνται κάθε φορά που στην κοινωνία ανακύπτει επιτακτική η ανάγκη για οικονομικές και κοινωνικές μεταρρυθμίσεις.

Η απόφαση της Αναθεώρησης του Συντάγματος είναι μια προτεραιότητα που έθεσε ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης Κώστας Καραμανλής με σκοπό την κατάρτιση ενός Συντάγματος που θα συμβάλει στη μεταρρυθμιστική πορεία της χώρας μας τα επόμενα χρόνια και στην προσαρμογή της στις ευρωπαϊκές και διεθνείς εξελίξεις.

Συνεπώς, πρόκειται για μια Αναθεώρηση επιβεβλημένη από τα πράγματα που προτείνει εύστοχες λύσεις σε ώριμα προς επίλυση προβλήματα.

Τριάντα δύο χρόνια μετά την ψήφιση του Συντάγματος του 1975 η Νέα Δημοκρατία έρχεται ξανά μέσα από την κορυφαία θεσμική πρωτοβουλία της Συνταγματικής Αναθεώρησης, με τη μεγάλη μεταρρύθμιση στο χώρο της παιδείας, τη διασφάλιση της ανεξαρτησίας, της ταχύτητας και της ποιότητας της δικαιοσύνης, τη δραστική αντιμετώπιση της διαφθοράς στο δημόσιο τομέα, τη διεύρυνση του πλαισίου που αφορά στην προστασία της υλικής και πνευματικής ιδιοκτησίας, να βάλει τη σφραγίδα της στην προσπάθεια για διαρκή βελτίωση της ποιότητας της δημοκρατίας μας όπως αποτυπώνεται στον Καταστατικό Χάρτη της χώρας.

Όρος απαραίτητος για μια αποτελεσματική Αναθεώρηση του Συντάγματος είναι η κατά το δυνατόν μεγαλύτερη συναίνεση του λαού και των πολιτικών κομμάτων που τον εκπροσωπούν. Είναι αυτονόητο ότι όσο μεγαλύτερη είναι η πολιτική βάση της αποδοχής των συνταγματικών διατάξεων, τόσο περισσότερο εξασφαλίζεται η νομιμοποίησή τους κατά το χρόνο της εφαρμογής τους.

Ως προς το σημείο αυτό κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί ότι η Κυβέρνηση εξάντλησε όλες τις δυνατότητες και όλα τα επιχειρήματα που διέθετε προκειμένου να επιτευχθεί η αναγκαία συναίνεση. Στη διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος φορέας συντακτικής εξουσίας δεν είναι μόνο η εκάστοτε Πλειοψηφία, αλλά και η εκάστοτε Αντιπολίτευση. Η συναίνεση όμως απαιτεί διανοητικά και πολιτικά μεγαλύτερη ικανότητα από τη σύγκρουση. Και η σημερινή Αξιωματική Αντιπολίτευση με την απόφασή της να απέχει τελικά από τη διαδικασία απέδειξε ότι δεν διαθέτει αυτήν την ικανότητα.

Το Σύνταγμα, κατά την έκφραση του Καθηγητού κ. Αλεβιζάτου, επιτελεί δύο κορυφαίες λειτουργίες: Κατοχυρώνει τα δικαιώματα του ατόμου και ορίζει το πώς παίρνονται οι πολιτικές αποφάσεις. Τι θα πει αυτό; Το Σύνταγμα είναι το πλαίσιο άσκησης πολιτικής και όχι το μέσο άσκησης πολιτικής, όπως λανθασμένα το αντιλαμβάνεται η Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Βεβαίως, η αναθεώρηση δεν οδηγείται σε ναυάγιο, όπως επιθυμεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ... Η Νέα Δημοκρατία, ως κοινοβουλευτική πλειοψηφία και στην επόμενη Βουλή, θα αναζητήσει τη μέγιστη δυνατή συναίνεση της Αντιπολίτευσης, ώστε να επιτευχθεί η αναθεώρηση. Ευχόμαστε τότε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να υπερβεί τις αδυναμίες και τις αντιφάσεις του και να ανταποκριθεί στο θεσμικό του ρόλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά τη μικρή μου κοινοβουλευτική πείρα, έχω αντιληφθεί ότι το έργο του νομοθέτη, το έργο δηλαδή, που έχουμε την τιμή να επιτελούμε σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, είναι έργο δύσκολο. Καλούμαστε συνεχώς να αίρουμε αντιθέσεις, να ισορροπούμε συγκρουόμενα έννομα αγαθά, να εντάσσουμε τις αποφάσεις μας στον πολιτικό σχεδιασμό του κόμματός μας και να συμμορφωνόμαστε στις επιταγές της συνειδήσής μας. Γι' αυτό το λόγο άλλωστε οι πολίτες είναι απέναντί μας απαιτητικοί. Ζητούν πείρα, ευθυκρισία, απρροσωποληψία και αίσθημα πολιτικής ευθύνης και δικαιοσύνης.

Προσωπικά είχα την τιμή να συμμετέχω στην Επιτροπή Αναθεώρησης του Συντάγματος και είχα την ευκαιρία να τοποθετηθώ, τόσο σε προτάσεις της Κυβέρνησης, όσο και σε προτάσεις της Αντιπολίτευσης. Στην αναθεωρητική διαδικασία οι γνώμες και οι αποφάσεις μας αναφέρονται στα μείζονα προβλήματα της κοινωνικής και της πολιτικής οργάνωσης, στις ισορροπίες που απορρέουν από αυτήν, αλλά και σε κάτι βαθύτερο: στον πυρήνα των αξιών και των οραματισμών που κατευθύνουν την πολιτική μας δράση.

Η δυσκολία του έργου μας ανακύπτει ανάγλυφη προπαντός όταν, σε σχέση με αυτά τα μείζονος σημασίας θέματα, ψηφίζουμε κανόνες με αμιγώς προγραμματικό ή κατευθυντήριο χαρακτήρα. Είναι δεδομένο ότι οι κανόνες αυτοί, είτε εναποθέτουν στον κοινό νομοθέτη την ευθύνη της υλοποίησής τους είτε απλώς προσφέρουν στους δικαστές ερμηνευτικές αρχές κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους. Και στις δύο περιπτώσεις οι κανόνες αυτοί έχουν απροσδιόριστο περιεχόμενο και είναι φυσικό να δημιουργούν μεγάλη ασάφεια και έντονη ανησυχία ως προς τις συνέπειες της εφαρμογής τους. Σε αυτές, λοιπόν, τις ακραίες περιπτώσεις της αναθεωρητικής διαδικασίας δεν είναι μόνο οι αρετές της πείρας και της ευθυκρισίας που καθοδηγούν το έργο μας. Συνειδητά ή ασυνειδητά, επηρεάζουν την κρίση μας ατομικές πεποιθήσεις, ευαισθησίες, ηθικές αξίες, έμμονες ιδέες, ανησυχίες, οτιδήποτε δηλαδή συγκροτεί τον πυρήνα της ελεύθερης και αυτόνομης συνειδήσης των Βουλευτών.

Το νομοθετικό έργο είναι έργο πολλών. Και δεν υπάρχει τίποτε το μεμπτό, όταν το έργο αυτό εμπλουτίζεται με ιδέες παρεκκλίνουσες που κάποιος από εμάς θεωρεί πολύτιμες. Στη Νέα Δημοκρατία είμαστε περήφανοι γιατί δίδεται η δυνατότητα στο Βουλευτή να έχει τη δική του άποψη. Έτσι, δικαιώνεται και ο συνταγματικός νομοθέτης, ο οποίος δεν θεωρεί πράγματα ασύμβατα τη στράτευση του Βουλευτή σε ένα κόμμα και το δικαίωμα της απερίοριστης γνώμης και ψήφου του κατά συνείδηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε την κ. Καρύδη.

Ο κ. Τσιόγκας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι γεγονός ότι το Σύνταγμα της χώρας μας είναι ένα Σύνταγμα αντιλαϊκό, αυταρχικό, είναι ένα Σύνταγμα βασικό στήριγμα του συστήματος, φτιαγμένο και προσαρμοσμένο στις απαιτήσεις του μεγάλου κεφαλαίου και βέβαια διευκολύνει την ασυδοσία και την κυριαρχία της άρχουσας τάξης, σε βάρος της εργατικής τάξης και των άλλων λαϊκών στρωμάτων.

Το Σύνταγμα διευκολύνει την ενσωμάτωση της χώρας μας σε αντιδραστικούς οργανισμούς, όπως η Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΝΑΤΟ, που δεν έχουν καμία, μα καμία, σχέση με τα συμφέροντα των λαών, απλά υπηρετούν και εξυπηρετούν τις ανάγκες της νέας τάξης πραγμάτων.

Στο Σύνταγμα υπάρχουν διάταξεις που κατοχυρώνουν τα προνόμια και την ασυδοσία του κεφαλαίου, ενώ παραμένουν περιορισμένα και συνεχώς περιορίζονται σε κάθε αναθεώρηση τα δημοκρατικά, κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα του ελληνικού λαού μαζί με τα συνδικαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων.

Μας ρωτάτε, χρειάζεται Αναθεώρηση του Συντάγματος; Η προηγούμενη αναθεώρηση έγινε στις 6 Απριλίου του 2001. Γιατί

μέσα σε πέντε χρόνια προχωράτε σε νέα Αναθεώρηση του Συντάγματος; Τόσο κοντόφθαλμη είναι η πολιτική σας; Τόσο κοντά βλέπατε ή, εν πάση περιπτώσει, δεν βλέπατε μακριά όταν πριν από πέντε χρόνια αναθεωρούσατε το Σύνταγμα, μαζί με την τότε κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Γιατί μέσα σε μια πενταετία αλλάξατε και ξαναρχώσατε να τροποποιήσετε το Σύνταγμα; Απλά και καθαρά, γιατί σας το επιβάλλουν οι βιομήχανοι, οι τραπεζίτες, οι εφοπλιστές, οι οποίοι δεν θέλουν να υπάρχει απολύτως κανένα εμπόδιο στην επιχειρηματική τους δραστηριότητα και ασυδοσία, στην ανάπτυξη των κερδών του. Ό,τι σας ζητούν, το κάνετε. Νόμους θέλουν; Τους ψηφίζετε. Τροποποίηση του Συντάγματος θέλουν; Τους το κάνετε. Αυτή είναι η ουσία και γι' αυτό εσείς προχωράτε στην τροποποίηση του Συντάγματος.

Εμείς βεβαίως λέμε «ναι» στην τροποποίηση του Συντάγματος, όμως όχι αυτήν την τροποποίηση που κάνετε εσείς μαζί με την στήριξη και τη σύμφωνη γνώμη του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ανεξάρτητα για το αν αποχώρησε για άλλους λόγους.

Εμείς έχουμε καταθέσει τις προτάσεις μας για μια αναθεώρηση η οποία θα κινείται σε δημοκρατική, προοδευτική κατεύθυνση, που θα δίνει τη δυνατότητα στους εργαζόμενους να εκφράζονται ελεύθερα.

Χρειάζονται για παράδειγμα αλλαγές στο Σύνταγμα. Χρειάζεται να καταργηθεί αυτό το αίσχος της πολιτικής επιστράτευσης των εργαζομένων. Χρειάζονται αλλαγές που θα κατοχυρώνουν την εθνική ανεξαρτησία της χώρας μας, την απαγόρευση της εκχώρησης αρμοδιοτήτων της Βουλής σε ξένα κέντρα αποφάσεων. Το κλείσιμο των βάσεων, οι οποίες εξυπηρετούν τα ιμπεριαλιστικά σχέδια των Αμερικανών, την απαγόρευση της χρησιμοποίησης των λιμανιών τα οποία χρησιμοποιήθηκαν για να ξεφορτώνουν τα αμερικανονατοϊκά καράβια, τα τανκς στη Θεσσαλονίκη για να χτυπήσουν και να διαλύσουν τη Γιουγκοσλαβία, την απόβαση των αποβατικών δυνάμεων του ΝΑΤΟ στο Λιτόχωρο, για να χτυπήσουν τη Γιουγκοσλαβία.

Εμείς, θέλουμε μια τροποποίηση του Συντάγματος που να ενισχύεται η λαϊκή κυριαρχία με τη συμμετοχή των εργαζομένων στα κέντρα των αποφάσεων, που θα κατοχυρώνουν και θα διευρύνουν τα ατομικά, κοινωνικά και πολιτικά, καθώς και τα συνδικαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων με την ανεμπόδιση διασφάλιση της συνδικαλιστικής δράσης των εργαζομένων και όχι να δίνουν τη δυνατότητα στους εργοδότες να κάνουν και αυτοί ανταπεργία, το γνωστό «lock out».

Θέλουμε μια τροποποίηση του Συντάγματος, που θα διασφαλίζει το δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα της υγείας και της παιδείας, για να μην πληρώνει ούτε ένα ευρώ κανένας Έλληνας πολίτης γι' αυτά τα δύο κοινωνικά αγαθά. Θέλουμε την κατάργηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας σε αυτούς τους τομείς -της υγείας και της παιδείας: Θέλουμε να μην ψηφίζετε νόμους μέσω των οποίων, να χρηματοδοτείτε τους επιχειρηματίες να αναπτύσσουν δραστηριότητες, φτιάχνοντας ιδιωτικές κλινικές, φτιάχνοντας ιδιωτικά σχολεία.

Θέλουμε ένα Σύνταγμα το οποίο θα εξασφαλίζει εργασία για όλους και βέβαια δεν θα βασανίζει τους εργαζόμενους στην ανεργία, όπως τους βασανίζει σήμερα σε όλο το καπιταλιστικό σύστημα που είναι υπεύθυνο για την ανεργία την οποία αναπαράγει το ίδιο το σύστημα.

Θέλουμε ένα Σύνταγμα που θα θεσμοθετεί την ουσιαστική ανεξαρτησία της δικαιοσύνης, η οποία θα είναι ανεξάρτητη και δεν θα υπηρετεί τα συμφέροντα των βιομηχάνων και του κεφαλαίου, της δημόσιας διοίκησης από την κυβέρνηση που θέλουμε να είναι ανεξάρτητη και βέβαια το χωρισμό της Εκκλησίας από το Κράτος.

Θέλουμε να γίνονται δημοψηφίσματα για μεγάλα και σοβαρά ζητήματα. Το μοναδικό δημοψήφισμα που έγινε στη χώρα μας από το 1974, από την πτώση της χούντας, ήταν για το να ή το όχι στη βασιλεία. Έκτοτε, η δημοκρατία περιορίζεται στις αποφάσεις που παίρνει το Κοινοβούλιο. Σας θυμίζω την απόφαση που ψηφίσατε σ' αυτή την Αίθουσα, μαζί με το ΠΑ.ΣΟ.Κ., για το ευρωσύνταγμα και μάλιστα όταν ανακοινώνταν τον Απρίλιο του 2005 το αποτέλεσμα από το Προεδρείο της Βουλής όλοι μαζί και οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ., σηκωθήκατε όρθιοι για να χειροκροτήσατε το

αποτέλεσμα της ψηφοφορίας της συμφωνίας της χώρας μας στο ευρωσύνταγμα.

Δεν τολμάτε να απευθυνθείτε στον ελληνικό λαό, όπως έγινε στη Γαλλία και στην Ολλανδία, με δημοψήφισμα για ένα τόσο σοβαρό ζήτημα. Βέβαια, εκεί εκφράστηκαν οι λαοί της Γαλλίας και της Ολλανδίας λέγοντας «όχι» στο ευρωσύνταγμα. Δεν το κάνατε, γιατί φοβηθήκατε τη θέληση του ελληνικού λαού, φοβηθήκατε την ψήφο του ελληνικού λαού, γιατί ξέρετε ότι ο ελληνικός λαός δεν θα ψήφισε «ναί» στο ευρωσύνταγμα. Μάλιστα, βιαστήκατε να το κάνετε πριν γίνουν τα δημοψηφίσματα σε Γαλλία και Ολλανδία, μην σας πάρει η μπάλα και εσάς και ζητήσει ο ελληνικός λαός δημοψήφισμα και είχατε άλλα αρνητικά αποτελέσματα.

Η προηγούμενη αναθεώρηση του Συντάγματος είχε κάποιες επιμέρους βελτιώσεις. Συνολικά, όμως, κινήθηκε σε αντιδραστική κατεύθυνση, αφαιρώντας δικαιώματα του λαού, δίνοντας προνόμια στους εφοπλιστές, στους βιομήχανους, στους τραπεζίτες. Δείτε, για παράδειγμα, το ζήτημα με τις απεργίες. Σχεδόν όλες οι απεργίες βγαίνουν παράνομες και καταχρηστικές, δηλαδή ακόμα και αυτό το αναφαίρετο δικαίωμα που είναι συνταγματικά κατοχυρωμένο, το δικαίωμα να απεργεί ο εργάτης για να υπερασπιστεί τα δικαιώματά του, να διεκδικήσει δικαιώματα, του το αφαιρείτε μέσα από τα δικαστήρια, απλά γιατί η δικαιοσύνη δεν είναι ούτε ανεξάρτητη ούτε ελεύθερη αλλά είναι και μονόφθαλμη και γκαβή.

Με το σημερινό συσχετισμό δυνάμεων και τις πολιτικές επιλογές που ακολουθούν τα δύο μεγάλα κόμματα, η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν μπορεί να περιμένει κανένας προοδευτικές αλλαγές. Αντίθετα, θα χρησιμοποιήσουν τη διαδικασία αυτή για να προωθήσουν τις αλλαγές που εξυπηρετούν το μεγάλο κεφάλαιο ακόμα περισσότερο, για να μην υπάρχει κανένα εμπόδιο στην επιχειρηματική δραστηριότητα των βιομηχάνων.

Και τα δύο κόμματα θα χρησιμοποιήσουν την Αναθεώρηση του Συντάγματος για να προωθήσουν ακόμα περισσότερο την εκχώρηση κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας μας και στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στους υπερατλαντικούς οργανισμούς, την αναγνώριση της υπεροχής, για παράδειγμα, του Κοινοτικού Δικαίου απέναντι στο Σύνταγμα της χώρας μας, όπως φάνηκε με όλα όσα έγιναν γύρω από το βασικό μέτοχο, όπου τελικά το ελληνικό Σύνταγμα πετάχτηκε στο καλάθι των αχρήστων και από τα δύο κόμματα.

Και τα δύο κόμματα θα χρησιμοποιήσουν την τροποποίηση του Συντάγματος για να βγάλουν από τη μέση όλα εμπόδια εξακολουθούν να υπάρχουν στους τομείς των κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων, της προστασίας της περιβάλλοντος -με τον αποχαρκτηρισμό πάνω από σαράντα εκατομμυρίων στρεμμάτων δάσους- για να μην υπάρχει κανένα εμπόδιο στην επιχειρηματική δραστηριότητα του κεφαλαίου, όπως αναφέρεται στο άρθρο 24.

Τι πανεπιστήμιο θέλουμε εμείς, κύριοι Βουλευτές; Εμείς θέλουμε ένα πανεπιστήμιο δημόσιο, δωρεάν, για όλο το λαό, να μην πληρώνει ούτε ένα ευρώ κανένας γονιός. Τρία δισεκατομμύρια ευρώ πλήρωσαν οι γονείς το 2005 για την παραπαιδεία και τα φροντιστήρια. Είναι γνωστό ότι πολλά παιδιά εργατών, περνάνε στα πανεπιστήμια, όμως οι γονείς τους οι εργάτες, όταν μένουν άνεργοι, όταν δουλεύει ο ένας από τους δύο, δεν μπορούν να τα σπουδάσουν, γιατί δεν έχουν χρήματα.

Για ποια δημόσια παιδεία μιλάτε, όταν την έχετε καταντήσει εμπόρευμα και εσείς και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., όταν τα παιδιά των εργατών δεν μπορούν να σπουδάσουν, γιατί οι γονείς δεν έχουν τα χρήματα να τα σπουδάσουν όχι στο εξωτερικό, αλλά σε άλλη πόλη; Από τη Λάρισα, για παράδειγμα ή από το Βόλο ή από τη Θεσσαλονίκη, δεν μπορεί να το στείλει στην Άρτα ο εργάτης ο απολυμένος, δεν μπορεί να το στείλει σε πανεπιστήμιο άλλης πόλης, γιατί με ένα μισθό δεν μπορεί να σπουδάσει το παιδί του, αφού οι σπουδές σήμερα ενός μόνο παιδιού στοιχίζουν όσο ένας μισθός ενός εργάτη.

Συνεπώς, λοιπόν, είναι ιδιαίτερο το ζήτημα της ίδρυσης ιδιωτικών πανεπιστημίων, που σήμερα απαγορεύονται από το Σύνταγμα και με δεδομένη τη θέση της Νέας Δημοκρατίας και

του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που δηλώνουν υπέρμαχοι της τροποποίησης του άρθρου 16 για την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων, η οποία θα οδηγήσει στην παραπέρα επιτάχυνση της ιδιωτικοποίησης της παιδείας, πρέπει να πούμε ότι αυτό δεν πρέπει να γίνει.

Η ιδιωτική εκπαίδευση όμως, δεν σημαίνει ποιότητα. Σημαίνει αγοραπωλησία. Μπροστά στα κέρδη παραμερίζονται και οι νόμοι και τα δικαιώματα και το περιεχόμενο της μόρφωσης. Τα περί του ελέγχου της ιδιωτικής εκπαίδευσης από το κράτος, είναι παραμύθια. Η εργατική λαϊκή οικογένεια ακριβοπληρώνει και σήμερα το σύστημα της παραπαιδείας. Ένας μισθός δεν φτάνει για να καλύψουν τα έξοδα των φροντιστηρίων, των ξένων γλωσσών, των βιβλίων, των πανεπιστημιακών σπουδών. Άσε, που ο πατέρας γίνεται ταξιτζής για να πάει το παιδί από το φροντιστήριο, στα αγγλικά, στο γυμναστήριο και να πληρώνει σε όλα αυτά από τη τσέπη του, σε βάρος του οικογενειακού προϋπολογισμού. Όταν, μάλιστα, μεγαλώνουν τα κέρδη της παραπαιδείας, τόσο λιγοστεύει η χρηματοδότηση του δημόσιου σχολείου, όπως φαίνεται και από τον κρατικό προϋπολογισμό που πρόσφατα ψηφίστηκε και μειώθηκαν οι δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού για την παιδεία.

Η χρηματοδότηση, λοιπόν, του δημόσιου σχολείου μειώνεται και το δημόσιο σχολείο εξωθείται να επιβιώσει ανταγωνιστικά ψάχνοντας για ιδιωτικές επιχειρήσεις που θα χρηματοδοτήσουν τη λειτουργία του.

Όσο, για αυτό που λέτε ότι θα κρατήσουμε εδώ τα παιδιά που φεύγουν έξω για να φοιτήσουν, αυτοί που έχουν λεφτά, ξανά θα τα στείλουν στο εξωτερικό και δεν θα τα κρατήσουν εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Φούσας έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι συμφωνούμε και είναι γεγονός ότι αυτή η συζήτηση είναι κορυφαία. Συζητάμε για τον καταστατικό χάρτη της χώρας και όλοι μας προσπαθούμε να βελτιώσουμε τις διατάξεις του, ώστε να ανταποκρίνονται στις σημερινές ανάγκες, στη σύγχρονη κοινωνία.

Από την άλλη πλευρά είναι λυπηρό το γεγονός, ότι τα έδρανα της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης είναι κενά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Και της Συμπολίτευσης, κύριε συνάδελφε.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Και το λέω με πολλή γνώση και επίγνωση ότι πράγματι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν παρίσταται σε αυτή την κορυφαία διαδικασία. Θα δοθεί, όμως, η ευκαιρία να εξηγήσω στη πορεία γιατί, κατά τη γνώμη μου, απουσιάζει.

Είναι αλήθεια, όμως, ότι το Σύνταγμά μας, όπως ψηφίστηκε και όπως έγινε το 1974-1975 και όπως στη συνέχεια αναθεωρήθηκε το 1985 και το 2001 -Σύνταγμα το οποίο έγινε με την έμπνευση και το όραμα του Κωνσταντίνου Καραμανλή- είναι πράγματι από τα καλύτερα συντάγματα της Ευρώπης. Είναι από τα πλέον δημοκρατικά, τα πλέον φιλελεύθερα, τα πλέον αποτελεσματικά, αλλά ιδίως είναι από τα συντάγματα που σέβονται πάρα πολύ τα δικαιώματα των πολιτών.

Η αναθεώρηση του 2001, όλοι συμφωνούν ότι ήταν άτολμη, άνευρη και αναποτελεσματική. Το γιατί έγινε αυτό, νομίζω όλοι μας, επίσης, το αντιλαμβανόμαστε. Έγινε γιατί η τότε πλειοψηφία δεν είχε τη δύναμη, δεν είχε την αποφασιστικότητα και δεν μπόρεσε προφανώς να ξεφύγει από τις παλιές δεσμεύσεις της και τις αγκυλώσεις, ώστε να ανταποκριθεί προς τις ανάγκες εκείνης της περιόδου, αλλά βεβαίως και τις απαιτήσεις της κοινωνίας μας. Εκτός του ότι ήταν, όπως είπα, ένα Σύνταγμα άνευρο και αναποτελεσματικό, είχε και ένα άλλο πολύ μεγάλο πρόβλημα, το ότι υπήρχε μια διαδικασία πρόχειρη, μία αναθεώρηση ιδιαίτερα πρόχειρη.

Το τραγικότερο είναι ότι λόγω αυτής της προχειρότητας έχουμε διατάξεις, οι οποίες δημιούργησαν πολλά προβλήματα στην πορεία, κατά την εφαρμογή, εις τρόπον ώστε να κριθεί απολύτως απαραίτητη η νέα Αναθεώρηση του Συντάγματος.

Ασφαλώς, είμαι μεταξύ εκείνων, οι οποίοι υποστηρίζουν ότι δεν πρέπει να γίνονται τόσο γρήγορα αναθεωρήσεις. Αυτό πιστεύω και εγώ και ως νομικός. Εάν, όμως, είναι απολύτως

αναγκαίο μερικές διατάξεις του Συντάγματος να αναθεωρηθούν, ασφαλώς πρέπει να σπεύσουμε. Εξάλλου, γι' αυτό το Σύνταγμα έχει ως χρόνο δυνατότητας αναθεώρησής του τα πέντε χρόνια.

Εμείς κρίναμε, ο Πρωθυπουργός έκρινε, η Νέα Δημοκρατία έκρινε και έσπευσε πρώτη να πει ότι είναι ανάγκη ορισμένες διατάξεις να αναθεωρηθούν. Ποιες είναι αυτές οι διατάξεις που, κατά τη γνώμη μου, έπρεπε να αναθεωρηθούν, που ήταν απολύτως αναγκαίο να αναθεωρηθούν;

Πρώτα και κύρια, κατά τη γνώμη μας, το άρθρο 16. Είναι αδιανόητο σήμερα να λέμε, όταν τα πράγματα έχουν οδηγήσει εις το να υπάρχουν και στην πατρίδα μας μη κρατικά πανεπιστήμια ή έστω παραρτήματα, αλλά να λειτουργούν, όπως λειτουργούν και να λέμε εμείς με έναν υποκριτικό λόγο, ότι ξέρουμε στην Ελλάδα δεν μπορούμε να έχουμε μη κρατικά και μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια. Είναι αναγκαίο αυτό να λυθεί. Το γεγονός ότι σήμερα είναι εξήντα πέντε χιλιάδες φοιτητές, εκτός Ελλάδος, με τις γνωστές συνέπειες αυτού του γεγονότος, αυτό και μόνο θα ήταν αρκετό να μας πείσει ότι είναι ανάγκη και στην πατρίδα μας να έχουμε πανεπιστήμια μη κρατικά, μη κερδοσκοπικά. Αλλά δεν είναι μόνον αυτό. Επειδή δεν έχω χρόνο να αναλύσω ειδικότερα αυτό το άρθρο 16, πρέπει να σας πω ότι στηρίζω την αναθεώρηση του άρθρου αυτού με τη βασική πρόθεση, όμως ότι το Σύνταγμα θα συνεχίζει να στηρίζει τη δημόσια ανώτατη εκπαίδευση με κάθε τρόπο. Αυτό και μόνο θα ήταν αρκετό για να πω ότι έπρεπε να γίνει αναθεώρηση του Συντάγματος.

Στη συνέχεια έχουμε το άρθρο 24, το οποίο αναφέρεται στο περιβάλλον και στα δάση. Άκουσα τις απόψεις από κάθε πλευρά, και μάλιστα με μια επιμονή να μην θέλουν ορισμένοι να γίνει αναθεώρηση αυτού του άρθρου. Πρέπει να σας πω ότι και εγώ είμαι απ' αυτούς που φανατικά υποστηρίζουν ότι πρέπει να προστατευθεί το περιβάλλον. Ασφαλώς, πρέπει να γίνει αυτό και πρέπει να αγωνιστούμε προς την πλευρά αυτή. Πρέπει και το Σύνταγμα να προστατεύει το φυσικό περιβάλλον και το δάσος.

Από την άλλη πλευρά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –και θέλω ειδικότερα να γίνει γνωστό αυτό– αντιλαμβάνεστε τι λάθος κάνουμε; Εξομειώνουμε τα δάση της Πεντέλης και της Αττικής με τα δάση και τις περιοχές της Πίνδου ή του Ταύγету ή του Ψηλορείτη, όπου υπάρχει τεράστιο πρόβλημα. Δηλαδή για τους κατοίκους, έχουμε κάνει όλη την Ελλάδα, όλη τη χώρα μας, μια περιοχή, η οποία να χαρακτηρίζεται, ως δασική, ενώ δεν είναι δάσος, γιατί υπάρχουν μερικά μόνο δέντρα και μερικοί θάμνοι, με το τραγικό αποτέλεσμα να ερμηνώνεται η ελληνική περιφέρεια.

Πρέπει να σας πω, λοιπόν, ότι εγώ πιστεύω ότι οπωσδήποτε πρέπει να αναθεωρηθεί το άρθρο 24. Θα διαμορφώσουμε το κείμενο αυτής της διάταξης στην αναθεωρητική Βουλή, εις τρόπον ώστε και τα δάση και το περιβάλλον να προστατεύεται, αλλά και η ελληνική περιφέρεια να μην συνεχίζει να ερμηνώνεται και να εγκαταλείπεται.

Στη συνέχεια έχουμε το άρθρο 56, το οποίο αναφέρεται στα κωλύματα της εκλογιμότητας των Βουλευτών, αλλά ιδίως, το άρθρο 57, που αναφέρεται στο επαγγελματικό ασυμβίβαστο. Όλοι πλέον έχουμε καταλάβει –όλα τα κόμματα συμφωνούν– και με τον τρόπο που έγινε η αναθεώρηση του 2001 και με την προχειρότητα που έγινε αυτή η αναθεώρηση του άρθρου 57, αλλά και με τα αποτελέσματα αυτής της αναθεώρησης ότι πρέπει να γίνει αναθεώρηση στο άρθρο 57.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Δόλωμα είναι...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Ασφαλώς.

Η Νέα Δημοκρατία είχε το θάρρος και κατέθεσε σχετική πρόταση. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ξέρετε, έλεγε τελευταίως σε όλους τους τόνους ότι είναι ανάγκη να καταργηθεί το απόλυτο επαγγελματικό ασυμβίβαστο. Δεν βρήκε τη δύναμη, δυστυχώς, να κάνει σχετική πρόταση, αλλά περίπου συμφωνεί. Ή το ορθότερο συμφωνεί ή και δεν συμφωνεί. Τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης, τα αριστερά κόμματα, συμφωνούν στην αναθεώρηση του άρθρου 57, δηλαδή στην κατάργηση του απόλυτου επαγγελματικού ασυμβίβαστου των Βουλευτών. Και δεν ζητείται η ανα-

θεώρηση αυτού του άρθρου για να εξυπηρετηθούν, όπως πολλοί υποστηρίζουν οι Βουλευτές, αλλά ιδίως για να εξυπηρετηθεί το πολιτικό σύστημα, η δημοκρατία και το Κοινοβούλιο και βεβαίως, η εκάστοτε κυβέρνηση.

Είναι ανάγκη να έχουμε πολιτικούς ζυμωμένους στην κοινωνία, που να έχουν δοκιμαστεί στο καμίνι της εργασίας, της επιστήμης και του επαγγέλματος και που θα έχουν τόση πείρα και τόσες γνώσεις, ώστε να μπορούν να προσφέρουν τις υπηρεσίες στα κοινά και στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Βεβαίως, κατά τη γνώμη μου, είναι απαραίτητο και το Συνταγματικό Δικαστήριο. Θα μας δοθεί όμως η ευκαιρία να συζητήσουμε γι' αυτό στην κατ' άρθρον συζήτηση.

Οφείλω περαιτέρω μια εξήγηση, γιατί το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. δεν είναι σήμερα παρόν. Όλοι δώσαμε την εξήγηση ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. δεν είναι παρόν, διότι ήθελε να καλύψει τα εσωκομματικά του προβλήματα –και αυτό είναι αλήθεια– ιδίως, όμως, διότι είχε πρόβλημα στο άρθρο 16, καθώς η μεν γραμμή του κόμματος και του Προέδρου ήταν να ψηφιστεί αυτή διάταξη και να αναθεωρηθεί, αλλά κορυφαία στελέχη του –να μην αναφερθώ σε ονόματα– διαφώνησαν και το καταψήφισαν στην επιτροπή στην οποία είχα την τιμή να συμμετέχω.

Ένα δεύτερο θέμα το οποίο επικαλέστηκε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. είναι τα όσα έγιναν στην επιτροπή κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας. Πρέπει να σας πω –διότι συμμετείχα σε αυτήν την επιτροπή– ότι είναι υπερβολικό αυτό το οποίο λέγεται. Δεν υπήρχε λόγος να φύγει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. τόσο από την επιτροπή, όσο και στη συνέχεια από την αναθεωρητική διαδικασία. Διότι είναι και υποκριτικό αυτό το οποίο υποστηρίζεται. Και αν υποθεθεί ότι υπήρχε κάποιο πρόβλημα –κατά τη γνώμη μου δεν υπήρχε– θα υπήρχε άλλος τρόπος να αντιδράσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. και όχι να εγκαταλείψει την κορυφαία αυτή διαδικασία, που είναι η Αναθεώρηση του Συντάγματος.

Κατά τη γνώμη μου, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει και ένας τρίτος λόγος που το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. εγκατέλειψε αυτή τη διαδικασία. Από την αρχή της συζήτησης στην επιτροπή –θα ενθυμείσθε όσοι συμμετείχατε– είχα αντιληφθεί ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. ήθελε να μην ψηφίσει καμία διάταξη, εις τρόπον ώστε να μην πάρει καμία διάταξη άνω των εκατόν ογδόντα ψήφους σε αυτήν την προαναθεωρητική διαδικασία. Φοβόταν μήπως μετά τις εκλογές στην αναθεωρητική Βουλή ψηφιστεί μια διάταξη με εκατόν πενήντα μία ψήφους.

Τι σημαίνει αυτό; Πρώτον, το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. επέλεξε να αποχωρήσει από τη διαδικασία, ιδίως της ψηφοφορίας, διότι πραγματικά «λαχταρούσε» μήπως, όταν θα ήταν εδώ η ψηφοφορία, πολλοί Βουλευτές του έσπευδαν να ψηφίσουν μερικές διατάξεις τις οποίες πρότεινε η Νέα Δημοκρατία.

Το πιο σοβαρό όμως δεν είναι αυτό. Το πιο σοβαρό είναι ότι πράγματι το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. φοβάται τις εκλογές. Έχει καταλάβει –και όλοι το ξέρουμε εξάλλου– ότι στις εκλογές το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. θα υποστεί μια μεγάλη ήττα. Επομένως, ήθελε να αποχωρήσει, για να διασφαλίσει πως καμία διάταξη δεν θα πάρει άνω των εκατόν ογδόντα ψήφους και ότι δεν θα μπορεί η Νέα Δημοκρατία, ως βεβαία κυβέρνηση, μετά να διαμορφώσει μόνη της το κείμενο των αναθεωρητέων διατάξεων.

Για όλους αυτούς τους λόγους επέλεξε τη φυγή, επέλεξε την εγκατάλειψη αυτής της διαδικασίας, επέλεξε ιδίως τη φυγομαχία. Θα ήθελα να πω, επειδή μας ακούει ο ελληνικός λαός ότι δεν είναι υπεύθυνες οι στάσεις αυτές, δεν είναι υπεύθυνες πολιτικές αυτές, δεν είναι ιδίως σεβασμός των θεσμών, δεν είναι σεβασμός της διαδικασίας Αναθεώρησης του Συντάγματος.

Εμείς, όμως, παρά την απουσία της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, όπως είπε σήμερα και ο Πρωθυπουργός, ασφαλώς θα προχωρήσουμε σε όλες τις διαδικασίες, ώστε η επόμενη Βουλή να είναι αναθεωρητική. Και είναι ανάγκη να είναι αναθεωρητική η επόμενη Βουλή. Και θα επιχειρήσουμε ασφαλώς, με τη μεγάλη δύναμη, που θα μας δώσει ο ελληνικός λαός κατά την επόμενη Βουλή και σε συνεργασία και σε συναίνεση με άλλα κόμματα, να πετύχουμε την αναθεώρηση των διατάξεων, που είναι απαραίτητο και χρήσιμο να αναθεωρηθούν.

Από την άποψη αυτή, εγώ χαιρετίζω το γεγονός ότι τα δύο κόμματα της Αριστεράς συμμετέχουν –και μπράβο τους– στη

διαδικασία αυτή. Ασφαλώς, όμως, και εμείς συμμετέχουμε με υπευθυνότητα, όπως αξίζει σε μια διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι ακόμα είναι εγγεγραμμένοι είκοσι ομιλητές. Αντιλαμβάνεσθε ότι η ώρα είναι 17.45'. Νομίζω ότι το Σώμα έχει κουραστεί.

Θα ήθελα να σας προτείνω, λοιπόν, να κάνουμε μείωση του χρόνου στα οκτώ λεπτά από εδώ και πέρα.

Το Σώμα αποδέχεται;

ΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το Σώμα απεδέχθη.

Το λόγο έχει ο κ. Λυκουρέντζος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, αφού το Σώμα απεδέχθη, δεν μπορούμε να έχουμε αντίρρηση οι ομιλητές!

Θέλω να σημειώσω, κύριε Πρόεδρε, ότι είμαι παρών στη σημερινή διαδικασία της συζήτησης για την Αναθεώρηση του Συντάγματος, παρά το γεγονός ότι στην εκλογική μου περιφέρεια, στη Μεγαλόπολη, στη δεύτερη μεγάλη πόλη του νομού μας, διεξήχθη προ ολίγου ένας φιλικός ποδοσφαιρικός αγών μεταξύ της Δόξας Μεγαλοπόλεως και ομάδος της Εθνικής Ενόπλων για φιλανθρωπικούς σκοπούς. Και το λέω αυτό, κύριε Υπουργέ, διότι συχνά-πυκνά κάνουμε το λάθος να βάζουμε σε δεύτερη μοίρα την αποστολή την οποία έχουμε ως Βουλευτές, το καθήκον το οποίο έχουμε να εκπληρώσουμε στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου για να ανταποκριθούμε σε άλλα καθήκοντα, σε άλλες πιέσεις, οι οποίες εκπληρώνουν επικοινωνιακούς, κοινωνικούς σκοπούς και οτιδήποτε άλλο.

Όταν, λοιπόν, έχει πρώτη αξία και σημασία για την αποστολή του Βουλευτή να είναι παρών, στη λειτουργία του Κοινοβουλίου, στις εργασίες του Κοινοβουλίου, είναι ακατανόητη η φυγή, η φυγή από την ευθύνη, η φυγή από το διάλογο, η φυγή από το καθήκον. Δεν ζούμε σε ένα αυταρχικό καθεστώς. Δεν ζούμε σε μία πολιτεία στην οποία χρειάζεται οι πολιτικές δυνάμεις να μετατρέπουν σε όπλο τις δημοκρατικές διαδικασίες. Υπάρχει απόλυτη ελευθερία, ελευθερία δράσεως, ελευθερία συμμετοχής. Συνεπώς, η φυγή είναι μια ακατανόητη πράξη.

Ακατανόητη είναι και η κατάληψη. Οι καταλήψεις έχουν μια ηρωική νοσταλγία. Μας επιστρέφουν στις εποχές εκείνες που είχε νόημα η εξέγερση, η αντίδραση, η επανάσταση απέναντι σε καθεστώς ολοκληρωτικά, αυταρχικά. Ζήσαμε τέτοια γεγονότα και στις δικές μας μέρες στις αρχές της δεκαετίας του '90, σε άλλες βεβαίως χώρες, αλλά στη σημερινή δημοκρατική Ελλάδα, στην Ελλάδα της δημοκρατικής ομαλότητας, της συμμετοχής, των ατομικών, των συλλογικών δικαιωμάτων, της ελευθερίας εκφράσεως έχει νόημα η αποχή; Έχει νόημα η κατάληψη;

Συνεπώς, όλες αυτές οι ακραίες επιλογές έχουν χάσει πια το περιεχόμενό τους και την αξία τους και επαναλαμβάνονται κουραστικά, όπως και ορισμένα επεισόδια στους κεντρικούς δρόμους της Αθήνας, με έναν τρόπο τόσο συντηρητικό, τόσο φτωχό, χωρίς να συγκινούν, χωρίς πλέον να εκπέμπουν μηνύματα ικανά να απασχολήσουν τους πολίτες, να επηρεάσουν την κοινωνία.

Όπως επίσης, κύριε Πρόεδρε, η ψήφος την οποία δώσαμε οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας στην κατ' άρθρον ψήφιση στην Επιτροπή της Αναθεώρησης του Συντάγματος ερμηνεύτηκε δυστυχώς, όχι μόνο από τους πολιτικούς μας αντιπάλους αλλά και από τον Τύπο, ως «ανταρσία Βουλευτών», «άρνηση ψήφου Βουλευτών».

Εδώ λοιπόν, κύριε Υπουργέ, τίθεται εν αμφιβόλω, η βασική συνταγματική διδάξη για το καθήκον του Βουλευτή, η οποία αναγνωρίζει την ελευθερία της συνειδήσεως, την ελευθερία λειτουργίας και δράσεως ως εκπροσώπου του λαού. Κινδυνεύουμε, λοιπόν, κάτω από αυτό το βάρος, να επιβληθούν καταστάσεις πάνω από τους Βουλευτές, οι οποίες θα μας στρέφουν σε άλλες εκδοχές λειτουργίας, τις οποίες κανείς δεν πιστεύει και κανείς δεν θέλει να υπηρετήσει. Ε, λοιπόν, αυτή η δύναμη της ελευθερίας εκφράσεως μας επιτρέπει να δηλώσουμε ότι στηρί-

ζουμε το σύνολο της προτάσεως της Νέας Δημοκρατίας, όπως έχει κατατεθεί για αναθεώρηση, το σύνολο των άρθρων, διότι αυτό μας αντιπροσωπεύει, αυτό μας εκπροσωπεί και κάθε τι άλλο προφανώς έρχεται για να εξυπηρετήσει άλλες σκοπιμότητες έξω από αυτές τις οποίες εμείς με την ψήφο μας υπηρετούμε στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Θέλω να διαθέσω το υπόλοιπο του χρόνου στο να εξηγήσω την ευθύνη μας απέναντι στο μέλλον του τόπου. Δεν θα αναφερθώ στα άρθρα. Θα έχουμε την ευκαιρία σε επόμενες συνεδριάσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πού βρίσκεται η Ελλάδα σήμερα; Αυτό είναι το ερώτημα που πρέπει να απασχολεί την κάθε μια και τον κάθε ένα Έλληνα Βουλευτή. Γιατί ο τόπος μας υστερεί; Γιατί υπάρχουν αγκυλώσεις; Γιατί υπάρχουν στρεβλώσεις από την ορθολογική λειτουργία του πολιτικού και του οικονομικού μας συστήματος;

Γιατί στην ιδιωτική πρωτοβουλία δεν δόθηκε η ελευθερία δράσεως τις τελευταίες δεκαετίες; Γιατί δεν αναπτύχθηκε η χώρα; Γιατί είμαστε στις τελευταίες θέσεις εκεί όπου αξιολογείται η ανταγωνιστικότητα; Γιατί ο κρατικός προστατευτισμός; Γιατί τα ολιγοπώλια; Γιατί οι εθνικοί προμηθευτές; Γιατί οι εθνικοί εργολάβοι; Γιατί η διαπλοκή με τα μέσα επικοινωνίας; Γιατί η Ελλάδα τελευταία στην ψηφιακή εποχή; Γιατί η Ελλάδα να έχει ακόμη κλειστές αγορές; Γιατί να μη δίνεται η δυνατότητα ανοίγματος της επαγγελματικής, της επιχειρηματικής δράσεως και σε τομείς που μέχρι τώρα απαγορεύεται να εκδηλωθεί η ιδιωτική πρωτοβουλία ή τουλάχιστον απαγορεύονταν;

Στην ψηφιακή εποχή στα προγράμματα της Κοινωνίας της Πληροφορίας όταν κέρδισε τις εκλογές, κέρδισε την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού η Νέα Δημοκρατία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι οι επιδόσεις της χώρας μας ήταν στο 10% και πέραν όλων των άλλων, έρχεται η Κυβέρνηση Καραμανλή και ορίζει το 2007 ως έτος της ευρωζωνικότητας, ως έτος της ψηφιακής εποχής. Ποια είναι η ποιότητα της εξυπηρέτησης του πολίτη; Τι απολαμβάνει ο πολίτης από μια διοίκηση η οποία είναι καλλιεργημένη στην νοοτροπία της ήσσονος προσπάθειας, του βολέματος, της εχθρικής στάσης θα τολμούσα να πω απέναντι στην ιδιωτική πρωτοβουλία, της άρνησης να διευκολυνθεί ο πολίτης, της άρνησης να επιτύχουμε σημαντικούς στόχους; Δεν λέω ότι με αυτό μπορούμε να εξισώσουμε όλους τους δημόσιους υπαλλήλους ούτε μπορούμε να καταδικάσουμε εκείνους που συνειδητά προσφέρουν στον τόπο αλλά θέλω να εξηγήσω ότι όλα αυτά καλλιεργήθηκαν, δομήθηκαν και με αξιοποίηση συνταγματικών διατάξεων και με τυπικούς νόμους αλλά κυρίως με μια νοοτροπία η οποία καλλιεργήθηκε με τη συμπεριφορά κυβερνήσεων και πολιτικών. Και αυτό είναι που καλούμαστε σήμερα να ξεπεράσουμε, να υπερβούμε ή αλλιώς να καταργήσουμε, να διδάξουμε τις νέες και τους νέους στις ανάγκες της νέας εποχής, να αποδείξουμε ότι τολμούμε, ότι έχουμε θάρρος, ότι εμείς οπεύδουμε να προφτάσουμε, να κερδίσουμε τον χαμένο χρόνο, τις χαμένες ευκαιρίες. Και όλα αυτά γιατί η Ελλάδα πρέπει να εναρμονιστεί με τη νέα εποχή.

Ακούγονται ευχάριστα τα λόγια όταν θεραπεύει κανείς τον λαϊκισμό, όταν θεραπεύει τη συνεχιζακή λογική, όταν υπόσχεται τα πάντα, όταν διαδηλώνει σήμερα υπέρ όσων μέχρι χθες δεν έπραξε, όταν κατηγορεί εκείνους οι οποίοι νοικοκυρεύουν τον τόπο, για τα σφάλματα, τις παραλείψεις όσων λειτούργησαν ως κυβερνήτες τις προηγούμενες δεκαετίες.

Και συμπληρώνω αυτές τις σκέψεις διότι άκουσα από τους εκπροσώπους της Αριστεράς ότι εμείς που επιμένουμε να κερδίσουμε το μέλλον, δήθεν εκπροσωπούμε ταξικά συμφέροντα. Σπεύδω κύριε Υπουργέ να σας πω ότι η κόρη μου, όπως και τα παιδιά των περισσότερων συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας φοιτούν στα δημόσια πανεπιστήμια, το δημόσιο πανεπιστήμιο θέλουμε, εκεί θέλουμε να βγούνε τα παιδιά μας επιστήμονες. Δεν εμπιστευθήκαμε κάποιο άλλο. Εάν υπήρχε, ενδεχομένως να είχε συμβεί και αυτό. Όμως όταν φοιτούν τα παιδιά μας στα δημόσια πανεπιστήμια, έ, πάει πολύ να μας κατηγορούν ότι δεν θέλουμε μια καλή δημόσια τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Επίσης, δεν μπορώ να δεχθώ, ότι η συνταγματική Αναθεώρηση κρίνεται στο πεζοδρόμιο. Άκουσα λοιπόν, ότι το κίνημα της

νεολαίας, μια κινηματική διαδικασία έρχεται να ανατρέψει τη συνταγματική Αναθεώρηση. Έ, λοιπόν, το μέλλον του τόπου δεν παίζεται στο πεζοδρόμιο. Δεν είναι αναμέτρηση πλέον πεζοδρομίου. Είναι αναμέτρηση επιχειρημάτων, ιδεών, κυρίως επιλογών, με ποιες επιλογές θα οικοδομήσουμε ένα μέλλον σιγουριάς, ασφάλειας, οικονομικής προόδου, ευημερίας για όλους.

Αυτό είναι το μέγα ερώτημα, απέναντι στο οποίο πρέπει να σταθούμε όταν συζητάμε σήμερα για τη συνταγματική αναθεώρηση: Ποιος θα είναι ο καταστατικός χάρτης της Πολιτείας για την νέα εποχή, τι ευκαιρίες θα δίνει στο νομοθετικό Σώμα της Βουλής να νομοθετεί, να καινοτομεί, να φέρνει τις αλλαγές εκείνες τις οποίες χρειάζεται ο τόπος, για να μπορέσουμε να επιτύχουμε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Με μια φράση τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Για να μπορέσουμε να επιτύχουμε –επαναλαμβάνω– τον ορθολογισμό του οικονομικού και πολιτικού μας συστήματος. Γιατί επιδίωξη όλων μας είναι η μεγιστοποίηση της ευημερίας των συμπολιτών μας, είναι η πραγμάτωση των ονείρων της νέας γενιάς. Αυτό είναι το κεντρικό ερώτημα της συνταγματικής Αναθεώρησης, σ' αυτό απαντά θετικά η Νέα Δημοκρατία, απαντά θετικά η συντριπτική πλειοψηφία της Βουλής.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Μπούγας.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, δέκα λεπτά είναι ο χρόνος. Συνταγματική αναθεώρηση συζητάμε. Πώς θα πουν οι Βουλευτές τις απόψεις τους;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Έχει παρθεί απόφαση για οκτώ. Έχετε τόσες ευκαιρίες όλες τις μέρες για να μιλήσετε.

Ορίστε, κύριε Μπούγα, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συμπλήρωση τον Απρίλιο του προηγούμενου έτους, πέντε ετών από τη συντελεσθείσα το 2001 συνταγματική αναθεώρηση κατέστησε εφικτή την έναρξη της διαδικασίας για νέα Αναθεώρηση του καταστατικού νόμου της χώρας. Η Αναθεώρηση του Συντάγματος –ως κορυφαία διαδικασία θεσμικής ανασυγκρότησης– σηματοδοτεί, τόσο σε επίπεδο συμβολισμών όσο και ουσίας, την ετοιμότητα της Εθνικής Αντιπροσωπείας να ανταποκριθεί στα μεταρρυθμιστικά αιτήματα της κοινωνίας.

Ανεφύη ένα ζήτημα: Μειώνουν το κύρος του Συντάγματος οι συχνές αναθεωρήσεις; Θα μου επιτρέψετε να πω ότι το παράδειγμα ευρωπαϊκών κρατών, τα οποία έχουν μακρά και αδιατάρακτη κοινοβουλευτική παράδοση, καταδεικνύει ότι η περιοδικότητα της αναθεωρητικής διαδικασίας δεν επηρεάζει ούτε το κύρος ούτε την αποτελεσματικότητά της, καθώς ζητούμενο είναι η ποιότητα και όχι η συχνότητα της αναθεώρησης. Είναι δε γεγονός, που ουδείς σήμερα μπορεί πειστικά να αμφισβητήσει, ότι η αναθεώρηση του 2001 δεν κατάφερε να ανταποκριθεί στο αίτημα των μεταρρυθμίσεων της ελληνικής κοινωνίας και στις νέες προκλήσεις που δημιούργησαν οι εξελίξεις του ευρωπαϊκού και του διεθνούς περιβάλλοντος. Σε αρκετές περιπτώσεις, η αναθεώρηση εκείνη επικεντρώθηκε σε ήσσονος σημασίας ζητήματα, τα οποία θα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν επαρκώς και από τον κοινό νομοθέτη ή αναλώθηκε, υπό το κράτος της πολιτικής συγκυρίας, σε λεπτομερείς ρυθμίσεις διαχειριστικού περιεχομένου, που δεν συνάδουν προς τον χαρακτήρα και τη φύση του Συντάγματος ως καταστατικού χάρτη της χώρας.

Για το λόγο αυτό η αναθεώρηση του 2001 σε αρκετές περιπτώσεις περιέπλεξε τα προβλήματα, τα οποία επιχείρησε να επιλύσει, εισάγοντας στο Σύνταγμα διατάξεις αδόκιμες και αμφιλεγόμενης συμβατότητας προς το ευρωπαϊκό δίκαιο.

Η Κυβέρνηση, αναγνωρίζοντας τις προκλήσεις της εποχής, ανέλαβε την πρωτοβουλία μιας ουσιαστικής αναθεώρησης, για να προωθήσει μεταρρυθμιστικές τομές σε όλα τα πεδία του

δημόσιου βίου. Η παραδοχή της ανάγκης συνταγματικής μεταρρύθμισης, ώστε η Ελληνική Πολιτεία να μπορέσει να ανταποκριθεί στον προσηκόντα βαθμό στις σύγχρονες απαιτήσεις της κοινωνίας, αποτέλεσε επιλογή ευθύνης της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και του Πρωθυπουργού. Η πρωτοβουλία αυτή συνήγειρε τον ευρύτερο ίσως δημόσιο διάλογο που διεξήχθη ποτέ και εξακολουθεί να διεξάγεται ενόψει μιας συνταγματικής αναθεώρησης στη χώρα μας.

Τα αποτελέσματα αυτού του διαλόγου αξιοποίησε και αξιοποιεί η κυβερνητική πλειοψηφία για την επίτευξη του βέλτιστου αποτελέσματος. Αντίθετα, η Αξιωματική Αντιπολίτευση απέφυγε να λάβει σαφή θέση σε μείζονα ζητήματα φοβούμενη την πιθανή διάρρηξη της κομματικής της συνοχής και μεθόδευσε τη διαφυγή από την αναθεωρητική διαδικασία, επικαλούμενη προσχήματα, τα οποία δεν είναι ικανά να πείσουν κανέναν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η στάση των κομμάτων και οι απόψεις των Βουλευτών που θα διατυπωθούν κατά τη συζήτηση της πρότασης αναθεώρησης και κυρίως η υπερψήφιση ή μη των προτεινόμενων προς αναθεώρηση διατάξεων συνιστούν απάντηση στα μεγάλα και σοβαρά ζητήματα, τα οποία απασχολούν σήμερα την ελληνική κοινωνία. Θέλουμε σύγχρονη, προσηκόντως σε όλους παιδεία; Επιδιώκουμε αταλάντευτα τη διασφάλιση του κύρους και της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης, που θα ενισχύει την εμπιστοσύνη των πολιτών προς τη δικαιοσύνη αλλά και τους λειτουργούς της; Κατοχυρώνουμε τη διαφύλαξη του φυσικού περιβάλλοντος και την αποτελεσματική προστασία των δασών και δασικών εκτάσεων, με τρόπο που να εγγυάται παράλληλα την εφαρμογή της αρχής της βιώσιμης ανάπτυξης και τη δυνατότητα διεκδίκησης και απόδοξης υπαρχόντων δικαιωμάτων των πολιτών; Επιθυμούμε αποτελεσματικότερη προστασία της ιδιοκτησίας έναντι κρατικών παρεμβάσεων και περιορισμών;

Θέλουμε ένα κράτος δικαίου που θα σέβεται και θα υπηρετεί με ταχύτητα και αποτελεσματικότητα τον πολίτη, μια Δημόσια Διοίκηση που θα λειτουργεί με διαφάνεια προς εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος; Αξιώνουμε αναβαθμισμένη Τοπική Αυτοδιοίκηση που θα έχει τη θεσμική δυνατότητα και τους πόρους να αντιμετωπίζει τα προβλήματα της καθημερινότητας των πολιτών;

Αν η απάντησή μας είναι καταφατική στα ερωτήματα αυτά, όπως καταφατική είναι η απάντηση της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού, οφείλουμε να συμμετάσχουμε στην ύψιστη αυτή κοινοβουλευτική διαδικασία, να καταθέσουμε τις προτάσεις μας και να υπερψηφίσουμε τις διατάξεις, οι οποίες είναι προς αναθεώρηση και δίδουν λύσεις σε καυτά προβλήματα, τα οποία απασχολούν σήμερα την ελληνική κοινωνία.

Η αποχώρηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., από τη διαδικασία μπορεί να το βοηθή να ξεπεράσει εσωκομματικά του προβλήματα και να επιτύχει, ενδεχομένως, μια προεκλογική εκστρατεία με οργανωμένες ομάδες συμφερόντων που λειτουργούν στο εσωτερικό του, αλλά δεν δίδει λύσεις στα προβλήματα των πολιτών και συνιστά ταυτόχρονα περιφρόνηση της λαϊκής βούλησης και εντολής που θέλει τα κόμματα και τους πολιτικούς να συζητούν, να συνδιαλέγονται και να δίδουν λύσεις στα προβλήματα που τους απασχολούν.

Δεν μπορεί ενώπιον αυτής της πολιτικής συμπεριφοράς του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να μη συγκρίνει κανείς τη σημερινή ανεύθυνη και επιπόλαιη στάση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης με την υπεύθυνη θεσμική στάση της Νέας Δημοκρατίας κατά την αναθεώρηση του 2001.

Τότε, η Νέα Δημοκρατία συνέβαλε ουσιαστικά με τις θέσεις και τις προτάσεις που διατύπωσε, ώστε να εξελιχθεί και να ολοκληρωθεί η διαδικασία της αναθεώρησης, κατά τρόπο άσπογο και πρωτόγνωρο για τα πολιτικά ήθη της σύγχρονης ιστορίας μας. Η παράταξή μας διαμόρφωσε και εξασφάλισε με τη στάση της τότε συνθήκες πλήρους κοινοβουλευτικής ομαλότητας χωρίς εξάρσεις παθών και αλλοιώσεις ή νοθεύσεις της δημοκρατικής διαδικασίας.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση, αν και ο Αρχηγός της και πολλά στελέχη της κατά τις δηλώσεις τους φάνηκαν να πιστεύουν στην αναγκαιότητα της συνταγματικής μεταρρύθμισης, λόγω

των εσωκομματικών αντιθέσεων και της αδυναμίας του κ. Παπανδρέου να αντισταθεί σ' αυτές, δυναμίτισε τη διαδικασία της Αναθεώρησης υποτάσσοντας -δυστυχώς- το συλλογικό συμφέρον στο κομματικό και θυσιάζοντας την πολιτική αξιοπρέπεια στο βωμό των μικροκομματικών σκοπιμοτήτων.

Είναι βέβαιο ότι στις επόμενες εθνικές εκλογές το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα λάβει την απάντηση που αρμόζει γι' αυτές τις παλινωδίες του από τον ελληνικό λαό. Ωστόσο, η στάση του αυτή θα έχει ήδη προκαλέσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σημαντική ζημιά στη χώρα.

Η Νέα Δημοκρατία με συνέπεια θα συνεχίσει και θα ολοκληρώσει στην παρούσα Βουλή το πρώτο μέρος της διαδικασίας Αναθεώρησης σύμφωνα με το Σύνταγμα. Θα αναδείξουμε την ανάγκη των συνταγματικών μεταρρυθμίσεων και τις άμεσες ή έμμεσες συνέπειές του στο δημόσιο βίο. Θα αποδείξουμε ότι μας ενδιαφέρει η ουσία των μεταρρυθμίσεων και όχι η εντυπωσιοθηρία.

Κάνουμε διάλογο με την κοινωνία και δεν αναλωνόμεθα, όπως έκανε πρόσφατα ο Αρχηγός του ΠΑ.ΣΟ.Κ., σε δημαγωγικές εξάρσεις. Αναπαρκρινόμαστε στις αξιώσεις και προδοκίες των πολιτών για περαιτέρω θεσμικό εξοπλισμό της χώρας που θα επιτρέψει στην Ελλάδα τη διεκδίκηση μιας θέσης στην πρωτοπορία της Ευρώπης.

Σ' αυτό το πλαίσιο οφείλουμε, μέσω της Αναθεώρησης, αφ ενός να άρουμε την νοστορπία της κανονιστικής καχυποψίας που προκαλεί συγκρούσεις μεταξύ του εθνικού και του κοινοτικού δικαίου και αφ ετέρου να αξιοποιήσουμε με αυτοπεποίθηση και εξωστρέφεια τις προκλήσεις που διαγράφει η συμμετοχή της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την παγκόσμια κοινότητα.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση για την Αναθεώρηση είναι ιδιαίτερα σημαντική. Το Σύνταγμα δίδει κατευθυντήριες γραμμές, περιλαμβάνει δικαιοπολιτικές επιλογές και καταstrώνει το θεσμικό σχήμα της πολιτείας.

Με συνείδηση της ευθύνης μας, λαμβάνοντας υπ' όψιν την εμπειρία του παρελθόντος, εκτιμώντας τις ανάγκες του παρόντος και τις προσδοκίες για το μέλλον, απαλλαγμένοι από λογικές εξυπηρέτησης συγκυριακών σκοπιμοτήτων προχωράμε με σύνεση και μετριοπάθεια στη συνταγματική μεταρρύθμιση με τη βεβαιότητα ότι επιτελούμε το χρέος μας προς τη χώρα.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε.

Η συνάδελφος κ. Κόρκα-Κώνστα έχει το λόγο.

ΑΘΗΝΑ ΚΟΡΚΑ-ΚΩΝΣΤΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε την Αναθεώρηση του Συντάγματος, μια διαδικασία που αποτελεί κορυφαία κοινοβουλευτική πολιτική πράξη και ιστορική αναγκαιότητα.

Θα κάνω μια σύντομη αναδρομή. Καταρχάς, έχουμε το δημοκρατικό και προοδευτικό Σύνταγμα του 1975. Από εκεί και πέρα έγιναν οι αναθεωρήσεις του 1986 και το 2001. Όπως δε προαναφέρθηκε, το 2001 η Νέα Δημοκρατία ως Αντιπολίτευση τότε, αλλά πάντα υπεύθυνη παράταξη, είχε αποδεχθεί και ψηφίσει περίπου τα 2/3 των προτάσεων της τότε κυβέρνησης σε πολυλούς τομείς.

Σήμερα, απαιτείται να προχωρήσουμε και σε άλλους τομείς, όπως και να αντιμετωπιστούν αλλαγές που δεν απέδωσαν εκείνα τα αποτελέσματα που περιμέναμε. Διαμορφώνονται νέες πολιτικές, απαιτούνται λύσεις σε σημαντικά ζητήματα, απαιτείται ανταπόκριση στις απαιτήσεις της ελληνικής κοινωνίας, αλλά και του ευρωπαϊκού και διεθνούς περιβάλλοντος.

Και μολονότι η Νέα Δημοκρατία σαν παράταξη έχει την πρωτοβουλία και την πλειοψηφία, κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην Επιτροπή επέλεξε, όπως παρατηρήθηκε, όχι το δρόμο της αντιπαράθεσης, αλλά το δρόμο της συναίνεσης. Συζητήθηκαν στην Επιτροπή και προτάσεις των συναδέλφων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και έγινε διάλογος. Επίσης, στην εισηγητικής μορφής ψηφοφορία στην Επιτροπή για την Αναθεώρηση του Συντάγματος εψή-

φισαν συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όπως και ο Πρόεδρός του, κάποια άρθρα, όπως το άρθρο 16, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων.

Βγαίνει, λοιπόν, το συμπέρασμα ότι οι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης επεδίωξαν την αναθεώρηση των άρθρων του Συντάγματος, γιατί διετίνοντο και τότε ότι υπάρχουν άρθρα που πρέπει να αναθεωρηθούν. Και τότε συμβαίνει το εξής παράδοξο. Το γεγονός είναι ότι η ηγεσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ., επέλεξε κατά τη συζήτηση στην Ολομέλεια της αναθεώρησης του Συντάγματος -την αποχώρηση, αντί για θέσεις. Επέλεξε τη φυγή, τη δραπέτευση, αντί για την επιτέλεση του καθήκοντος. Επέλεξε την απόδραση και με αυτόν τον τρόπο, ίσως νομίζουν ότι κερδίζουν και εντυπώσεις. Αυτό, όμως, δεν έγινε. Νομίζουν ότι κατ' αυτόν τον τρόπο μεταφέρουν την αναθεώρηση του Συντάγματος μπροστά κατά μια δεκαετία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ευτυχώς ο ελληνικός λαός αντιλαμβάνεται ποιος προσπαθεί να μας στείλει πίσω στο παρελθόν, συντηρώντας πολώσεις και ποιος προχωρά μπροστά τη χώρα με μεταρρυθμίσεις, με υπευθυνότητα, με καίριες αποφάσεις. Ο ελληνικός λαός, όμως, τον οποίο εκπροσωπούμε, απαιτεί και από εμάς αίσθημα ευθύνης το οποίο η Νέα Δημοκρατία δείχνει, εν αντιθέσει με το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Θα έλεγα ότι είναι μια πεπατημένη τακτική από την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Είναι χαρακτηριστικό ότι εδώ, στο χώρο του Κοινοβουλίου, καίριες στιγμές της χώρας, επιδεικνύοντας όχι υπευθυνότητα, αλλά το εντελώς αντίθετο, ιστορικά αποχωρούσε. Να θυμηθούμε την ένταξη της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά να θυμηθούμε και αυτή ακόμη την τριετία της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, που όταν ψηφίζόταν ο νέος επενδυτικός νόμος που δίνει πνοή ανάπτυξης στην περιφέρεια -τη μέχρι χθες εγκαταλελειμμένη περιφέρεια- και τότε αποχώρησαν, όπως και όταν ψηφίζόταν η αύξηση της αγροτικής σύνταξης, η αύξηση του Ε.Κ.Α.Σ., η αύξηση του επιδόματος ανεργίας. Όλα αυτά βέβαια δεν δείχνουν υπεύθυνη στάση μιας παράταξης. Πώς, λοιπόν, να πείσουν τον ελληνικό λαό ότι νοιάζονται για τα προβλήματά του;

Ταυτόχρονα αποδέχεται με αυτόν τον τρόπο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι και την επόμενη τετραετία, αλλά και άλλες τετραετίες, θα είναι αντιπολίτευση, γιατί ο ελληνικός λαός είναι σίγουρο ότι θα επαναβεβαιώσει την εντολή στη Νέα Δημοκρατία. Ας ελπίσουμε, κύριοι συνάδελφοι, ότι σαν επόμενη αντιπολίτευση, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα σταθεί πιο υπεύθυνα, με δημιουργική συμμετοχή στην ψηφοφορία στην επόμενη Βουλή. Εντυπωσιάζομαι δε και από το γεγονός ότι δεν βρίσκονται σ' αυτήν την Αίθουσα, ούτε να στηρίξουν δικές τους θέσεις. Απεδείχθη, λοιπόν, ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν σέβεται θεσμούς και δεν έχει και ξεκάθαρες θέσεις σε σημαντικά ζητήματα. Το αντίθετο ακριβώς συμβαίνει. Προσπαθεί να κρύψει εσωτερικά αδιέξοδα και να εξυπηρετήσει μικροκομματικά εσωτερικά συμφέροντα.

Θέλω να εστιάσω σε κάποια από τα άρθρα επιγραμματικά όσο γίνεται, γιατί άλλωστε θα έχουμε την ευκαιρία και τις επόμενες μέρες να σταθούμε αναλυτικά. Και μιλάμε για το άρθρο 16, με το οποίο ανοίγονται διέξοδοι και βάσεις για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, για την αναβάθμιση της παιδείας στη χώρα μας. Ταυτόχρονα με τη διαρκή αναβάθμιση της παιδείας που αποτελεί επένδυση για το μέλλον, προτείνεται μέσα από την αναθεώρηση και η δυνατότητα ίδρυσης μη κρατικών και μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων, τα οποία δεν θα χρηματοδοτούνται από το κράτος, αλλά θα στηρίζονται σε ιδίους πόρους. Θα υπάρχει ένα αυστηρό πλαίσιο υπό τον συνεχή έλεγχο του κράτους, όσον αφορά τη διασφάλιση της ποιότητας των σπουδών, όσον αφορά την αξιολόγηση των δασκάλων. Απαιτείται να γίνει αυτή η αναθεώρηση. Το απαιτεί η κοινωνία.

Αυτό διαφαίνεται άλλωστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τους εκατοντάδες χιλιάδες φοιτητές, τα ελληνόπουλα, τα παιδιά μας που διαμοιράζονται στις χώρες της Ευρώπης -και όχι μόνο- για σπουδές και πληρώνει η κάθε ελληνική οικογένεια αρκετό συνάλλαγμα. Μεγάλο ποσό χρημάτων φεύγει κάθε χρόνο.

Επίσης, γιατί η χώρα μας να μην αναδειχθεί ως ένα κέντρο εκπαίδευσης; Είναι η χώρα του πολιτισμού. Άλλωστε, μπορούν να σπουδάσουν εδώ φοιτητές από άλλες χώρες. Το δικαιούμα-

στε αυτό λόγω του πολιτισμού μας, λόγω της ιστορίας μας. Και ταυτόχρονα, μην ξεχνάμε ότι η χώρα μας εγκαλείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, γιατί το Σύνταγμά μας μέχρι σήμερα απαγορεύει την ίδρυση μη κρατικών πανεπιστημίων.

Να θυμηθούμε, βέβαια, ότι τα προηγούμενα χρόνια των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έδωσαν έγκριση αδείας επιτηδεύματος σε κάποιους αντίστοιχους ιδιωτικούς φορείς με μόνο μία απλή αίτηση, χωρίς θεσμοθετημένα όρια, χωρίς κριτήρια ίδρυσης και λειτουργίας, χωρίς έλεγχο προσωπικού. Και αυτό που επιδιώκουμε με το άρθρο 16 είναι η ταυτόχρονη αναβάθμιση και βελτίωση των δημοσίων πανεπιστημίων.

Επίσης, μία σημαντική και αποτελεσματική διαδικασία είναι αυτή που αναφέρεται στην κατοχύρωση του δικαιώματος της ιδιοκτησίας του πολίτη. Μέχρι σήμερα, πολλές φορές δεσμεύεται η ιδιοκτησία για μεγάλο χρονικό διάστημα χωρίς αποζημίωση ή έχουμε κάποιες περιπτώσεις ρυμοτομημένων ακινήτων, απαλλοτριώσεις για δρόμους, για κοινόχρηστους χώρους.

Να σταθώ και λίγο στο άρθρο 24, όπου απαιτείται η αναθεώρηση, με σκοπό την προστασία του περιβάλλοντος και των φυσικών πόρων. Είναι και προϋπόθεση για τη βιώσιμη ανάπτυξη και για την εγγύηση της καλύτερης ποιότητας ζωής ή για την ίδια τη ζωή, όπως ακριβώς είπε και ο Πρωθυπουργός το πρωί. Και αυτό διότι η παρέμβαση γίνεται χωρίς να θίγεται η προστασία του δασικού πλούτου, αλλά και ο πολίτης πολλές φορές δεν αναγκάζεται να οδηγείται σε αδιέξοδα ή σε δικαστήρια, όπως γίνεται μέχρι σήμερα.

Προτάθηκε συγκεκριμένη ημερομηνία, η ημερομηνία 11 Ιουνίου 1975, από τότε που τέθηκε σε εφαρμογή το Σύνταγμά μας, αλλά ταυτόχρονα και από τότε που υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία που να επιτρέπουν την αποτύπωση του δασικού πλούτου. Σε συνδυασμό δε με μία ολοκληρωμένη πρόταση, προχωράμε σε μία συνεκτική περιβαλλοντική πολιτική.

Και ερωτώ και απορώ: Με την απουσία τους οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αποδεικνύουν ότι είναι ικανοποιημένοι με τη μέχρι σήμερα κατάσταση όσον αφορά το σημερινό δασικό σύστημα; Θεωρούν ότι προστατεύεται, ότι κατοχυρώνεται το περιβάλλον;

Όμως, δεν θα σταθώ περισσότερο, διότι θα έχουμε το χρόνο να τα πούμε αναλυτικά τις επόμενες ημέρες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εν κατακλείδι, αναγνωρίζοντας την αναγκαιότητα της Αναθεώρησης του Συντάγματος, ώστε να είναι συναφής με τις σύγχρονες συνθήκες και με τις μεταρρυθμίσεις που επιτελούνται, δίνονται περισσότερες ευκαιρίες για καλύτερη ποιότητα ζωής στον πολίτη, γίνονται τομές, τολμηρές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις. Ενισχύεται η εμπιστοσύνη του πολίτη, καθώς η Νέα Δημοκρατία ανταποκρίνεται σε δεσμεύσεις με ισχυρά θεσμικά πλαίσια.

Προχωράμε, λοιπόν, προς το μέλλον για τον Έλληνα, για την Ελληνίδα που το δικαιούνται, καθώς και για τις επόμενες γενιές για τις οποίες έχουμε την ευθύνη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Τασούλας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα τη συνταγματική Αναθεώρηση. Έχουμε ενώπιόν μας την πρόταση της Επιτροπής, την πρόταση μιας εμπειριστατωμένης εργασίας, η οποία ενσωμάτωσε τις ιδέες και την προσπάθεια δεκάδων συναδέλφων από όλα τα κόμματα. Έχουμε, επίσης, μπροστά μας και την απόπειρα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να μεταδώσει την κοινοβουλευτική και θεσμική στείριότητα που το έπιασε τον τελευταίο καιρό στο σύνολο του πολιτικού συστήματος.

Η Νέα Δημοκρατία, η Κυβέρνηση, η Βουλή των Ελλήνων, δεν επηρεάζεται από την απόπειρα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να καταστήσει τη θεσμική και κοινοβουλευτική του στείριότητα μεταδοτικές. Αμυνόμεθα και προχωρούμε σε σχέση μ' αυτήν τη στάση των συνα-

δέλφων, ιδίως καθ' όσον αφορά σε κάτι το οποίο είναι εξόχως σημαντικό, σε κάτι στο οποίο αναφέρεται ακόμα και το ίδιο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πριν αποφασίσει την αποχώρησή του, με επιταγές αναγκαιότητας.

Η πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για Αναθεώρηση του Συντάγματος, κατά δήλωση των Βουλευτών του που την υπογράφουν και που σήμερα δεν μετέχουν στη συζήτηση, σκοπούσε στην πληρέστερη διεύρυνση και διασφάλιση των συνταγματικών ελευθεριών.

Η πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για τη συνταγματική Αναθεώρηση σκοπούσε επίσης στην υιοθέτηση ρυθμίσεων που αποβλέπουν στην ουσιαστική αναβάθμιση του κύρους και της αξιοπιστίας των αντιπροσωπευτικών μας θεσμών.

Σήμερα, με την αποχώρηση, δεν διαψεύδουν τις δικές μας προσδοκίες. Διαψεύδουν τις δικές τους υπογραφές γιατί αποδεικνύουν ότι η πρότασή τους και η ανάγκη για αναβάθμιση των θεσμών και πιο ουσιαστική έννοια των θεσμών, ήταν απλώς μια απόπειρα να λάβουν μέρος σε μια διαδικασία από την οποία караδοκούσαν ένα πρόσχημα για να αποχωρήσουν, για να αξιοποιήσουν αυτή τη θεατρική κίνηση για οφέλη πολιτικά. Διότι διαφορετικά θα πρέπει να απαντηθεί γιατί αυτή η αποχώρηση δεν εξυπηρετεί ούτε καν το ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιατί αυτή η αποχώρηση δεν εξυπηρετεί πολύ περισσότερο τον ελληνικό λαό.

Η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας έχει ορισμένους βασικούς άξονες. Αποσκοπεί στην κατοχύρωση σύγχρονων όρων παιδείας, ιδίως της ανώτατης παιδείας, για την ελληνική νεολαία. Αποσκοπεί στην περαιτέρω κατοχύρωση της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης. Αποσκοπεί στην ουσιαστική προστασία του περιβάλλοντος. Αποσκοπεί στην προστασία της ιδιοκτησίας, στην περαιτέρω προστασία της. Αποσκοπεί στην κατοχύρωση ενός σύγχρονου κράτους περισσότερο αποτελεσματικού. Αποσκοπεί τέλος στην εδραίωση όρων διαφάνειας στην όλη λειτουργία της κρατικής μηχανής. Με την αποχώρησή του το ΠΑ.ΣΟ.Κ., θέλει μήπως να πει ότι ούτε η ιδιοκτησία δεν χρειάζεται περαιτέρω προστασία, ούτε το περιβάλλον χρειάζεται προστασία ούτε η Δημόσια Διοίκηση χρειάζεται αναβάθμιση, ούτε η δικαιοσύνη χρειάζεται περαιτέρω ανεξαρτησία; Ασφαλώς όχι. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. νομίζω τελικά θα αποδείξει με την αποχώρησή του και εν συνεχεία τον πειθαναγκασμό του, την ανάγκη φιλοτιμίας ποιούμενο, όπως λένε, να συμμετέχει στην αναθεώρηση στην επόμενη Βουλή, θα αποδείξει την αρχαία σοφία. Δεύτερα γνώμαι φρονιμότεροι, κύριε Υπουργέ. Οι δεύτερες γνώμες είναι φρονιμότερες των πρώτων. Αυτή θα είναι η επιβεβαίωση αυτής της ρήσεως και αυτή θα είναι η συμβολή του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όχι στη συνταγματική αναβάθμιση, αλλά στην επιστροφή μας στις αρχαίες ρίζες και στην καλύτερη γνωριμία μας με την αρχαία ελληνική γραμματεία.

Η Νέα Δημοκρατία, ανεπηρέαστη από την απόπειρα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να μεταδώσει την πολιτική και θεσμική του στείριότητα, συνεχίζει την κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος. Οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, συμμετέχουμε με ασίγηστο ενδιαφέρον στη συνταγματική Αναθεώρηση και εκφράζουμε τις απόψεις μας. Εκφράζουμε τις απόψεις μας, γιατί εμείς οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και ιδιαίτερα της ελληνικής περιφέρειας, ξέρουμε ότι χρειαζόμαστε καλύτερα πανεπιστήμια. Ξέρουμε ότι χρειαζόμαστε πανεπιστήμια, που να μην φοβούνται τον ανταγωνισμό, πανεπιστήμια που δεν θα είναι κρατικά, όπως αποκλειστικά σήμερα επιτρέπεται.

Συνεχίζουμε τη συμμετοχή στην Αναθεώρηση, γιατί ξέρουμε ότι η προστασία του δάσους, ή μάλλον η ψευδοπροστασία ή η υπερπροστασία του δάσους, έχοντας καταπιέσει κατά τρόπο απαράδεκτο συνταγματικά κατοχυρωμένα δικαιώματα ιδιοκτησίας, καταλήγει να καλλιεργεί την εχθρότητα προς το δάσος και καταλήγει να δημιουργεί τεράστιες αδικίες, τις οποίες οι δήθεν προστάτες του δάσους και οι δήθεν οικολογούντες, αγνοούν, με το να υποβιβάζουν μία άλλη εξ ίσου σημαντική συνταγματικά προστατευόμενη έννοια, όπως είναι η έννοια της ιδιοκτησίας. Και δεν διανοούμαι να βάλω σε ζυγαριά την ιδιοκτησία και το περιβάλλον και να πω ποιος ζυγίζει περισσότερο. Διανοούμαι, όμως, να αναδείξω την έννοια της ιδιοκτησίας ως άξια προστασίας, διότι ψυχολογικά η σωστή προστασία της ιδιοκτη-

σίας καταλήγει και αποβαίνει υπέρ του περιβάλλοντος. Γιατί, επαναλαμβάνω, δεν καλλιεργεί ένα αίσθημα αδικίας στον πολίτη, το οποίο αίσθημα αδικίας εν συνεχεία κάνει τον πολίτη να εχθρεύεται αυτήν την ψευδοπροστασία ή την υπερπροστασία του περιβάλλοντος.

Το ότι η Νέα Δημοκρατία επιδιώκει να δεσμεύσει την πολιτική ηγεσία για πρώτη φορά στα χρονικά της πολιτικής ιστορίας για την επιλογή της δικαστικής ηγεσίας από τις θέσεις των αντιπροέδρων των ανωτάτων δικαστηρίων και, εν συνεχεία, για την επιλογή των αντιπροέδρων των ανωτάτων δικαστηρίων από τους δέκα -το πολύ- αρχαιότερους, δεν είναι μια μορφή αποποίησης υπερεξουσίας, η οποία κατοχυρώνει περαιτέρω την διάκριση των εξουσιών; Και δεν είναι αυτή η μορφή αποποίησης υπερεξουσίας μια διάταξη άξια και να προβληθεί, αλλά και να τύχει ευρύτερης υποστήριξης;

Όμως, είπαμε πως στην επόμενη Βουλή οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην αναθεώρηση θα είναι εδώ, μαζί μας, και θα αποδεικνύουν ότι εννοούσαν αυτά που έλεγαν στην πρόταση για την Αναθεώρηση του Συντάγματος. Εννοούσαν ότι είναι απαραίτητη η συνταγματική Αναθεώρηση. Εννοούσαν ότι έλαβαν μέρος σε δεκάδες συνεδριάσεις της Επιτροπής Συντάγματος και, κυρίως, θα εννοήσουν και θα διαλαλήσουν προς την Ελλάδα και προς τον ελληνικό λαό το «στερνή μου γνώση, να σε είχα πρώτα!».

Κύριε Υπουργέ, θα μπορούσε, ενδεχομένως, αυτή η φράση να αποτελέσει και το συμβολικό προοίμιο του νέου Συντάγματος.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει η συνάδελφος κ. Παπακώστα.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, αυτή είναι κορυφαία συζήτηση για την αναθεώρηση του καταστατικού χάρτη της χώρας, για τη συνταγματική αναθεώρηση, όπως συνήθως την αποκαλούμε.

Και βεβαίως, θέλω να πω, ως Βουλευτής της μεγαλύτερης εκλογικής περιφέρειας της χώρας, ότι η κρατική τηλεόραση δεν μεταδίδει αυτό το κορυφαίο γεγονός, δηλαδή τη συζήτηση της αναθεωρητικής διαδικασίας στην Ολομέλεια πια.

Και βεβαίως, αυτό είναι ένα ζήτημα το οποίο οφείλω να το καταθέσω στην Εθνική Αντιπροσωπεία και οφείλω να πω την άποψή μου.

Το δεύτερο που έχω να παρατηρήσω είναι το εξής: Τραγική, πράγματι, η εικόνα τον Φεβρουάριο του 2007, δηλαδή στον 21ο αιώνα, της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, η οποία έχει καταθέσει προτάσεις, έχει συμμετάσχει στην αρμόδια επιτροπή για την αναθεωρητική διαδικασία, έχει πει τις απόψεις της για τα θέματα που την απασχολούν και για τα άρθρα που θεωρήσε σκόπιμο ο κ. Παπανδρέου και η κοινοβουλευτική του ομάδα ότι θα πρέπει να αναθεωρηθούν και στην κορυφαία διαδικασία της συζήτησης στην Ολομέλεια είναι απύουσα.

Θεωρώ δηλαδή, απευθυνόμενη στους πολίτες που μας παρακολουθούν και που, βεβαίως, περιμένουν από εμάς υπευθυνότητα και αξιοπιστία, πρωτοφανές στην σύγχρονη πολιτική πρακτική το γεγονός η Αξιωματική Αντιπολίτευση -μέχρι χθες κυβέρνηση του τόπου επί σειρά ετών- να έχει καταθέσει μια σειρά από προτάσεις για τα άρθρα που θεωρήσε σκόπιμο, κατά την πολιτική της εκτίμηση, του Προέδρου της και των στελεχών της, ότι πρέπει να αναθεωρηθούν και τα αφήνει ανυποστήρικτα. Αφήνει ανυποστήρικτες τις θέσεις τις οποίες κατέθεσε. Αφήνει ανυποστήρικτη την πολιτική της άποψη. Αφήνει ανυποστήρικτη, γενικώς, την πολιτική της παρουσία.

Και βεβαίως, με την απουσία, σημειολογικά και πολιτικά -αυτή είναι η δική μου εκτίμηση- εμφανίζεται το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ουσιαστικά τύποις και ουσία, δηλαδή ουσιαστικά και όχι μόνο τυπικά απόν από μία διαδικασία η οποία θέλει να πάει τη χώρα μπροστά.

Διότι ως μην γεγλιόμαστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Η διαδικασία για τη συνταγματική αναθεώρηση βάσει το πλαίσιο και τα θεμέλια, ώστε να αλλάξουν, σύμφωνα με την πρόοδο της εποχής, σύμφωνα με τις αλλαγές της ζωής, σύμφωνα με τα

δεδομένα που επικρατούν πια στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στην οποία συμμετέχουμε, στην σκληρή μάλιστα ζώνη των χωρών-κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Βάζει, λοιπόν, τη σφραγίδα της στην αλλαγή της σελίδας, με βάση τα νέα δεδομένα.

Και εδώ ο κ. Παπανδρέου -γιατί αυτός χρεώνεται ως Αρχηγός, Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και επικεφαλής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης- είναι ρίψασπις. Έχουν, λοιπόν, επιδείξει πολιτική δειλία και ένα πολιτικό ιδιωτισμό.

Διότι ο Σόλωνας δεν έλεγε τυχαία και δεν εννοούσε τυχαία βεβαίως τον πολίτη εκείνο ο οποίος δεν συμμετείχε στα κοινά, δεν του απέδιδε την έννοια του πολίτη, αλλά του απέδιδε την έννοια του ιδιώτη. Και υπό την έννοια αυτή το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ιδιωτεύει πολιτικά.

Οι πολίτες ανήκουν σ' αυτούς οι οποίοι κυριαρχικά αποφασίζουν. Ο λαός είναι ο κυρίαρχος της δημοκρατίας και στη δική μας δημοκρατία δεν υπάρχει άλλη επιλογή. Ο λαός λοιπόν βλέπει, εκτιμά, αξιολογεί, ζυγίζει και επιλέγει εκείνους οι οποίοι θέλουν και πρέπει να είναι πολιτικά παρόντες.

Στην πολιτική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί κανείς να είναι απών ή ωσεί παρών. Δεν μπορεί ο κ. Παπανδρέου, για παράδειγμα, απέχοντας από την Εθνική Αντιπροσωπεία και από την κορυφαία αναθεωρητική διαδικασία, να αποδέχεται ότι διολίσθησε ή μάλλον ότι έπεσε στην παγίδα την οποία του έστησε ο πολιτικός Ραπούντ του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ο κ. Βενιζέλος. Και βεβαίως δεν μπορεί σήμερα να κάνει κινήσεις εντυπωσιασμού, όπως για παράδειγμα οι διαγραφές στελεχών -και φαίνεται ότι τα στελέχη αυτά ανήκουν στο στενό Παπανδρεϊκό κύκλο και προσπαθούν να καλύψουν την αδυναμία του, την έλλειψη πολιτικής πυγμής- όταν με πολύ μεγάλη ευκολία διολισθαίνει στις προτάσεις και στις κραυγές και στις απόψεις του κ. Βενιζέλου, ο οποίος έχει τη δική του στόχευση.

Ο κ. Παπανδρέου όμως είναι ο επικεφαλής του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο Αρχηγός του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αυτός ο οποίος διεκδικεί να γίνει αυριανός Πρωθυπουργός της χώρας και όφειλε να είναι πιο προσεκτικός.

Από την άλλη πλευρά βεβαίως μου κάνει ιδιαίτερη εντύπωση το εξής γεγονός: Εδώ στην πρόταση του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος ο κ. Παπανδρέου στο άρθρο 16 λέει -και διαβάζω ακριβώς, γιατί δεν θέλω να διασκευάσω, αλλά θέλω να αποτυπώσω με ακρίβεια αυτά που λέει στην πρότασή του το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για το άρθρο 16- ότι η αναθεώρησή του προς την προαναφερθείσα κατεύθυνση, δηλαδή προς την κατεύθυνση της αλλαγής και της δημιουργίας μη κρατικών πανεπιστημίων, αποτελεί ώριμο αίτημα της ελληνικής κοινωνίας, το οποίο πέρα από το γεγονός ότι στοιχείται με τα ισχύοντα στην πλειονότητα των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης -λέει ο κ. Παπανδρέου και το ΠΑ.ΣΟ.Κ.- θα συμβάλει σε μεγάλο βαθμό στην ανάδειξη της χώρας μας σε κέντρο παιδείας και πολιτισμού για ολόκληρη την ευρύτερη περιοχή. Περαιτέρω λέει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο κ. Παπανδρέου, ότι η υιοθέτηση αυτής της πρότασης διευρύνει τις εκπαιδευτικές επιλογές και ευκαιρίες των νέων, συμβάλλει στην καταπολέμηση της παραπαιδείας και περιορίζει σημαντικά τη μετανάστευση μεγάλου αριθμού φοιτητών σε πανεπιστήμια του εξωτερικού και άλλα πολλά καλά και ορθά.

Και αναρωτιέται κάποιος: Πότε ο κ. Παπανδρέου και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., υπήρξε αξιόπιστος απέναντι στις Ελληνίδες και τους Έλληνες; Όταν υποστήριζε την αναθεώρηση του άρθρου 16; Ή σήμερα που φεύγει, είναι απών, έχει αποχώρηση και την αφήνει ανυποστήρικτη; Πότε ο κ. Παπανδρέου και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., υπήρξε και ήταν αξιόπιστο απέναντι στους πολίτες, στις Ελληνίδες και τους Έλληνες; Όταν σε κυριακάτικη εφημερίδα προσφάτως και μετά τη δήλωση αποχώρησής του κόμματός του, ισχυριζόταν ότι είναι υπέρ της αναθεώρησης του άρθρου 16; Ή σήμερα που με τη στάση του και την πολιτική του απουσία δείχνει ακριβώς το πολιτικό του στίγμα;

Θέλω να πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η συνταγματική Αναθεώρηση είναι ένα κορυφαίο γεγονός. Είναι ένα κορυφαίο γεγονός στις δημοκρατίες. Είναι ένα κορυφαίο γεγονός για τη δική μας δημοκρατία. Είναι ένα κορυφαίο γεγονός του οποίου το βάρος σηκώνει αυτήν την ώρα μόνη της η Κυβέρνηση.

Άκουσα τους Αρχηγούς των κομμάτων της Αντιπολίτευσης όπου, αν θέλετε, εκ του ασφαλούς, με δεδομένη τη μη συμμετοχή τους ή τη μη εκλογή τους ώστε να έχουν από την ελληνική κοινωνία τη δυνατότητα διακυβέρνησης του τόπου, να αρνούνται την υπερψήφιση ή την καταψήφιση. Διότι το «παρών», η απλή παρουσία, σημαίνει ότι ούτε παίρνω θέση υπέρ αλλά ούτε και κατά.

Θέλω λοιπόν να πω ότι κάποτε στον 21ο αιώνα τα ελληνικά πολιτικά κόμματα πρέπει να αποφασίσουμε αν θέλουμε να πάμε όλοι μαζί μπροστά, γιατί η Ελλάδα είναι ένα σκάφος στο οποίο είμαστε μέσα όλες και όλοι. Θα πρέπει να έχουμε στάση υπεύθυνη, αξιόπιστη και να αναλαμβάνουμε τις ευθύνες μας. Όποιος δεν αναλαμβάνει τις ευθύνες, σημαίνει ότι πολιτικά είναι ανώριμος.

Όποιος δεν αναλαμβάνει ευθύνες και δεν παίρνει αποφάσεις, σημαίνει ότι είναι πολιτικά απών. Όποιος δεν συμμετέχει, σημαίνει ότι έχει επιλέξει την πολιτική της αποχώρησης και του αναχωρητισμού. Όποιος λέει άλλα εκτός της Βουλής και άλλα πράττει εντός της Βουλής, συνεπάγεται ότι λειτουργεί με μία λογική πολιτικού Μιθιδρατισμού.

Επειδή οι Έλληνες και οι Έλληνες θέλουν σαν πολίτες πολιτικούς και κυβερνήσεις υπεύθυνες και αξιόπιστες, θεωρώ λοιπόν ότι αυτή είναι η κορυφαία στιγμή για την οποία η ελληνική κοινωνία πρέπει να βγάλει τα συμπεράσματά της -πρέπει να συνάγει ασφαλή συμπεράσματα για την πολιτική θέση, για την πολιτική αξιοπιστία των κομμάτων που εκπροσωπούν τον ελληνικό λαό μέσα στη Βουλή- και την Αξιωματική Αντιπολίτευση βεβαίως και ειδικότερα για τη στάση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., στάση η οποία δεν τιμά το ίδιο το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αδικεί τις θέσεις και τις απόψεις, διότι καλό είναι, όταν επικρίνουν οι κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο κ. Παπανδρέου, παραδείγματος χάριν, τη Νέα Δημοκρατία γιατί τόλμησαν οι Βουλευτές της να εκφράσουν την ψήφο τους κατά συνείδηση στις επιτροπές, να μην αποχωρεί γιατί φοβήθηκε την ψήφο συνείδησης των Βουλευτών του.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε την κ. Παπακώστα.

Ο κ. Τσιαμάκης έχει το λόγο.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΤΣΙΑΜΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, εγώ θα μιλήσω διαφορετικά, συνδέοντας την Αναθεώρηση του Συντάγματος με την πρόταση μομφής.

Πράγματι στις 4 τους τρέχοντος μηνός ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Παπανδρέου κατέθεσε στη Βουλή πρόταση μομφής κατά της Κυβέρνησης, την οποία μελέτησα προσεκτικά. Σας άκουσα, απουσιάζοντες συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., πολύ προσεκτικά -γιατί οι περισσότεροι από εσάς μιλήσατε- και διαπίστωσα για μία ακόμη φορά να μιλάτε όλοι σας για όλα, μηδενίζοντας τα πάντα, με ξύλινη γλώσσα, η οποία εξεφράσθη με γενικόλογα, χωρίς να είστε σε θέση να τεκμηριώσετε σωστά έστω και ένα από τα επιχειρήματά σας για το συγκεκριμένο σκοπό.

Ο κ. Παπανδρέου στη διακή επιθυμία του να πετύχει τον πολυπόθητο πολιτικό αιφνιδιασμό, οδηγήθηκε σε ναρκοπέδιο φίλων δυνάμεων, κατά τη στρατιωτική ορολογία, πατώντας πάνω σε νάρκη και με τα δύο πόδια. Και επειδή τότε δεν γνώριζε και τώρα δεν γνωρίζει αν υπάρχει η περόνη ασφαλείας στη νάρκη, κράτησε και κρατάει απόλυτη ισορροπία όρθιος και ακίνητος κι έτσι υπέστη ο ίδιος τον αιφνιδιασμό καθ' όλη τη διάρκεια της συζήτησης στη Βουλή, με αποτέλεσμα να επαληθεύσει τη λαϊκή παροιμία που λέει «Πήγε κάποιος για μαλλί και βγήκε κουρεμένος».

Κύριοι απουσιάζοντες συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., σας κατανοούμε πλήρως για τα εσωτερικά σας προβλήματα, εξαιτίας των οποίων οδηγήσατε τον Αρχηγό να καταθέσει την πρόταση δυσπιστίας, ευελπιστώντας έτσι ότι θα βρείτε σανίδα σωτηρίας και τρόπο διαφυγής στη μεταξύ σας διαφωνία, η οποία εκφράζεται μέσα από πολλές και διαφορετικές θέσεις, σχετικά με την Αναθεώρηση του Συντάγματος και ειδικότερα με το άρθρο 16.

Δικαίωμά σας εσωτερικό να συμφωνείτε ή να διαφωνείτε όσο θέλετε, χωρίς να μπορείτε να συνεννοηθείτε μεταξύ σας, όπως στον Πύργο της Βαβέλ. Δεν έχετε, όμως, το ηθικό και πολιτικό δικαίωμα να παραποιείτε συνειδητά την αλήθεια, παραπληροφορώντας στον ελληνικό λαό, ο οποίος στις 7 Μαρτίου 2004 σας ανέθεσε το θεσμικό ρόλο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, η οποία δεν έχει αποστολή την ανευθυνότητα και τον άκρατο λαϊκισμό, αλλά τον αυστηρό και παραγωγικό έλεγχο προς την Κυβέρνηση, μέσα από συγκεκριμένες προτάσεις οι οποίες υπηρέτουν και προάγουν το γενικό συμφέρον του τόπου.

Κύριοι συνάδελφοι, κράτησα μερικές σημειώσεις από τον πρώτο εισηγητή της πρότασης μομφής κ. Βενιζέλο, τις οποίες θα διαβάσω επιγραμματικά, όπως εκείνος τις διατύπωσε τότε και στον ελάχιστο χρόνο που έχω στη διάθεσή μου θα προσπαθήσω να απαντήσω έστω και σε μερικά από τα λεχθέντα.

Είπε ο κ. Βενιζέλος για την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας: «Είναι κοινωνικά άδικη, αλαζονική, αυταρχική, ηθικά εκτεθειμένη και δημοκρατικά απαράδεκτη, παίζει με τους θεσμούς, παίζει με την παιδεία, παίζει με τα συμφέροντα υπέρ των λίγων και κατά των πολλών».

Είπε ακόμα ότι η Κυβέρνηση κάνει επίθεση κατά των φυγόστρατων και εξαπάτηση κατά των συμβασιούχων, ότι υπονομεύει το δημόσιο πανεπιστήμιο και πολλά άλλα τα οποία δεν είναι της παρουσίας στιγμής να τα αναφέρω.

Εγώ, απουσιάζοντα κύριε Βενιζέλο, ουδέποτε αμφισβήτησα ότι έχετε καλή και δυνατή μνήμη, γιατί μέσα από τη ρητορική σας ικανότητα προκύπτουν στοιχεία για τα οποία χρειάζεται δυνατή μνήμη.

Στην παρούσα όμως φάση, επειδή εθελουφλείτε -και όχι μόνο εσείς αλλά και πολλοί άλλοι συνάδελφοί σας από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιατί όλοι περίπου τα ίδια είπατε- θα φρεσκάρω τη μνήμη σας μέσα από πραγματικά γεγονότα και αποφάσεις της Κυβέρνησης να προχωρήσει τον τόπο μας προς το αύριο και όχι να τον γυρίζετε στο χθες και στα φαντάσματα της Δεξιάς, που εσείς βλέπετε μπροστά σας και δυστυχώς αστόχως επικαλείστε.

Είναι η Κυβέρνηση κοινωνικά άδικη όταν με το κοινωνικό κήρυγμα που έκανε στο ξεχαρβάλωμα της οικονομίας που μας παραδώσατε κατάφερε να τηρήσει επακριβώς τις προγραμματικές της θέσεις και τις προεκλογικές της δεσμεύσεις αυξάνοντας τη σύνταξη του αγρότη από την 1/1/2007 στα 280 ευρώ για να την φτάσει τον Ιανουάριο του 2008 στα 330;

Είναι άδικη η Κυβέρνηση όταν αυξάνει το Ε.Κ.Α.Σ. στα 195 ευρώ από τα 160;

Είναι κοινωνικά άδικη η Κυβέρνηση, όταν αυξάνει το κατώτατο επίδομα ανεργίας στα 367 ευρώ από τα 311 ευρώ, δηλαδή 56 ευρώ το μήνα περισσότερα;

Είναι η Κυβέρνηση αλαζονική και αυταρχική και παίζει με τους θεσμούς, κύριε Βενιζέλο, όταν δεν σας κάνει το χατίρι χωρίς κανέναν απολύτως λόγο να πάει σε πρόωρες εκλογές επειδή εσείς βιάζεστε να γίνεται Αρχηγός του ΠΑ.ΣΟ.Κ.;

Ξεχάσατε τόσο εύκολα πόσο ξεδιάντροπα καταργήσατε κάθε έννοια δημοκρατικής συμπεριφοράς με τα ποικιλόχρωμα ψηφοδέλτια και την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας; Και πολύ καλά έκανε ο τότε Βουλευτής Ιωαννίνων, κ. Λευτέρης Καλογιάννης, ο οποίος πήρε την κάλπη στον ώμο και έφυγε, γιατί εκείνη δεν ήταν κάλπη ήταν μια ταχυδακτυλουργική απάτη.

Μας κατηγορείτε ότι κάνουμε επίθεση κατά των φυγόστρατων. Μα, τι θέλετε, να τους χαϊδέψουμε; Μήπως θέλετε να τους δώσουμε και παράσημο φυγόστρατίας; Έτσι αντιλαμβάνεστε εσείς την υπέρτατη προς την πατρίδα υποχρέωση;

Μας κατηγορείτε ακόμα για εξαπάτηση των συμβασιούχων. Έλεος πια! Χρώμα κόκκινο δεν υπάρχει στο πρόσωπο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης; Εσείς δεν δημιουργήσατε τις στρατιές των χιλιάδων συμβασιούχων; Εσείς δεν τους κρατούσατε δεκαετίες ολόκληρες ομήρους για να έχετε εξασφαλισμένη εκλογική πελατεία;

Η Νέα Δημοκρατία και προσωπικά ο Πρωθυπουργός μας, Κώστας Καραμανλής, πιστός στις δεσμεύσεις του κόμματος προς τον ελληνικό λαό προχώρησε στην μονιμοποίηση όλων εκείνων των συμβασιούχων που διέθεταν τις απαραίτητες προ-

υποθέσεις, με πρόσφατη την μονιμοποίηση των συμβασιούχων στα Κ.Ε.Π.. Οι παριστάμενοι Υπουργοί εδώ προς επαλήθευση.

Μας κατηγορείτε τέλος ότι κάναμε αναδιανομή του πλούτου υπέρ των ολίγων μέσα από το φορολογικό σύστημα και αδικού- με τους πολλούς.

Ειλικρινά, κύριοι συνάδελφοι, έχω μια πολύ μεγάλη απορία, αν οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχουν σπουδάσει όλοι τους υποκριτική τέχνη στη Δραματική Σχολή. Τόσο εύκολα ξέχασαν το έγκλημα του Χρηματιστηρίου κατά του εργαζόμενου ελληνι- κού λαού, του εργάτη, του βιοτέχνη, του μικρομεσαίου, του μισθωτού, του αγρότη και του κτηνοτρόφου και τόσων άλλων.

Εσείς, κύριοι συνάδελφοι απουσιάζοντας στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., με την καλοστημένη προπαγάνδα σας δεν τους οδηγήσατε στον τζόγο και την οικονομική καταστροφή;

Κύριοι συνάδελφοι, θέλω ακόμα να θυμίσω από το απώτερο παρελθόν μέχρι και σήμερα ότι η παράταξη της Νέας Δημο- κρατίας είτε ως Λαϊκό Κόμμα, είτε ως Συναγερμός, είτε ως Ε.Ρ.Ε., με τους εκάστοτε αρχηγούς της ήταν εκείνη που ανόρ- θωσε την Ελλάδα στις δύσκολες στιγμές και πήρε τις μεγάλες αποφάσεις και επιλογές της για το μέλλον της, όπως αυτή του αείμνηστου εθνάρχη Κωνσταντίνου Καραμανλή, ο οποίος με όραμα και διορατικότητα μας οδήγησε έγκαιρα στην Ευρωπαϊ- κή Ένωση και είμαστε σήμερα μια χώρα ευρωπαϊκή μεταξύ των καλύτερα ανεπτυγμένων σε όλα τα επίπεδα.

Ο σημερινός Πρωθυπουργός, Κώστας Καραμανλής, σταθερά και αταλάντευτα προχωρά με την Κυβέρνησή του στο αύριο και δεν γυρίζει στο χθες, γι' αυτό και ο ελληνικός λαός τον εμπι- στεύεται στην συντριπτική του πλειοψηφία ανεξαρτήτως κομ- ματικής τοποθέτησης.

Εσείς, απουσιάζοντας κύριε Παπανδρέου, προσπαθείτε να αντιγράψετε τον αείμνηστο Πρωθυπουργό και πατέρα σας, τον Ανδρέα Παπανδρέου και πολύ καλά κάνετε, αλλά δεν τα κατα- φέροντε, γιατί εκείνος ήταν δημεγέρτης ενώ εσείς κάνετε κακέ- κτυπη αντιγραφή. Κάνετε, όμως, πιστή αντιγραφή στα μεγάλα του λάθη, τα οποία ο ελληνικός λαός έχει καταγεγραμμένα στη μνήμη του, όπως τη μεγάλη απουσία του στο Σύνταγμα του 1975, τη μεγάλη απουσία του όταν το 1979 στις 29 Μαΐου υπο- γραφόταν η Συνθήκη ένταξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση στο Ζάμπειο Μέγαρο με εκείνο τότε το ωραίο καλοστημένο σύστη- μα που βροντοφωνάζατε λαϊκίζοντας «Ε.Ο.Κ. και ΝΑΤΟ το ίδιο Συνδικάτο».

Εσείς σήμερα κάνετε το ίδιο με την παρούσα Αναθεώρηση του Συντάγματος. Φυγομαχείτε, προσπαθώντας να σώσετε εαυ- τόν. Δικαίωμά σας και επιλογή σας, για την οποία θα σας κρίνει ο ελληνικός λαός. Εμείς στηρίζουμε τον Πρωθυπουργό και την Κυβέρνηση του για τις πολιτικές και τις επιλογές που εφαρμό- ζει. Στηρίζουμε τις αναθεωρητέες διατάξεις του Συντάγματος, διότι όλα αυτά βρίσκονται στο σωστό δρόμο και προάγουν το συμφέρον του ελληνικού λαού. Για το τέλος της τετραετίας που θα γίνουν εκλογές, εμείς δεν προδικάζουμε το αποτέλεσμα, γιατί αυτό είναι προϊόν κρίσης και σύγκρισης κομμάτων και προ- σώπων από τον κυρίαρχο ελληνικό λαό, τον οποίο σεβόμαστε, δεν τον καταργούμε και δεν του γυρίζουμε την πλάτη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

Ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέν- τρωσης κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο για να κάνει μια παρέμ- βαση.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ζητώ συγγνώμη από τους συναδέλφους που παρεμβαίνω, αλλά θα ήθελα να δώσω μια απάντηση σε μια δήλωση που έγινε πριν από λίγη ώρα από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολί- τευσης και Πρόεδρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Παπανδρέου, ο οποίος, σαν να μην έφθανε η αποχώρηση του κόμματός του, η απουσία του από τη Βουλή, ή η ευθεία υπονόμηση των διατάξεων του Συντάγματος για την Αναθεώρηση, έφθασε να πει ότι η Αναθε- ώρηση έχει τελειώσει και ότι αυτό το οποίο γίνεται στη Βουλή, είναι παρωδία αναθεώρησης!

Πληροφορούμε, λοιπόν, τον κ. Παπανδρέου ότι πρώτον, θα έπρεπε ίσως να ρωτήσει κάποιους και μέσα από το κόμμα του που ξέρουν κάπως περισσότερο τα κοινοβουλευτικά και το Συνταγματικό Δίκαιο. Η Αναθεώρηση συνεχίζεται και θα ολο- κληρωθεί σε αυτήν τη φάση και η επόμενη Βουλή, το θέλει ή δεν το θέλει ο κ. Παπανδρέου, θα είναι αναθεωρητική. Εκεί, μετά τις εκλογές, σ' αυτήν τη δεύτερη φάση θα κληθεί να ανα- λάβει τις ευθύνες του. Και ελπίζουμε σ' αυτό το χρονικό διά- στημα και μέχρι τότε να έχει καταστεί σοφότερος και πιο υπεύ- θυνος.

Δεύτερον, εάν υπάρχει παρωδία σ' όλη αυτήν τη διαδικασία, είναι η παρωδία του ιδίου και του κόμματός του, το οποίο αφού αναγνώρισε την ανάγκη Αναθεώρησης του Συντάγματος και αφού κατέθεσε προτάσεις που τις συζήτησε στην Επιτροπή, αποχώρησε χωρίς καμιά άλλη αιτία. Η μόνη αιτία είναι η επίλυ- ση των εσωτερικών του προβλημάτων και η αντιμετώπιση των εσωτερικών του αμφισβητήσεων. Και θα άγγιζε τα όρια της κωμωδίας αυτή η στάση του και όχι μόνο της παρωδίας, εάν δεν ήταν, όπως είπα προηγουμένως, μια στάση που παραβιάζει το Σύνταγμα και είναι πρωτοφανής στα κοινοβουλευτικά μας χρο- νικά.

Τρίτον, μέσα στην αμηχανία του να δικαιολογήσει τα αδικαιο- λόγητα, ο κ. Παπανδρέου καταφεύγει και πάλι σε δηλώσεις που αναδεικνύουν αλαζονεία. Γιατί περίπου μας λέει ότι μόνο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μπορεί να κάνει Αναθεώρηση, ή μόνο όταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι εδώ μπορεί να υπάρξει διαδικασία Αναθεώρη- σης. Ε, λοιπόν, η απάντηση είναι ότι την Αναθεώρηση την κάνει η Βουλή, είτε είναι παρών είτε είναι απών ο κ. Παπανδρέου και οι Βουλευτές του.

Εμείς σεβόμαστε το Σύνταγμα, σεβόμαστε τα προβλήματα του ελληνικού λαού και τον καλούμε να κάνει το ίδιο. Εάν τον απασχολούν τούτες τις ώρες περισσότερο τα προβλήματα του κόμματός του, τον χαρακτηρίζει και αυτό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο συνά- δελφος κ. Καρπούζας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κύριε Πρόεδρε, έχω ζητήσει το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Καρπούζα, με συγχωρείτε, αλλά έχει ζητήσει και ο κύριος Υπουργός το λόγο για τρία λεπτά.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κύριε συνάδελφε, δεν είχα την πρόθεση να μιλήσω, αλλά με ερέθισαν αφ' ενός τα τιπάτα των κομμάτων της Αριστεράς και αφ' ετέρου η στάση τόσο του συνόλου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. όσο και κυρίως του Αρχηγού του. Θυμάμαι προ τριετίας, όταν ανεδείχθη σε Πρόεδρο του κόμματός του, ότι είπε θα τα αλλάξει όλα.

Θλίβομαι, κύριοι συνάδελφοι, και η θλίψη μου είναι ειλικρι- νής, διότι ένας νέος πολιτικός αρχηγός, όχι παρηκμασμένης ηλικίας, αλλά ζωντανός, νέος, αντί να τα αλλάξει όλα, τον άλλα- ξε το κόμμα του. Διότι όταν έλεγε ότι θα τα αλλάξει όλα, τι εννο- ούσε; Ότι θα αλλάξει τις δομές, τη νοοτροπία, τις πρακτικές και τα πρόσωπα, τα κατεστημένα του κόμματός του. Και αντί να τα αλλάξει όλα, μέσα σε ελάχιστο διάστημα, ούτε τρία χρόνια, μεταλλάχθηκε ο ίδιος σ' ένα πολιτικό απολίθωμα της δεκαετίας του '70 και του '80.

Και έρχεται τώρα και κάνει δήλωση. Έφυγες. Πήγες στην ευχή του Θεού. Με γεια σου με χαρά σου. Άσε μας, άνθρωπέ μου, εδώ.

Η Βουλή λειτουργεί. Είμαστε τρία κόμματα μέσα στη Βουλή, έχουμε απόψεις και δεν χρειάζεται για να αποφασίσουμε, περί των αναθεωρητέων διατάξεων παρά μόνον εκατόν πενήντα μία ψήφοι και η δεύτερη Βουλή θα κάνει πράξη ή όχι, τις διατάξεις που αυτή αποφασίζει, αν θα αναθεωρηθούν ή όχι. Κατά συνέ- πεια, πώς έληξε η αναθεωρητική διαδικασία; Δεν το κατάλαβα, έφαγε τα ψωμιά της; Πολύ φοβάμαι ότι με την αλλοπρόσκληση πολιτική που ακολουθεί ο κ. Παπανδρέου μήπως φάει αυτός τα

ψωμιά του, ως ηγέτης του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος.

Βέβαια, η όλη συμπεριφορά του ξέρετε τι μου θυμίζει, κύριοι συνάδελφοι; Μου θυμίζει τη σκηνή από μια οικογένεια που διαπληκτίζεται και έρχεται στα χέρια και βάζει δυνατά τη μουσική, για να μην ακούν οι ένοικοι της πολυκατοικίας ή οι περίοικοι. Αυτό κάνει ουσιαστικά το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Διότι ανέδειξε –και για εμένα δεν ανεδείχθη φυσιολογικά τω τρόπω– σε ιδεολογικό φετίχ την κατάργηση του μονοπωλίου του κρατικού πανεπιστημίου με την ίδρυση, μη κρατικών, μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων και αυτό το έκανε, διότι εκεί υπάρχουν φιλοδοξίες ηγετικές, οι οποίες εκδηλώνονται κατά τρόπο επιθετικό. Γι' αυτό ανεδείχθη τόσο πολύ αυτό το όχι και τόσο καθοριστικό ζήτημα της ιδρύσεως, μη κρατικών, μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων. Μακάρι να γίνουν πανεπιστήμια, μη κρατικά, μη κερδοσκοπικά. Εγώ δεν πιστεύω ότι θα γίνουν πολλά. Θα γίνουν ελάχιστα και, κατά συνέπεια, αυτή η διαφωνία δεν έπρεπε να λάβει αυτήν την έκταση που έλαβε. Και αν έγινε αυτό μέσα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., έγινε ακριβώς, διότι αλληλοσπαράσσονται. Ανέδειξαν σε ιδεολογικό φετίχ αυτό το ζήτημα, για να υποσκάψουν την ηγετική θέση του Προέδρου τους και ο ίδιος από την πλευρά του για να μην έρθει εδώ και εμφανιστεί το κόμμα του σπαρασσόμενο σ' ένα ζήτημα, που το ανήγαγαν σε περίοπτο ζήτημα, προτίμησε να φύγει. Μην είμαστε και απαιτητικοί πολύ. Τι θέλαμε να έρθει εδώ να αυτοκτονήσει ο άνθρωπος; Αυτή είναι η πραγματικότητα. Έτσι δεν είναι; Αλλά, εν πάση περιπτώσει, και εμείς έχουμε κάθε δικαίωμα να ολοκληρώσουμε τη διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: Είναι καθήκον δημοκρατικό. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης):** Έτσι.

Άλλωστε, η όλη αυτή στάση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και του Αρχηγού του, τι δείχνει; Δείχνει ότι προεξοφλούν ότι θα χάσουν τις εκλογές. Ζητούν εκλογές, διότι δεν πρόκειται να γίνει αποδεκτό το αίτημα. Διότι, αν ήταν σίγουροι ότι θα έπαιρναν τις εκλογές, δεν θα υπήρχε κανένας λόγος να αποχωρήσουν. Θα έλεγαν ένα όχι με τη Βουλή αυτή και συνεπώς θα τελείωνε το ζήτημα. Άρα, λοιπόν, πιστεύουν ότι θα χάσουν τις εκλογές και απλώς αγωνίζονται για να μας δυσκολέψουν, όχι τώρα, αλλά στην επόμενη Βουλή. Αλλά στην επόμενη Βουλή, τις οίδη πώς θα είναι η διάρθρωση των κομμάτων, κύριοι συνάδελφοι; Εγώ ευελπιστώ ότι θα βρεθούν οι εκατόν ογδόντα ψήφοι, μπορεί να τις δώσει και ο ίδιος ο λαός. Ο λαός βλέπει. Μην υποτιμά το ΠΑ.ΣΟ.Κ. την κρίση του ελληνικού λαού. Μην νομίζει ότι βρισκόμαστε σαράντα χρόνια πίσω. Ο λαός είναι μπροστά από εμάς. Και δεν αποκλείεται ο ίδιος ο λαός να δώσει σε εμάς τις εκατόν ογδόντα ψήφους και να μη χρειάζονται συμμαχίες ευρύτερες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ**)

Κύριοι συνάδελφοι, μπορεί να παραμείνει το πανεπιστήμιο στην κατάσταση που βρίσκεται;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, γιατί μου δώσατε πέντε λεπτά; Παρέμβαση κάνω; Μιλώ σε μια κορυφαία στιγμή του ελληνικού Κοινοβουλίου για την Αναθεώρηση του Συντάγματος. Σας παρακαλώ πάρα πολύ να μου δώσετε το χρόνο, που δικαιούμαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε Υπουργέ...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Ποιος είναι ευχαριστημένος σήμερα από το επίπεδο του κρατικού ελληνικού πανεπιστημίου; Κανένας δεν είναι ευχαριστημένος. Πρέπει, λοιπόν, να μείνουμε εκεί σ' ένα πνευματικό απολίθωμα; Δεν πρέπει να κινηθεί τίποτα; Και νέος νόμος πλαίσιο πρέπει να έρθει το συντομότερο δυνατόν και να κάνει τομές και να καταργήσουμε το κρατικό μονοπώλιο του ελληνικού πανεπιστημίου, για να υπάρξει ανταγωνισμός, για να υπάρξει κίνηση, για να υπάρξει πρόοδος, για να μην είναι μεγάλη η φοιτητική μετανάστευση.

Και έρχομαι στο άρθρο 24, κύριοι συνάδελφοι. Αυτές οι ρυθμίσεις που διαλαμβάνονται στο άρθρο 24, προστάτευαν τα δάση; Ή έδωσαν μια τεράστια εξουσία στους δασάρχες να

έχουν αποφασιστικό λόγο και από τη μια πλευρά αγρούς να τους χαρακτηρίζουν δασικές εκτάσεις και από την άλλη πλευρά δάση να τα χαρακτηρίζουν αγρούς; Τα έχουμε δει, τα ξέρουμε, μαχόμενοι δικηγόροι είμαστε και έχουμε χειριστεί πάμπολλες υποθέσεις.

Είναι σωστό να έχουμε ρυθμίσεις μέσα στο Σύνταγμα τέτοιες που να κάνουν τον πολίτη, τον ιδιοκτήτη, να μισεί το δάσος; Εάν με τις ρυθμίσεις που θα πραγματοποιήσουμε με την επόμενη Βουλή δεν συμφιλιώσουμε τον άνθρωπο με το δάσος, δεν θα έχουμε πετύχει τίποτα, διότι με τέτοιες διατάξεις, οι οποίες είναι ανελαστικές και δίνουν υπερεξουσία σε κρατικούς λειτουργούς για να χρηματίζονται, δεν σώζονται τα δάση και οι δασικές εκτάσεις, κύριοι συνάδελφοι.

Άκουσα από την Αριστερά να λένε για το μεγάλο κεφάλαιο. Σοβαρολογούμε; Κάποιος ομιλητής του Κομμουνιστικού Κόμματος προσπάθησε να ανακαλέσει στη μνήμη του ένα παράδειγμα και βρήκε μια νομοθετική ρύθμιση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η οποία δεν έγινε και πράξη, ώστε να δράσει το μεγάλο κεφάλαιο, αλλά κατερρίφθη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας ως αντισυνταγματική ρύθμιση. Κακά τα ψέματα. Δεν κατέφαγε το δάσος, κύριε συνάδελφε, το μεγάλο κεφάλαιο. Όλοι μας το καταφάγαμε. Αυτή είναι η αλήθεια. Γι' αυτό με ερέθισαν τα τσιτάτα της Αριστεράς. Για φέρτε στο μυαλό σας όλη την Ελλάδα για να δείτε αν τα μεγάλα κεφάλαια μετέτρεψαν δάση σε σπίτια, σε οικισμούς. Όχι βέβαια.

Και εν πάση περιπτώσει, το μεγάλο κεφάλαιο έκανε αυτό το κακό στον τόπο μας, που για μένα δεν το έκανε. Όταν κατέρρευσε ο υπαρκτός σοσιαλισμός, είδαμε τι καταστροφή είχε γίνει στο περιβάλλον αυτών των χωρών; Τεράστιες καταστροφές. Διότι εκεί η κρατική επιχειρηματική δραστηριότητα ήταν ασύδοτη, διότι δεν υπήρχε αντίλογος, δεν υπήρχε δικαστική εξουσία να ορθώσει το ανάστημά της σε περιπτώσεις καταστροφής του περιβάλλοντος.

Ακούστηκε, κύριε συνάδελφε, ότι εμείς είμαστε ανάλογτοι έναντι των συμβασιούχων. Με τις δικές μας ρυθμίσεις τακτοποιήθηκαν τριάντα τρεις χιλιάδες συμβασιούχοι. Με το νόμο της Βάσως Παπανδρέου, το 2000, όταν δεν υπήρχαν οι περιορισμοί του νέου Συντάγματος, ήταν τόσο αυστηρά τα κριτήρια νομιμοποίησης που τακτοποιήθηκαν μόνο διακόσιοι εξήντα πέντε. Και με το προεδρικό διάταγμα του κ. Σκανδαλίδη, για το δημόσιο τομέα και του κ. Ρέππα για τον ιδιωτικό τομέα, δεν τακτοποιήθηκε ούτε ένας και βρεθήκαμε εγκαλούμενοι ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Και με το δικό μας προεδρικό διάταγμα, το 164/2004, απαλλαγίκαμε στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Και παράλληλα τακτοποιήθηκαν τριάντα τρεις χιλιάδες, που με αξιόπιστες διαδικασίες το Α.Σ.Ε.Π. έκρινε ότι καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες.

Ερχόμαστε τώρα και προτείνουμε τροποποίηση της οικείας διατάξεως του ισχύοντος Συντάγματος, που θα επιτρέψει σε εκατόν τριάντα χιλιάδες εργαζόμενους στο Δημόσιο με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, να τοποθετούνται σε θέσεις ευθύνης. Διότι, κύριοι συνάδελφοι, έχουμε ένα αξιόλογο προσωπικό στο δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα που έχει σπουδαία προσόντα, αλλά επειδή βρίσκεται σε σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και δεν είναι τακτικό προσωπικό, δεν μπορεί να γίνει ούτε τμηματάρχης, ούτε διευθυντής, ούτε γενικός διευθυντής, επί ζημιά της ποιότητας της Δημόσιας Διοίκησης.

Έρχομαι τώρα στους περιορισμούς. Εμείς, σαν εκτελεστική εξουσία, κύριοι συνάδελφοι, βάζουμε περιορισμούς στον εαυτό μας και λέμε, όσον αφορά την επιλογή της ηγεσίας των δικαστηρίων, ότι ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου, ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας, ο Πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου θα επιλέγεται μόνο ανάμεσα στους Αντιπρόεδρους, ώστε να μη γίνεται βουτιά χαμηλά. Και λέμε επίσης ότι θέτουμε χρονικό περιορισμό θητείας και στους Αντιπρόεδρους, μόνο έξι χρόνια, όταν επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχαν επιλεγεί Αντιπρόεδροι που παρέμεναν στη θέση αυτή δεκατρία χρόνια. Θα σας θυμίσω τον Πρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας. Επιλεγείς επί ΠΑ.ΣΟ.Κ., υπηρέτησε δεκατρία χρόνια.

Και ξέρετε πώς επελέγη; Ο εν ενεργεία πρόεδρος του Συμ-

βουλίου της Επικρατείας, ο οποίος έφευγε σε έξι μήνες, δέχθηκε πρόταση του τότε κυβερνώντος κόμματος, του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να παραιτηθεί και να γίνει Υπουργός Δικαιοσύνης, για να γίνει ο εκλεκτός του κόμματος, Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας και να παραμείνει δεκατρία χρόνια. Και έρχονται εδώ οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να ασκήσουν κριτική σ' εμάς!

Και ερχόμαστε εμείς και λέμε και κάτι άλλο: Αντιπρόεδρος δεν γίνεται ο οποιοσδήποτε. Διότι τώρα μπορείς να γίνεις Αντιπρόεδρος στον Άρειο Πάγο και γενικώς στα ανώτατα δικαστήρια, αν έχεις συμπληρώσει δύο χρόνια στο ανώτατο δικαστήριο. Τώρα λέμε: Είναι τρεις οι κενές θέσεις; Μπορεί να κάνεις βουτιά μέχρι δέκα και να επιλέξεις. Είναι πέντε; Μέχρι δεκαπέντε. Δεν παίρνεις τον τελευταίο να τον κάνεις Αντιπρόεδρο. Βάζουμε λοιπόν περιορισμούς και αυτοπεριοριζόμαστε. Και αυτό το κάνουμε, γιατί θέλουμε μια δικαιοσύνη που να ίσταται στο ύψος της.

Έγινε λόγος για εκλεκτορικά σώματα. Αλίμονό μας, αν καθιερώναμε και ασπαζόμασταν προτάσεις των άλλων κομμάτων να κάνουμε εκλεκτορικό σώμα, να βγάζουν, δηλαδή, καθηγητές πανεπιστημίου, δικηγόροι και λοιπές δυνάμεις την ηγεσία των ανωτάτων δικαστηρίων. Θα είχε υποστεί φοβερό πλήγμα η δικαιοσύνη, κύριοι συνάδελφοι. Όσοι είμαστε δικηγόροι το αντιλαμβανόμαστε. Και δεν θα ήταν δημοκρατικό. Ο μόνος δεσμός της δικαιοσύνης με τη δημοκρατική νομιμοποίηση είναι ότι εκλέγεται από την Κυβέρνηση. Δεν είναι δυνατόν να αποκοπεί ο ομφάλιος λώρος δικαιοσύνης και λαϊκής κυριαρχίας. Σήμερα υφίσταται η δημοκρατική νομιμοποίηση της δικαιοσύνης, αφ' ενός γιατί ορίζεται η ηγεσία της από την εκάστοτε Κυβέρνηση και αφ' ετέρου λόγω των μικτών ορκωτών δικαστηρίων. Κατά τα άλλα, είναι πλήρως δημοκρατικά ανομιμοποιήτη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Όσον αφορά το χρόνο, κύριε Υπουργέ, βάσει του Κανονισμού και βάσει της οργανωμένης συζήτησης οι αρμόδιοι Υπουργοί έχουν δικαίωμα μόνο είκοσι πέντε λεπτά να μιλήσουν. Ήδη ο κ. Παυλόπουλος έχει μιλήσει τριάντα πέντε ως τώρα. Γι' αυτό...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Και μόνο που είμαι τόσες ώρες εδώ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Εντάξει, κύριε Υπουργέ. Τι να πούμε και εμείς που είμαστε εδώ από το πρωί; Απλώς σας αιτιολογώ, γιατί ήταν αυτός ο χρόνος και ήδη υπήρξε ιδιαίτερη ανοχή.

Το λόγο έχει ο κ. Καπούζας.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΡΠΟΥΖΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υφυπουργέ, κύριε και κύριοι συνάδελφοι, ο εκσυγχρονισμός του κράτους και η συνεχής αναζήτηση κανόνων για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που προκύπτουν μέσα σε μια κοινωνία, η οποία συνεχώς εξελίσσεται στα πλαίσια μιας ευρωπαϊκής κοινότητας, θα πρέπει να είναι ο στόχος της Κυβέρνησης αλλά και όλων των πολιτικών δυνάμεων της χώρας. Η ψήφιση νομοσχεδίων πρέπει να συντάσσεται πλήρως στο Σύνταγμα της χώρας, ένα Σύνταγμα το οποίο πρέπει και αυτό να εκσυγχρονίζεται και να αναθεωρείται σύμφωνα με τις εξελίξεις αλλά και τις ανάγκες της πολιτείας και των πολιτών. Οι όροι και οι κανόνες που θα καθορίζουν αυτήν την προσπάθεια θα πρέπει να στηρίζονται στους θεμελιώδεις νόμους του σεβασμού, της αξιοπρέπειας, της ελευθερίας και των δικαιωμάτων του ανθρώπου.

Η υλοποίηση όλων αυτών εξαρτάται από τις αποφάσεις των εκπροσώπων του λαού στο Εθνικό Κοινοβούλιο. Η συμμετοχή τους είναι υποχρέωση και καθήκον, όπως υποχρέωση και καθήκον είναι και για τα κόμματα τα οποία εκπροσωπούν το λαό, ο οποίος τα ψήφισε εμπιστευόμενος σε αυτά τις τύχες του. Η αποχή σημαίνει μοναχισμό, σημαίνει αδυναμία ανάληψης ευθυνών και κατάθεσης προτάσεων, σημαίνει τελικά ανευθυνότητα και φυγή. Η συντήρηση κάποιων δυσάρεστων καταστάσεων ευνοεί τους ολίγους, βλάπτει τη χώρα και το κοινωνικό σύνολο. Οι εμπειρίες της πραγματικότητας που αντιμετωπίζουμε θα

πρέπει επιτέλους να μας οδηγήσουν στη λήψη αποφάσεων. Η αντίδραση και η στείρα αντιπολίτευση οδηγούν σε αδιέξοδο και επιπλέον οι απόντες συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης από τη σημερινή συζήτηση θα πρέπει να καταλάβουν ότι τους απομακρύνει ακόμη περισσότερο από τους στόχους τους αλλά και τον Αρχηγό τους, το Γεώργιο Παπανδρέου, από την ηγεσία του κόμματος.

Εδώ και πολύ καιρό, εκ μέρους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης συντηρείται μια προσπάθεια στείρας πρακτικής και ενός κλίματος δυσαρέσκειας. Η ανάληψη πρωτοβουλιών εκ μέρους της Κυβέρνησής μας για τον εκσυγχρονισμό του κράτους μέσα από μεταρρυθμίσεις δεν βρίσκει σύμφωνη την Αξιωματική Αντιπολίτευση, η οποία για λόγους ατεκμηρίωτους αντιδρά. Η στάση της την υποχρεώνει να απευθύνεται στους ολίγους και όχι στους πολλούς, που θέλουν ένα άλλο κράτος σύγχρονο και αποτελεσματικό, που θέλουν μια κοινωνία δημιουργική και συνεκτική, η οποία θα στηρίζεται στην ικανότητα και στην αξιοκρατία, μια κοινωνία ίσων ευκαιριών.

Αυτό επιβεβαιώνει το χάσμα που υπάρχει μεταξύ του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και της κοινωνίας, η οποία στη συντριπτική της πλειοψηφία επιδοκιμάζει την πολιτική της Κυβέρνησης Καραμανλή. Ταυτόχρονα, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. περιορίζεται από την ίδια του την πολιτική στο ρόλο του φτωχού συγγενή.

Η κατάσταση στην παιδεία, είναι σε όλους γνωστή. Οι δαπάνες για την παιδεία είναι πράγματι χαμηλές. Οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., χωρίς προγραμματισμό σταδιακά διπλασίασαν τον αριθμό των εισακτέων στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και στα Τ.Ε.Ι., ενώ μείωσαν σημαντικά τις δαπάνες ανά φοιτητή. Το ποσοστό που δέσμευε η Ελλάδα για δαπάνες έρευνας και ανάπτυξης, προσέγγιζε μόλις το 1/3 του αντίστοιχου μέσου ποσοστού των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι ιδιώτες δαπανούσαν και δαπανούν περισσότερα από ό,τι το κράτος, ώστε να μπορούν να έχουν ουσιαστικό δικαίωμα τα παιδιά τους στη μόρφωση. Οκτώ στους δέκα μαθητές λυκείου κάνουν δυστυχώς ακόμη φροντιστήριο. Η αγορά παιδείας ξένων γλωσσών στην Ελλάδα αγγίζει τα 900.000.000 ευρώ το χρόνο. Οι Έλληνες φοιτητές που σπουδάζουν στο εξωτερικό είναι περίπου εξήντα τρεις χιλιάδες. Κατέχουμε το παγκόσμιο ρεκόρ και η ετήσια δαπάνη φτάνει περίπου στα 880.000.000 ευρώ. Επίσης, μεγάλο πρόβλημα αποτελούσε και αποτελεί η αναγνώριση των πτυχίων από το εξωτερικό.

Εμείς προσπαθήσαμε στα πλαίσια των υπαρκτών δυνατοτήτων και ανατρέψαμε πολλά δυσάρεστα. Πρέπει να δώσουμε τη δυνατότητα στην πλειοψηφία των φοιτητών σήμερα, κύριε Υφυπουργέ, όπως και εσείς επισημάνετε, να μπορούν να πηγαίνουν στα πανεπιστήμια. Αυτό το οποίο γίνεται είναι απαράδεκτο. Χάνονται εξεταστικές περίοδοι. Η συντριπτική πλειοψηφία των παιδιών δυσανασχετεί και διαμαρτύρεται, κάτι το οποίο πρέπει να γίνει κατανοητό. Απαντάμε με μια ολοκληρωμένη και μελετημένη ποιοτική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, η οποία βρίσκεται ήδη στο στάδιο της τελικής διαμόρφωσης του σχεδίου.

Απαραίτητο στοιχείο σ' αυτήν την προσπάθεια είναι η αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος. Με την αναθεώρηση αυτή δεν καταργείται η δημόσια και δωρεάν παιδεία, κάτι που επιτέλους θα πρέπει να γίνει κατανοητό. Είναι απαράδεκτο να ακούγονται από υπεύθυνα πολιτικά πρόσωπα ακόμη και σ' αυτήν την Αίθουσα του Κοινοβουλίου τέτοιες ανακρίβειες. Σε όλα τα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχεδόν η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται και από μη κρατικά Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Επιπλέον, είναι υποχρέωσή μας να εφαρμόσουμε τους κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι τραγικό λάθος, κύριοι συνάδελφοι, να δίνουμε τραγικές διαστάσεις σε μία αναθεώρηση που ανταποκρίνεται πλήρως στις σύγχρονες απαιτήσεις. Universitaite, το οποίο ανέφερε σήμερα ο Αρχηγός του Συνασπισμού, δεν είναι μόνο το 3% των φοιτητών, ούτε εκφράζεται από μία μικρή μερίδα καθηγητών, για τους οποίους προσωπικά έχω τις επιφυλάξεις μου.

Μεγάλος επίσης θόρυβος γίνεται για την αναθεώρηση του άρθρου 24 του Συντάγματος, κάτι που βέβαια δεν είναι ορατό από τις αντιδράσεις του λαού, καθ' ότι δεν υπάρχει η δυνατό-

τητα προβολής, όπως γίνεται με την αντίδραση μερίδας φοιτητών για το άρθρο 16. Αναγνωρίζουμε τη μεγάλη σημασία των δασών και των δασικών εκτάσεων για την οικολογική ισορροπία και την ποιότητα του περιβάλλοντος. Δίνουμε μεγάλη έμφαση στην προστασία, τη βελτίωση και την ορθολογική διαχείριση των εκτάσεων αυτών. Εντατικοποιούμε τα μέτρα πυροπροστασίας, αυξάνουμε τις τεχνητές αναδασώσεις, υποβοηθούμε τη φυσική αναγέννηση των δασών, προστατεύουμε το φυσικό περιβάλλον. Πρέπει, όμως, να μπορούμε να ζούμε κοντά στο φυσικό περιβάλλον, κατασκευάζοντας τις ανάλογες υποδομές και σ' αυτό θα συμβάλει η αναθεώρηση του άρθρου 24.

Οι ανησυχίες εκ μέρους των συναδέλφων της Αντιπολίτευσης είναι βεβαίως δικαιολογημένες, αλλά υπερβολικές. Εμείς νομοθετούμε και μπορούμε σε συνεργασία, κατά τη θέσπιση του νόμου αυτού, να καθιερώσουμε δικλίδες για την ορθή αντιμετώπιση του περιβάλλοντος και τη διαχείριση των προβλημάτων. Θεωρώ αδιανόητο αμέσως ο νους των συναδέλφων να πηγαίνει μόνο στην Αττική και στους προβληματισμούς που διαχρονικά έχουν προκύψει εξαιτίας της αδυναμίας της πολιτείας να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της.

Θέλω να αναφερθώ σε περιοχές εκτός της Αττικής, συγκεκριμένα στο νομό μου, το Νομό Πιερίας, αλλά και στην υπόλοιπη Ελλάδα. Ο Όλυμπος, το βουνό των Θεών, κανονικά θα έπρεπε να είναι το εθνικό μας σύμβολο και παγκόσμιο σημείο αναφοράς. Θα τον ξέρουμε μόνο από την ιστορία του; Δεν θα πρέπει να δοθεί η δυνατότητα να γίνουν κάποιες υποδομές, ώστε να μπορεί ο καθένας να απολαύσει τις ομορφιές του Ολύμπου, να αγναντέψει από υψόμετρο δύο χιλιάδες εννιακόσια δεκαεπτά μέτρα το Αιγαίο και τη Μακεδονία;

Ποιος ισχυρίζεται ότι με την αναθεώρηση του άρθρου 24 όλα θα οικοπεδοποιηθούν και θα καταστραφούν; Έχουμε το δικαίωμα στην ανάπτυξη προστατεύοντας το δάσος και το περιβάλλον.

Θα αναφερθώ και σε ένα παράδειγμα ακόμη: Χιονοδρομικό κέντρο Ελατοχωρίου Πιερίας. Έδωσε ανάπτυξη στον τόπο και δουλειά σε πάρα πολλούς συμπολίτες μας. Ξεκινήσαμε με μία ομάδα του ορειβατικού συλλόγου Κατερίνης το 1982 παρά τις αντιδράσεις. Θα έπρεπε εξαιτίας της ακαμψίας της νομοθεσίας που υπήρχε να παρανομήσουμε όσοι ασχοληθήκαμε με την υλοποίηση αυτής της προσπάθειας. Σήμερα αναπτύσσεται στην περιοχή αυτή μία ιδιαίτερη τουριστική δραστηριότητα. Μπορείτε να την επισκεφθείτε και να βεβαιωθείτε ότι με το έργο αυτό γίνεται καλύτερη προστασία του δάσους και του περιβάλλοντος.

Επιπλέον θέλω να πω ότι με την αναθεώρηση του άρθρου 24 θα λυθεί το αιώνιο πρόβλημα αμφισβητήσεων, διενέξεων, διοικητικών αποβολών και ξεκαθαρίσματος τίτλων ιδιοκτησίας, κάτι που επιπλέον θα βοηθήσει την υλοποίηση του Εθνικού Κτηματολογίου. Έτσι όλοι θα πρέπει να συνεργαστούμε και να προχωρήσουμε στο δρόμο των μεταρρυθμίσεων για το καλό του τόπου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κ. Καλλιώρας έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, οφείλω ειλικρινά, γιατί συμμετείχα στην Επιτροπή Αναθεώρησης, να πω και εγώ ότι αξίζουν στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα συγχαρητήρια, γιατί πρώτον μας είπε όλο το ΠΑ.ΣΟ.Κ., όλοι οι συνάδελφοι που συμμετείχαν στην Επιτροπή συγχαρητήρια για τη διαδικασία, για τον τρόπο που διεξήχθη η συζήτηση και τα αποτελέσματά της. Επίσης, πρέπει να πω μπράβο και συγχαρητήρια στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιατί με τη δύναμη του λόγου και το γραπτό λόγο μας κατέθεσε τόσο τις προτάσεις –εκατόν είκοσι σελίδες είναι οι προτάσεις για την Αναθεώρηση του Συντάγματος από τα δύο μεγάλα κόμματα- αλλά επίσης και την έκθεση την οποία όλοι έχουμε στα χέρια μας με τριακόσιες οκτώ σελίδες. Με άλλα λόγια το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τα υπόλοιπα κόμματα προσέφεραν, πέραν από τις συζητήσεις στην Επιτροπή Αναθεώρησης, τετρακόσιες είκοσι οκτώ σελίδες επίσημα έγγραφα στα οποία καταθέτουν τις σκέψεις και τις προτάσεις τους.

Γι' αυτό λοιπόν τους ευχαριστούμε, αλλά μέχρι εδώ. Δεν επιτρέπεται Αρχηγός κόμματος να λέει τη λέξη «παρωδία» -θα το πω παρενθετικά εδώ- διότι με αφορμή το άρθρο 24 και τη στάση στην ψηφοφορία, που θυμηθείτε όλοι σας το άρθρο 24 είναι αναθεωρητέο άρθρο, βλέπουμε σήμερα άδεια έδρανα. Οι αναχωρητές, οι αποχωρητές γύρισαν την πλάτη στη Βουλή και έφυγαν. Έτσι έκαναν και το 1974-1975 με το Σύνταγμα, έτσι έκαναν και την εποχή που η Ελλάδα έμπαινε στην τότε Ε.Ο.Κ. το 1980, έτσι έκαναν και πριν λίγες εβδομάδες με τον Ο.Τ.Ε., ξαναέφυγαν, έτσι μας έδειξαν και την πλάτη τους στην Επιτροπή Αναθεώρησης. Σήμερα φεύγουν πάλι και θα φεύγουν. Έχουν συνηθίσει. Γιατί για να μείνεις στην Αίθουσα, για να δώσεις τη μάχη πρέπει να έχεις δύο πράγματα. Πρώτον, να έχεις ιδέες, πρόγραμμα, σκέψεις, προτάσεις και δεύτερον, να έχεις τη θέληση και την αγάπη στον ελληνικό λαό να τις προσφέρεις. Εδώ είναι ναός της δημοκρατίας. Εδώ ήλθαμε να μιλήσουμε. Είναι Βουλή των Ελλήνων, δεν είναι Βουλή των αναχωρητών. Δεν είναι αυτή η εικόνα που τιμά κανέναν μας!

Κύριε Πρόεδρε, δεν επιτρέπεται ο φανατισμός. Οι Έλληνες νομίζω μας έχουν αφήσει πίσω, μας έχουν γυρίσει και αυτοί την πλάτη και το λέω με μεγάλη πολιτική μου λύπη και όχι μόνο, διότι αυτοί ζητούν τομές, ζητούν αλλαγές, ζητούν να προχωρήσουμε μπροστά. Δεν αναγνωρίζουν τους πολιτικούς με τη στάση μας –μια είναι σήμερα επί του πρακτέου, των Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και του Προέδρου τους- δεν αναγνωρίζουν ότι η Ελλάδα δεν είναι συνδικαλιστές και ότι η Ελλάδα δεν είναι μόνο λόγια.

Εγώ, κύριε Πρόεδρε θέλω να πω ότι με βαθύ άγχος πολιτικό που έχω και με βαθιά λύπη ταυτόχρονα, είδα ότι μέσα στα τρία χρόνια, όπως είχε γίνει το 1996, όπου τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης τον Ιανουάριο έφεραν κάποιο Αρχηγό του κόμματος που δεν είναι σήμερα εδώ στην Αίθουσα, τον ξανααφαίρεσαν –εντός εισαγωγικών και εκτός εισαγωγικών- μετά από οκτώ χρόνια τον Ιανουάριο του 2004, έτσι έγινε και τώρα, αλλά πίστεψα όντως ότι ο Αρχηγός του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τον οποίο τον περιβάλλω με ιδιαίτερο σεβασμό, είναι ένας νέος άνθρωπος και θα δώσει νέα διάσταση στον τόπο.

Ειλικρινά, τα πρωτοσέλιδα «Γιώργο, άλλαξε τα όλα» μου άρεσαν πάρα πολύ. Ήλπιζα ότι θα γίνει σωστός πολιτικός λόγος, αντιπαράθεση, ότι θα βάλουμε πλάτη όλοι να προχωρήσει η Ελλάδα μπροστά. Και αντί να βάλουμε πλάτη, πήραν την πλάτη τους και φύγανε. Πού; Σε ποια διαδικασία; Στην πιο σημαντική διαδικασία που έχει το κάθε κράτος, η κάθε «Ελλάδα», η Ελλάδα μας; Στην Αναθεώρηση του Συντάγματος, του Καταστατικού Χάρτη της χώρας, του πολιτικού καταστατικού μας χάρτη. Εγώ το καταλαβαίνω, αλλά ταυτόχρονα θέλω να πω στον Πρόεδρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι τα λόγια του για «άμεση ανάγκη αναθεώρησης», που έλεγε εδώ, σ' αυτό το Βήμα, ότι «είναι αναγκαία η Αναθεώρηση» και όλα αυτά, δεν με πείθουν με κανένα λόγο ή τρόπο ότι είχε ειλικρίνεια μέσα του. Βεβαίως του αναγνωρίζω το δικαίωμα της αυτοσυντήρησης. Είναι σημαντικό να μείνεις στην καρέκλα σου. Αλλά δεν νομίζω ότι το νούμερο δύο από τη Θεσσαλονίκη, του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι τόσο μεγάλος εχθρός που έκανε συνταγματική εκτροπή. Ήρθαν εδώ, κύριε Πρόεδρε, στη Βουλή να μας προσφέρουν εθνικό θέμα κάνοντας πρόταση μομφής. Πού έχει ακουστεί αυτό, να γίνει πρόταση μομφής ως εάν, ίσον με –προσέξτε- εθνικό θέμα, να πάμε σε εκλογές, τις οποίες προφανώς θα κέρδιζε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για να πούμε κι ένα αστείο.

Κύριε Πρόεδρε, μ' ενοχλεί σήμερα η Αίθουσα αυτή και θα σταθώ πιο πολύ σ' αυτό το θέμα, γιατί το θεωρώ βαρύτατο πολιτικό ατόπημα, διότι οι συνάδελφοί μου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. παρέσυραν τον κ. Παπανδρέου. Και μήνηκα όλοι μαζί τώρα οι πολιτικοί πίσω από την υποκρισία, πίσω από τον πανικό ενός προέδρου ενός κόμματος, που μέσα στ' άλλα ζήτησε εκλογές αγνοώντας ότι οι πολίτες δεν θέλουν εκλογές. Δεν υπάρχουν ποιοτικά στοιχεία; Δεν βλέπουν τις ποσοτικές αναλύσεις έστω;

Και επειδή ο κόσμος αλλάζει και επειδή οι πολίτες ζητούν τομές, ζητούν αλλαγές, ζητούν μεταρρυθμίσεις, πώς θα γίνουν όλα αυτά; Επιτρέπεται κόμμα εξουσίας να συμπεριφέρεται ως κόμμα διαμαρτυρίας; Πώς θα προχωρήσει η δημοκρατία μας; Με ποιο τρόπο; Μπορείτε να μου πείτε; Μονολόγους θα κάνου-

με σ' αυτήν την Αίθουσα; Πού είναι οι συνάδελφοί μου του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Διαμαρτύρομαι γι' αυτή τη στάση τους. Το καταλαβαίνω, είναι θέμα αυτοσυντήρησης του Προέδρου, όμως είναι και θέμα αυτοσυντήρησης της δημοκρατίας. Εδώ δεν ήρθαμε ο καθένας για τον εαυτό του, ούτε ο καθένας για τον διπλανό του. Ήρθαμε για έναν και μόνο σκοπό: είμαστε εδώ για τους πολίτες και μόνο.

Κύριε Πρόεδρε, η Ελλάδα δεν θέλει ούτε αναχωρητές ούτε αποχωρητές. Η Ελλάδα, οι Έλληνες ζητούν μεταρρυθμίσεις και είτε το θέλουν κάποιοι είτε όχι, η Κυβέρνηση Καραμανλή θα προχωρήσει όπως και να έχει το πράγμα, σε όποιους και όσους αρέσει αυτή η κατάσταση. Διότι δεν μπορεί να λείπει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε κάθε φράση, σε κάθε ομιλία, σε κάθε ευκαιρία ότι «θέλουμε το καλύτερο για τους Έλληνες». Εκτός Βουλής; Υπάρχει τρόπος;

Και βεβαίως χάθηκε, κύριε Πρόεδρε, η ευκαιρία για να δούμε έναν άλλο Παπανδρέου, για να δούμε μια άλλη Ελλάδα. Είδαμε τον κ. Παπανδρέου οργισμένο, τον είδαμε εδώ τις προάλλες να είναι αποφασισμένος, να καταγγέλλει, να είναι συγκρουσιακός, να απειλεί. Ποιους απειλούσε; Εμάς; Μα, εμείς είμαστε εδώ, εμείς είμαστε στο Βήμα, εμείς κρατούμε τη δάδα της δημοκρατίας. Δεν είναι επιτρεπτό να χάνει τον πολιτικό του δρόμο ένα κόμμα εξουσίας, όπως είναι το ΠΑ.ΣΟ.Κ....

Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία δεν σταματάει. Οι πολίτες έχουν προβλήματα και μάλιστα πολλά. Πάω στα χωριά και βλέπω ότι έχουν προβλήματα, γιατί είμαστε δίπλα στους πολίτες. Ούτε μπροστά είμαστε, ούτε πίσω πάμε από τους πολίτες. Οι πολίτες έχουν προβλήματα, που σημαίνει ότι ζητάνε λύσεις, ζητάνε προτάσεις, ζητάνε μεταρρυθμίσεις, κάτι να κάνουμε. Έστω και λάθος, πρέπει κάτι να γίνεται σ' αυτήν την Αίθουσα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, εγώ θέλω να κλείσω μόνο με το να πω ότι με λυπεί βαθύτατα –δεν ξέρω πώς να το χαρακτηρίσω– ότι ένα κόμμα κι ένας Αρχηγός φορτώνει τον ελληνικό λαό με τα εσωκομματικά του προβλήματα.

Νομίζω ότι αυτό είναι ατυχία για τη δημοκρατία και δεν επιτρέπεται σε φυσικά πρόσωπα να καπελώνουν –εντός και εκτός εισαγωγικών η λέξη– τους πολίτες, διότι οι πολίτες, κύριε Πρόεδρε, μας έφεραν σε αυτήν την Αίθουσα, οι πολίτες μας ελέγχουν και δεν είναι δυνατόν αυτοί που δεν είναι στην Αίθουσα αυτή να βγαίνουν στα παράθυρα, όπως θα κάνουν το βράδυ, αύριο, μεθαύριο, στη τηλεοπτική δημοκρατία να μας τα «χώνουν» –με αυτή τη φρασεολογία που λέω από το Βήμα, κύριε Πρόεδρε– διότι αυτό κάνουν και ζητώ συγγνώμη για τη φρασεολογία μου αυτή.

Αυτή είναι η παρωδία, η πραγματική παρωδία. Η πραγματική δημοκρατία είναι εδώ μέσα!

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Καλλιώρα.

Ο κ. Γκιουλέκας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πραγματικά θλιβερό το γεγονός να μιλάς προ άδειων εδρών, δεν είναι όμως δική μας επιλογή. Είναι επιλογή ενός κόμματος που κατά τα άλλα θέλει να λέγεται υπεύθυνο κόμμα, ενός κόμματος που κατά τα άλλα θέλει να λέει ότι υπηρετεί τη δημοκρατία.

Μιλάμε σήμερα για μια κορυφαία πολιτική διαδικασία. Ξεκίνησε η Αναθεώρηση του Συντάγματος και είναι πάρα πολύ σημαντικό να δούμε όλοι σε τούτη εδώ την Αίθουσα ποια στάση κρατά ο καθένας, γιατί όλοι κρινόμαστε από τη στάση μας απέναντι στα πράγματα, από την κρίση μας απέναντι σε αυτά που αποτελούν τα προβλήματα που ταλανίζουν τους πολίτες.

Σύνταγμα του '75: Αναθεώρηση του Συντάγματος. Επιχειρείται για τρίτη φορά σ' αυτόν τον τόπο. Κατ' αρχάς πρέπει, για να μην αδικήσουμε τους εμπνευστές εκείνου του Συντάγματος και, βεβαίως, το μεγάλο Μακεδόνα πολιτικό, τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, να πούμε, για την ιστορία και μόνο, ότι το Σύνταγμα του

'75 απεδείχθη το μακροβιότερο Σύνταγμα της χώρας, το πιο ανθεκτικό στο χρόνο, ένα Σύνταγμα πρωτοποριακό για τις διατάξεις που περιείχε, ένα Σύνταγμα που με προνοητικότητα προέβλεπε ρυθμίσεις που καθόρισαν ουσιαστικά τη ζωή των Ελλήνων πολιτών. Ένα Σύνταγμα που δοκιμάστηκε στη διάρκεια του χρόνου και άντεξε πραγματικά, γιατί είναι ένα Σύνταγμα από τα πιο προοδευτικά της Ευρώπης.

Εμείς, λοιπόν, προχωρώντας στην Αναθεώρηση αυτού του Συντάγματος από την ανάγκη να κάνουμε ακόμα πιο τολμηρά βήματα, επειδή αυτό ζητούν οι Έλληνες πολίτες, επιδιώξαμε κατ' αρχάς να εξασφαλίσουμε ένα κλίμα συναίνεσης σε τούτη εδώ την Αίθουσα και αυτό το αποδείξαμε με κάθε τρόπο. Εξαντλήσαμε κάθε επίπεδο, κάθε μορφή συζήτησης και από την άλλη πλευρά στην αρμόδια Επιτροπή για την Αναθεώρηση του Συντάγματος δεχθήκαμε πολλές φορές αιτήματα, τα οποία μας έφερε η Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Θυμίζω στην Εθνική Αντιπροσωπεία, τα ζητήματα που προέκυψαν με το άρθρο 16, όταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αρχικώς είχε υποβάλει αίτηση να συζητηθεί μετά τις εορτές των Χριστουγέννων και όταν μετά ήρθε με νέο αίτημα και είπε να συζητηθεί προ των εορτών. Συζητήσαμε και τη μία περίπτωση, συζητήσαμε και την άλλη περίπτωση. Δεχθήκαμε όλα αυτά τα οποία έθεσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μόνο και μόνο γιατί θέλαμε να αποδείξουμε στην πράξη ότι σε μια τέτοια κορυφαία διαδικασία δεν θέλαμε να μείνουμε πίσω από κομματικά στεγανά, αλλά πραγματικά να ανοίξουμε το δρόμο στη συμφιλίωση, στη συναίνεση και να πούμε ναι, όλοι μαζί αντιμετωπίζουμε αυτό το κρίσιμο ζήτημα της Αναθεώρησης του Συντάγματος. Εμείς λοιπόν, αποδείξαμε στην πράξη ότι εννοούσαμε πως μόνο με συναινετικά βήματα πρέπει να προχωρούν αυτές οι διαδικασίες.

Τι έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Το βλέπουμε σήμερα. Φυγομάχησε, λιποτάκτησε, έφυγε από το Κοινοβούλιο, με έωλα επιχειρήματα. Ποιοι είναι οι πραγματικοί λόγοι που το οδήγησαν εκεί; Κατ' αρχήν ο εσωτερικός σπαραγμός.

Μιλούμε σήμερα και μόλις χθες κορυφαία στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αυτά τα οποία οι ίδιοι αποκαλούν ιστορικά στελέχη, ο κ. Πάγκαλος με τον κ. Κουλούρη αντιμάχονταν με δηλώσεις στα τηλεοπτικά κανάλια καταφερόμενοι ο ένας εναντίον του άλλου με φοβερή mania και οξύτητα, προδίδοντας ακριβώς τι συμβαίνει στο εσωτερικό του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Και δεν είναι η πρώτη φορά που το βλέπουμε αυτό. Το έχουμε αντιμετωπίσει πάρα πολλές φορές στο παρελθόν.

Αυτόν, λοιπόν, τον εσωκομματικό σπαραγμό θέλησε ο Αρχηγός του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο κ. Παπανδρέου, να τον σκεπάσει, να τον καλύψει θυμίζοντας εκείνους που πιστεύουν ότι σηκώνοντας το χαλί και βάζοντας από κάτω τα προβλήματα, αυτά λύνονται δια μιας αυτομάτως. Θέλησε να φύγει από εδώ, για να μην δείξει τη γύμνια η οποία επικρατεί στο εσωτερικό του κόμματος του.

Και εν προκειμένω, αφού μιλάμε για τη διαδικασία της Αναθεώρησης, να πούμε ότι φάνηκε και στην Επιτροπή και θα φαινόταν και μέσα στην Ολομέλεια –αν ο κ. Παπανδρέου δεν είχε αποφασίσει το δρόμο της φυγής– τι θα συνέβαινε στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και σε βασικές επιλογές του ίδιου του Αρχηγού του.

Μιλώ για το άρθρο 16 και θυμόμαστε πολύ καλά ότι κορυφαία στελέχη του κόμματός τους διαφοροποιήθηκαν στην επιλογή του Αρχηγού τους και στην επιλογή του κόμματος. Και επειδή ο κ. Παπανδρέου προφανώς εγνώριζε ότι το μισό ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα καταψήφισε την πρότασή του για την αναθεώρηση του άρθρου 16, με την οποία ακριβώς θα βλέπαμε κατάματα την πραγματικότητα και θα αντιμετωπίζαμε κάτι που έχει εισέλθει εδώ και μία δεκαεπταετία από το παράθυρο στην Ελλάδα –μιλώ για τα ανεξέλεγκτα αυτά Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών ή για κάποια απ' αυτά τουλάχιστον, που πολλές φορές το έχουμε θίξει εδώ μέσα ότι λειτουργούν χωρίς κανέναν να μπορεί να ελέγξει την ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών παιδείας– προτίμησε τη φυγή.

Προτίμησε τη φυγή, γιατί μας έχει συνηθίσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να θυσιάζει το εθνικό συμφέρον, το γενικό συμφέρον, μπροστά στις μικροπολιτικές σκοπιμότητες που θέλει να εξυπηρετήσει.

Και βεβαίως αυτή η στάση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προδίδει και κάτι

άλλο. Θέλοντας να φαλκιδεύσει, να δυναμιτίσει ουσιαστικά τη διαδικασία της Αναθεώρησης, ομολογεί με τον πιο κραυγαλέο, θα έλεγα, τρόπο την επερχόμενη ήττα του στις εθνικές εκλογές, όποτε και αν γίνουν αυτές.

Και γιατί το λέω τούτο; Διότι είναι γνωστό ότι με την αποχώρηση του από τη Βουλή, ουσιαστικά αναγκάζει την επόμενη Βουλή που θα είναι η αναθεωρητική Βουλή, να ψηφίσει όλες τις αναθεωρητέες διατάξεις με μια πλειοψηφία, όπως ορίζει το Σύνταγμα της χώρας, τουλάχιστον εκατόν ογδόντα Βουλευτών. Μα, αν τελικά πίστευε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αυτό το οποίο διακηρύσσει με κάθε ευκαιρία ο Αρχηγός του, ο κ. Παπανδρέου, ότι δηλαδή θα επικρατήσει στις επόμενες εθνικές εκλογές, ακολούθησε αυτήν τη διαδικασία για να δυσκολεύσει τον εαυτό του; Ακριβώς το αντίθετο. Ακριβώς επειδή γνωρίζει ότι θα βρίσκεται και πάλι στα έδρανα της Αντιπολίτευσης μετά τις επικείμενες εθνικές εκλογές -γιατί μπαίνουμε σε μια τροχιά εκλογών, σ' ένα χρόνο από τώρα θα έχουμε τις εθνικές εκλογές- για αυτό το λόγο γνωρίζει ο κ. Παπανδρέου ότι θα πρέπει η επόμενη Βουλή, που θα είναι μια Βουλή με Κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας, να είναι μια Βουλή που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα μπορεί να φέρει προσκόμματα και πάλι σε αυτήν την κορυφαία διαδικασία της Αναθεώρησης.

Το ζητούμενο, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι τι θέλει η Νέα Δημοκρατία ή τι θέλει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ή τα υπόλοιπα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Το ζητούμενο είναι τι θέλει ο ελληνικός λαός. Και εδώ φαίνεται από όλες τις δημοσκοπήσεις ότι ο ελληνικός λαός ζητά ακόμα πιο τολμηρές μεταρρυθμίσεις από την σημερινή Κυβέρνηση.

Είναι εδώ ο Υπουργός και ο Υφυπουργός των Εσωτερικών, και γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, κύριε Υπουργέ, ότι σε όλες τις δημοσκοπήσεις οι Έλληνες πολίτες ζητούν πιο τολμηρά μέτρα και από τη δική μας Κυβέρνηση.

Και ερωτώ τώρα εδώ -και είναι ρητορικό το ερώτημα- γιατί δεν βρίσκεται κανένας στα έδρανα της Αντιπολίτευσης, τουλάχιστον από το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για να μας απαντήσει: Δεν ενδιαφέρεται το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για το τι θα γίνει στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης; Δεν ενδιαφέρεται το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για τον οριστικό πλέον ορισμό των δασικών εκτάσεων και των δασών στην πατρίδα μας; Δεν ενδιαφέρεται το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για τον έλεγχο του δημοσίου χρήματος, για τα οικονομικά των κομμάτων, των Βουλευτών και των υποψηφίων στις εθνικές εκλογές; Δεν ενδιαφέρεται το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για να καταργηθεί αυτό το όνειδος της σύγχρονης Δημόσιας Διοίκησης, όπου όλοι εκείνοι που δεν έχουν το ευεργέτημα της μονιμότητας, είναι καταδικασμένοι σε μια στασιμότητα και δεν μπορούν να ανελίσσονται μόνο και μόνο, γιατί από ιδεοληψίες του παρελθόντος, παραμείναμε στάσιμοι και σε αυτόν τον τομέα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε μισό λεπτό.

Δεν ενδιαφέρεται το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για το αν υπάρχει ανάγκη ή όχι να ιδρύσουμε ένα Συνταγματικό Δικαστήριο και να ρυθμίσουμε μια σειρά εκκρεμών ζητημάτων, τα οποία μόνο ένα ανώτατο δικαστήριο με συνταγματική χροιά και υφή θα μπορέσει να τα αντιμετωπίσει; Δεν ενδιαφέρεται το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την αναβάθμιση στο πεδίο των ατομικών δικαιωμάτων; Δεν ενδιαφέρεται το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για το τι πρόκειται να γίνει με το ασυμβίβαστο των Βουλευτών, με τα όρια της βουλευτικής ασυλίας που και αυτό αποτελεί όνειδος του σημερινού πολιτικού κόσμου, όταν πολλές φορές για εγκλήματα του κοινού ποινικού δικαίου, κάποιοι δυστυχώς που βρίσκονταν σε αυτά τα έδρανα καλύπτονταν πίσω από τη βουλευτική ασυλία, με αποτέλεσμα να σύρεται στη συνείδηση ενός ολόκληρου λαού ο πολιτικός κόσμος της χώρας; Δεν ενδιαφέρεται το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την ενίσχυση της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης;

Εάν ενδιαφερόταν θα έπρεπε να είναι εδώ και να δώσει τη μάχη. Γιατί στη δημοκρατία, τις μάχες τις δίνουμε μέσα στο Κοινοβούλιο. Προφανώς, όμως, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επιλέγει τον απομονωτισμό του. Εμείς το αφήνουμε στο δρόμο του. Εμείς θα ακολουθήσουμε το δικό μας δρόμο, τιμώντας τη λαϊκή εντολή.

Εμείς θα τιμήσουμε την εμπιστοσύνη την οποία μας έδειξε ο

ελληνικός λαός, ο οποίος στήριξε τις προσδοκίες και τις ελπίδες του στη δική μας παράταξη, στο δικό μας Πρωθυπουργό, τον Κώστα Καραμανλή. Θα προσπαθήσουμε αυτήν την ευθύνη που αναλάβαμε από τις 7 Μαρτίου του 2004 να τη φέρουμε εις πέρας με τον καλύτερο τρόπο.

Εάν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επιδιώκει με τέτοιου είδους τεχνάσματα να φουγομαχεί, νομίζω ότι ο ελληνικός λαός θα το προσμετρήσει και αυτό όταν θα κληθεί στις κάλπες, για να μπορέσει να κρίνει όλους μας από τα έργα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κ. Τσιπλάκης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, μια γενική προσέγγιση -πλην όμως συναποδεκτή- που δυστυχώς η Αξιωματική Αντιπολίτευση βιάζει, μια προσέγγιση γενική είναι ότι η Βουλή δεν είναι σωματείο, δεν είναι σύλλογος και μάλιστα νεολαϊστικός.

Και το λέω αυτό υπό την έννοια ότι σε τέτοια πρόσωπα πολλές φορές η νεανική κινητικότητα, η συνέγερση των δυνάμεων που μπορεί να προκύπτει, η φόρτιση εκ περιστάσεων συγκεκριμένων, μπορεί να διαμορφώνουν συνθήκες αποχώρησης κάποιων συμμετεχόντων σε μια συνέλευση. Όμως, ειπώθηκε με σαφήνεια και καθαρότητα από πολλούς ομιλητές ότι η Βουλή είναι η έμπρακτη έκφραση της δημοκρατίας. Συναπαρτίζεται, συναποτελείται από τους αντιπροσώπους του λαού που εκλέγονται στις εθνικές εκλογές και ειδικότερα έχει κανονισμούς, έχει όρους συγκεκριμένους και προϋποθέσεις λειτουργίας.

Αυτοί οι όροι και οι προϋποθέσεις απαιτούν -μια και η λειτουργία της εμπεριέχει παραπέρα και παιδευτικό ρόλο- και επιτάσσουν άπαντες να είναι παρόντες, να εκδηλώνουν τις απόψεις τους και όταν βεβαίως υπάρχουν ψηφοφορίες και υπάρχει αντίλογος και δεν υπάρχει ομοφωνία, δεν υπάρχει δηλαδή υπαγωγή κάποιων στην άποψη των άλλων, βεβαίως τότε να καταψηφίζουν και μια συγκεκριμένη πρόταση, ένα συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Όμως, δεν αποχωρούν. Και δυστυχώς για την Αξιωματική Αντιπολίτευση, φαίνεται ότι οι πρακτικές του παρελθόντος δεν απετέλεσαν για αυτήν δίδαγμα σε όλες τις θεμελιακές αξίες στιγμές, για την πορεία του τόπου, δυστυχώς, η Αξιωματική Αντιπολίτευση απουσίαζε και απουσιάζει. Παρά τη μακρόχρονη παραμονή της στην εξουσία και την ύπαρξη από την τότε Αξιωματική Αντιπολίτευση και τώρα Κυβέρνηση μίας πολιτικής συμπεριφοράς, μίας ενεργητικής, θετικής, συνθετικής συμμετοχής είτε σε νομοσχέδια είτε σε άλλες προτάσεις, απ' όλα αυτά δυστυχώς η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν έχει πάρει κανένα δίδαγμα.

Επισημαίνω ότι οι θεμελιακές -και το λέω όλως ενδεικτικά- για την πορεία του τόπου στιγμές ήταν η ένταξη της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εάν τυχόν η πολιτική συμπεριφορά τότε του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δημιουργούσε επιφυλάξεις για την άποψη της Νέας Δημοκρατίας και οδηγούσε σε περιστολές τη Νέα Δημοκρατία, ως αναλογιστούμε όλοι αυτήν τη στιγμή τη πορεία του τόπου προς ποία κατεύθυνση θα ήταν.

Θα θυμηθώ όμως -ενδεικτικά το λέω- και κάτι πρόσφατο, για να καταδειχθεί πόσο τελεί η Αξιωματική Αντιπολίτευση σε αναλυστοχία λόγων και έργων.

Το Δεκέμβριο του 2006 σε συγκεκριμένο νομοσχέδιο υπήρχαν θετικές και επωφελείς για την πλειοψηφία του κόσμου διατάξεις -είτε φορολογικής είτε άλλης φύσεως- όπως η αύξηση του Ε.Κ.Α.Σ., η αύξηση των αγροτικών συντάξεων και η παράταση, δια τροπολογίας στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, εφαρμογής ισχύος του αναπτυξιακού νόμου.

Να θυμηθούμε, λοιπόν, ότι και πάλι σ' ένα τέτοιο νομοσχέδιο, με τέτοιες διατάξεις, χωρίς καμία δικαιολογητική βάση και εντελώς αναίτια, για λόγους μικροπολιτικούς, για λόγους κακώς εννοούμενων πολιτικών σκοπιμοτήτων, για λόγους ανεύθυνης για άλλη μια φορά προσέγγισης στα ζητήματα, η Αξιωματική Αντιπολίτευση και πάλι αποχώρησε. Το αναφέρω, για να κλείνουμε με αυτό το κεφάλαιο της διαχρονικής συμπεριφοράς σε σημαντικής αξίας πολιτικές στιγμές της χώρας.

Διερμηνεύω και εκτιμώ ότι θα είναι η τελευταία φορά που συμπεριφέρεται έτσι η Αξιωματική Αντιπολίτευση και ότι γρήγορα θα καταφανεί ότι και αυτή η συμπεριφορά, ως συμπεριφορά υπαναχώρησης, μη ανάληψης και αναδοχής ευθύνης, θα καταδειχθεί ότι επιφέρει –και με αυτήν την έννοια θα λειτουργήσει αντίθετα– ήδη αρνητικές συνέπειες στην Αξιωματική Αντιπολίτευση. Διότι, όπως ειπώθηκε και από άλλους ομιλητές και πολύ ορθά το πιστεύω και το πιστεύω, πραγματικά ο λαός πολλές φορές αποδεικνύει ότι είναι μπροστά από τις πολιτικές δυνάμεις του τόπου. Και όταν ψήφισε στην προηγούμενη εκλογική αναμέτρηση τη Νέα Δημοκρατία, υπεισήλθε αυτό στο αισθητήριο του λαού, με την έννοια ότι υπήρχε μία κυβέρνηση, η οποία τελευταία βρέθηκε εν κοπώσε, βρέθηκε λειτουργούσα εν αλαζονεία, βρέθηκε λειτουργούσα σε συνεχή υποεκτίμηση της συμπεριφοράς της τότε Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που, όπως προείπα, μόνο ενεργητικά λειτουργούσε και ουδέποτε τότε ως κυβέρνηση το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. απεδέχθη συγκεκριμένες προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας.

Θα καταδειχθεί, λοιπόν, γρήγορα –έτσι ευελπιστώ και διερμηνεύω και ως εκ τούτου θα αλλάξει συμπεριφορά η Αξιωματική Αντιπολίτευση– ότι ο λαός μας θέλει θετικά συμπεριφερομένους. Μας θέλει να πιάνουμε τα μηνύματα των καιρών. Μας θέλει πραγματικά να είμαστε πρωτοπόροι σε τομές και μεταρρυθμίσεις. Η Νέα Δημοκρατία, λοιπόν, ανεδείχθη στην εξουσία, κυρίως και πρωτίστως, διότι ο πολίτης αντελήφθη ότι χρειαζόταν αλλαγή πλεύσης.

Αυτές, λοιπόν, τις τομές και τις μεταρρυθμίσεις, που η Νέα Δημοκρατία πραγματικά υλοποιεί και των οποίων η υψίστη μεταρρύθμιση είναι αυτή η πρόταση της συνταγματικής Αναθεώρησης, η Νέα Δημοκρατία καταδεικνύει, παρά τη συμπεριφορά της Αντιπολίτευσης, ότι θα τις υλοποιήσει και θα τις ολοκληρώσει.

Πραγματικά είναι ερώτημα βασανιστικό, ερώτημα ανησυχητικό, ερώτημα που εμποίει φόβο και ανησυχία σε όλους μας. Είναι ερώτημα –γιατί και εγώ μετείχα στην αναθεώρηση του Συντάγματος στην Επιτροπή– γιατί να μην θέλει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., πέραν των όποιων προτάσεων της Νέας Δημοκρατίας –παρ' ότι επί ορισμένων διαφάνηκε συναίνεση– να συζητηθούν και δικές του προτάσεις στην Ολομέλεια της Βουλής, όπου πραγματικά υπάρχει προοπτική να υπάρξει μια παραπέρα εκδηλούμενη συναίνεση της Ολομελείας της Βουλής. Έχει προτάσεις για την λαϊκή νομοθετική πρωτοβουλία. Έχει προτάσεις για την ακρόαση της ηγεσίας των ενόπλων δυνάμεων. Έχει προτάσεις για τη σύμπραξη της Βουλής στην κατάρτιση του προϋπολογισμού. Έχει πραγματικά προτάσεις που, μετά από μια βασανιστική –αν θέλετε– και ενδελεχή, εμπειριστατωμένη διαλογική συζήτηση, θα μπορούσαν να διαμορφώσουν συνθήκες –αν όχι τώρα, αλλά στην επόμενη Βουλή– συναίνεσης. Αυτός ο προβληματισμός και προσωπικά για μένα είναι έντονος.

Θέλω να καταλήξω στο εξής: Αναμφισβήτητα οι προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση σε θεμελιακής αξίας ζητήματα και, κυρίως, στην κατεύθυνση αποτελεσματικότερης λειτουργίας του κράτους υπό τις διάφορες εκφάνσεις. Στις συγκεκριμένες πτυχές λειτουργίας του κράτους κινείται στην κατεύθυνση της αποτελεσματικότερης και διαφανέστερης λειτουργίας του κράτους και καλύτερης οργάνωσης της δικαιοσύνης. Βεβαίως, και στην κατεύθυνση αναδείξεως –διότι όχι μόνο το λέμε, αλλά και το πράττουμε– της παιδείας πραγματικά ως υψίστης προτεραιότητας.

Μέσα από την προσέγγιση, λοιπόν, την παιδείας αναδεικνύεται για άλλη μια φορά η Νέα Δημοκρατία ότι και νομοθετικά εξάλλου θέλει να αναβαθμίσει το δημόσιο πανεπιστήμιο –και βεβαίως αυτό που είναι ιστορική πλέον και διεθνής αναγκαιότητα, να αναγνωρίσει και τη δυνατότητα ιδρύσεως Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων από νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα– και ότι συμβαδίζει με τις διεθνείς αναγκαιότητες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Τσιπλάκη.

Ο κ. Αναστάσιος Λιάσκος έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ελληνικό κράτος στη νεώτερη ιστορική διαδρομή του ανέδειξε πολλές παθογένειες, αδυναμίες, συγκρούσεις. Και παρ' ότι είμαστε ένας λαός, ένα έθνος με μακραίωνη ιστορική πορεία, από την άλλη μεριά βλέπουμε ότι ως νεογέννητο κράτος –έχουμε περίπου εκατόν ογδόντα χρόνια ιστορία– πολλές φορές υποφέραμε, δεν μπορέσαμε να βρούμε το βηματισμό μας, δεν είχαμε τη δυνατότητα να έχουμε σταθερές στην πολιτική ζωή του τόπου, να δώσουμε μηνύματα στο λαό μας τέτοια που να μπορεί αξιολογώντας την πολιτική συμπεριφορά να εμπιστεύεται εμάς τους πολιτικούς, να μας καταξιώνει και να μας έχει ως παράδειγμα στα παιδιά του. Εν ολίγοις, βρεθήκαμε να παλινωδούμε.

Αλλά μέσα απ' αυτό τον ταραχώδη βίο μας φθάσαμε το 1975, από τη Μεταπολίτευση δηλαδή και εντεύθεν, να έχουμε ένα σταθερό πολιτικό βίο. Ένα πολιτικό βίο ο οποίος, αν θέλετε, είναι παράδειγμα. Και τούτο γιατί βρέθηκε στο τιμόνι τη μεγάλη εκείνη στιγμή ο μεγάλος ηγέτης και ιδρυτής αυτής της παράταξης, ο Κωνσταντίνος Καραμανλής και άνθρωποι υπεύθυνοι που διαμόρφωσαν μια πολιτική πραγματικότητα για την οποία μπορούμε να πούμε ότι είμαστε περήφανοι, αν εξαιρέσουμε πολιτικές συμπεριφορές που είδαμε εδώ σήμερα να αναδεικνύονται σε όλο τους το μεγαλείο, όπως αυτή η πραγματικά απαράδεκτη συμπεριφορά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Και εδώ βέβαια θα ρώταγε ένας πολίτης: Τι είναι το Σύνταγμα και τι σημαίνει Καταστατικός Χάρτης της χώρας. Δεν είναι άραγε η αναθεώρηση η κορυφαία διαδικασία στην πολιτική μας ζωή;

Κι αν πούμε ότι όταν ήμασταν νεογέννητο κράτος κάναμε εισαγωγή κορσέδων από τη Γαλλία και συνταγμάτων που πολλές φορές τα άρθρα τους αυτούσια ήταν ανούσια για την πολιτική ζωή του τόπου, σήμερα υποτίθεται ότι είμαστε ώριμοι πολιτικά, υποτίθεται ότι γνωρίζουμε ποιοι είμαστε και πού πάμε, πώς πορευόμαστε σαν ένα νέο κράτος ευρωπαϊκό που θέλει να δεσποζέει στον περίγυρό του, όπως όλοι μας λέμε. Και τι βλέπουμε ως συμπεριφορά; Αυτό εδώ το θέαμα.

Βέβαια επειδή άκουσα πολλούς συνάδελφους, κύριε Υπουργέ, να απορούν. Άκουσα το συνάδελφο τον Ηλία τον Καλλιώρα που έλεγε προηγουμένως ότι όταν εγώ διάβαζα τα πηχιαία εκείνα «Γιώργο άλλαξε τα όλα» τα πίστεψα.

Θέλω, κύριοι συνάδελφοι, να σας πω ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. είναι συνεπές με την ιστορική του πορεία. Είναι το κόμμα που μετέτρεψε το λαϊκισμό σε πολιτικό λόγο. Είναι το κόμμα το οποίο έχοντας μια πρωτοφανή ιδεολογική ρευστότητα, εκινείτο μεταξύ αλβανικών μοντέλων και νεοφιλελεύθερων επιλογών και βέβαια αυτό το κόμμα, το οποίο όταν ήταν κυβέρνηση είχε το συνεκτικό ιστό της εξουσίας να το ενώνει σε κάποιο, θα έλεγε κανείς, τοποθέτηση σε συγκεκριμένα ζητήματα, σήμερα που είναι Αντιπολίτευση και δεν υπάρχει αυτός ο συνεκτικός ιστός, αναδεικνύεται ξανά η φύση του.

Αυτή είναι η φύση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Και υπάρχει και το σχετικό ανέκδοτο με το σκορπιό και το βάτραχο, όπου προσπαθούσε ο σκορπιός να πείσει το βάτραχο να τον περάσει στην απέναντι άκρη του ποταμού. Εκείνος φοβόταν μη τον τσιμπήσει και του λέει: «Αν με τσιμπήσεις, θα πεθάνουμε και οι δύο, μιας και εσύ δεν ξέρεις κολύμπι». Όταν λοιπόν επείσθη ο βάτραχος και τον ανέβασε στην πλάτη του, στη μέση του ποταμού τον τσιμπά ο σκορπιός. Τότε του λέει: «Μα, τι έκανες; Θα πεθάνουμε και οι δύο». «Ναι, το ξέρω, αλλά είναι στη φύση μου».

Αυτή, λοιπόν, τη φύση πληρώνει η πολιτική ζωή του τόπου σήμερα. Είναι η φύση που δεν μπορεί να αλλάξει, γιατί έτσι ήταν, έτσι είναι και δυστυχώς έτσι θα είναι για αρκετά χρόνια –πιστεύω όχι για πολλά– το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, μέχρι να εξομαλυνθεί η πολιτική ζωή του τόπου, γιατί εμείς, ως Νέα Δημοκρατία, δεν θέλουμε μία τέτοια εικόνα και μία τέτοια πολιτική απέναντί μας, θέλουμε ένα κόμμα Αντιπολίτευσης που να βοηθά στις τομές και στις μεταρρυθμίσεις που να προτρέπει και να λέει καθημερινά «όχι μόνο μέχρι εκεί, αλλά και παραπέρα πρέπει να πάμε, έτσι ώστε να προχωρήσουμε τις μεγάλες αλλαγές». Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –το έχω

πει και άλλη φορά- ο κόσμος αλλάζει με ταχύτατους ρυθμούς, θυμίζει εκείνον τον προϊστορικό κόσμο, εκείνον τον κόσμο που μεταβαλλόταν μέσα από εκρήξεις, πλημμύρες και ηφαιστεια και αν δεν τρέξουμε να τον προλάβουμε, αν δεν καταλάβουμε ότι πρέπει να προσαρμοστούμε, μοιραία θα καταρρεύσουμε και θα πεθάνουμε.

Και βέβαια τίθενται θεμελιώδη ερωτήματα: Δεν χρειάζεται μία Αναθεώρηση ουσίας που θα στηρίξει τις μεταρρυθμίσεις; Δεν χρειάζεται να διασφαλίσουμε με την τροποποίηση του άρθρου 22 την κοινωνική συνοχή; Δεν χρειάζεται, επιτέλους, η παιδεία μας να αποκτήσει ποιότητα, επίπεδο, αλλά και από την άλλη μεριά να επιτρέψουμε, επιτέλους, σε όλα τα Ελληνόπουλα να έχουν επιλογή, αλλά και με τα μη κερδοσκοπικά ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα να διασφαλίσουμε να μην έχουμε αυτήν τη φοβερή ροή φοιτητών έξω από τη χώρα, που εκ των υστέρων αναγκάζομαστε να αναγνωρίσουμε τα πτυχία μέσω του Δ.Ο.Α.Τ.Α.Π.; Προσέξτε παραλογισμό σε αυτήν τη χώρα! Δεν χρειαζόμαστε κατοχύρωση στη διαφάνεια και τον έλεγχο στην προστασία του περιβάλλοντος, αλλά και στη βιώσιμη ανάπτυξη; Και εδώ να πω ότι το άρθρο 24 δεν έδωσε, παρ' ότι καταδεικνύει μία πρωτοφανή περιβαλλοντική ευαισθησία, λύση σε μεγάλα ζητήματα, που ίσως θα έπρεπε να είχε προϋπάρξει ο χωροταξικός και ο τομεακός σχεδιασμός. Είναι όμως προβληματισμοί που πρέπει να συζητήσουμε, θέματα τα οποία πρέπει να αλλάξουμε για να προχωρήσει μπροστά η ελληνική κοινωνία.

Κι εμείς σήμερα τι κάνουμε; Κάνουμε αυτό που σήμερα βλέπει δυστυχώς με αποστροφή ο ελληνικός λαός: να μην είμαστε εδώ και φεύγοντας να θεωρούμε ότι δώσαμε λύση με τη φυγή στα αδιέξοδά μας. Ε, δεν είναι έτσι. Όλοι καταλαβαίνουν ότι πια δεν μπορεί αυτό το κόμμα της Αντιπολίτευσης να σταθεί στα πόδια του και γι' αυτό, όπως και όλες τις προηγούμενες φορές, αποχωρεί και τρέχει.

Εμείς καλούμαστε να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων και να σταθούμε. Είμαστε εδώ, μια συνεπής πολιτική δύναμη με τριάντα τρία χρόνια διαδρομή, η οποία δικαιώθηκε ιστορικά και ιδεολογικά για όλες τις επιλογές της. Και η φύση μας -για να φέρω σε αντιδιαστολή αυτό που είπα προηγούμενα- επιβάλλει τη σοβαρότητα και την υπευθυνότητα. Ε, λοιπόν, εμείς εδώ θα διασφαλίσουμε τη συνταγματική μεταρρύθμιση και θα προχωρήσουμε μπροστά, οδηγώντας τις νέες γενιές των Ελλήνων στο μέλλον.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε τον κ. Λιάσκο.

Ο κ. Δαβάκης έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, ίσως φαντάζει μονότονο και θα έχει ξενίσει αρκετές ώρες τώρα τους τηλεθεατές και τους ακροατές, τους παρατηρητές αυτών των συνεδριάσεων -και είναι ελπιδοφόρο γιατί είναι πολλοί- η εναλλαγή σε αυτό το Βήμα Βουλευτών από ένα και μόνο κόμμα.

Σε αυτό δεν ευθύνεται η Νέα Δημοκρατία. Σε αυτό ευθύνεται το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, στο οποίο εδόθη η μεγάλη ευκαιρία να καταθέσει τις προτάσεις του σε αυτόν τον χώρο, στην Ολομέλεια, να εκφράσει τον εκσυγχρονιστικό και ανανεωτικό του ρόλο και δι' αυτού να δημιουργήσει μια ευοίωνη προοπτική για το μέλλον της χώρας αλλά και για το δικό του συμπλερόμενο με τη μεγάλη παράταξη της Νέας Δημοκρατίας.

Αυτή η εμφάνιση, όπως προελέχθη, μας έχει οδηγήσει στο φαινόμενο τόση ώρα να ομιλούμε για το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. χαρακτηρίζοντας την ασταθή κοινοβουλευτική συμπεριφορά του, την πρωτόγνωρη για εμάς αλλά συνηθισμένη γι' αυτό και να ξεφεύγουμε από τα ζητήματα τα οποία αφορούν τις υπό αναθεώρηση διατάξεις.

Πιστεύω -και θα σταθώ για λίγο σε αυτό- ότι η δυνατότητα που εδόθη στον κ. Γεώργιο Παπανδρέου να ρυμουλκήσει το κόμμα του με τη φορά, με την εκσυγχρονιστική τροχιά της Νέας Δημοκρατίας, της Κυβερνήσεως, προς το μέλλον έχει χαθεί γι' αυτόν οριστικά και πιστεύω ότι το πρόβλημα το οποίο όλοι εμείς αυτήν τη στιγμή όλη την ημέρα συνθέτουμε, ένα πρόβλημα στο οποίο ο αυριανός νομοθέτης στην επόμενη Αναθεωρη-

τική Βουλή θα σμιλέψει, δεν θα φέρει την υπογραφή του δεύτερου σε δύναμη κόμματος σε αυτήν τη Βουλή εξαπτίας της στερείρας και της τυφλής, θα έλεγα, αδιέξοδης πολιτικής που σε καίριας σημασίας θέματα έχει προδιαγράψει.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, ποιος σε αυτήν την Αίθουσα δεν έχει αντιληφθεί, δεν έχει αισθανθεί τόσα χρόνια ότι οι παρεμβάσεις της Νέας Δημοκρατίας, των υπογραφόντων συναδέλφων μας Βουλευτών στην αυριανή Συνταγματική Συνθήκη χαράσσουν τη μελλοντική, την αυριανή προοπτική για την Ελλάδα, μια προοπτική η οποία δημιουργεί για όλους τους Έλληνες -και τους αυριανούς και τους σημερινούς- ένα μέλλον και ένα παρόν στο οποίο με ασφάλεια, με ποιότητα και με προοπτική θα μπορέσουν να δράσουν.

Ζητήματα όπως η παιδεία, όπως η δικαιοσύνη, όπως αυτά που αφορούν τα θέματα της ιδιοκτησίας, της Δημόσιας Διοίκησης, το τεράστιο θέμα των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και όλων εκείνων που αφορούν το ιδιοκτησιακό τους καθεστώς, ζητήματα που με άλλα λόγια αφορούν την Ελλάδα του σήμερα αλλά και προοιωνίζονται την Ελλάδα του αύριο, έρχεται να ρυθμίσει αυτό το οποίο τόσες μέρες στην επιτροπή έγινε και από σήμερα γίνεται και σε αυτήν την Αίθουσα. Και πιστεύω ότι πέραν του ότι η Νέα Δημοκρατία και ο Πρωθυπουργός, κ. Κώστας Καραμανλής χάραξαν με προοπτική ως κεφαλαιώδεις θέματα του τρέχοντος χρόνου, το ζήτημα της συνταγματικής Αναθεώρησης είναι ένα θέμα το οποίο προσδίδει στην ελληνική κοινωνία όλα εκείνα για τα οποία εμείς οι Βουλευτές -και βλέπω μπροστά μου κυρίως αυτήν τη στιγμή συναδέλφους από την ελληνική περιφέρεια- συναντούμε κάθε μέρα.

Ζητήματα όπως αυτό της προστασίας του περιβάλλοντος, οι τεράστιες διεκδικήσεις τις οποίες κι εμείς και οι συμπολίτες μας βρίσκουμε μπροστά μας κάθε μέρα, θέματα τα οποία έχουν αφεθεί να τα ρυθμίζουν κρατικοί λειτουργοί, καθιστώντας τον πολίτη εχθρό προς το δάσος, ζητήματα τα οποία αφορούν την παιδεία και την τεράστια εκπαιδευτική μετανάστευση, στην οποία τόσα χρόνια έχει καταδικαστεί το άνθος της ελληνικής νεολαίας με παράλληλη αιμορραγία των οικογένειών τους.

Το ζήτημα, όπως προείπα, της ρύθμισης του ιδιοκτησιακού καθεστώτος των μέσων ενημέρωσης, τα οποία παρουσιάζουν την εικόνα της ζούγκλας από την ανατολή του ηλίου μέχρι τη δύση και αργά μετά την εικόνα του καταγγέλλοντος και του κήνσορα του πολιτικού κόσμου, χωρίς ουδεμία νομιμοποίηση, χωρίς κανένα νομιμοποιητικό ρόλο.

Δυστυχώς, κύριοι συνάδελφοι, σε αυτό συμπράττουμε και εμείς. Πρέπει κάποτε να καταλάβουμε ότι η δική μας παρέμβαση, η παρέμβαση των νομίμων εκπροσώπων του ελληνικού λαού, θα δώσει τέλος σ' αυτό το κατρακύλισμα, το οποίο έχει συμπαρασύρει όλη την ελληνική κοινωνία στη χλεύη, στην αποστροφή και σ' αυτό που ακούμε κάθε τόσο, δηλαδή «δεν πάει άλλο».

Πιστεύω ότι η ρύθμιση αυτού του θέματος με συνταγματική θωράκιση δημιουργεί αυτό το οποίο χρειάζεται μαζί με τη ρύθμιση του εκτελεστικού νόμου, που θα έχουμε την τόλμη και τη δύναμη να τον εφαρμόσουμε, προκειμένου να υπάρξει όλο εκείνο το πλαίσιο που θα θωρακίσει τη δημοκρατία, θα θωρακίσει τους εαυτούς μας υπό την έννοια του θεσμικού μας ρόλου -όχι των προσώπων φυσικά- και θα θωρακίσει την αξιοπρέπεια του πολιτικού κόσμου απέναντι σ' αυτό που προείπα.

Ζητήματα, κύριοι συνάδελφοι, που αφορούν θέματα, όπως προελέχθη, της ελληνικής παιδείας, παράλληλα με το νόμο ο οποίος σύντομα θα έρθει και τον οποίο όλοι διακαώς περιμένουμε. Θα αφορά το μέλλον αυτού του τόπου, θα αφορά την ελληνική νεολαία και θα αφορά, εν πάση περιπτώσει, και την ειλικρινή στάση του πολιτικού κόσμου απέναντι σε αυτήν την περίφημη υπόθεση που λέγεται μη κερδοσκοπικός και μη κρατικός φορέας εκπαίδευσης.

Θέλω να πιστεύω ότι η απουσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. απ' αυτήν την Αίθουσα πρέπει να το διδάξει πάρα πολλά πράγματα. Να το έχει διδάξει ότι εν τη απουσία του χάνει ακόμα ένα τρένο προς το μέλλον, εν τη απουσία του χάνει αυτό στο οποίο όλοι αυτή τη στιγμή συμπράττουμε, τη σμίλευση του αύριο για την πατρίδα μας. Θέλω να πιστεύω ότι στην επόμενη Αναθεωρητική Βουλή

υπό το ρόλο που ο ελληνικός λαός θα του τάξει –και είναι γνωστός αυτός ο ρόλος– θα προσπαθήσει μαζί με την κυβέρνηση να βοηθήσει, ούτως ώστε όλα αυτά για τα οποία σήμερα όλοι εμείς αγόγγυστα παλεύουμε να γίνουν πραγματικότητα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ το συνάδελφο κ. Δαβάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση με θέμα: «Οι Έλληνες στη Διασπορά 15ος-21ος αι.» καθώς και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι εννέα μαθητές και μαθήτριες και έντεκα συνοδοί διδάσκαλοι και γονείς από το 40ο Δημοτικό Σχολείο Αθηνών.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Καραμπίνας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑΣ ΚΑΡΑΜΠΙΝΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, συγχωρείστε τη βραχνάδα της φωνής μου, τα έχουμε αυτά οι πολιτικοί.

Θα ξεκινήσω λέγοντας ότι φυσικά κανείς δεν μπορεί να επιχαιρεί για τα άδεια δρόμα στην Αίθουσα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κατά τη συζήτηση της κορυφαίας δημοκρατικής διαδικασίας Αναθεώρησης του Συντάγματος. Η επιλογή της αποχώρησης από τη συζήτηση είναι μια λάθος επιλογή και αυτό γιατί η Αναθεώρηση του Συντάγματος γνωρίζουν ότι προϋποθέτει τη συμμετοχή όλων στο διάλογο, άλλως τραυματίζει τη δημοκρατία, από τη στιγμή που υποσκάπτονται οι θεσμικά κατοχυρωμένες διαδικασίες και κατά προέκταση αποδυναμώνονται οι συνταγματικοί κανόνες.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση επέλεξε το πισωγύρισμα. Και ήταν συνειδητή πολιτική επιλογή, αφού αυτό έγινε για να καλύψει την αδυναμία της να απεγκλωβιστεί από παρωχημένες πολιτικές και να προσαρμοστεί στα σημερινά δεδομένα και τις απαιτήσεις της σύγχρονης εποχής. Δέσμια του σκληρού κομματικού πυρήνα και μικρού ποσοστού της εκλογικής της βάσης, θυσιάζει την προοπτική, την πρόοδο της χώρας.

Αυτή η επιλογή είναι φυγή από την ευθύνη, για όσο αναλογεί στον καθένα μας, για τη λύση των προβλημάτων του λαού μας και τις αναγκαίες προσαρμογές που υπαγορεύονται είτε από την κοινωνική εξέλιξη είτε από την τεχνολογική εξέλιξη, είτε από το Διεθνές και Ευρωπαϊκό Δίκαιο, για να καταστεί η χώρα μας σύγχρονη και αποτελεσματική σε όλα τα επίπεδα, προς όφελος του ελληνικού λαού. Όλα αυτά που αποτελούν χρέος, αγνοήθηκαν από την Αξιωματική Αντιπολίτευση για να εξυπηρετήσει μόνο το κομματικό συμφέρον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία προχωράει μπροστά, γιατί έχει χρέος να το πράξει, σύντομα και χωρίς αναβολές. Η Ελλάδα πρέπει να οδηγηθεί στο δρόμο της προόδου και αυτή την πορεία κανείς δεν πρόκειται να την ανακόψει. Η συνταγματική Αναθεώρηση, που συμβάλλει σ' αυτό, προχωράει. Η πλειοψηφία του ελληνικού λαού τη στηρίζει. Συμμετείχε στη διαδικασία διαλόγου μέσω των εκπροσώπων των κοινωνικών ομάδων, των κομμάτων αλλά και φυσικών προσώπων που ήθελαν να καταθέσουν τις θέσεις τους.

Στις προσεχείς εθνικές εκλογές ο ελληνικός λαός θα επιβραβεύσει τη Νέα Δημοκρατία για τη στάση ευθύνης που επέδειξε, δίνοντάς της την κοινοβουλευτική δύναμη να ολοκληρώσει σε προοδευτική κατεύθυνση τη συνταγματική Αναθεώρηση και να προσαρμόσει τους συνταγματικούς κανόνες στις ανάγκες του σήμερα. Όπως επίσης ο λαός θα αποδώσει ευθύνες στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., για τη σημερινή του απουσία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά την προηγούμενη Αναθεώρηση είχα προτείνει, όπως και άλλοι συνάδελφοι, η εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας να γίνεται απευθείας από το λαό και είχα αιτιολογήσει τότε τη θέση μου. Η πρόταση δεν βρήκε τον απαιτούμενο αριθμό για να προχωρήσει η αναθεώρηση του συγκεκριμένου άρθρου και σήμερα που συζητάμε, δεν είναι στις αναθεωρητέες διατάξεις. Δεν ξέρω όμως πόσο

μόνος είμαι σε αυτήν τη θέση. Την καταθέτω ξανά και επιμένω, γιατί τα επιχειρήματα της πλειοψηφούσας άποψης τα θεωρώ πολύ αδύναμα, δηλαδή το επιχείρημα των δύο πόλων εξουσίας. Η άποψή μου είναι ότι από τη στιγμή που δεν αλλάζει το πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του Προέδρου της Δημοκρατίας, αλλά μόνο ο τρόπος εκλογής, αυτό δεν επιφέρει τυχόν συγκρούσεις. Αντιθέτως θωρακίζει ακόμα το θεσμό του ανωτάτου άρχοντα της χώρας, ενισχύει τη δημοκρατία μας και θέτει στο περιθώριο την παραφιλολογία που επικρατεί κατά την περίοδο εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας.

Δεν ξέρω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά πόσο τα λεγόμενά μου θα βρουν την απήχηση που εγώ προσδοκώ στο θέμα αυτό.

Θα σταθώ τώρα σε μερικά εκ των προτεινομένων για αναθεώρηση άρθρων του Συντάγματος. Σε ό,τι αφορά το άρθρο 16, δεν δέχομαι την αρτηριοσκληρωτική θέση αυτή του «μη μου τους κύκλους τάραπτε», όταν στο χώρο της παιδείας όλοι επισημαίνουν ότι χρειάζονται προσαρμογές και μεταρρυθμίσεις, όταν όλοι επισημαίνουν ότι η παιδεία μας χρήζει αναβάθμισης, όταν γύρω μας όλα αλλάζουν. Δεν μπορεί στην παγκόσμια κοινότητα να είμαστε εμείς εκείνοι που διεκδικούμε το στάσιμο και το αλάθητο. Ειλικρινά δεν μπορώ να καταλάβω την άρνηση για τη διαμόρφωση συνθηκών υγιούς ανταγωνισμού στο χώρο της παιδείας. Για τους λόγους αυτούς με βρίσκει σύμφωνο η αναθεώρηση του συγκεκριμένου άρθρου.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 24, με βρίσκει σύμφωνο η αναθεώρηση, καθόσον η ακαμψία του δημιούργησε εις βάρος των πολιτών προκλητικές αδικίες σε σχέση με τις περιουσίες τους, καθώς επίσης ως έχει αποτελέσει ανασταλτικό παράγοντα στη βιώσιμη περιφερειακή ανάπτυξη της χώρας. Ο τακτικός νόμος φυσικά που θα ακολουθήσει πρέπει να προστατεύει το περιβάλλον και τους φυσικούς πόρους και να μην αφήνει περιθώρια παρερμηνειών ως προς τούτο.

Σε ό,τι αφορά την αναθεώρηση του άρθρου περί ασυμβίβαστου των Βουλευτών, όσοι εκ των συναδέλφων συμμετείχαμε στην προηγούμενη Αναθεώρηση και είχαμε καταψηφίσει το ασυμβίβαστο, είχαμε τονίσει ότι η καθιέρωσή του ήταν ένα λάθος, που στην επόμενη Αναθεώρηση θα έρθει προς διόρθωση, καθόσον τούτο δεν θα συμβάλλει στην αναβάθμιση και ενδυνάμωση του Κοινοβουλευτικού μας πολιτεύματος αλλά θα μας καταστήσει πιθανώς και ευάλωτους.

Προσωπικά και ενώ είχα ασυμβίβαστο, το καταψήφισα τότε. Μετά από πέντε χρόνια –λίγα για αναθεώρηση συνταγματικών κανόνων, καθ' όσον γνωρίζετε ότι οι συνταγματικοί κανόνες, που θεσπίζονται, πρέπει να έχουν διάρκεια δεκαετίας– προχωρούμε σε αναθεώρησή του, η οποία με βρίσκει σύμφωνο από τη στιγμή που δικαιώνει τις τότε θέσεις που και τώρα εκφράζω.

Σε ό,τι αφορά την αναθεώρηση του άρθρου 54 παράγραφος 3, σχετικά με την αύξηση των Βουλευτών Επικρατείας σε τριάντα, η πρόταση δεν με βρίσκει σύμφωνο, γιατί πιστεύω ότι στην κοινοβουλευτική δημοκρατία οι ασκούντες την εξουσία, επί του προκειμένου τη νομοθετική, θα πρέπει να έχουν προς τούτο την άμεση εντολή από το λαό. Οι όποιοι εξειδικευμένων προσόντων συμπολίτες μας ή ξεχωριστές για τις γνώσεις τους προσωπικότητες μπορούν να συμμετέχουν στη λειτουργία του κράτους συμβουλευτικά. Εάν θέλουν να έχουν την ιδιότητα του Βουλευτή, θα πρέπει κατά την άποψή μου, να απευθυνθούν για την εκλογή τους στον ελληνικό λαό. Ίση μεταχείριση είναι βασικός συνταγματικός κανόνας. Η δική μου πρόταση είναι να μην υπάρχει κανείς Βουλευτής Επικρατείας και οι τριακόσιοι της Βουλής να εκλέγονται από το λαό, ώστε να περιβάλλονται αμέσως από την εμπιστοσύνη του.

Κλείνοντας, θα αναφερθώ σε ένα θέμα που ακούστηκε και συζητήθηκε. Είναι αυτό που αφορά την πρόταση περί διαχωρισμού Κράτους και Εκκλησίας και τη διακηρυγμένη ευκολία με την οποία δήθεν θα ψηφίζοταν κάτι τέτοιο, όπως ειπώθηκε στην Αίθουσα αυτή. Έχω να πω τα εξής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες Πρόεδρε, σε μισό λεπτό τελειώνω.

Οι υποστηρικτές αυτής της άποψης μάλλον ξεχνούν ότι η

θρησκευτική πίστη είναι τόσο βαθιά ριζωμένη στη ψυχή και στο μυαλό του Έλληνα, είναι τόσο ισχυρό και διαχρονικό το θρησκευτικό συναίσθημα που συνεχίζει την καρδιά του και είναι τόσο ισχυρή η εσωτερική ανάγκη να αναζητεί και να έχει επικοινωνία με το θείο, ώστε μία παρέμβαση προς την κατεύθυνση του διαχωρισμού θα ερχόταν απ' ευθείας σε ρήξη με τη συντριπτική πλειονότητα του ελληνικού λαού πέρα και πάνω από ιδεολογίες και κομματικές προτιμήσεις.

Θα πρέπει, επίσης, να λαμβάνεται σοβαρά υπ' όψιν ότι η διαμόρφωση συνταγματικών επιταγών προϋποθέτει ότι δεν μπορούμε να αγνοούμε ή να καταργούμε αρχές, παραδόσεις και ιστορία του λαού μας δύο χιλιάδων χρόνων. Εξάλλου, για τον Έλληνα η χριστιανική πίστη δεν είναι θέμα επιστημονικής έρευνας και επιβεβαίωσης αλλά ισχυρότατη μεταφυσική ανάγκη.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για το χρόνο που μου παραίχεται.

Ευχαριστώ, κύριοι συνάδελφοι, για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Καραμπίνα.

Το λόγο έχει η κ. Χριστιάνα Καλογήρου.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΑ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τριάντα δύο χρόνια μετά από το Σύνταγμα του 1975, που είναι το μακροβιότερο της ελληνικής συνταγματικής ιστορίας και ένα από τα πληρότερα και πιο σύγχρονα Συντάγματα της Ευρώπης, ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της σύγχρονης Ελλάδας συζητούμε την προώθηση αναθεωρητικής διαδικασίας, η οποία, όπως και οι προηγούμενες, δεν μεταβάλλει τον πυρήνα του Συντάγματος του 1975, δεν μεταβάλλει τον πυρήνα του πιο δημοκρατικού και του πιο προοδευτικού Συντάγματος της ελληνικής συνταγματικής ιστορίας.

Όταν ο Πρωθυπουργός ανακοίνωσε τη βούλησή του να προχωρήσει στην ενεργοποίηση της διαδικασίας Αναθεώρησης του Συντάγματος, η τότε αντίδραση της Αντιπολίτευσης ήταν απαισιωτική και ενδεικτική της πολιτικής κρίσης του ΠΑ.ΣΟ.Κ... Η Αναθεώρηση χαρακτηρίστηκε ως επικοινωνιακό πυροτέχνημα Καραμανλή με μόνο σκοπό να λειτουργήσει ως πολιτικό όχημα διαφυγής του Πρωθυπουργού από τη δήθεν δύσκολη θέση στην οποία δήθεν τότε είχε περιέλθει. Αργότερα όλοι στο ΠΑ.ΣΟ.Κ... συνομολογούσαν την αναγκαιότητα της συνταγματικής Αναθεώρησης και πολλά επιφανή στελέχη του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κατέθεσαν τις προτάσεις τους εφ' όλης της ύλης, σχετικά με την ατζέντα των αναγκαίων αλλαγών.

Και βεβαίως τότε ούτε λόγος αυτοκριτικής για την αρχική καταστροφολογική τους προσέγγιση στο θέμα από πλευράς και του ίδιου του κ. Παπανδρέου. Σήμερα «λάμπουν» διά της απουσίας τους. Επέλεξαν τον δρόμο της φυγής και της στείρας άρνησης. Για άλλη μια φορά το μικροκομματικό συμφέρον επικράτησε. Ο κ. Παπανδρέου και εδώ έσφαλε και εδώ φάνηκε ασυνεπής. Άλλα ξεκίνησε να λέει, όταν εκφράστηκε η βούληση για την Αναθεώρηση του Συντάγματος, άλλα υποστήριξε κατά τη διαδικασία και άλλα τελικώς πράττει εδώ και μια εβδομάδα.

Εμείς όμως είμαστε εδώ με αίσθημα ευθύνης. Με τη δρομολόγηση των διαδικασιών για τη συνταγματική Αναθεώρηση, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προχωρεί στην πολιτική ουσία της προεκλογικής της διακήρυξης περί επανίδρυσης του κράτους και τούτο, διότι η ανατοποθέτηση των θεσμικών δεδομένων, επί των οποίων εδράζεται η συγκρότηση της πολιτείας, συνιστά τη βάση της τυπικής νομοποίησης για τις αλλαγές που έχει ανάγκη η χώρα. Στο πνεύμα αυτό κινείται η όλη πρωτοβουλία που ανέλαβε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, ο Κώστας Καραμανλής.

Υπό τις ανωτέρω διαπιστώσεις καθίσταται σαφές ότι η πρόταση για την αναθεώρηση του άρθρου 101, με στόχο τη συμπερίληψη ειδικής μέριμνας για τα νησιά μας αποτελεί φυσική συνέπεια και συνέχεια της επανίδρυσης της Δημόσιας Διοίκησης στις εθνικά ευαίσθητες περιοχές της χώρας. Εύκολα διαπιστώνει κάποιος την πρακτική αξία και τη συμβολική σημασία μιας προνομιακής για τα νησιά μας μέριμνας στο Σύνταγμα της Ελλάδος και εδώ επιτρέψτε μου να αναφερθώ λίγο σε αυτό, λόγω και του ότι εκπροσωπώ νομό νησιωτικό.

Πρακτική αξία, λοιπόν, δεδομένη, αφού η ήδη υφιστάμενη συνταγματική διάταξη του άρθρου 101 που προβλέπει ειδική δομή των κρατικών οργάνων στις νησιωτικές περιοχές εφαρμόστηκε, δοκιμάστηκε για πολλά χρόνια και δεν κατόρθωσε να συμβάλει στην ουσιαστική αντιμετώπιση των προβλημάτων των νησιωτών μας. Συμβολική σημασία τεράστια, επειδή στα Συντάγματα -και αυτό άλλωστε επιχειρήθηκε και από τον Πρόεδρο Ζισκάρ Ντ' Εστέν στο πλαίσιο της προσπάθειας κατάρτισης Συνταγματικού Χάρτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης- οφείλει να γίνεται αναφορά στις πολιτισμικές και στις ιστορικές καταβολές ως όρων για την εύρυθμη λειτουργία των δημοκρατικών πολιτευμάτων στις συνθήκες της παγκοσμιοποίησης. Τα νησιά μας συνιστούν μια ιδιαίτερα ευαίσθητη ισορροπία της φύσης και του ανθρώπινου στοιχείου και τούτο είναι που πρέπει να εντοπιστεί και να προσεχθεί με την αξία που το δίδει και μάλιστα χωρίς να καταδικαστούμε εμείς οι νησιώτες σε μια ελλειπτική συμμετοχή στο νέο κόσμο που βήμα-βήμα δημιουργείται, αποστερημένοι από τις εύνειες της τεχνολογικής επανάστασης και του εκμηδενισμού των αποστάσεων. Επιλέγω να μην αναφερθώ σε άλλες αναθεωρητέες διατάξεις στην ομιλία μου αυτή και επιφυλάσσομαι να επανέρθω στην επί των ενότητων συζήτηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφήνουμε την Αντιπολίτευση να πορευθεί μόνη της το δρόμο της οπισθοδρόμησης. Προχωρούμε μπροστά. Με τόλμη μπροστά. Τους αφήνουμε μόνους στις διχαστικές τους αντιπαράθεσεις. Διαμορφώνουμε συνθήκες, οι οποίες εγγυώνται το όφελος για τους πολίτες. Με στοχευμένες τομές, με τολμηρές αλλαγές η συνταγματική Αναθεώρηση γίνεται με στόχο την ενίσχυση των δημοκρατικών θεσμών και της δημοκρατικής λειτουργίας του κράτους και αποτελεί ανταπόκριση στις ανάγκες της σύγχρονης Ελλάδας, στις ανάγκες και τα δικαιώματα του κάθε Έλληνα και της κάθε Ελληνίδας.

Η Πλειοψηφία της παρούσας Βουλής ορίζει την επόμενη Βουλή ως Αναθεωρητική. Με σταθερή επιλογή το δρόμο της ανάπτυξης και της προόδου. Με αίσθημα ευθύνης για τις επόμενες γενιές ψηφίζουμε τις αναθεωρητέες διατάξεις και αφήνουμε το ΠΑ.ΣΟ.Κ... να αυτοακυρώνεται διά της απουσίας του.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ την κ. Χριστιάνα Καλογήρου.

Το λόγο έχει ο κ. Καλαφάτης.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Επιτροπή Αναθεώρησης του Συντάγματος, στην οποία είχα την τιμή να είμαι μέλος, συγκροτείται κατά τον Κανονισμό της Βουλής για να επεξεργαστεί συγκεκριμένες προτάσεις Αναθεώρησης, εφ' όσον έχουν υποβληθεί σύμφωνα με το άρθρο 110 του Συντάγματος και για να διαφωτίσει την Ολομέλεια επί των προτάσεων.

Η Βουλή που επιλαμβάνεται σύμφωνα με το άρθρο 110 αποφαίνεται με πλειοψηφία των 3/5 ή άλλως με απόλυτη πλειοψηφία αν συντρέχει ανάγκη αναθεώρησης συγκεκριμένων διατάξεων που απαριθμούνται. Ο ρόλος λοιπόν της επιτροπής είναι εισηγητικός και ενημερωτικού χαρακτήρα για την Ολομέλεια.

Η Ολομέλεια πάλι -και αυτό ξεκινούμε σήμερα- αποφαίνεται αφού λάβει υπ' όψιν της την εισήγηση της επιτροπής και αποφαινεται μόνο για το αν υπάρχει ανάγκη ή όχι αναθεώρησης. Άρα στην επιτροπή αλλά και στην Ολομέλεια της παρούσης Βουλής θεμελιώνουμε προτάσεις και ψηφίζουμε επί της ανάγκης αναθεώρησης συγκεκριμένων απαριθμούμενων διατάξεων και τίποτε άλλο. Η Βουλή η οποία θα αναθεωρήσει είναι η επόμενη και η οποία μάλιστα δεν δεσμεύεται από τις κατευθύνσεις της προηγούμενης Βουλής ούτε ως προς την τελική διατύπωση. Πρόκειται εδώ για μια προαναθεωρητική διαδικασία.

Η εισαγωγή αυτή, η οποία επαναλαμβάνει στην ουσία θέματα γνωστά σε όλους, είναι κατά τη γνώμη μου αναγκαία για να διαφωτίσουμε ως προς το κλίμα που έχει δημιουργηθεί και ως προς την εξέλιξη της αναθεωρητικής διαδικασίας μέχρι σήμερα. Μέχρι πριν λίγο καιρό από την έναρξη της διαδικασίας τόσο στην Ολομέλεια της Βουλής, πριν μερικούς μήνες, αλλά και κατά τη διάρκεια εργασιών της Επιτροπής μέχρι πρόσφατα

μπορούσαμε να μιλάμε για την απαραίτητη πολιτική βούληση ιδιαίτερα από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για την Αναθεώρηση του Συντάγματος, την κορυφαία αυτή διαδικασία που λαμβάνει χώρα σύμφωνα με τους δημοκρατικούς θεσμούς που ισχύουν στη χώρα μας, πολιτική βούληση ανταποκρινόμενη στην πρωτοβουλία της κυβερνώσας Πλειοψηφίας, ανταποκρινόμενη σε μια ανάγκη για εκ νέου Αναθεώρηση του Συντάγματος, ώστε να μπει το γενικό θεσμικό πλαίσιο μέσα στο οποίο η εκάστοτε κυβέρνηση θα λάβει τις δικές της νομοθετικές πρωτοβουλίες.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση ανταποκρίθηκε στην πρωτοβουλία αυτή η οποία πηγάζει από τον πυρήνα του πλέγματος των δημοκρατικών θεσμών μας και είναι έργο της Βουλής σύμφωνα με τις επιταγές του Συντάγματος. Ανταποκρίθηκε, κατέθεσε προτάσεις, συμμετείχε στη διαδικασία της Επιτροπής κατά τη διάρκεια της οποίας κορυφαία στελέχη της δήλωναν emphaticά ότι τουλάχιστον για συγκεκριμένες διατάξεις είναι πασιφανές πως υπάρχουν ανάγκες αλλαγών στο Σύνταγμα μας, ανάγκες τις οποίες διατύπωνε στις προτάσεις της. Διακήρυτταν ακόμη εντός της επιτροπής ότι στη διαδικασία της Αναθεώρησης απαιτείται μια σοβαρή στάση, πέρα από πολιτικούς συσχετισμούς και προσδοκώμενα κομματικά οφέλη, μια στάση συναίνεσης μέσα από μια διαδικασία διαλόγου όλων των πολιτικών συσχετισμών με γνώμονα αποκλειστικά το μέλλον των Ελλήνων.

Σήμερα βρισκόμαστε σε μια αλλαγή στάσης η οποία υπαγορεύτηκε μόνο από κριτήρια διαμόρφωσης πολιτικών συσχετισμών, ενδοκομματικών προβλημάτων, πολιτικής αριθμητικής εντυπωσιασμού. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δυστυχώς απέχει αφαιρώντας από την ουσία της κορυφαίας αυτής διαδικασίας μέρος της καθολικής προσήλωσης στην ουσία της την οποία οφείλαμε να εγγυηθούμε. Επέλεξε τη φυγή από τη συνταγματική συζήτηση, πυροδότησε το πολιτικό κλίμα δηλώνοντας ότι αν κερδίσει τις επόμενες εκλογές, θα καταργήσει την εγκεκριμένη από τη Βουλή ατζέντα Αναθεώρησης και θα θέσει νέα παίζι με τη φωτιά της εκτροπής από τις ισχύουσες πολιτειακές ρυθμίσεις-στάση που δηλώνει τη βούληση εκμετάλλευσης πολιτικής κυριαρχίας ενός κόμματος, η οποία δεν είναι καν πιθανή με κανένα σενάριο, σύμφωνα με όλες τις τάσεις που καταγράφονται σήμερα, νοοτροπία που δίνει τη σφραγίδα ενός κόμματος που δεν πιστεύει, δεν πρεσβεύει και δεν διαθέτει την απαιτούμενη πολιτική τόλμη για συμμετοχή σε συναινετικές διαδικασίες και διαδικασίες διαλόγου. Ειδικότερα δε σε σημαντικές και ιστορικές στιγμές εφαρμογής κοινοβουλευτικών θεσμών. Νοοτροπία του κατά φαντασίαν ισχυρού!

Ένα κόμμα εξουσίας όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμμένει σε κάθε περίπτωση στο θεσμικό του ρόλο. Καταψηφίζει αλλά δεν απέχει. Συμμετέχει στους κοινοβουλευτικούς θεσμούς, δεν χρησιμοποιεί θεσμικά εργαλεία σε μια ανεπιτυχή ούτως ή άλλως άμβλυνση των ενδοκομματικών του προβλημάτων. Τι απαντά σήμερα το ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Απαντά στην ανάγκη αναθεώρησης διατάξεων του Συντάγματος ή απαντά στη Νέα Δημοκρατία μετατρέποντας τη διαδικασία αναθεώρησης σε πεδίο μάχης των πολιτικών συσχετισμών; Απαντά στην ανάγκη προώθησης των μεταρρυθμίσεων μέσα από διαδικασίες διαλόγου που απαιτεί η κοινή γνώμη, ή την εμποδίζει, καταδεικνύοντας την πολιτική του αναξιοπιστία, εφόσον μέχρι πρότινος προσέφερε τη συναίνεσή του για αλλαγές τις οποίες ο ίδιος ο Πρόεδρός του πρέσβευε;

Αφήνουμε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να δηλώσει ένα ακόμη βροντερό «απών», αφού επέλεξε να μετατρέψει μια κορυφαία θεσμική κοινοβουλευτική διαδικασία σε ένα εργαλείο χειρισμού των πολιτειακών θεσμών στο βωμό κομματικών ιδεολογιών μόνο του, απομονωμένο, αποξενωμένο από τον αληθινό κόσμο!

Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κόσμος αλλάζει, πιο γρήγορα και ίσως με πιο μεγάλα άλματα από οποτεδήποτε άλλοτε. Η οικονομία της γνώσης, οι νέες τεχνολογίες, ο ρόλος των καινοτομιών, η συνεχώς κεφαλαιοποιούμενη αξία του περιβάλλοντος, η ολοένα στενότερη διασύνδεση της ποιοτικής εκπαίδευσης με την έννοια της ευημερίας της κοινωνίας συνθέτουν μια νέα, σύγχρονη πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα, μια πραγματικότητα που ευνοεί εκείνους που τολμούν να επιτε-

θούν στο μέλλον και οδηγεί σε θέση αδυναμίας όσους βολεύονται με την αδράνειά τους.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε να προχωρήσουμε για να φανούμε συνεπείς σε σύγχρονα αιτήματα της κοινωνίας μας. Ποτέ οι αλλαγές και η πρόοδος δεν επιτεύχθηκαν από απόντες. Εμείς είμαστε παρόντες και μάλιστα μάχιμοι, έτοιμοι να δρομολογήσουμε το συνταγματικό πλαίσιο που θα θωρακίσει θεσμικές αλλαγές στους κρίσιμους τομείς της παιδείας, της δικαιοσύνης, του περιβάλλοντος και της αειφόρου ανάπτυξης, της Δημόσιας Διοίκησης και του κράτους δικαίου, της διαφάνειας στην πολιτική και στο δημόσιο βίο.

Οι προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας που συζητήθηκαν κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων στην επιτροπή, όλες κατέτιναν, πρώτον, στην απελευθέρωση των δημοκρατικών δυνάμεων της παιδείας, με παράλληλη και συνεχή προσπάθεια για την αναβάθμιση του δημόσιου χαρακτήρα της, ώστε να καταστήσουμε τη χώρα μας πύλη εκπαίδευσης και πολιτισμού για όλη την περιοχή της Νοτιοανατολικής Ευρώπης.

Δεύτερον, στην ενδυνάμωση της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης και στην ταχύτερη απονομή της, στην πραγματική θωράκιση του κορυφαίου θεσμού του πολιτειακού και πολιτικού μας συστήματος.

Τρίτον, στην αποτελεσματική προστασία και αναβάθμιση του περιβάλλοντος, στην προώθηση της αειφόρου ανάπτυξης και στην προστασία της ιδιοκτησίας των πολιτών, με παράλληλο σεβασμό στην έννοια του δάσους, που ήταν, είναι και θα παραμείνει εθνικός μας πλούτος.

Τέταρτον, στη διαρκή ενίσχυση της διαφάνειας του πολιτικού μας συστήματος, στη θέσπιση συγκεκριμένων κανόνων που διασφαλίζουν μια σχέση αξιοπιστίας και εμπιστοσύνης μεταξύ πολίτη και πολιτικής, πολίτη και κράτους.

Και, πέμπτον, στη βελτίωση των υπηρεσιών του δημόσιου τομέα με οριοθέτηση του θεσμικού πλαισίου που ευνοεί την αξιοποίηση ικανού έμψυχου δυναμικού του, ώστε να επιβραβεύονται εκείνοι που πραγματικά αξίζουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συνταγματική Αναθεώρηση αποτελεί κορυφαία θεσμική παρέμβαση, κοινοβουλευτική διαδικασία υψίστου επιπέδου, που απαιτεί συνεννόηση, σύνθεση, συναίνεση. Είναι παράλληλα μια ευκαιρία να βάσουμε τις βάσεις, για να δημιουργήσουμε μια κοινωνία πιο ανταγωνιστική αλλά και πιο δίκαιη, με περισσότερες ευκαιρίες για περισσότερους πολίτες, με διάφανες σχέσεις μεταξύ των πολιτικών και του πολιτικού συστήματος, με καλύτερο κοινωνικό κράτος για τους αδύνατους και πιο πολλές δυνατότητες επιβράβευσης των άξιων συμπολιτών μας.

Αυτή την ευκαιρία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε να την αδράξουμε και να ενισχύσουμε την προσπάθειά μας, ώστε η Ελλάδα να βγει δυνατά στη νέα εποχή, για όλους εμάς, αλλά κυρίως για τις Ελληνίδες και τους Έλληνες των επόμενων γενεών.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κυρίες Καλαφάτη.

Ο κ. Κωστόπουλος έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να διαβάσω μια παράγραφο από τις προτάσεις των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, που κατατέθηκαν στην Επιτροπή Αναθεώρησης του Συντάγματος. «Προτείνουμε την αναθεώρηση των παραγράφων αυτών έτσι ώστε, διατηρουμένων των εγγυήσεων που ισχύουν για το δημόσιο πανεπιστήμιο, να παρέχεται η δυνατότητα σύστασης Α.Ε.Ι. μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και από ιδιώτες που αποβλέπουν στο να αναπτύξουν κοινωφελή δράση, μετά από κρατική άδεια». Η παράγραφος αυτή είναι μια από τις πολλές προτάσεις που κατέθεσε και ψήφισε στην Επιτροπή Αναθεώρησης το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που σήμερα απουσιάζει.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατέθεσε προτάσεις για αναθεώρηση δεκαεννέα άρθρων. Η Νέα Δημοκρατία για αναθεώρηση είκοσι τεσσάρων άρθρων. Σε πέντε άρθρα συμπίπτουμε. Όλες αυτές τις

προτάσεις που κατέθεσε τις ψήφισε, πλην του άρθρου 16, όπου μειοψήφησαν μόνο τρεις συνάδελφοί τους. Και είναι η παράγραφος που σας διάβασα. Είναι υπέρ των μη κρατικών, μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων, να ιδρυθούν στη χώρα μας. Παρά ταύτα όμως προτίμησε να ακυρώσει την ψήφο του με την απουσία του.

Κύριε Πρόεδρε, από την πρώτη στιγμή που εξαγγέλθηκε από τον Πρωθυπουργό η αναγκαιότητα της Αναθεώρησης του Καταστατικού Χάρτη της χώρας, απ' όλους σχεδόν τους παράγοντες της κοινωνικής, της οικονομικής, της πολιτιστικής δραστηριότητας διατυπώθηκαν, και μάλιστα θα έλεγα με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο, όχι μόνον όλες οι παθογένειες της δημόσιας ζωής, αλλά και η άμεση αναγκαιότητα για τον εκσυγχρονισμό των λειτουργιών του κράτους και για μεγάλες αλλαγές που υπαγορεύονται -και μάλιστα με τρόπο επιτακτικό- από το διεθνές περιβάλλον, από τις ανάγκες του μέλλοντος, από τις απαιτήσεις της κοινωνίας, από τις συνθήκες της παγκοσμιοποίησης και πάνω απ' όλα από το ιστορικό χρέος που έχουμε προς τις νέες γενιές του παρόντος και του μέλλοντος.

Είμαι από εκείνους που πιστεύουν πως η βασική αρχή που πρέπει να διατρέχει όλα τα προοδευτικά και σύγχρονα Σύνταγματα είναι το αδιαπραγμάτευτο δικαίωμα κάθε γενιάς να διαμορφώνει το οικονομικό, το κοινωνικό, το πολιτιστικό και πολιτικό της μέλλον, μέσα στο οποίο δικαιούται να ζήσει και να δημιουργήσει και αυτό δεν μπορεί να το παζαρεύει ποτέ κανείς.

Επομένως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Σύνταγμα μας ορθώς μπαίνει στη διαδικασία της Αναθεώρησης, γιατί αυτό, όπως είπα και προηγουμένως, υπαγορεύεται από τις αναγκαιότητες της νέας εποχής και προπαντός από τις αναγκαιότητες της νέας γενιάς.

Το Σύνταγμα του 1975 στα τριάντα δύο χρόνια που εφαρμόστηκε αναθεωρήθηκε δύο φορές, μία το 1986 και μία το 2001. Και οι δύο αυτές Αναθεωρήσεις πρόσθεσαν κάποια στοιχεία σημαντικά, αλλά δεν μετέβαλαν τον πυρήνα του. Και βεβαίως το Σύνταγμα του 1975 είναι το μακροβιότερο, το πιο προοδευτικό, το πιο δημοκρατικό Σύνταγμα που γνώρισε η πολιτική ιστορία μας και η χώρα μας.

Όμως αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι για τον ιστορικό του μέλλοντος, αλλά για τον πρωταγωνιστή του σήμερα και πολύ περισσότερο τον πρωταγωνιστή του αύριο οφείλουμε να προχωρήσουμε σε νέα Αναθεώρηση, που να ανταποκρίνεται στη νέα εποχή των ραγδαίων μετασχηματισμών που συντελούνται σε ολόκληρο τον κόσμο και πολύ περισσότερο στην Ενωμένη Ευρώπη.

Αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αμφιβάλλει κανείς σήμερα πως δεν απαιτούνται αναγκαστικές αλλαγές για να εναρμονιστεί το Ελληνικό Δίκαιο με το Κοινοτικό Δίκαιο και πολύ περισσότερο με τα ευρωπαϊκά κατεστημένα; Πιστεύει κανείς σήμερα πως τα γεγεννημένα ατομικά δικαιώματα, τα περιουσιακά δικαιώματα, οι οικολόγωνοι λογαριασμοί κράτους και πολιτών -άσχετα αν αυτά είναι δημιουργήματα ή παραλείψεις χρόνων και χρόνων- μπορεί αυτά να κρύβονται, να παραμελούνται, να αγνοούνται και, θα έλεγα, επιτρέπεται να βρίσκονται σε ομηρία γενεές γενεών; «Τα γεγεννημένα ουκ απογίνονται» έλεγαν οι αρχαίοι πρόγονοί μας.

Αναρωτιέμαι αν υπάρχει σήμερα κανένας νεοέλληνας που να πιστεύει ειλικρινά πως η ίδρυση μη κρατικών, μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων μπορεί να αποτελεί ρητή και συνταγματική απαγόρευση. Σε κανένα κράτος του κόσμου δεν υπάρχει ανάλογη διάταξη.

Έτσι πληροφοριακά θα σας πω, υπάρχουν όχι μόνο στις χώρες των Βαλκανίων που το γνωρίζουμε όλοι, αλλά προ ημερών που ήμασταν μια κοινοβουλευτική ομάδα στην Ιορδανία, εκεί υπάρχουν εξήντα τέσσερα πανεπιστήμια, εκ των οποίων τα δεκαοκτώ είναι ιδιωτικά. Και θα έλεγα πως ωριμότερο θέμα κοινωνικό και εκπαιδευτικό δεν μπορεί να υπάρχει σε όλο τον πλανήτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συνταγματική Αναθεώρηση που δρομολογούμε σήμερα αφορά ώριμα αιτήματα της κοινωνίας μας. Συνδέεται με την αποτελεσματική και εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών του κράτους. Συνδέεται με την εξω-

στρέφεια της οικονομίας μας, με την ενίσχυση και τον εκσυγχρονισμό της παιδείας, με την ανάπτυξη της έρευνας και της τεχνολογίας, με τον έλεγχο και τη διαφάνεια του δημοσίου χρηματός, με την προστασία του περιβάλλοντος και με την προώθηση της αειφόρου και βιώσιμης ανάπτυξης, με την αναβάθμιση της ποιότητας της ζωής των πολιτών μας, με την αποτελεσματική προστασία της ιδιοκτησίας του κάθε πολίτη και αποβλέπει ασφαλώς στην ενίσχυση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, έτσι ώστε να γίνει ισχυρή και ικανή για να υπηρετεί το συμφέλλον της μας.

Τέλος, στοχεύει στη διαμόρφωση ενός σύγχρονου θεσμικού πλαισίου που θα εγγυάται την αποτελεσματική λειτουργία ενός κράτους δικαίου, ενός κοινωνικού κράτους που θα εμπιστεύεται τον πολίτη και ο πολίτης ασφαλώς θα το υπηρετεί.

Κανένα Σύνταγμα που θέτει φραγμούς και κωλύματα στην πρόοδο, στην ανάπτυξη, στην ευελιξία δεν μπορεί να χαρακτηρίζεται ως δημοκρατικό και προοδευτικό. Κανένα Σύνταγμα δεν μπορεί να αναχαιτίσει τις ραγδαίες εξελίξεις της τεχνολογικής έκρηξης, ούτε να υπαγορεύει αποκλεισμούς και να παγιώνει τις γενεές του παρόντος και του μέλλοντος στην οπισθοδρόμηση και την απραξία.

Κύριε Πρόεδρε, έχω τη βεβαιότητα πως όσοι Βουλευτές συμμετέχουμε σ' αυτήν τη Βουλή και προπαντός όσοι συμμετέχουμε σ' αυτήν την κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία που δρομολογείται η συνταγματική Αναθεώρηση, πολιτικά υπηρετούμε ένα ύψιστο χρέος.

Από τη μια μεριά θωρακίζουμε τη δημοκρατική ομαλότητα και τη σταθερότητα, τηρώντας απαρέγκλιτα τις συνταγματικές επιταγές. Δεν δραπετεύουμε, δεν υπολογίζουμε το κομματικό κόστος. Υπηρετούμε το δημόσιο συμφέρον και όχι απλώς το κομματικό, όπως έκαναν οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ... Εμείς τους αφήνουμε στον κομματικό αλληλοσπαραγμό τους, όπου χάνει η μάνα το παιδί και το παιδί τη μάνα. Λυπάμαι, αλλά δεν μπορούμε να τους φανούμε χρήσιμοι. Θα προστατέψουμε απαρέγκλιτα τους θεσμούς και τη δημοκρατία.

Από την άλλη μεριά είμαστε υπερήφανοι που σχεδιάζουμε και συνταγματικά την Ελλάδα του μέλλοντος, κατοχυρώνοντας την ανταγωνιστικότητα, την ανάπτυξη, την ευημερία και την κοινωνική συνοχή των συμπολιτών μας.

Η συνταγματική μεταρρύθμιση δεν γίνεται ούτε για ανέξοδο εντυπωσιασμό ούτε βέβαια για να αλλάξουμε το πολιτειακό σύστημα. Γίνεται για να ενισχύσουμε δημοκρατικούς θεσμούς και λειτουργίες, γίνεται για να ανοίξουμε νέους δρόμους ανάπτυξης και προόδου, γίνεται για το μέλλον της χώρας μας στα επόμενα πολλά χρόνια, γίνεται για τους συμπολίτες μας.

Η Αναθεώρηση αυτή υπηρετεί διαχρονικές αξίες, υπηρετεί τη δικαιοσύνη, τη διαφάνεια, την ισονομία και την ισοπολιτεία. Η Αναθεώρηση συνθέτει, ενώνει και εμπνέει τους Έλληνες. Είναι Αναθεώρηση ευθύνης, ουσίας και προοπτικής. Αφορά όλους τους Έλληνες, όλους τους πολίτες και υπηρετεί τις ανάγκες τους, τα δικαιώματά τους και τα συμφέροντά τους.

Η Νέα Δημοκρατία, η Κυβέρνηση της χώρας, είναι υπερήφανη γι' αυτή τη μεγάλη συνταγματική πρωτοβουλία και όλοι μας είμαστε αισιόδοξοι για το μέλλον της πατρίδας μας. Ακολουθούμε μαζί με τους πολίτες, μαζί με τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία, την πλειοψηφία των αλλαγών, μαζί με την μεγάλη κοινωνική συμμαχία ακολουθούμε τις μεταρρυθμίσεις. Ακολουθούμε το δρόμο που οδηγεί σε μια καλύτερη Ελλάδα, σε μια Ελλάδα ευθύνης, εμπιστοσύνης και διαφάνειας. Έχουμε όραμα, έχουμε σχέδιο, έχουμε δύναμη και με σύμμαχο τον πολίτη της καθημερινότητας προχωράμε αποφασιστικά και συντεταγμένα στην κατάκτηση του μέλλοντος. Άλλωστε, αυτό το χρωστάμε στην Ελλάδα του μέλλοντος και είμαστε βέβαιοι πως η συντριπτική πλειοψηφία θα μας εμπιστευτεί ξανά.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Κωστόπουλε.

Τελευταία ομιλήτρια για σήμερα είναι η κ. Έλσα Παπαδημητρίου. Last but not least, όπως λέμε στο Συμβούλιο της Ευρώπης!

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Είχα όντως αλλιώς οραματιστεί αυτή την κορυφαία συζήτηση σ' αυτήν την αγαπημένη Αίθουσα. Και αυτό γιατί πίστευα ότι θα μπορούσαμε να δώσουμε στους Έλληνες πολίτες κάποια δείγματα αναβάθμισης και ενδυνάμωσης, όχι μόνο της δημοκρατίας μας, αλλά και της ποιότητας των εκπροσώπων τους, της δικής μας συλλογικής ποιότητας. Τα άδεια έδρανα εδώ, στην πλευρά του ΠΑ.ΣΟ.Κ., συνέθλιψαν και αυτήν την ευκαιρία.

Ας αναλογιστούν, όμως, οι Έλληνες πολίτες που μας ακούν ότι το Σύνταγμα, θεμέλιο αναφοράς και της σημερινής Αναθεώρησης, το ψηφίσαμε χωρίς το ΠΑ.ΣΟ.Κ., καίτοι σήμερα το επαινεί ο κ. Πάγκαλος και όχι μόνο. Ότι και τη συνθήκη εισδοχής μας στην ευρωπαϊκή οικογένεια την ψηφίσαμε χωρίς το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ας είναι ένα ευαγγέλιο αναφοράς του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κυρίως της Προεδρίας Σημίτη.

Αγαπητοί συνάδελφοι, και συναδέλφισσα, συμμαχητές της Νέας Δημοκρατίας, έχουμε έναν επιπλέον λόγο να κάνουμε τη δουλειά μας με τον καλύτερο τρόπο γι' αυτήν την Αναθεώρηση. Για να δώσουμε και στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., στους καλούς μας συναδέλφους τη δυνατότητα, μετά από πολλά χρόνια, να μπορέσουν να επικαλούνται τη συμβατότητα κάποιων μελλοντικών κυβερνητικών τους δράσεων προς αυτό το Σύνταγμα, έχοντας βέβαια εμπεδώσει δυο, τρεις, τέσσερις θητείες στην Αντιπολίτευση, μαθαίνοντας ότι και η Αντιπολίτευση έχει και δυνατότητα να υποχρέωση προσφοράς στο κοινοβουλευτικό έργο και βεβαίως, πάγια υποχρέωση σεβασμού στους θεσμούς.

Κυρίες και κύριοι, κατά τη διάρκεια της σπουδαίας δουλειάς που έγινε στην Επιτροπή για την Αναθεώρηση πείστηκα ότι οι περισσότερες προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και των άλλων κομμάτων, είναι καλοδεχούμενες και τις όποιες ενστάσεις θα τις καταθέσουμε για ζύμωση στις ερχόμενες συνεδριάσεις.

Επιτρέψτε μου να μείνω σήμερα στο άρθρο 24 πάλι, ευχαριστώντας τον Πρόεδρο της Κυβέρνησης, που όχι μόνο μας προσκάλεσε, αλλά και μας προκάλεσε να παρουσιάσουμε βελτιωτικές, όπως είπε, προτάσεις.

Και θα το κάνω σήμερα, γιατί δεν είμαι σίγουρη ότι θα μπορούσω να αποφύγω κάποια απουσία στο εξωτερικό την Τρίτη.

Ιδού λοιπόν η συνεισφορά μου.

Εισαγωγικά, ένα σύγχρονο άρθρο 24 για ένα κόμμα σαν το κόμμα του Κώστα Καραμανλή, θα πρέπει να εντάξει στο πεδίο της προστασίας του όλα τα ύψιστα περιβαλλοντικά αγαθά που συνδέονται αρρήκτως με το δικαίωμα στην υγεία και στην ποιότητα ζωής. Επίσης, θα πρέπει να αναχθεί η προστασία των παράκτιων περιοχών ως αυτοτελές περιβαλλοντικό αγαθό, εξασφαλίζοντας για μια χώρα σαν την Ελλάδα ιδιαίτερη μέριμνα για τις νησιωτικές περιοχές.

Και δεν είναι καθόλου τυχαίο που με ακούει και ο Υπουργός Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής.

Προτείνεται λοιπόν η ακόλουθη ρύθμιση με *verbatim*: Εφαρμόζοντας την αρχή της πρόληψης, το κράτος λαμβάνει τα κατάλληλα προληπτικά και κατασταλτικά μέτρα για την ορθολογική διαχείριση των υδάτων, την ποιότητα του αέρα και του εδάφους και τη διαφύλαξή τους από τους παράγοντες που προκαλούν υποβάθμιση.

Το κράτος, επίσης, λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για τη διαφύλαξη και τη βιωσιμότητα των δασών, των παράκτιων και παραλίμνιων περιοχών, για την προστασία του αιγιαλού και της θάλασσας. Εγγυάται κυρίως την αποτελεσματική και λελογισμένη απόλαυση των αγαθών αυτών που είναι κατ' αρχήν προορισμένα στην κοινή χρήση. Έτσι απλά.

Για το άρθρο 2 που η Νέα Δημοκρατία είχε πρόταση, θα έλεγα ότι όντως χρειάζεται αλλαγή, όχι αυτή που προτείνεται στην κρίση μου, αλλά απλά η ακόλουθη προσθήκη: «Το κράτος μεριμνά για τη διασφάλιση, τη διαφύλαξη και την αποτελεσματική προστασία της γεωργικής γης και τη σαφή διάκρισή της από τις περιοχές που είναι προορισμένες για οικιστική ανάπτυξη».

Η ανοικοδόμηση δεν επιτρέπεται χωρίς προηγούμενο χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό. Το κράτος οφείλει και λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για τη δραστηκή καταπολέμηση

της αυθαίρετης δόμησης. Αυτό πρέπει να το πούμε και στο Σύνταγμα. Οι υπάλληλοι που δεν εφαρμόζουν την κείμενη διαδικασία, ευθύνονται ποινικώς και αστικώς, όπως νόμος ορίζει».

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, κατά την αληθή έννοια του άρθρου 24 του Συντάγματος, πιστεύω ότι η δόμηση γίνεται στη βάση προηγούμενου χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού, αντιθέτως στα συμβαίνοντα. Η δόμηση σε περιοχές εκτός σχεδίου αποτελεί αποσπασματική επέμβαση επί του φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος. Διενεργείται τυχαία και δεν μπορεί να είναι ανεκτή από το Σύνταγμα, αφού διενεργείται χωρίς προηγούμενη οργάνωση των οικοδομήσιμων χώρων, των κοινοχρήστων χώρων και βεβαίως των οικοδομών.

Συνεπώς, όλες οι συναφείς μέχρι σήμερα διατάξεις, τόσο οι ειδικές όσο και οι γενικές –όπως το 2431 προεδρικό διάταγμα του 1985– είναι όντως αντισυνταγματικές, κατά το μέρος τουλάχιστον που επιτρέπουν την ανοικοδόμηση εκτός σχεδίου πόλης.

Επομένως, οι προσβαλλόμενες πράξεις στερούνται, στην κρίση μου, νομίμου ερείσματος. Δεν είναι συνταγματικώς ανεκτές να παρέχεται στην κάθε μία και στον κάθε έναν η δυνατότητα να χτίζει όπου θέλει, οπουδήποτε και να απαιτεί από την πολιτεία να τρέξει και να μεταφέρει τα δίκτυα που είναι αναγκαία για τη λειτουργία της κατοικίας. Το φως, το νερό, το τηλεφώνο της δεκαετίας του '50 εκ των προτέρων ή εκ των υστέρων λόγω ασθένειας ή για την επίκληση οποιουδήποτε άλλου λόγου, πρέπει να τελειώσει το 2007 μ.Χ..

Στην Ελλάδα έχει όντως συντελεστεί μία ανεπίτρεπτη κατασπατάληση γης και ιδίως σημαντική υποβάθμιση της γεωργικής γης και της αδόμητης εν δυνάμει γης, εντός της οποίας ξεφυτρώνουν σαν μανιτάρια οικοδομές. Και εμείς κοιτάζουμε. Η ανοικοδόμηση σε περιοχές εκτός σχεδίου έχει ήδη απαγορευθεί σε όλα τα πολιτισμένα κράτη, πρόσφατα και στη Γαλλία και στην Ελβετία και στη Γερμανία.

Όσα ακούω ότι επιδιώκουν οι συνάδελφοι με αναφορά στη διαφοροποίηση δάσους και δασικής έκτασης, φωτογραφικές χρονοαφετηρίες και άλλα, επιτρέψτε μου, κύριοι συνάδελφοι, να επιμένω ότι είναι εκτός αντικειμένου, άνευ αντικειμένου.

Μπορούν να ενταχθούν στην εφαρμοστική κάλυψη του παρόντος, ισχύοντος Συντάγματος, υπό την προϋπόθεση αποκρυστάλλωσης του εθνικού, χωροταξικού και αναπτυξιακού σχεδίου και, βεβαίως, στην επιλογή και θεσμοθέτηση όλων των εργαλείων που εγγυώνται κάποια αναφορά κάθε δράσης στη φέρουσα ικανότητα της χώρας ή της εδαφικής ενότητας και στη δυνατότητα ελέγχου του περιβαλλοντικού ισοζυγίου της επιδιωκόμενης πολυδιάστατης βιωσιμότητας.

Κύριε Πρόεδρε της Κυβέρνησης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως πηγή έμπνευσης, σε όλες και σε όλους εσάς, καταθέτω για τα Πρακτικά την πρόσφατη συνταγματική μεταρρύθμιση στη Γαλλία, όπου υιοθετήθηκε στη θέση παλαιού άρθρου, στο συνταγματικό κείμενο, η Γαλλική Χάρτα για το Περιβάλλον. Είναι ένας ύμνος προς το περιβάλλον, προς τον πολιτικό πολιτισμό, προς τον πεφωτισμένο Ευρωπαίο πολίτη.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Ελισάβετ Παπαδημητρίου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρέπει να μπορούμε, καλύτερα, όταν το διακύβευμα είναι το ασύγκριτο ελληνικό περιβάλλον;

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Παπαδημητρίου.

Θα ολοκληρώσουμε τη συζήτησή μας με την παρέμβαση του Υπουργού Αιγαίου κ. Παυλίδη.

Θα σας δώσω δέκα λεπτά, κύριε Υπουργέ. Όμως, μην τα υπερβείτε, διότι ήδη έχουν μιλήσει οι αρμόδιοι Υπουργοί και είναι καθ' ύλην επείγουσα και κατ' επιείκεια του Προεδρείου προς το πρόσωπό σας.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ (Υπουργός Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής): Τώρα αν σας πω, κύριε Πρόεδρε, για ποιο λόγο

ανεβαίνω στο Βήμα, πιστεύω ότι η επιείκεια θα είναι ακόμη μεγαλύτερη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Αποκλείεται.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ (Υπουργός Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής): Επιείκεια τέλος! Με το σπαθί μας θα πάρουμε το χρόνο μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Με το σπαθί σας θα τον έχετε. Εν πάση περιπτώσει.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ (Υπουργός Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής): Τότε με τον Κανονισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ούτε με τον Κανονισμό. Μην ξύνετε πληγές τώρα, κύριε Υπουργέ! Ελάτε. Σας δίνω δέκα λεπτά.

Ορίστε, μηδενίζω το χρόνο σας.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ (Υπουργός Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής): Κατά τη συζήτηση στην επιτροπή επί των αναθεωρητέων διατάξεων έλαβα μέρος και τότε θυμήθηκα ότι στην Ολομέλεια στις 21 Μαρτίου 2001 έγινε συζήτηση επί του ίδιου θέματος, στην τότε Αναθεώρηση.

Έλαβα, λοιπόν, το λόγο σε ορισμένα άρθρα. Ποια ήταν τα άρθρα αυτά; Το περί ασυμβίβαστου ιδιότητος Βουλευτού και ασκούντος επάγγελμα «τάδε», το περί Συμβουλίου Αποδήμου Ελληνισμού και το περί νησιωτικής πολιτικής.

Για λόγους συνεπείας οφείλω, ως Βουλευτής μόνο, να δηλώσω ότι δεν με έχει πείσει η επιχειρηματολογία που ανεπτύχθη περί τροποποιήσεως του άρθρου που αναφέρεται στο περίφημο ασυμβίβαστο βουλευτικής ιδιότητος και άλλης επαγγελματικής ιδιότητος. Το τονίζω αυτό –είπα- για λόγους συνεπείας, για να ξεκαθαρίζουμε τα πράγματα.

Η πληροφορία που έχω ότι κατά τη συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή εκείνο το Συμβούλιο Αποδήμου Ελληνισμού προετάρθη να μετονομαστεί –όπως είχα εισηγηθεί το 2001- Συμβούλιο των Ελλήνων της Διασποράς, με χαροποιεί. Είναι δυνατόν να είναι αποδημητικό πτηνό ο Έλληνας, που αριθμεί τέσσερις γενιές ριζωμένους στον αλφα ή βήτα φιλόξενο χώρο οπουδήποτε της γης; Όχι. Είναι διασπορά. Άλλοι λαοί με τον όρο «diaspora» εκφράζουν την ίδια έννοια, δηλαδή τα τέκνα τους, μέλη του έθνους των στη γη. Τα ανά τη γη Ελληνόπουλα, λοιπόν, είναι διασπορά. Επομένως: Συμβούλιο των Ελλήνων της Διασποράς. Αυτή η πρόταση με χαροποιεί.

Δεν δέχομαι την πρόταση περί αυξήσεως των Βουλευτών της Επικρατείας. Είχα την τύχη να γνωρίσω Βουλευτές της Επικρατείας –άνδρας τε και γυναίκες- εδώ εις το Κοινοβούλιο, οι οποίοι επετέλεσαν ειδικό σκοπό, πέραν του γενικού σκοπού δηλαδή νομοθέτες, λόγω της επαγγελματικής, επιστημονικής ή άλλης δραστηριότητός των προ του διορισμού των –διότι περί διορισμού πρόκειται- ως μελών του Κοινοβουλίου. Περιορισμένος αριθμός και να μη γίνεται και προθάλαμος –παρ' ότι κινδυνεύω τώρα να παρεξηγηθώ, επειδή κάνω αυτήν την παρατήρηση για λόγο που κατανοείτε όλοι οι παροικούντες την Ιερουσαλήμ, οι παροικούντες την πλατεία Συντάγματος- της διά σταυροδοσίας επανεισόδου στο Κοινοβούλιο.

Το «επικρατείας» κατά το πρώτο Σύνταγμα, έμπνευση Κωνσταντίνου Καραμανλή του αειμνήστου και επίσης του αειμνήστου Κωνσταντίνου Τσάτσου, με συνομιλητές τούς εκπροσώπους των κομμάτων, ήταν μια εισαγωγή στην ελληνική κοινοβουλευτική πραγματικότητα ιδέας, η οποία βασίστηκε στην αξιοποίηση αναδειγμένων προσωπικοτήτων στην κοινωνία μας από διαφόρους χώρους για να προσφέρουν στο Κοινοβούλιο και όχι στον εαυτό τους. Κλείνει η παρατήρηση και είμαι πανέτοιμος να δεχθώ αύριο πυρά και βέλη από πολλές πλευρές.

Πάμε τώρα και στα νησάκια μας. Λοιπόν, εδώ στις 21 Μαρτίου του 2001 έγινε η συζήτηση η οποία κατέληξε να περιληφθεί ως ερμηνευτική δήλωση στο άρθρο 101 η γνωστή δήλωση την οποία η συνάδελφος κ. Καλογήρου περιέγραψε με ενάργεια, η οποία ήταν μια έκφραση ευχής, επιθυμίας και υποδείξεως όταν εμείς οι νομοθέτες δρούμε, νομοθετούμε ή η διοίκηση δρα να λαμβάνει υπ' όψιν της την ιδιαιτερότητα της νησιωτικής Ελλάδος. Επιθυμία. Μέχρι σήμερα εκείνη η επιθυμία έγινε πράξη; Δηλώνω: Παρέμεινε σχεδόν πλήρως επιθυμία. Παρ' όλα αυτά

υπάρχει. Και μας έδωσε την αφορμή εκείνη η πρώτη δειλή κίνηση να αξιώσουμε από μη Έλληνες στο λεγόμενο Ευρωσύνταγμα να αποδεχθούν έστω σαν έκφραση επιθυμίας και εκείνοι την αναγνώριση από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα αρμόδια όργανα της ιδιαιτερότητας της νησιωτικής Ευρώπης. Πρωτοπόρος η Ελλάς. Είχα την τιμή να είμαι και ο μόνος άλλωστε Υπουργός αρμόδιος αποκλειστικά και μόνο για δραστηριότητες σε νησιωτική περιοχή σε όλο το φάσμα των Ευρωπαϊκών κρατών. Προ διευρύνσεως έγινε η συζήτηση επί του Ευρωσυντάγματος, στη συνέλευση. Και εκεί μας βοήθησε εξαιρετικά –ήταν την πρώτη περίοδο της βουλευτικής μου θητείας, όπως και οι συνάδελφοι της παρούσης Κυβέρνησεως- ο Πέτρος ο Μολυβιάτης, ο Υπουργός των Εξωτερικών. Μου άνοιξε πόρτες. Πλησιάσαμε. Βρήκαμε και άρνηση, αλλά τελικώς βρήκαμε και στο άρθρο 3-220 επιτέλους αναγνωρίστηκε η περίφημη νησιωτικότης. Το insularity είναι πλέον στοιχείο κειμένου.

Οψέποτε κυρωθεί αυτό το κείμενο, το Ευρωσύνταγμα, η νησιωτική Ευρώπη, μα ιδιαιτέρως η Ελλάς θα έχει νομική βάση επί της οποίας θα μπορεί να οικοδομήσει αξιώσεις. Γιατί χωρίς νομική βάση στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων των ευρωπαϊκών οργάνων, δεν μπορείς να πάρεις τίποτα. Δεν σου χαρίζουν γιατί σε λυπούνται! Λέγει ο όποιος κοιμισάριος ή άλλο όργανο της Κοινοτήτας: Νομική βάση ζητώ όπου θα στηρίξω την υπογραφή μου; Αυτά λοιπόν έγιναν στις Βρυξέλλες.

Ερχόμεθα εδώ. Ξαναγυρνάω στο 2001. Εισηγητής εκ της τότε πλειοψηφίας ο συνάδελφος κ. Βενιζέλος, ο οποίος έκανε περιγραφή, λέγων: «Πρέπει να παραδεχθούμε, μας αρέσει, δεν μας αρέσει, πως η χώρας μας έχει φυσιολογική διφυή, ηπειρωτική-νησιωτική». Καλό βήμα και για τους επομένους. Ο Προκόπης Παυλόπουλος εκ μέρους της τότε μειοψηφίας, ο νυν συνάδελφος στην Κυβέρνηση, λέγει: «Στην ερμηνευτική αυτή δήλωση –το κείμενο είχε κυκλοφορήσει πλέον- ότι λέγεται αναφέρεται στη διοικητική διάρθρωση η οποία μας επιτρέπει να επεμβαίνουμε, αφού αναγνωρίζουμε την ιδιομορφία τη διοικητική, κατά τέτοιον τρόπο που να μην παραβιάζουμε άλλες συνταγματικές αρχές περί ισότητας των πολιτών».

Και ήλθε η ώρα που μίλησε ο σεβαστός σε όλους μας –όλοι είναι σεβαστοί, αλλά επιτρέψτε να τονίσω ιδιαίτερα- ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης και είπε: «Αναφορά, επιτέλους, στο Κοινοβούλιο, ειδική μνεία, της ανάγκης εις βάθος να προχωρήσει η αντιμετώπιση της ιδιαιτερότητας της νησιωτικής Ελλάδας.» Νησιώτης και εκείνος, βεβαίως εκ μεγαλονήσου, αλλά πάντως νησιώτης.

Το ευτυχές της υποθέσεως: Το τότε Κοινοβούλιο, και οι τριακόσιοι παρόντες –όχι αυτή η μελαγχολική εικόνα η σημερινή- εψήφισαν εκείνη την πρόταση, η οποία έλαβε το χαρακτήρα της ερμηνευτικής δήλωσης. Σήμερα τι κάνουμε κατά τη νέα Αναθεώρηση; Αφού διαπιστώσαμε ότι η έκφραση επιθυμίας ή η υπόδειξη, δεν ήτο το άριστο, πάντως ήταν κάτι, αποφασίσαμε να τη βελτιώσουμε.

Να μη μένουμε μόνο στην αναφορά εις τα έχοντα σχέση με τη διοικητική διάρθρωση της νησιωτικής Ελλάδας, αλλά να αναφερόμαστε ευθέως εις την ανάγκη πρόνοιας που έχει η νησιωτική Ελλάς, ώστε να επιτυγχάνεται η σταθερή οικονομική ανάπτυξη. Δεν παραβλέπουμε όλες τις άλλες μορφές αναπτύξεως, την πολιτιστική, πνευματική ή άλλο τι, αυτά τα θεωρούμε ότι ούτως ή άλλως γίνονται και από τα άτομα μόνα τους, χωρίς την κρατική στήριξη, παρά το ότι και αυτή είναι σε πολλές περιπτώσεις απαραίτητη.

Οικονομική ανάπτυξη χωρίς την κρατική μέριμνα, χωρίς τη μέριμνα της Κεντρικής Διοίκησης, όπως λέγει και ο προϋπολογισμός –αν πιάσετε τεύχη του προϋπολογισμού έχουν ολόκληρο τόμο «Προϋπολογισμός Κεντρικής Διοίκησης»- δεν μπορεί να γίνει. Και η μέριμνα πρέπει να εκδηλώνεται με συγκροτημένες πολιτικές. Έτσι εμπνευσθήκαμε και τον όρο –τολμώ να λέω ότι είμαι εκ των Βουλευτών που τον προέβαλαν, αλλά χάρηκα όταν ακούσθηκε, επαναλήφθηκε από πολλούς συνάδελφους διαφόρων πτερύγων- «ολοκληρωμένη νησιωτική πολιτική». Την έχουμε ανάγκη οι νησιώτες. Έτσι θα επιτελέσουμε ποιον στόχο; Να συγκρατήσουμε νησιωτικούς πληθυσμούς, να μη φθάσουμε στο σημείο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να έχου-

με νησιά χωρίς νησιώτες, ή με λιγότερο πληθυσμό από αυτόν που είχαν στο παρελθόν. Συγκροτημένη λοιπόν οικονομική πολιτική, ώστε να συγκρατηθούν πληθυσμοί και ίσως και να επαναπατριστούν τινές των απομακρυνθέντων. Αυτή λοιπόν η σκέψη μάς οδήγησε στο να προτείνουμε τα δύο κόμματα, τα λεγόμενα κυβερνητικά -Νέα Δημοκρατία και ΠΑ.ΣΟ.Κ.- την αναμόρφωση εκείνης της ερμηνευτικής δηλώσεως, η οποία σήμερα τι καθορίζει; Την υποχρέωση τη συνταγματική πλέον με ρητή διάταξη, ότι «ακούστε, κύριε, που εκφράζετε το κράτος, έχετε υποχρέωση σε κάθε Υπουργείο, όταν υπογράφουν οι Υπουργοί σας απόφαση, να βλέπουν αυτή πώς θα εφαρμοσθεί στη νησιωτική Ελλάδα, Αιγαίο, Ιόνιο ή άλλη περιοχή και να μην επαναληφθεί το σύμπτωμα αντικειμενικά κριτήρια, όποια στην πλατεία Συντάγματος, τα ίδια και στην Κάσο ή στον Άη Στράτη». Φάγαμε δύο χρόνια Βουλευτές όλων των πτερύγων, μέχρις ότου πάρει είδηση η πλατεία Συντάγματος πως άλλο το ένα άλλο το άλλο. Να μην επαναληφθούν αυτά.

Αναγνώριση λοιπόν της ιδιαιτερότητας, αλλά έμπρακτη αναγνώριση. Σχεδιασμός προγραμμάτων που δύνανται να εφαρμοσθούν, γιατί είναι και ορισμένα που σχεδιάζονται καλοπροαίρετα αλλά δεν δύνανται να εφαρμοσθούν και μας οδηγούν, σήμερα, να εφεύρουμε μεθόδους ή να μεταφέρουμε μεθόδους, επί παραδείγματι αυτή του «ενδιάμεσου φορέα» για την εκτέλεση των έργων διά των κοινοτικών συγχρηματοδοτούμενων προγραμμάτων, στα μικρά νησιά.

Αυτά λέγονται κατ' αρχήν για να καταγραφούν και, δεύτερον, να αποτελέσουν και βάση για τις περαιτέρω συζητήσεις μας.

Η επόμενη Βουλή είναι Αναθεωρητική. Εύχομαι ειδικώς γι'

αυτό το θέμα να επαναληφθεί ό,τι έγινε το 2001: Σύμπασα η Βουλή ψήφισε «ΝΑΙ» επί εκείνης της προτάσεως. Ευλικρινώς εύχομαι και η επομένη Βουλή, ούτως ή άλλως Αναθεωρητική, να ξαναζήσει την ίδια εξαιρετική στιγμή –είναι σπάνιες αυτές οι στιγμές- εν ομοφωνία να αποδεχθεί τη ρητή πλέον συνταγματική διάταξη, η οποία να δίδει εντολή: τους νησιώτες θα τους κοιτά το κράτος με ειδικό βλέμμα. Έχει ένα κόστος αυτό, αλλά έχουμε υποχρέωση να το επιβαρυνθούμε όλοι οι Έλληνες!

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε πολύ τον κύριο Υπουργό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε ο κατάλογος των ομιλητών και κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής επί των προτάσεων για αναθεώρηση διατάξεων του Συντάγματος, σύμφωνα με τα άρθρα 110 του Συντάγματος και 119 του Κανονισμού της Βουλής.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 20.50' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 15 Φεβρουαρίου 2007 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) Αποφάσεις Βουλής: συνέχιση της συζήτησης επί των προτάσεων για αναθεώρηση διατάξεων του Συντάγματος, σύμφωνα με τα άρθρα 110 του Συντάγματος και 119 του Κανονισμού της Βουλής, σύμφωνα με την ειδική ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

